

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХИИ.

Рокъ 1898.

Выдано 29. Сѣчн.

Ч. 1.

Ч. 1.

Ч. 68/орд.

О подорожи до
Риму и удѣленю
Ап. благословеня.

Икъ то вже вѣдомо Всч. Духовенству бувъ я въ минувшомъ мѣсяци участникомъ радѣстнаго для насъ и свѣтлаго торжества въ Римѣ. Именно зъ причинъ, що дня 19. Грудня 1897 отбути ся мало тамже торжественне отворене нової руской колегiи, удавъ ся я до вѣчнаго мѣста, щобы яко делегатъ Ихъ Еминенциі Высокопреосвященнаго Митрополита нашего Сильвестра Кардинала Сембратовича, и яко представитель цѣлого нашего Епископату въ томъ торжествѣ участь взяти.

По дорозѣ до Риму бувъ и дни 13. Грудня 1897 въ Вѣднѣ на авдiенциі у Найсвѣтѣйшаго Пана, Наймилоствитѣйшаго Цѣсари нашего, щобы зъ поручени Ихъ Еминенциі Кардинала Митрополита и въ имени цѣлого Епископату нашего духовенства и народу зложити у стѣпъ Найсвѣтѣйшаго Пана найнишпу подяку за великодушный даръ 50.000 зр., черезъ Найсвѣтѣйшаго Пана жертвованный на речену колегiю, тотрий то даръ уможлививъ довершене и скорше впроваджене въ жите того дѣла. Ихъ ц. и к. Величество зводили дуже ласкаво прияти зложену подяку икъ и выражений вѣрнообданный чувства, выразили Своє задоволене, що нова колегiя руска входитъ въ жите, зъ котрой сподѣють ся правдивого пожитку для нашей св. Церкви и народу, и запевнили о Своєй всегдашней, незмѣнной ласкѣ для нашего народу. Прибувши до Риму дня 15. Грудня рано, узыскавъ я вже дни 17. Грудня авдiенцию у св. Отца.

Св. Отець прививъ мене съ такою любовiю и ласкавостiю, икъбы рѣдний, батько; на мою промову, въ котрой я складавъ подяку за той великiй даръ для насъ: основане нової руской колегiи отвѣвъ, що радує ся дуже тымъ дѣломъ радує ся такожъ приѣздомъ руского Епископа на отворене той колегiи. Запевнивъ дальше, що колегiя таа буде чисто руска такъ що до обряду икъ и що до языка, именно, що въ ней буде лишъ руско-католицкiй обрядъ точно захованный, а питомцѣ будуть въ рускомъ языкѣ бесѣдовати и въ томже вправляти ся, щобы повернувши до отчины могли яко священники съ пожиткомъ трудити ся.

„Я диятого отлучивъ тую колегiю отъ колегiи грецкой“ сказавъ св. Отець „щобы она була чисто руска. Грецка колегiя для Грековъ, Мароницка для Марони-

тѣвъ, а руска для Русинѣвъ. Того жадаю и такъ бути мусить, бо иначе не бу-
лобы зъ неї иѣякого пожитку, якбы ова не була чисто руска“.

Дальше позволивъ св. Отець, щобы я представивъ моихъ товарищѣвъ по-
дорожи: Вспр. Пралата Схолярха К. Волошиньского и мого капелана о. Е. Пого-
рецкого. Прийшовъ такожъ Всв. Протошотарій Апостольскій, о. В. Левицкій, проку-
раторъ сиравъ нашої Церкви при Ап. Престоли.

По представленю прибувшихъ просивъ и св. Отца о вселаскаве удѣленіи
Апостольского благословенія.

И св. Отець съ великою радостію, якъ сказавъ, зволивъ удѣлити Апостол-
ского благословенія Епископови, товаришамъ подорожи, клирови и вѣрнымъ, и по-
ручивъ, щобы тоє Ап. благословеніє вѣмъ вѣрнымъ моєи епархіи посредствомъ
парохѣвъ удѣлити.

Протое съ переповненымъ радостію сердцемъ зываю Васъ, Всч. въ Хри-
стѣ брата, щобысьте въ найближшу недѣлю по одержаню сего розпорядженя, по
отповѣднѣй промовѣ, загрѣваючи народъ до всегдашної, непоколебимой вѣрности,
любви и преданности къ Голови Церкви св. удѣлили своимъ парохіянѣмъ того
Апостольского благословенія.

Дня 19. Грудня наступило торжественне отворенє реченої колегіи. Имен-
но отслуживъ я о 10 годинѣ передъ полуднемъ торжественну службу Богу въ
сослуженю Вспр. Пралата К. Волошиньского, Всев. о. В. Левицкого, еще двоихъ
священникѣвъ и двоихъ дяконѣвъ. На той службѣ Божой бувъ Его Еминенція кард.
Ванутеллі, Ексселенція гр. Ревертера, Амбасадоръ нашего Наймилоштивѣйшого Цѣ-
саря, Ексселенція Архієпископъ Іосифъ Сембратовичъ, кѣлькохъ Епископѣвъ и
Пралатѣвъ.

По обѣдѣ отбула ся такъ зовима Академія, на котрой кромѣ новыше
сказаныхъ були присутвї еще три Еминенціи кардиналы, бѣльше число Архієпи-
скопѣвъ и Епископѣвъ, и члены Двору св. Отца.

Подаючи тоє до вѣдомости Всч. Духовенства и пересвѣдченій, що всѣ
Вы Всч. Брати радуєте ся тымъ новымъ доказомъ любви и отцѣвскої нечаливо-
сти св. Отца для нашої св. Церкви, нашего обряду и народу и съ вдячностію
узвѣваючи тоє велике добродѣйство молити будете Всевышного, щобы жите того ве-
ликого Паны и великого Добродѣя нашего обряду и народу въ крѣпкомъ здоровю
еще довгї лѣта продовжавъ и удержувавъ.

Дано въ Перемышля при нашѣмъ престольномъ Храмѣ Рождества св.
Іоанна Крестителя въ день поклоненія честнымъ веригамъ святого и всехвальнаго
Апостола Петра 16 (28) Сѣчня 1898.

Отъ Еп. Ординаріята.

КОНСТАНТИНЪ, Епископъ.

Після уставы о податкахъ особистыхъ зъ д. 25. Жовтня 1896 (В. з. д. П. 220) увільнені суть ѓть податку особисто-доходового всѣ тѣ особы, котрыхъ рѣчний дохѡдъ не перевышае квоты 600 зр. а. в. — всѣ инні але, т. е. тѣи, котрыхъ дохѡдъ перевышае 600 зр. а. в. мають платити податокъ особисто-доходовый. — Після приписѡвъ виконавчихъ зъ д. 24. Цвѣтня 1897 (В. з. д. Н. 108) мусить всѣ тѣи, котрѣ мають бѡльше рѣчного доходу якъ 1000 зр. а. в. предлагати щороку фасію въ означеномъ податковою властію речинци, хотя бы до предложени тойже фасіи изъ стороны податковои власти и не були взывані; — всѣ прочі же т. е. тѣи, котрѣ мають бѡльше доходу якъ 600 зр. а. в., але не бѡльше якъ 1000 зр. а. в., обовязані предложити тую фасію тѡлько тогды, коли до предложени тойже изъ стороны власти податковои або предсѣдателя комисіи выразно завѡзвані збѣтануть. — Що до речинци предложени фасіи на р. 1898, то речинець той вызначеный п. к. краевою скарбовою Дирекцією до включно 31. Сѣчня н. ст. с. р., а продовжений до 15. Лютого 1898, а протое мають въ тѡмъ речинци свою фасію предложити всѣ тѣи, котрѣ рѣчного доходу мають надъ 1000 зр. а. в., а тымъ самымъ обовязані суть безъусловно до предложени той фасіи; — всѣ прочі же, котрѣ тѡлько на завѡзване фасію тую предложити обовязані суть, мають тую фасію предложити въ тѡмъ речинци, якій въ завѡзваню буде вызначеный.

До доходу контрибуента, котрый предстоить господарству домовому має ся въ фасіи дочислити и дохѡдъ его доманиныхъ (съ выняткомъ слугъ), або сказавши инными словами: оподаткованю підлягае цѣла сума доходѡвъ головы родини. его жены и домашнихъ (съ выняткомъ слугъ). Яко домашній але т. е. належачій до одного господарства домового, уважають ся: жена, дальше ѓть контрибуента удержувані родичѣ, дѣти и внуки, якъ такожъ насербы, выхованцѣ, родичѣ жены, мужъ доньокъ и жены сынѡвъ, а им. малолѣтній дѣти, або внуки, даже и тогды, коли въ цѣли выхованя, побираи наувѣ, або зъ инныхъ подѡбныхъ причинъ часово поза домомъ суть умѣщені. — Яко ѓть головы дому заосмотрувані мають всказані тутъ члены родини уважати ся тогды, коли позбѣтають підъ ѡтцѣвскою властію той головы, або побирають ѓтъ нси удержане. Протое участь повнолѣтнихъ дѣтей, внукѡвъ, зятѣвъ, якъ такожъ родичѣвъ, дѣдовства и тестѣвъ въ мешканю и столѣ господарства домового не уважае ся за заосмотруване черезъ голову дому тогды, коли за тую платити ся головѣ дому ѓтповѣдне винагороджене.

Такъ примѣромъ, коли Священникъ має доходу зъ грунту ерекціонального 300 зр., зъ касы побиравъ 200 зр., додатку конгруального, зъ доходѡвъ ентрахиальныхъ має 15 зр., а жена его мала зъ 20 моргѡвъ власного грунту чистого доходу 80 зр., донька же есть учителькою и яко така побирала въ послѣднѡмъ роцѣ 210 зр. пенсіи, але мешкае въ домѣ родичѣвъ и есть на ихъ удержаню, а малолѣтній сынъ учащаючій до шкѡлъ побиравъ стипендію въ квотѣ 100 зр., — то має ѓнъ всѣ тѣи доходы въ своей фасіи выказати и буде платити особисто-доходовый податокъ ѓтъ сумы тыхъ всѣхъ доходѡвъ т. е. ѓтъ доходу 905 зр. а. в., — если (якъ дальше скаже ся) не має бѡльше дѣтей, не асекуруе ся на жите не має довгѡвъ, ѓтъ котрыхъ плативъ бы проценты и т. п. —

Такъ отже платити ся податокъ особисто-доходовый ѓтъ всякого доходу, безъ взгляду на тое, чи той дохѡдъ оподаткованый уже якимъ податкомъ чи нѣ,—

Инструкція ваглядомъ споряджени фасіи до податку особисто-доходов.

платить ся отже отъ доходу зъ грунту, зъ дому, зъ промыслу и ремесла, зъ капиталовъ, зъ побиранон платиѣ, зарѣбку и зъ всякого инного жерела.

Устава дѣлать доходы на сталіи и несталіи; — до сталыхъ доходѣвъ зачисляе: платню (конгруу), чиншъ за взарендованый грунтъ, купоны отъ наперѣвъ вартостныхъ и т. д. — до несталыхъ доходѣвъ зачисляе: доходѣ зъ грунту, зъ ремесла, торговлѣ, доходѣ лѣкаря и т. п.

Сталіи доходы мають фасіоновати ся (и подлягають податкови) въ той высотѣ, яку осигнули въ послѣднѣмъ роцѣ, — а несталіи доходы зъ грунту и домовъ мають фасіоновати ся на р. 1898 пѣсля пересѣчного стану зъ лѣтъ 1896 и 1897, а на будуче пѣсля пересѣчного стану зъ трехъ послѣднихъ лѣтъ — несталіи же доходы зъ инныхъ жерелъ мають фасіоновати ся на р. 1898 пѣсля стану въ року 1897, — на р. 1899 пѣсля пересѣчного стану зъ лѣтъ 1897 и 1898, — а на будуче пѣсля пересѣчного стану зъ трехъ послѣднихъ лѣтъ.

Отъ доходу можна оттигнути:

1) На ушачуванє преміи асекураційныхъ за убезпечене контрибуента на случай смерти або дожити що наибѣльше квоту 100 зл. а. в., а коли такожь жена и дѣти контрибуента суть убезпеченіи, то можна на ушлату тыхъ всѣхъ преміи оттигнути отъ доходу що наибѣльше 200 зл. а. в. рѣчно; — такожь можна оттигнути отъ доходу всѣ оплачуваніи преміи асекураційни за убезпечене отъ вскиихъ инкѣдъ; а преміи ти асекураційни належить обчисляти пѣсля вымѣру зъ року попереджающого рѣкъ податковый але съ потрученемъ зворотѣвъ убезпеченому вышлеченыхъ або дописаныхъ. Въ фасіи але належить подати окрѣмъ квоты преміи асекураційной такожь и товариство асекураційне и н-рѣ полѣцы, а на жаданє має контрибуентъ зложити полѣцу и послѣдній квитъ на ушачену премію.

2) до потрученя зъ доходу квалификують ся такожь вилаты до касъ вдѣвъ и сирѣтъ,

3) отсотки отъ затягненихъ а вѣродостойно доказаныхъ довгѣвъ, можна оттигнути отъ доходу (но тѣлько отсотки а не сплаты капитала), но треба при томъ въ фасіи вымѣнити вѣрителя и подати мѣстце его замешканы, а на жаданє показати и довжнй документа,

3) если голова господарства домового, котрой доходѣ не перевысшае квоты 2000 зл. а. в., має до заосмотруваня окрѣмъ своей жены бѣльше якъ двохъ члєновъ родины не побирающихъ особного власного доходу, въ такомъ случаю зъ доходу головы господарства домового потручує ся одну двайциту часть на каждого того рода члена родины понадъ число высше означене. — При томъ безъ взгляду на высокѣсть потрученя, стона податкова повинна всегда бути обниженою що наименше о одєнь стєпень.

То суть головнй пришемъ изгледомъ, особисто-доходового податку обвязуи всѣхъ.

Спеціальна же инструкція для ВЧ. Духовенства мѣститъ ся въ слѣдующѣмъ:

1. Зѣзнанє доходу (фасію) до податку особисто-доходового можна внести на письмѣ на пришеанѣмъ формулярѣ А. або подати устно до протоколу.

2. Формуляръ печатаный А. до споряджєня фасіи податку особисто-доходового можна дѣстати безплатно (въ рускомъ изицѣ) въ каждѣмъ ц. к. Староствѣ, а въ Львовѣ въ ц. к. Администраціи податковѣй.

3. Фасію тую має ся внести до дотычного ц. к. Староства, а въ Львовѣ

до ц. к. Администраціи податковой; при чомъ примѣчае ся, що вносячі особисто фасію мають право жадати подтвержденя внесена тожде, — для посылающихъ же тую фасію почтою (а послати можна только яко приватну посылку) пожеланнымъ булюбъ, послати тую же для всякой певности за рецписемъ зворотнымъ.

4. Що до речинци вношеня фасіи то якъ выше сказано, мають тіи, котрі до предложени тей фасіи безусловно суть обовязані, т. е. котрыхъ дохѡдъ перевысшае квоту 1000 зл. — внести фасію найдалше до включно 15. Лютого с. р. — прочі же, котрі только на завѡзване обовязані фасію предложити можуть вправдѣ фасію до 15. Лютого с. р. включно предложити, въ котрѡмъ то случаю, мали бы право бути выбранными до комисіи податковой, — однакъ о б о в я з а н і є с у т ь предложити тую фасію доперва на выразне завѡзване дотычнои власти и въ речинци въ томъ вѡзваню означенѡмъ; — вправдѣ приписаного речинци повиненъ каждый строго держати ся однакъ наложене кары на недодержане речинци завѡзваныхъ выразно до предложени фасіи, може наступити доперва по попередѡмъ загроженю тей кары.

5. Фасія и залучники суть вѡльнѡ бѣгъ всякой належитости стемилевои.

6. Дохѡдъ зъ грунту має ся подати ф а к т и ч н ы й, а не катастральный (якъ въ фасіи конгруальной). Дохѡдъ фактичный зъ грунту на р. 1898 має ся фасіоновати въ высотѣ пересѣчнои квоты чистого доходу зъ двохъ послѣднихъ лѣтъ; отже въ поперечной рубрицѣ несталыхъ доходѡвъ, назначенѡи числомъ 2, має ся подати сумаричну квоту чистого доходу зъ року 1896, въ рубрицѣ же ч. 4 квоту пересѣчного доходу зъ тыхъ двохъ послѣднихъ лѣтъ; — поясненя же въ якій спосѡбъ выраховано сумаричнѡи квоты чистого доходу зъ лѣтъ 1896 и 1897 або наведенѡе доходѡвъ зъ господарства рѡльного и выдаткѡвъ того же можна умѣстити на вѡльнѡмъ мѣсци стороны 3-ои и 4-ои фасіи.

Щобы знати, якъ выраховати квоту чистого доходу зъ каждого року, подають ся тутъ принисы, що має ся вчисляти до доходѡвъ, а що до выдаткѡвъ господарскихъ, а им.:

До доходѡвъ має ся вчисляти:

а) цѣну одержану за все плоды сиродані зъ всехъ галузей господарства,
б) вартѡсть грошеву всехъ плодѡвъ спотребованныхъ на потребности домовѡи носѣдателя (уживающей грунту), на утримане членѡвъ его родини, якъ такожъ слугъ удержуваныхъ до особыстои услуги (а не до господарства рѡльного) и на утримане коней уживаныхъ исключительно до выѣзду, а не и до господарки; вартѡсть плодѡвъ спотребованныхъ въ предиріемствѣ рѡльничѡмъ, а не въ господарствѣ домовѡмъ, примѣромъ спотребованѡи наши власнои продукци, не треба зачисляти ани до приходу, ани до выдатку.

До выдаткѡвъ можна зачисляти:

а) утримане инвентара господарского живого и мертвого,
б) обезпечене инвентара живого и мертвого, запасѡвъ плодѡвъ господарскихъ, якъ такожъ плодѡвъ полевыхъ и огородовыхъ еще не збранныхъ, бѣгъ огню, градобитю и инныхъ элементарныхъ нещасты, (зврядѡвъ господарства домовѡго обезпечене можна такожъ почисляти до выдаткѡвъ, але не господарчихъ, а только особно вычисленыхъ),

в) опалюване и освѣтлюване локальностей господарскихъ, но не локальностей въ господарствѣ домовѡмъ уживаныхъ,

г) насѣне, щепы, пашу, плоды сировѡи, котрі докушени зѡстали на потребности предиріемства господарского,

д) пенсії и плати для слугъ держаныхъ до праць въ предпріємствѣ господарчѣмъ (не до господарства домового, або до услуги особыи) и кошта ихъ выживленя,

е) податокъ грунтовой если Правительство не асигнуе его священнику то е, не враховуе ему въ фасіи до выдатковъ, а толькѣ каже оплачувати зъ надвыжки доходѣвъ,

Въ разѣ вынаймленя грунту має ся подати квота побираного за той грунтъ рѣчного чиншу.

7. Вартѣсть льокальну помешканя (съ потрученемъ льокалю канцелярійного, потребиного до урядовани) має ся такожъ умѣстити въ фасіи при рубрицѣ Б. зъ будынкѣвъ.

8. Дальше належить умѣстити въ фасіи при рубрицѣ: „Доходъ зъ платъ службовыхъ...“ квоту додатку конгруального, побираного зъ касы, особыи додатоку, если побирае ся, и вськѣ ремуверациі побиранѣ чи то за катехитурѣ, чи за сиравоване уриду деканального и пр.

9. Въ той самѣй рубрицѣ, що конгруа має ся вставити доходъ зъ правъ стулы (енитрахильнѣй) и доходъ зъ фундаціі мшалныхъ, при чѣмъ наводитъ ся, що доходы енитрахильнѣй и доходы фундаціі мшалныхъ мають ся умѣщати (фасіоновати) въ той высотѣ, въ якѣй тѣм же в. ц. к. Намѣстництво въ адюстованѣй фасіи приняло, т. е. доходы енитрахильнѣй фасіонують ся посли патенгу Іосифиньского въ той высотѣ, въ якѣй фасіоновано тѣм же до послѣдней фасіи, доходы же Службъ Б. фундаційныхъ не врахованыхъ въ конгруу, мають фасіоновати ся въ той высотѣ, въ якѣй побирають ся. — Тутъ примѣчае ся, що посли уставы не можуть власти податковѣ, въ цѣли оцѣненя доходѣвъ священника зъ его функціі духовныхъ и службовыхъ, уживати до звѣдуваня и провѣриваня поодинокихъ особѣвъ но мають въ тѣмъ взглядѣ засягнути гадки ц. к. краевой власти политической въ порозумѣню съ властію церковною.

10. Въ рубрицѣ фасіи надписаной: „Зъ мастку въ капиталахъ“ належить умѣстити ѳсотки побиранѣ зъ ефектѣвъ богослужебныхъ фундаціі, выкунна правъ сервитутовыхъ, якъ и зъ иныхъ такъ до парохіи належачихъ якъ и власныхъ приватныхъ ефектѣвъ и капиталѣвъ.

11. Що до побраной въ послѣднѣмъ роцѣ одноразовой запомоги, то не треба той же квоты заномоговой въ рубрицѣ доходѣвъ умѣщати, однакъ для всякой певности, належить тую квоту навести въ увазѣ на вѣльнѣмъ мѣсци третой або четвертой стороны фасіи съ примѣчаніемъ, що квоты той не враховано въ рубрику доходѣвъ, понеже посли § 159 уст. зъ 25/10 1896 (В. з. д. Ч. 220) тая квота не повинна бы враховувати ся въ доходѣ.

12. Таксы номинаційнѣй за получені посады дуниастырскѣй, зазначенѣй въ послѣднѣмъ роцѣ, якъ такожъ выдатки на штемилѣ до квитѣвъ пенсіиныхъ, можна ѳтягнути ѳтъ доходу, а тое ѳтягнене на вѣльнѣй сторонѣ фасіи пояснити.

Тутъ примѣчае ся такожъ, що при оподаткованю контрибуентѣвъ, котрыхъ доходъ не перевысшае квоты 5,000 зл. а. в., есть дозволене увзгляднене особенныхъ ѳтношенѣй утрудняючихъ плачене податковѣ и що вѣльно имъ знизжити стопу податкову о 3 степеня, а за утрудняючѣй причины уважають ся: 1) надмѣрнѣй тигарѣ зъ поводу удержаня и выховуваня дѣтей, примѣромъ глухихъ, слѣпыхъ, калѣкъ, выховуючихъ ся поза домомъ; 2) обовязокъ удержуваня бѣдныхъ крвныхъ

3) тягаръ зъ поводу долгой хоробы; 4) задовженя; 5) особеннй элементарнй нещастя. Где бы отже заходила котра зъ тыхъ причинъ, може контрибуентъ навести ю въ фасіи на вольномъ мѣсци и просити изъ взгляду на тую причину о знижене стопи процентовой.

Въ фасіи належитъ дохѳдъ совѣстно и правдиво подати а то тымъ бѳльше, що податокъ особисто-доходовый не высокій и буде увѳльневый отъ всякихъ до-даткѳвъ, а кары за затаене або неправдиве зѳзнане доходу сущъ великй такъ якъ доходятъ до высоты 6—9 разовой квоты, на страту котрой скарбъ зѳставъ нараженый.

Податокъ особисто-доходовый выноситьъ рѳчно ѳтъ доходу:

1. степень ѳтъ бѳльше якъ

	600 зл. до включно	625 зл.	3·60 зл.
2. ѳтъ	625 " " "	650 "	4·00 "
3. "	650 " " "	675 "	4·40 "
4. "	675 " " "	700 "	4·80 "
5. "	700 " " "	750 "	5·40 "
6. "	750 " " "	800 "	6·00 "
7. "	800 " " "	850 "	6·80 "
8. "	850 " " "	900 "	7·60 "
9. "	900 " " "	950 "	8·40 "
10. "	950 " " "	1000 "	9·20 "
11. "	1000 " " "	1100 "	10·00 "
12. "	1100 " " "	1200 "	12·00 "

и т. и.

Податокъ особисто-доходовый вымѣряе комисія шацункова зложена зъ половины членѳвъ выбранныхъ Министерствомъ а половины членѳвъ выбранныхъ контрибуентами.

Противъ вырахованя податку особисто-доходowego вѳльно внести рекурсъ въ речинця 30-ти дней ѳтъ дня получения наказу платничого на руки той власти, ѳтъ котрой наказъ получено, до краевой комисіи апелациѳной, но рекурсъ не ветримус. стягненя податку, — противъ вымѣреня кары грошевой вѳльний есть рекурсъ въ притыгу 8 дней посредствомъ кару вымѣрившой власти до высшой инстанціи.

Податокъ особисто-доходовый оплачуе ся въ ратахъ пѳврѳчныхъ дня 1. Червця и 1. Студня.

Тое подае ся до вѳдомости ВЧ. Священства.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 28. Сѣчня 1898.

Ч. 71.

Знесені отправки
Службъ Бож. фон-
да рел. за „Якова
Людвика.“

Всесвѣтлѣйша и Высокопреподобна Митрополича Консисторія Львѣвска зъ 27. Студвѣ 1897 Ч. 10649, завѣдомляе що, получивши въ дорогѣ урядовой зъ Львѣвскаго краєвого архива одисы двохъ грамотъ „Якова Людвика“ королевича польскаго, выданныхъ въ р. 1735, 22. Липня и въ р. 1736, 12. Марта, зъ котрыхъ послѣдняя теперъ найдена, несповна въ рѣкъ послѣ первой выдана и до актѣвъ судовыхъ внесена, одкликуюе всѣ новы привилеѣ въ добрахъ Якова Людвика королевича польскаго, сына короля Іоанна III. Собѣскаго для всѣхъ парохій давныхъ округѣвъ Золочѣвскаго, Тернопольскаго и Жолкѣвскаго надані съ обовязкомъ отиравы що мѣсяця одной службы Божой за своихъ предшественникѣвъ и за себе, выказуе наглядно, що обовязокъ служения тыхъ службъ Божихъ не существовавъ и теперъ не существуете.

Прото Всесвѣтлѣйшій и Высокопреосвященный Митрополичій Ординарїантъ для своей Архіепископїи зѣвѣсь сей обовязокъ, а именно зъ причины новыше наведенной и (одкликанной самымъ фундаторомъ наданныхъ привилеѣвъ отже и обовязкѣвъ за тѣмъ) и тому що „хочъ бы зъ якои причины тая друга грамота неважна була, то такой якъ видить ся, тамта перва грамота не вѣйшла въ жите и вже задавнилася; ... и врештѣ 2) будь — що будь, взглядомъ важности первой грамоты, всегда отправка тая не належить до фонда религїйного але въ данѣмъ разѣ належала бы до дотычныхъ парохій“, (зри Вѣдомости Архіепископїи Львѣвск. Ч. 99 зъ р. 1897).

Въ слѣдъ за тымъ розпорядкае ся слѣдующе: всѣ Всч. Душпастырѣ, котрымъ доси придѣлені были зъ фонда религїйного (звычайно на 3 роки) св. Літургїи за „Якова Людвика королевича польскаго“ мають на дальше залишити уже тую одправу, а въ р. 1898 мають вмѣсто неѣ служить въ тѣмъ самѣмъ числѣ читанї Літургїи на интентію всѣхъ въ Епархїи Перемыскаго по конецъ року 1897 зайшовшихъ рестацій Службъ Божихъ фонда религїйного, тѣмъ Літургїи въ звычайный способъ въ протоколъ занесати и выказы заразъ по скѣнченѣй одправѣ а найдальше до тыждня по скѣнченѣмъ роцѣ черезъ Всч. Урядъ декан. Еп. Консисторїи предложити.

Розумѣе ся се не ино о рестаціяхъ котры въ р. 1897 зайшли, але о всѣхъ рестаціяхъ, котры одъ самого початку одправы Службъ Божихъ фондовыхъ ажъ до кѣнця р. 1897 залягали и доси еще особно не збѣтали доновненї.

Коли же въ многихъ парохїяхъ окрѣмъ Літургїи за Якова Людвика суть назначенї такожь св. Літургїи за иншихъ фундаторѣвъ або инши особы (звычайно на вѣчнѣсть) то тѣмъ послѣднї службы Божїи мають всегда такъ якъ доси одправлятися.

Можлива рѣчь, що на вѣчнѣсть наданї Літургїи за Якова Людвика въ гдѣськихъ парохїяхъ основують ся на окремой якої фундаціи до дотычного мѣстця (парохїи) привязаной, не на повыше покликаной а послѣ Фондаторомъ знесенной грамотѣ; поручае ся прото тымъ Всч. О. парохамъ котрымъ наданї были св. Літургїи на вѣчнѣсть за Якова Людвика, пересмотрити поновно всѣ старї акты, и выслѣдъ того дождженїя якої нибудь окажется, въ протягу 3 мѣсяцѣвъ Еписк. Консисторїи довести; тимчасомъ же служити тѣмъ службамъ Божїимъ такъ якъ наданї были.

Отъ Еп. Консисторїи.

Перемышль, дня 28. Сѣчня 1898.

Ч. 4.

Ч. 144.

Литература наша проповѣдничя збогатила ся зновъ важнымъ, и дуже хо-
сеннымъ и пожаданнымъ для Вся. Отцѣвъ Душпастырѣвъ трудомъ Всев. О. Д-ра
Іоана Бартошевского почетного крилошанина Митропол. Капитулы публичного звич.
професора пастирск. Богословія въ ц. к. Львѣвскѣмъ Всеучилищи: именно же книж-
кою на 266 сторонахъ содержащою 29 наукъ церковныхъ „Проповѣди Праздничій
для сельскаго народа“. Пѣдручникъ той для Всч. О. Душпастырѣвъ, задля основного
а приступного выкладу розличныхъ правдъ вѣры и норовстенности на всѣ праздники
року, поручае ся Всч. О. Душпастырямъ. — Получити можна за 2 зл. въ кни-
гарни Ставропигійск. Інститута або у Всев. Автора (Львѣвъ Хорущина Ч. 18).

Проповѣди празд-
ничій О. Д-ра І.
Бартошевского.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 17. Сѣчня 1898.

Ч. 5.

Ч. 201.

Всч. О. Іосифъ Федоновичъ парохъ въ Крущи просить о оголошене слѣ-
дующого: 1) Благодареніе Всч. О. Декану Потелицкому и преч. собратіямъ дек.,
за зложену въ часѣ соборчика дек. 7. XII. жертву (15 коронъ) на будущюю ся
Церковъ въ Крущи.

О Фіхтенвальдѣ об-
мѣннику.

2) Священники изъ Ярославля, Потелича, Белза и Куликова относятъ ся до
мене съ письмами, що якійсь жидъ, Фіхтенвальдъ або Фіхтманъ въ намѣреню вы-
крещеня ся, зголошуе ся у тыхъ свшценникѣвъ жадаючи, щобы выорудували у мене
для него часть мнимого довгу. Я совершенно того жида не знаю и жадныхъ зню-
шеній съ такимъ не маю. — Щобы на будущнѣ остерегти свшценникѣвъ отъ по-
добного обманства, а тымъ самымъ оцадити непотрѣбну кореспонденцію, обнародо-
влию тую справу съ совѣтомъ, щобы въ подобныхъ случаяхъ священники мѣсто
дотеперѣшней дороги, скеровали ся до ц. к. жандармеріи.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 17. Сѣчня 1898.

Ч. 6.

Ч. 5612/97.

Симъ удѣляеся до вѣдомости, що якъ въ р. 1896, такъ и въ р. 1897 були
зъ поводу продовженого 300 лѣтнего Ювілея Уніи Берестеньской въ епархіи дух.
мисіи устроюваній, именно: въ Болестрашичехъ, Ясеници Замковой, Верхратѣ,
Стоянцяхъ, Кривцѣ, Головецку горѣшнѣмъ, Цариньскѣмъ, Высоцку выжибѣмъ, Дах-
новѣ и Зубковѣ. Проектована мисія въ Тучапахъ коло Радымна ѡтбуде ся ажъ на
весну 1898 року. Въ порѣвнаню до минувшого року, въ которѣмъ устроено мисіи
съ 20 мѣсцевостяхъ, оказуеся, що р. 1897 такъ по причинѣ неуроджаю и дуже

О устроюваню мисіи
дух.

стисненыхъ матеріальныхъ отношеній нашего народу, якъ и зъ причины сорозмѣрно малой квоты 200 зл. выс. Выдѣломъ краевымъ на цѣли миссійной назначеной мисси не можна було въ больше мѣсяцяхъ урядити.

Отсылаючи до тут. обѣжника зъ дня 8. Студня 1896 Ч. 5917 (Зри Вѣстникъ зъ р. 1896 стор. 119) надѣмъ ся, що въ р. 1898 число миссій если не по-троится, то приваймѣй подвоить ся.

Въ той цѣли поручаея вчасно дѣлати потрібнѣй приготовлени на мѣсяцъ Май до Жовтня 1898 и вчасно зголошувати ся сюда о заимоги зъ фондѣвъ краевыхъ, которѣ на р. 1898 вѣдай въ большой квотѣ выс. Выдѣломъ краевымъ на ту-тешне вставленея назначенѣ будутъ.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 26. Грудня 1897.

Ч. 279.

Отпущены до Всеночного, Акафистовъ и Параклиса на 10 лѣтъ наданы.

Ч. 7.

Удѣляе ся Всч. Клирови рескриптъ св. Конгрегациі Пропаганды съ наданными до Всеночного, Акафистовъ и Параклиса на 10 лѣтъ отпущами Ex Audentia SSmi diei 9. Decembris 1897.

SSmus D N. Leo d. p. Papa XIII, referente me subscripto S. C. de Propaganda Fide pro Negotiis Ritus Orientalis Secretario, Emi P. D. Archiepiscopi Leopoliensis Ruthenorum ac Metropolitae Haliceni, preces benigne excipiens Indulgentias jam per Rescriptum diei 28. Aprilis anni 1874 concessas, ad aliud decennium prorogare dignatus est, nempe Indulgentiam tercentorum annorum a fidelibus sui ritus unoquoque die lucranda, qui devote officio, quod *Lucernarium* appellant, interfuerint; aliam pariter Indulgentiam tercentorum annorum semel in die lucranda pro devota recitatione in ritu graeco-rutheno peragenda earum precum, quae appellantur *Akathistis*; ac denique Indulgentiam biscentum annorum semel pariter in die lucranda ab iis fidelibus qui officio, quod *Paraklisis* nomine venit, devote interfuerint, quae omnes Indulgentiae animabus i Purgatorio detentis per modum suffragii applicari poterunt. In evulgandis vero praedictis Indulgentiis, E. P. D. Orator exprimere debet eas a Summo Pontifice concessas fuisse. Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus dictae S. C. die ac anno uti supra.

(L. S.) *Aloisius Vecchia Secretus.*

Звертае ся увага на тоє, що отпущъ наданый до Всеночного и Молебна за побожне присутствіє, а до Акафиста (якогонебудь) за побожне отчитанье — розумѣе ся надъобовязковѣ, бо черезъ обовязковѣ дѣла поєсля загалного правила отпущѣвъ позысковати не можна.

Предлежаще надане має ся въ найблизшу недѣлю або свято народови оголосити. И при сей способности взывають ся Всч. Душпаствѣ, щобы поновили обѣучене народа о отпущахъ взагалѣ, для себе и для помершихъ, поєсля (Вѣстника Епарх. зъ р. 1896 ч. IV ст. 18 и ч. VI ст. 43.); и щобы въ особенности захочували ихъ до побожного присутствія на Всеночномъ и Молебни (им. если где той же во всѣхъ дняхъ мѣсяца Мая отпращае ся), а умѣющихъ читати такожь до по-

божного отчитовани Акафиста зъ молитвословѣвъ, им. въ недѣлѣ и свята, въ цѣли позысканя сихъ великихъ отпустѣвъ.

Отъ Еп. Консистеріи.
Перемышль, дня 28. Сѣчня 1898.

Ч. 8.

Реколекціи духовній для Священникѣвъ урядженій будутъ въ Монастири ОО. Василянъ въ Добромилѣ почавши отъ понедѣлка дня 21. н. ст. Лютого с. р. вечеромъ (по недѣли Мисопустной) до четверга 24. Лют. вечеръ. Условіи тіи саміи що и минушого року (зри Вѣстникъ 1897 ч. II. ст. 16.): Всечестивѣйшій Отець Настоятель дае 4 интенціи богослужебній.

Взымае ся прото Всч. Духовенство, въ власнѣмъ его духовнѣмъ интересѣ користати якъ найчисленнѣйше въ душеспасительныхъ упряженяихъ, и о приѣздѣ завчасно писемно завѣдомити Всч. Отца Настоятеля Монастири.

Отъ Еп. Ординаріята.
Перемышль, дня 31. Сѣчня 1898.

Ч. 9.

Всч. Комисіи управлююча дѣлами вдов сирот. фонда доносить подъ днемъ 26 грудня 1897. Ч. 369 слѣдующе:

СТАНЪ КАСЫ ВДОВИЧО-СИРОТ. ИНСТИТУТА

за часъ одъ 1. до 30. Листопада 1897.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

П р и х ђ д њ	Готѣвка		цѣнный паперы		Р о з х ђ д њ	Готѣвка		цѣнный паперы	
	злр.	кр.	злр.	кр.		злр.	кр.	злр.	кр.
1. Переносъ зъ жовтня	71	29	161	415					
2. Осѣдачъ Николаѣ	80	—	—	—					
3. Жертва зобрана о. Іоанномъ Мышковскимъ, соберателемъ жертвъ въ деканатѣ Дуклянскимъ .	19	—	—	—					
4. Бенцѣвъ Андрей .	35	—	—	—					
5. Жертва о. Генрика Полянського .	3	80	—	—					
всего	209	09	161	415					
розхѣдъ	—	—	—	—					
Остае въ касѣ	209	09	161	415					

II. Въ Общо рольн. кредит. Заведенію 4.500 злр.

Ч. 624.

О Реколекціяхъ дух.

Ч. 6384/97.

Станъ касы вдов сирот. фонда за часъ отъ 1—30 листоп. 1897.

В) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

П р и х о д ъ	Готѣвка		Р о з х о д ъ	Готѣвка	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ зъ жовтня . . .	560	52			
2. Осѣдачъ Николай	20	—			
3. Гура Даміянъ	—	20			
4. Лецишакъ Никифоръ . . .	79	50			
всего	660	22			
розхѣдъ	—	—			
Остае въ касѣ	660	22			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

П р и х о д ъ	Готѣвка		Р о з х о д ъ	Готѣвка	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ зъ жовтня . . .	1049	80	Передатки получили:		
2. Демянчикъ Іоаннъ	10	—	1. Ропицка Минодора . . .	30	—
3. Деканатъ Бирчаньскій . . .	100	—	2. Парыловичъ Аполонія . .	30	—
именно зложили по 10 зл.			3. Гаповичъ Юстина	12	—
Всч. ОО. Прислѣпскій Ро-			4. Сироты Исайчики	30	—
мадъ, Гудзьо Діонизій, Бѣ-			5. Сир. Полянська Людвика .	5	—
рецкій Іоаннъ, Жарскій Іо-			6. Крыницка Марія	20	—
аннъ, Баньковскій Антовій,			7. Лукашевичъ Теофила . . .	40	—
Вербицкій Георгій, Жура-			8. Ганчаковска Мелія	50	—
вецкій Григ., Копыстянскій			9. Кордасевичъ Олиссія . . .	20	—
Ант., Созаньскій Володисл.,			10. Ваць Мальвина	5	—
Желеховскій Александръ.			11. Будзыновска Стефанія . .	40	—
4. Лыскъ Володимиръ	10	—	всего	282	—
5. Деканатъ Ярославскій . . .	170	—			
именно зложили по 10 зл.					
Всч. ОО. Грицикевичъ Іо-					
аннъ, Пасѣчиньскій Романъ,					
Кмицикевичъ Стеф., Подо-					
лянскій Фил., Добрянскій					
Кириянъ, Матюкъ Антовій,					
Шумелда Іоаннъ, Лебедо-					
вичъ Алекс., Гомза Іоаннъ,					
Нейдухъ Іоаннъ, Годовань-					
скій Петро, Пирожокъ Кир.					
Сирисъ Григ., Хотинецкій					
Іоаннъ, Лехицкій Теодозій,					
Крушиньскій Романъ и До-					
брянскій Кириянъ за 1896 р.					

П р и х о д ъ	Готівкою		Р о з х о д ъ	Готівкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
6. Деканатъ Мушинській . . именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. Черлючакевичъ Миронъ, Сенета Іоаннъ, Кач- марчикъ Теофилъ, Сандовичъ Петръ, Мохнацкій Ігнатъ, Константиновичъ Констант., Гукевичъ Алексей, Парило- вичъ Іоаннъ, Билинській Николай, Чирвинській Іо- аннъ, Кордасевичъ Романъ, Мохнацкій Іосифъ, Вислоц- кій Ігнатій, Венгриновичъ Емиліанъ, Вандзілякъ Кон., Мохнацкій Діонизій, Козлов- ській Волод., Цепинській Петръ, Прислонській Іоаннъ, Мохнацкій Волод., Дуркотъ Іоаннъ; по 14 зл. зложили Всч. ОО. Желестовській Ми- хаиль, Дуркотъ Іоаннъ Хроз. (старшій), Коныстянській Григ., Полянській Софронъ, Константиновичъ Антоній, Рынявецъ Ігнатій.	294	—			
7. Осѣдачъ Николай	20	—			
8. Деканатъ Дуклянській . . именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. Вербицкій Мих., Мерева Іосифъ, Чеснокъ Зах., Чирвинській Мир., Дуркотъ Юл., Давидовичъ Ем., Дур- котъ Макс., Мышковській Іо- аннъ, Фелснчакъ Ник., Сѣ- лецкій Ал., Пиротъ Дан., Пастернакъ Іоаннъ, Гнаты- шакъ Гавріилъ, —	130	—			
9. Деканатъ Комарнянській . именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. Лазуркевичъ Левъ, Турянській Лука, Савицкій Андрей, Каламунецкій Ілля, Заградникъ Людвикъ, Ко- вальській Ант., Косоноцкій Яковъ, Овишкевичъ Стеф., Царевичъ Герваз., — Гнатышакъ Кори. 10зл. 50кр. Прухницькій Анд. 20зл. 50кр.	190	—			

П р и х о д ъ	Готівкою		Р о з х о д ъ	Готівкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
Волянській 14 зл., Кульчицькій Келестинъ 55 зл.					
10. Сапрунъ Стефанъ . . .	10	—			
11. Кисільовській Филемонъ .	20	—			
• всего .	2003	80			
розхѳдъ .	282	—			
Остає въ касѳъ .	1721	80			

П о в т о р е н ь е:

Дня 30. листопада має бути въ касѳъ:

1. Фондъ коренний готівка	209 зл. 09 кр., цѳбині папери	161415 зл. — кр.
2. " резервовий "	660 зл. 22 кр., " "	— зл. — кр.
3. " розпорядимий готівка	1721 зл. 80 кр., " "	— зл. — кр.
Всього готівкою		2591 зл. 11 кр., ц. паперами 161415 зл. — кр.

Вѳдповѳдно до того справозданя найдено въ касѳъ:

I) Въ цѳбинихъ паперахъ:	161.415 зл. — кр.
II) 1. на книж. щадницѳ Перем.	Ч. 17124 ва 1193 " 64 "
2. " " " "Вѳры"	" 136 " 919 " 09 "
3. Готовыми грѳшми	478 " 38 "
всього 2591 зл. 11 кр	

III) Крімъ того находить ся въ касѳъ книжочка щад. „Вѳры“ Ч. 150 на 164 зл. 33 кр., за требники леговані бл. п. Григоріємъ Шанкевичемъ.

М. Подолинській
предѳдатель.

Е. Менциньскій
секретарь.

М. Коико
касієрь.

Т. Ярема
контрольорь.

Отъ Еп. Консистеріи

Перемышль, дня 29. Грудня 1897.

ХРОНИКА.

Орд. комисарями въ справахъ сервитутовыхъ именованій:

- Ч. 5824. Преч. Чернецкій Василій деканъ на деканатъ Белскій.
- „ 5911. Преч. Матковскій Михайлъ деканъ на деканатъ Горожанскій.
- „ 5912. Преч. Левъ Григорій завѣдатель деканата на деканатъ Судовошненскій.
- „ 5913. Преч. Ясеницкій Михайлъ завѣдатель деканата на деканатъ Лѣскій.

Презенты получили:

- Ч. 5638. О. Чайковскій Алекс. на парохію Передѣльница деканата Добромильского.
- „ 6776. „ Подолинскій Філемонъ на Райтаревичи деканата Мостиского.
- „ 5851. „ Перчяньскій Петръ на Шандровецъ деканата Затварницкого.
- „ 6332. „ Скроцкій Михайлъ на Михалевици деканата Комарняньского.
- „ 6348. „ Кокотайло Василій на Туринку деканата Жовкѣвского.
- „ 6373. „ Дуцько Іоаннъ на Белзецъ деканата Потелицкого.
- „ 77. „ Созанскій Влад. на Летню деканата Дрогобыцкого.
- „ 77. „ Бриляньскій Іоаннъ на Пискоровичи деканата Ярославского.
- „ 29. „ Лисикевичъ Іоаннъ на Гвоздецъ деканата Жукотынського.

До каноничной институціи завѣзваній:

- Ч. 5927. О. Голяня Іоаннъ на Троицю деканата Добромильского.
- „ 6262. „ Подолинскій Філемонъ на Райтаревичи деканата Мостиского.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 5759. О. Кисѣльовскій Філемонъ на Крапшу деканата Дукляньского.
- „ 5920. „ Крайчикъ Ілія на Будиницъ деканата Белского.
- „ 5936. „ Мохнацкій Ігнатій на Войкову деканата Мушиньского.
- „ 5974. „ Дуркотъ Іоаннъ на Рыхвальдъ деканата Бѣцкого.
- „ 6065. „ Федевъ Константинъ на Шумячъ деканата Высочаньского.
- „ 6101. „ Хомицкій Волод. на Даліову деканата Яслиского.
- „ 6462. „ Хилякъ Петръ на Миликъ деканата Мушиньского.
- „ 69. „ Гватышакъ Гавриѣль на Крыницю деканата Мушиньского.
- „ 368. „ Чеховичъ Володимиръ на Батитычи деканата Жовкѣвского.
- „ 475. „ Брунецъ Алексей на Хлѣвчаны деканата Угнѣвского.

Завѣдательства получили:

- Ч. 5789. О. Чирвяньскій Миронъ въ Новици деканата Бѣцкого.

- Ч. 5727. О. Марковъ Іоаннъ въ Смѣльнику деканата Яслиского.
" 5920. " Ольшанскій Іоаннъ въ Куниинской Воли деканата Жовківського.
" 6316. " Тустановскій Лѣонгінъ въ Дворцяхъ деканата Угнівського.
" 5921. " Вандзилікъ Константинъ въ Избахъ деканата Мушинського.
" 6462. " Дутковскій Казимиръ въ Близяницѣ деканата Короснянського.
" 6451. " Матвіясъ Іоаннъ въ Яструбичахъ деканата Сокальського.
" 69. " Кордасевичъ Романъ въ Чорнѣмъ деканата Дуклянського.
" 470. " Миколайчукъ Мартинъ въ Куличковѣ деканата Белскаго.
" 6383. " Клячинскій Антоній въ Любичи деканата Потелицкаго.

Сотрудництва получили :

- Ч. 5813. О. Криницькій Антоній въ Ольхѣвцяхъ деканата Ольховецкаго.
" 5212. " Ступницкій Павелъ въ Селискахъ деканата Бирчаньскаго.
" 5715. " Максимовичъ Іосифъ при катедральной церкви въ Перемышлі.
" 6101. " Дуркотъ Волод. самостоятельно въ Кальници деканата Ольховецкаго.
" Каламунецкій Петръ въ Коростиѣ деканата Устрицкаго.
" 366. " Горницькій Волод. въ Доброгостовѣ деканата Дрогобыцкаго.
" 184. " Хилякъ Антоній въ Стебнику деканата Дрогобыцкаго.
" 185. " Кмицикевичъ Волод. въ Рудѣ монастырской деканата Потелицкаго.
" 186. " Демціо Михаилъ въ Ульгѣвкѣ деканата Угнівського.
" 187. " Набакъ Левъ въ Варяжи деканата Варяжскаго.
" 188. " Телепъ Михаилъ въ Смолинѣ деканата Любачѣвскаго.
" 469. " Антоневиць Маріанъ въ Самборѣ.

Именовані :

- Ч. 5970. Преч. Гиссовскій Петръ парохъ въ Лѣскахъ, м. деканомъ Варяжскимъ.
" 6283. " Кручковскій Михаилъ парохъ въ Нагачовѣ П. орд. шкѣль. комисаремъ для шкѣль народ. деканата Яворѣвскаго.
Ч. 6311. Преч. Щавинскій Левъ парохъ въ Самборѣ орд. шкѣль. комисаремъ до шкѣль середнихъ и до н. к. учительской Семінаріи въ Самборѣ въ мѣстце уступившаго изъ той должности Преч. Петра Шлешкевича пароха въ Бабинѣ.

Отличія крылошанскій получили :

- Ч. 6013. Преч. Ясеницкій Кипріявъ парохъ въ Балигородѣ.
" 5002. " Волоснянскій Іоаннъ парохъ въ Терлѣ.

Въ пропозицію приняті :

- Ч. 37. На парохію Оленицка Воля, дек. Оленицкаго : 1. Сапрунъ Михаилъ, 2. Гумицкій Алекс., 3. Лучечко Петръ, 4. Сапрунъ Михаилъ.

- Ч. 36. На парохію Теплиць, дек. Ярославского: 1. Ильницькій Влад., 2. Кмицкевич Романъ, 3. Мацускій Левъ, 4. Насальскій Волод., 5. Дуркотъ Петръ (стар.), 6. Ухнятъ Дмитрій, 7. Грицикевичъ Іоаннъ, 8. Костекъ Іоаннъ, 9. Марковъ Іоаннъ, 10. Гинилевичъ Волод., 11. Заремба Іосифъ, 12. Полошиневичъ Левъ, 13. Матвіясъ Іоаннъ.
- Ч. 40. На парохію Чорнорѣки дек. Коросняньского: Фецива Михаилъ,
- Ч. 41. На парохію Лѣско дек. Лѣского: 1. Бирецкій Іоаннъ, 2. Туна Ілдрій, 3. Калничъ Максимъ, 4. Гумецкій Кор., 5. Чучкевичъ Юліявъ.
- Ч. 42. На парохію Старасблѣ, дек. Старосольского: 1. Турчмановичъ Теофилъ, 2. Василькевичъ Григорій, 3. Гошовскій Вас., 4. Дашкевичъ Іоаннъ, 5. Венгриновичъ Антоній, 6. Гамерскій Іосифъ, 7. Мацускій Левъ, 8. Шемелякъ Леонидъ, 9. Грицикевичъ Конст., 10. Барновичъ Антоній.
- Ч. 44. На парохію Добра, дек. Бирчаньского: 1. Гудю Діонизій, 2. Титаръ Іоаннъ, 3. Шандровскій Іосифъ, 4. Ясенничій Петръ.
- Ч. 45. На парохію Дубровица, дек. Ярославского: 1. Федевъ Іоаннъ, 2. Проконъ Іоаннъ, 3. Матвіясъ Іоаннъ.
- Ч. 46. На парохію Ганчова, дек. Бѣцкого: 1. Венгриновичъ Ем., 2. Барновскій Захарія, 3. Билинскій Николай, 4. Хилікъ Дмитрій, 5. Демичакъ Іоаннъ, 6. Дуркотъ Теодозій, 7. Титаръ Іоаннъ, 8. Дуркотъ Волод.
- Ч. 48. На парохію Порудно, дек. Яворѣвского: 1. Кузьмакъ Михаилъ, 2. Гичко Діонизій.
- Ч. 49. На парохію Колодрубѣ, дек. Горожаньского: 1. Ольховый Волод., 2. Гамерскій Іосифъ, 3. Сапунъ Теодоръ, 4. Грушкевичъ Кор., 5. Мацускій Левъ, 6. Насальскій Волод., 7. Криницькій Іоаннъ, 8. Гумецкій Юліявъ.
- Ч. 50. На парохію Ильникъ, дек. Высочаньского: 1. Ильницькій Влад., 2. Венгриновичъ Антоній, 3. Морозъ Григорій, 4. Яворскій Алек., 5. Гинилевичъ Волод., 6. Бачинскій Волод., 7. Петровскій Михаилъ, 8. Нестеровичъ Николай, 9. Чайковскій Антоній, 10. Тресневскій Михаилъ, 11. Кузьмакъ Михаилъ, 12. Гумецкій Алек., 13. Гичко Діонизій.
- Ч. 51. На парохію Годынѣ, дек. Мостиского: 1. Дуркотъ Петръ (стар.), 2. Насальскій Волод., 3. Маковей Ілія, 4. Словьскій Антоній, 5. Габлинскій Петръ, 6. Бованко Атан., 7. Фозисъ Антоній, 8. Виковлячъ Алекс. 9. Кмицкевичъ Стефанъ, 10. Чучкевичъ Юліявъ, 11. Косоноцкій Іоаннъ, 12. Ольшаньскій Іоаннъ.
- Ч. 52. На парохію Боляновичи дек. Мостиского: 1. Рейнаровичъ Іосифъ, 2. Ливиньскій Іосифъ, 3. Насальскій Волод., 4. Волосиньскій Іоаннъ, 5. Маковей Ілія, 6. Мисикъ Вас., 7. Борысъ Сімеонъ, 8. Полошиневичъ Левъ, 9. Федевъ Іоаннъ, 10. Крушиньскій Теодоръ, 11. Макаръ Антоній.
- Ч. 53. На парохію Боратынъ дек. Белского: 1. Насальскій Волод., 2. Плешкевичъ Іоаннъ, 3. Ливрецкій Вас., 4. Хоминьскій Евгеній, 5. Матвіясъ Іоаннъ, 6. Фозисъ Антоній, 7. Брыкъ Алексей, 8. Ольшаньскій Іоаннъ.
- Ч. 54. На парохію Ванькова дек. Лѣского: 1. Полошиневичъ Юліявъ, 2. Ливиньскій Іосифъ, 3. Ленчикъ Іосифъ, 4. Мисикъ Вас., 5. Чайковскій Антоній, 6. Чайковскій Романъ, 7. Титаръ Іоаннъ, 8. Гермакъ Казимиръ.
- Ч. 57. На парохію Снявка дек. Любачѣвского: 1. Вербицкій Георгій, 2. Лучечко Петръ.
- Ч. 59. На парохію Вербица дек. Угнѣвского: 1. Дуткевичъ Сім., 2. Насальскій

Волод., 3. Колтунюкъ Ник., 4. Жукъ Георгій, 5. Литинскій Миронъ, 6. Яремкевичъ Вас., 7. Гумовскій Петръ, 8. Мельникъ Арт., 9. Сапрунъ Мих., 10. Гинилевичъ, Волод., 11. Савойка Теод., 12. Гукевичъ Волод., Гермакъ Казімиръ, 14. Матвіясъ Іоаннъ, 15. Фолисъ Ант., 16. Гура Даміянъ.

Грамоту узнаня и похвалы съ Архіерейскимъ благословеніемъ
получили :

- Ч. 6302. Вблагор. П. Князь Юрій Чаргорискій властитель земскихъ посѣлостей и патронъ церкви въ Рышковой Воли за моральне и матеріальне попиране парохіинъ въ Рышковой Воли въ дѣлѣ будовы церкви коштомъ до 22000 зл. Чест. парохіине въ Рышковой Воли за жертвы и труды около будовы мѣстцевой церкви — Преч. о. Григорій Калимонъ парохъ въ Рышковой Воли за труды понесеніа около будовы новой церкви тамже.
- Ч. 5364. Вблагор. Панъ Іоаннъ Захаріясевичъ въ Кривчи за даръ 100 зл. на тамошну церковь.
- Ч. 5658. Вблагор. П. Іоаннъ Урбанскій властитель земскихъ посѣлостей и коляторъ церкви въ Добрусинѣ, за даръ 2600 зл. на будову церкви тамже кромѣ датку конкуренційного.
- Ч. 4257. Вблагор. Альбинъ и Софія зъ Юнгѡвъ Запѡнчковекін властитель посѣлостей земскихъ и коляторы церкви въ Микши за справлене для церкви тамже серебряной чаши за 120 зл., за даръ 50 зл., на унарканене церкви за справлене образа Зачатіе Преч. Д. М. за 30 зл., шпалы бѣлого за 12 зл. и дывана за 15 зл.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемишль, двя 28. Сѣчня 1898.

Константинъ,

Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1898.

Выдано 17. Лютого.

Ч. II.

Ч. 10.

Ч. 76/орд.

Константинъ Чеховичъ

О святѣхъ великомъ Постѣ.

Божю Милостію и св. Апостольскаго Престола благословеніемъ Епископъ Перемыскій, Самборскій и Сяноцкій, Віцемаршалокъ Сойма Королевства Галичины и Володимиринъ съ великимъ Княжествомъ Краковскимъ, тайный Шамбелянъ Его Святости.

Всему Всечестному Духовенству и всѣмъ вѣрнымъ діецезіи поздравленіе и благословеніе о Господѣ!

Минае періодъ року церковного, въ котрѣмъ христіане ѡбдавали ся позволеннымъ пріємностямъ и забавамъ, тѣло насытали великими дарами Божиими, при чѣмъ и душа радовала ся о Господѣ. Минае часъ мясницъ а надходитъ часъ св. великого посту.

Се часъ повный смутку, се намятка чотиредесятидневного посту нашего божественного Спасителя та гѣркихъ страстей, смерти и погребенія Его. Се бо часъ маючій побудити чловѣка до покаянія, котре есть для всѣхъ dorosлыхъ головнымъ условіемъ ѡтпущенія грѣховъ. Постячи 40 дней и ночей а потѣмъ страдаючи и умеряючи на крестѣ и такъ якобы каючи ся за грѣхи наши, котри взивъ на Себе, доказавъ нашъ Спаситель наилучше, що и намъ потреба каити ся за грѣхи наши. И словомъ учивъ Исусъ Христосъ покаянію. Св. Маоей записавъ, що головною цѣлю науки Исуса Христа було покаяніе. Въ Евангелію его читаемъ: „Оттолкъ начатъ Исусъ проповѣдати и глаголати: Покайте ся, приближи ко ся царствію небаго“. (Мат. IV. 8). А св. Лука подае такі слова Исуса: „Глаголю кама, аци не покаете ся, вси тажеже погненти.“ (Лук. 13. 3).

Такъ отже всѣмъ намъ каити ся належить, бо „никтоже безъ грѣха“ (параст.) А каити ся особливо теперь въ тѣмъ святѣмъ часѣ, котрый самымъ Спасителемъ нашимъ и Его святою церковю есть намъ до того назначений.

За дуже успішне средство покаяння узнавъ Богочоловѣкъ пѣсть и постячи Самъ на пустини, давъ намъ „образъ, да послѣдѣмъ стонамъ его“. (I. Петр. гл. 2. зач. 59). И ктожь бы зъ добрыхъ христіянъ не узнававъ користи и потреби посту для насъ „браниннихъ грѣхъ многими“ (паракл.), если постивъ самъ Богочоловѣкъ, „пѣть истина и жикетъ“ (Іоан. 14. 6), если посты и то дуже строгіи посты заховували веѣ угодники Божіи.

Дятого анѣ на хвилю не сомнѣваемось, що и вы, любезніи въ Христѣ дѣти, будете заховувати туя заповѣдь, св. Церкви, котра взывае въ I-ой пѣснм канона Понед. I. нед. в. п.: „Грядѣте людіе, днесъ воспріймѣмъ пощеніямъ дарованіе яко благоградованное время покаяння и въ немъ Спаса умилостивѣмъ.“

Однакъ коли будемъ постити, то постѣмъ добре.

Нехай насампередъ тѣло наше вдержуе ся въ томъ часѣ ътъ денкихъ стравъ що до ихъ якости и скѣлькости а такожь нехай не уживае пріємностей и увеселеній. И тѣло наше есть мистеріямъ дѣломъ Божою мудрости Оно дуже высоко есть пѣднесене черезъ воплощене Сына Божого, оно есть храмомъ св. Духа и мае назначене, колісь воскреснути и брати участь въ радостяхъ небесныхъ. Дятого оно повинно не только ътдавати ся яко охотне и послушне орудіе души въ повнсю воли Божою, але оно и само ътъ себе мае приносити жертву Богу, котрою бы его почитало, каялось и за грѣхы Ему надолжити старало ся. А тое може статись черезъ пѣсть, котрой можнабы назвати тихою, но сильною молитвою тѣла. Постомъ тѣла поборе ся наша змысловѣсть, ослабить ся нашѣ похоти тѣлесніи и такъ тѣло удержитъ ся въ послушѣ для духа, а въ томъ власно лежить порядокъ и гармонія въ чоловѣцѣ. Само тѣло наше постомъ уздоровляе ся и скрѣпляе ся, коли неумѣреннѣсть провадитъ до многихъ слабостей, котріи навѣтъ жите скоротити могутъ.

Но тѣлесный пѣсть — то лишъ одна и то менша половина посту. И дятого церковь свята дуже красно снѣвае: „Постяще ся братіе тѣлеснѣ, постимся и духовнѣ, разрѣшимъ всякій союзъ неправды, расторгнѣмъ строютнаи нужднихъ измѣненій, всякое свисаніе неправедное раздерѣмъ“. (Самогл. въ среду I. нед. в. п.)

И такъ маемъ и духомъ постити, и то о скѣлько высше стоить душа ътъ тѣла, о стѣлько важнѣйшій есть сей пѣсть души. Душа наша мае каятись за грѣхы, мае ихъ узнавати, мае чувствовати, що грѣхами обидила найсвятѣйшого Бога а собѣ нанесла велику шкоду. Душа наша мае въ томъ святѣмъ часѣ охотнѣйше якъ звычайно пѣдчинитись пѣдъ ирмо Христове, котре въ вирочѣмъ есть „благое“. (Мао. зач. 43). Перенимаючись богоугоднымъ уснособленемъ для Бога и ближнего пѣсля науки Іисуса Христа, котра заховуесть въ церквѣ католицкѣй, належить тоеже уснособлене свое обявляти и богоугоднымъ постунованемъ. Мы повинніи те-перь стараннѣйше стеречи ся грѣха и частнѣйше творити добре.

„Душевный пѣсть — инше св. Іеронимъ — есть вдержансѣмъ ся ътъ всякого грѣха“. Въ той цѣли особливо ътдавайте ся те-перь, любезніи въ Христѣ, ревнѣйше почитаню Бога, снѣшѣтъ съ охотнымъ сердцемъ и добрымъ намѣренемъ на тѣ трогательнѣ богослуженя и обряды св. Четирдесятницѣ и страстной седмицѣ, котріи якъ зъ одной стороны суть выразомъ покаянной души, такъ зъ другою стороны до покаяння побуждають; слушайте набожно голошеного вамъ слова Божого, той вѣчной правды и молѣтъ въ смиренности Бога не только о собѣ самыхъ, але и о цѣлой церквѣ, томъ царствѣ Божѣмъ на земли, щобы веѣ до него приступили и були добрыми его членами.

Бо на жалъ въ нынѣшнихъ часахъ мимо того, що такъ ясна и переконуюча есть наука святой церкви, многі суть рѣвнодушнѣе взглядомъ той единоспасительной церкви католицкой, а що разъ то збѣльшае ся число тыхъ, котрѣ взглядомъ ней ворожо суть уснособленіи. И до нашего, того глубоко религіиного и честного народа руского, зачинае всувати ся той духъ свѣтовый. Люди, не маючи сердца для народа, подѣ ложными окликами щастя и добробыту хотять ущасливити той бѣднѣй але вабожнѣй нашъ народъ своими ложными и погубными науками, котрѣ ширить словомъ и писемомъ. Суть то ложнѣе пророки, що приходятъ якъ вовки въ овечихъ кожахъ. Обѣцюють народови щасте на засадахъ противныхъ воли Божіи, а церковь святу, котра тую волю Божу проповѣдае, еще виновницею щестасте называютъ. Нехотячи въ покаянію и покорѣ подчинити свою волю подѣ волю Божу, въ злобѣ и порочности своей опирають свои засады вѣбывто на разумѣ своемъ, котрый, якъ учить досвѣдчене, всегда ошибавъ ся и ошибатись буде а властиво выводитъ ихъ лише зъ своси переверотности, ненависти къ другимъ и злобы. Засады тѣ суть тѣлько принищениа, котрѣ николи не дадутъ осуществитись.

И тыми ложными пророками декотрѣ легковѣрнѣе дають ся звести, забываячи на слова св. писма: „Онеканіа ниинге никтежи можѣтхъ полезити плчи лежашаго, ежи естъ Исусъ Христесъ“. (1. Кор. 3, 11). Но кто сѣе вѣтеръ, той муеитъ пожинати бурю. Коли неправднѣе погляды людскіе, то и жите ихъ недобре и нещасливѣе. И такъ въ вмѣсто обѣщаного щастя приходитъ що разъ то бѣльше пезадопозане, бѣднѣй розетрѣи и несуюкѣи, що разъ то сильнѣйшнѣе стають ся пристрасти людскіе. Откидаючи повагу обявлениа Бога, Сотворителя и вседержителя свѣта, пбеля котрой належитъ розвязувати все шгани житя, люди, полагаючи на своѣе разумъ въ гордости своей, не могутъ ущасливити товариства людского анѣ подѣ взглядомъ сусѣднѣымъ, анѣ державнѣымъ, анѣ родиннѣымъ. Тою дорогою идучи, людскѣсть попадае поводи въ той сѣмнѣе станъ поганьскіи, зъ которого двигнувъ ю Спаситель.

Въ виду того покаяніа потреба намъ нынѣ и еще разъ покаяніа. Въ покаянію духа станути намъ рѣшучо належитъ при тѣмъ свѣтлѣ небеснѣмъ, що „прескѣщяетхъ всякаго члвчка градскаго кх мірхъ“. (Іоан. зач. 1). А тымъ свѣтломъ есть Боже обявление, дане намъ черезъ Исуса Христа. Его положѣмъ основою всехъ нашихъ мыслей, слѣвъ и дѣлъ. Тѣлько Его наука есть единѣымъ лѣкомъ, котрый може дати здорове на все слабости такъ поодинокихъ людей якъ и цѣлой сусѣднѣости.

Бо Исусъ Христосъ — то Спаситель свѣта, то истиннѣе Богъ, котрый длятого воплотивъ ся, щобы чловѣка здѣлати вѣчно и дочасно щасливѣымъ. Вже напередъ писали пророки о мающѣмъ прійти на свѣтъ Мессіи. Книги тѣ старозавѣтнѣе суть автентичнѣе и въ 3 столѣтію нер. Христомъ на языкъ грецкіи переведеннѣе росширились всюды. И все тамъ написане сповнило ся на Исусѣ Христѣ. Се нагляднѣе доказъ, що Исусъ есть Мессіею або Спасителемъ. Выступивши публично, заявивъ Исусъ выразно, що есть Спасителемъ и правдивѣымъ Богомъ. Онѣе говорилъ: „Язъ и Отецъ единѣе есма“. (Іоан. 10, 30). „И нынѣе прослави ма Ты Отецъ в Тѣбе самого слакою, кже нахъхъ в Тѣбе, прежде мірхъ не бысть“. (Іоан. 17, 5). „Видѣвши мене, видѣ Отецъ“. (Іоан. 14, 9). И якже мѣгъ Онѣе, ѣтзначавшнѣе ся найсвятѣйшимъ житемъ, неправду говорити? Вирѣчѣмъ нехотячимъ Его приняти показувавъ на Свой дѣла. И тѣе то чудеса Исуса, довершаннѣе власною силою, суть найсильнѣйшими доказами правдивости того, що Онѣе говорилъ. Люди доброй волѣ съ наибѣльшою радостію принимали Мессіею и узнавали Его Богомъ, не зважаючи на то, що Онѣе живѣе въ великѣмъ пониженю. Апостолы, тѣе нестступнѣе свѣдѣки науки и дѣятельности Исуса, погляда-

ючи на дѣла Ісуса, видячи Ёго вправдѣ горько страдающаго, но потѣмъ воскресшаго, визнавали смѣло свою вѣру въ божество Ісуса. Св. Петръ говорить: „Ты вси Сынъ Бога живаго“. (Мат. 16, 16). А св. Тома заявляє въ глубокой покорѣ: „Господи мой и Богъ мой“. (Іоан. 21, 28).

Оголосивши родови людскому науку житя земного словомъ и примѣромъ и запечатавши ю Своею смертію и тридневнымъ изъ гробу воскресніемъ, вознѣсь ся нашъ Спаситель на небо, щобы яко прославленный принять нагороду и власть Божу и подѣ взглядомъ Своего чловѣчества. А на земли лишивъ Апостолѣвъ, до котрыхъ сказавъ: „Ижеже посла ма Отца, и азъ посылаю вы“. (Іоан. 20, 21). „И тако подебани... пропекѣдати съ покланію и стощінію грѣхѣмъ къ всѣмъ языцѣмъ, начини отъ Іерусалима. Вы же есте свидѣтели симъ“. (Лук. 24, зач. 114). „Азъ съ ками есмъ до скончанія вѣка“. (Мат. 28, 19). И такъ церковь, основана на Петрѣ и прочихъ Апостолахъ, має задачу посвѣдчати науку Хрестову передъ всеми людьми ажъ до кѣнци свѣта. Богъ объявилъ въ Своей благодсти и мудрости черезъ Сына Своего людямъ все, що имъ въ тѣмъ житію подѣ религіино моральнымъ взглядомъ знати потреба. А Сей довершивши волю Отца и ѣходячи зъ землѣ, щобы засѣсти одесную Отца, передавъ Свою науку правымъ мужамъ, надѣливши ихъ потрібными свойствами, до переховани и голосени по всеѣ часы.

И чижъ малибы люди не вѣрити тѣмъ, котрі свѣдчати о науцѣ Ісуса? Чи може вѣра супротивляє ся нашому розумови, нашой природѣ? Чловѣкъ вѣритъ другому, если той заслуге на вѣру и если суть достаточній причины того, що ѣтъ подае. Вѣримъ въ давній приключеня, бо исторія ихъ подае, бо суть певній намятняки тыхъ приключенъ. Нерозумнымъ бувбы чловѣкъ, котрыйбы ѣтказавъ факты всемірной исторіи. Такъ само и церковь подае намъ фактъ Божого объявленя и его певній и каждого чловѣка безъ упередженя переконуючі доказы, котрыми суть чуда, пророцтва, висьмо свите, богослужени, церкви, кресты и многі звычай хрестіянскі, що заводять ся ѣтъ 1. столѣтія нашой еры. Дѣлаемъ отже ѣтновѣдно нашой природѣ, дѣлаемъ ѣтновѣдно нашому чловѣчому достоинству, коли подчиняемо ся охотно подѣ власть святой церкви. Тѣлько черезъ науку церкви святой познае чловѣкъ свое правдиве назначене и средства, ведучі до его осягненя.

И если таи Церковь свига визнае насъ и то особливо въ тѣмъ святѣмъ часѣ св. вел. посту, щобы мы жили послѣ науки и примѣру самого Христа; если пригадуе намъ тое, що Богъ говоритъ черезъ пророка: „Обратитесь ко мнѣ къ всѣмъ сердцамъ каинямъ къ нестѣ и плачи и къ рыданію“ (Іоиль 2. 12), — то черезъ тое не тѣлько старае ся забеспечити намъ вѣчне спасеніе, але подае такожь и наилучше лѣкарство на недолю дочасну, вказуе, що наука Ісуса и жите послѣ ней заевниють найуспѣшнѣйше такожь щасливу дочаснѣсть людямъ. Всеѣ протѣ люди доброй воли, котрі не позбрно для своей корысти але дѣйстно желаютъ зарадити сусѣбнои недолѣ, ѣ сколько се на тѣмъ свѣтѣ возможно, повинні „раздирати всякое еписаніе неправедное“, повинні того желати и причиняти ся до того и молити Бога ѣ тое, щобы Христосъ Господъ заволодѣвъ зновъ яко Сынъ Божій, Спаситель и найвысшій Законодатель въ сердцахъ людскихъ, и то не тѣлько въ сердцахъ одиниць але такожь и въ родинахъ и школахъ и въ ѣтнѣшеняхъ межинародныхъ и въ всеѣхъ урядженяхъ державныхъ. „Утверди Господи на камени заповѣдей твоихъ зыблющее ся (колебающе ся) сердце мое, яко единъ святъ еси и праведенъ“. (Промѣль 3-ой пѣсни кан. св. Андрея Крит.) Тѣгда тѣлько можна мати надѣю, що

зарадить ся суспобльнимъ злымъ отношенямъ, що уставе тоє загальне нынѣшне незадоволенє, а настане миръ, котрый есть наибольшимъ щастємъ для чоловѣка.

Въ такихъ мысляхъ и стремленяхъ перепроводжаймо святий великій постъ сего памятного року Божого. Въ томъ бо роцѣ мы есмо свѣдками великихъ дѣлъ Божихъ, що явились надъ нами. Майже чудеснымъ способомъ удержує Господь въ добромъ здоровю голову свитои церкви Своєи, Святѣйшого Отца Льва XIII., котрый досягнувши вже 60 лѣтъ священства, кѣнчить 88 лѣтъ Свого туземного жити. Онъ то умно провадить тую лодку Петрову черезъ море дочасности до пристани вѣчности. На Него споглядають съ наибольшимъ довѣрїемъ и любовїю всѣ народы католицики, Его подивляють народы некатолицики, невѣрнїи. Онъ сердечною любовїю обнимає всѣ Свои дѣти духовнїи, членовъ св. католицкои Церкви, всѣми зарѣвно опѣкує ся и о ихъ добро стараеть ся. И мы Русины дѣзнаємо неустанно Его отцѣвскои печаливости, Его добродѣйствъ, а найновѣйшимъ доказомъ того ново основана и въ Грудни м. р. отворена колегїя руска, прекрасно уряджена съ Церквою цѣлкомъ поєсля нашего св. руско-католицкого обряду устроєною, щобы тамъ, при гробахъ св. Апостоловъ и подъ окомъ Голови церкви выховували ся для насъ свѣтлїи и вѣрнїи священники. И свѣтского нашего Отца, всемилостивѣйшого Цѣсаря Францъ-Іосифа I. заховало Провидѣнїє Боже такъ, що въ томъ роцѣ обходить Онъ разомъ съ Своими народами 50 лѣтнїи юбилей Свого панованїя. А Монархъ то правдиво великій, правдивый Отець рѣжнородныхъ народѣвъ належачихъ до великои Австро-Угорскои Монархїи. Добро тихъ народѣвъ и каждого поодинокого зъ нихъ, тоє єдино має нашъ Найяснѣйшїи Панъ на гадцѣ и о тоє найусильнѣйше стараеть ся. Ктоже зъ Русинѣвъ не знає, якъ великїи и численнїи добродѣйства дѣстали мы отъ нашего Найяснѣйшого и такъ сердечно любленого Монарха, котрый есть найвѣрнѣйшимъ сыномъ св. католицкои Церкви. Уже пару разы мали мы случайность особисто зъ Найдостойнѣйшихъ Устѣ Найяснѣйшого Пана чути, якъ докладно знає отношенїя и потребности нашего народу и нашего св. обряду, якъ ними занимає ся и о ихъ подвиженїє стараеть ся. Тожъ веѣ мы Русины есмо и маємъ надѣю, позбстанемъ всегда найвѣрнѣйшими подданными нашего Найяснѣйшого Пана и Найдостойнѣйшой Монархїи. Просѣмъ протое зъ глубины серци великого Бога и Спаса нашего Іисуса Христа, щобы заховавъ обохъ Найвыснихъ нашихъ Настоятелѣвъ, духовного и свѣтского, еще на многї лѣта, „да въ мирѣ и тишинѣ житїє наше поживемъ“. (Литург.) Скрѣпляймо въ нашихъ серцихъ щоразъ бѣльше любви, привязанѣсть и вѣрнѣсть для св. Отца и для Найяснѣйшого Пана; вашиѣмъ покликѣмъ нехай буде: „всегда вѣрнїи Папѣ, всегда вѣрнїи нашему Цѣсареви!“

Постѣмъ отже добре, постѣмъ въ дусѣ христїянського покаянїя, памятаючи, що вѣнцемъ покаянїя есть принятїє св. Тайны Покаянїя, котра христїянина отъ грѣховъ очищає, съ Богомъ примиряє и подає ему право, получить ся въ пренайсв. Евхаристїи съ Господомъ нашимъ Іисусомъ Христомъ вже ту на землї, щобы мѣгъ получить ся съ Нимъ въ другѣмъ житїю на вѣки. Амѣнь.

Дано въ Перемышлїи при катедральномъ храмѣ Рождества св. Іоанна Крестителя въ Недѣлю о Блудномъ Сынѣ 1. (13.) Лютого р. Б. 1898.

КОНСТАНТИНЪ, Епископъ.

Повыснїи листъ пастырскїи поручаємъ Всеч. Духовенству въ Недѣлю сыроцунству вѣрнымъ вмѣсто проповѣди оголосити, а гдебы того потреба заходила,

и въ I Недѣлю св. великого Поста другой разъ, и если того потреба, пояснити. OO. катихиты шкѣлъ среднихъ перечитають тойже молодежи вмѣсто скзорты. Заразомъ взываемъ енархіальный Клиръ до точного ѳтиравлюваня богослужень- постныхъ, якъ Литургій Преждеосвященныхъ и проч. Сновѣць пасхальну позволяемъ роспочинати вже въ 1-ой седмици св. посту и продовжати до Вознесенія Господня и удѣляемъ всѣмъ Сновѣдникамъ власть розрѣшати ѳтъ грѣхѣвъ власти Епископа задержанныхъ, виновни: добровольне чловѣкоубійство и согнане плода, на цѣлый часъ пасхальной сновѣди. Що до захованя строгости посту позволяемъ держатись въ томъ взглядѣ рѣшенъ синоду Львовского зъ р. 1891, хотяй тойже въ Нашой енархіи не есть еще оголошеный.

Отъ Еп. Ординарія.

Перемишль, дня 13. Лютого 1898.

Ч. 11.

Ч. 753.

О св. Рукополаганіи
въ Брег.

Кандидаты стану духовного, окѣнчивши науки богословскіи и намѣряющіи приняти св. Рукоположене мають внести свои прошеня до дня 4. марта с. р. самі же дня 8. н. ст. марта с. е. во второкъ по I. недѣли вел. Посту о 9. годинѣ передъ полуднемъ явитись лично у Настоятеля дому пресвитеріального.

Прошеня мають бути заосмотрені въ слѣдующій прилоги:

1) всѣ свѣдѣнства покѣнченныхъ наукъ, 2) поведеня клирикального, 3) здорovia (ѳтъ повѣтового або семинарицего лѣкари) 4) убожества затвержденного черезъ п. к. Староство, 5) вѣчаня если женатый, 6) удоволеня войсковою бранцѣ.

Отъ Еп. Ординарія.

Перемишль, дня 7. Лютого 1898.

Ч. 12.

Ч. 5622/97.

О установленіи часу
въ богослуженіи для
функціонаровъ су-
довыхъ.

Президіи п. к. высшего Суда краєвого во Львовѣ зъ дня 11. листопада 1897 Ч. 16142/пр. завѣдомляе, що выдала обѣжникъ до всѣхъ п. к. Судѣвъ I-ои инстанціи Львовского округа апелляційного, въ котрѣмъ то обѣжнику находять си постановы дотычачі повнени службы въ дни недѣльный и святочный, заразомъ установлене перервѣ въ урядованю уможливяющихъ всѣмъ функціонарамъ судовымъ, брати участь въ богослуженіи церковнымъ.

Постановы тѣи збѣтали повзяті послѣ попередного порозумленя си съ Всесвѣтл. Митрополитальными Консисторіями обряду рус. и язг. во Львовѣ и гласять: „Що дотычнть недѣль и святъ, дана має бути урядникамъ обохъ обридѣвъ можнѣсть участвованя въ богослуженію, котре пѣсля вѣдомости повзитои въ Ординаріятахъ Архіепископскихъ отбувае си на провинціи въ костелахъ ѳтъ 11—12 а въ церквахъ ѳтъ 1/2 до 11—12 години. Дальше „функціонарамъ гр. кат. обряда, котрыхъ

богослужене начинае ся уже о ½ до 11 належить дозволяти опущене бюро о тѣлько вчаснѣйше“... Дальше: „Звертаю увагу Судовъ, що мѣжь постановами §§. 43 и 44 инструк. дотичащими недѣль и святъ суцна заходить рѣжниця. Бо коли въ дни свиточнѣй праця въ судѣ отбувати ся довжна зовсѣмъ такъ якъ въ день буденный, зъ тою лише рѣжницею, що семо взглядно осмогодинне мінімумъ скороче несть до чотырохъ годинъ; то въ недѣлѣ и въ день Рождества Христова спочивае служба въ судѣ и лишъ за для полагодження чинностей въ §. 43 высказанныхъ, обовязана буде черезъ три години передъ полуднемъ присутствовати въ будынку судовомъ потребне число урядникѣвъ поочередно вызначити ся маючихъ“.

Во виду сихъ постановъ инструкціи, позаякъ задля однообразности урядженъ службовыхъ конечнымъ естъ щобы такъ години чинностей во всѣхъ судахъ були тѣ самѣ, протѣ такожь перервы услановленѣ въ цѣли участвованія въ Богослуженю всюды на тую саму пору дня принадали, поручае ся Веч. О. Душпастварямъ, въ котрыхъ объемѣ парохій находятъ ся ц. к. Суды и другі ц. к. Уряды, щобы зрѣвнавши день попередъ годинники свои съ дотичными ц. к. Урядами, въ дни недѣлнѣй и свиточнѣй св. Літургію зачинали точно о ½ до 11 годинѣ.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 5. Лютого 1898.

Ч. 13.

Ч. 6349/97.

Всесвѣт. Нунціатура Ап. въ Вѣднѣ удѣлила ту до ч. 1447 зъ 14. студия 1897 заяву О. Станіслава Стояловского на основѣ котрой реченый Іерей розрѣшенный збѣставъ отъ наложеныхъ на него цензуръ церковныхъ. Заява тая въ перекладѣ рускомъ така:

О розрѣшеню О. Станіслава Стояловского отъ наложеныхъ на него цензуръ церк.

„Я подписанный освѣдчаю цѣлкомъ добровѣльно и съ цѣлою щиростію.

1. Пріймаю щиро, съ цѣлковитымъ подданемъ ся и безъ застережень всѣ черезъ законныхъ церковныхъ Настоятелѣвъ взглядомъ мене выданѣ постановы, засуды и цензуры передовѣмъ тѣмъ, котрѣ выдала Конгрегація св. Отца (Офіціи.)

2. Осуджаю и откликую все, що тѣлько публично або приватно безъ належитой почести и обидливо противъ Епископѣвъ и иныхъ Настоятелѣвъ церковныхъ я мовивъ, писавъ и дѣлавъ.

Такожь осуджаю и откликую все, що тѣлько неправдивого або фалшивого я сказавъ и писавъ о правахъ, котрѣ свята церковь має до научаня, провадження и напоминаня своихъ дѣтей во всѣхъ предметахъ котрѣ непосредно або посередно суть въ звязи съ догматомъ христіянскимъ съ моральностію христіянскою и съ добромъ народу.

3. Пріймаю цѣлковито и намѣряю въ будучности вѣрно стосовати ся до правилъ черезъ Его Святѣсть Папу Льва XIII. въ его конституціи „Officiorum“ установленныхъ що до рѣжнородныхъ публикацій и читаня тыхже.

4. Здѣлаю все, що менѣ буде возможнымъ, дабы направити соблазнъ, ко-

кру я давъ особливо черезъ отпращуване Службы Божою въ домахъ частныхъ помимо інтердикту.

Римъ дня 5. вересня 1897 Станиславъ Стояловскій священникъ.“

Тое подає ся до вѣдомости Всч. Духовенства.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 31. Сѣчня 1898.

Ч. 476.

О выданнїи брошюры „Praca i płaca“ О. Дра Антонія Тинаделя.

Ч. 14.

О. Дръ Антоній Тинадель (Trznadel) профессоръ въ Университетѣ Ягайлоньскѣмъ въ Краковѣ издавъ брошюру: Praca i płaca. Przyczynek do wyjaśnienia kwestyi socyalnej w świetle etyki katolickiej. Краковъ 1898 въ малой 8 цѣ 104 страницъ; цѣна съ пересылкою почтовою отъ автора 1 зл. 10 кр. Заразомъ повѣмляе свѣтл. авторъ, що готовъ естѣ дѣльце тоє дати убогимъ священникамъ за одвѣтне число стипендій богослужебныхъ а такожъ и попередне свое дѣло „Stwórca i Stworzenie wobec rozumu i wiary.“ котрого цѣна съ почтовою пересылкою выноситъ 1 зл. 75 кр.

Выдава тиі яко на часѣ будущій и основно написаній, поручають ся Всч. Духовенству.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемишль, дня 4. Лютого 1898.

Ч. 24.

О відношенїи ся парохомъ до комитетомъ церковн.

Ч. 15.

Въ одной парохїи г. к. Перемыской епархїи возникло непорозумѣне межн парохомъ а церковнымъ комитетомъ по тому поводу, що церковный комитетъ хотѣвъ вмѣшиватись въ зарядъ и счета церковного майна, а парохъ и церковный провизоры тому супротивили ся. Комитетъ церковный подавъ по сему поводу жалобу до дотычного ц. к. Староства, котре заявило, що комитетъ церковный має право вглядати въ администрацію и счета церковного майна. Парохъ откликавъ ся до выс. ц. к. Намѣстництва, котре знесло речену резолюцію ц. к. Староства; о чѣмъ увѣдомило саме ц. к. Староство дотычного пароха слѣдующою дописію:

„L... Do Wielebnego g. k. Urzędu parafialnego w.... W skutek zażalenia g. k. komitetu parafialnego w..., że tamtejszy g. k. Paroch zaprzeczył temuż komitetowi prawa mieszania się do zarządu i rachunków z funduszów cerkiewnych, wypowiedziało tutejsze c. k. Starostwo rezolucyę z dnia..., że komitetowi cerkiewnemu przysłuża prawo wglądać w stan dochodów cerkiewnych i przekonać się o administracyi tych dochodów, wzywając oraz Urząd parafialny, by na żądanie tego komitetu dozwolił mu wglądać w stan kasy i rachunki dochodów i wydatków tej

кasy. W skutek wniesionego rekursu g. k. Urzędu parafialnego uchyliło Wysokie c. k. Namiestnictwo reskryptem z dnia... zarekursowaną rezolucyę tutejszego c. k. Starostwa z dnia..., albowiem już w analogicznym wypadku, dotyczącym komitetu parafialnego w... wypowiedziane zostało reskryptem Wysokiego c. k. Namiestnictwa z dnia 13. Stycznia 1869 l. 1033 tudzież z 24. Marca 1871 l. 12087, zatwierdzonym przez Wysokie c. k. Ministerstwo wyznań i oświaty reskryptem z 20. Listopada 1872 l. 5172, że komitet parafialny w myśl ustawy z 15. Sierpnia 1866 N. 25 Dz. u. kr. nie jest powołany ani do zarządu ani do kontroli majątku kościelnego i tylko upoważniony w myśl powołanej ustawy żądać od zarządu majątku kościelnego tych wyjaśnień jakich by potrzebywał w poruczonym mu tą ustawą zakresie działania, oraz szczegółowo, że postanowienie §. 20 powołanej ustawy o zawiadywaniu kasą po myśli i według wyraźnego brzmienia tego paragrafu odnosi się jedynie do pieniędzy konkurencyjnych, zostających w przechowaniu komitetu parafialnego, nie odnosi się atoli do majątku cerkiewnego. Z tych samych powodów nie można utrzymać w mocy żądania c. k. Starostwa z dnia..., dotyczącego żądań komitetu cerkiewnego w... a to tem mniej, że postanowienia późniejszej ustawy, a mianowicie §. 41 i 42 ustawy z 7. Maja 1874 N. 50 Dz. u. kr. komitetowi parafialnemu ingerencyi w zarządzie majątku kościelnego nie przyznają.

О тем зawiаданіямъ Велебныи Урядъ паравіалныи“.

Подаючи новыяшне до вѣдомости Преп. соенархіалнаго Священства надѣ сея Еп. Консистеріа, що такове буде администровати ввѣренне собѣ церковне майно съ тымъ бѣльшою точностію, а Всеч. уряды деканальві будуть надзирати тоє дѣло съ всею ревностію, дабы у никого не могло даже возникнути яке сомнѣніе що до точности относительнаго завѣдательства.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 2. Лютого 1898.

ХРОНИКА.

Въ пропозицію принятї:

- Ч. 58. На парохію Люблинець, дек. Любачѣвскаго: 1. Мазикевичъ Викторъ, 2. Скобельскій Теофилъ, 3. Ильницкій Владиславъ, 4. Пасѣчинскій Кирилъ, 5. Заяць Михаилъ, 6. Колтунюкъ Николай, 7. Метеля Северинъ.
- Ч. 737. На парохію Дикѣвъ, дек. Олешницкаго: 1. Мокрицкій Автовій, 2. Насальскій Волод., 3. Созавскій Іоаннъ, 4. Литыньскій Миронъ, 5. Черлецкій Василій, 6. Матвіясъ Іоаннъ, 7. Дуркотъ Володимиръ.
- Ч. 750. На парохію Торки дек. Перемышко-Загородскаго: 1. Джулыньскій Левъ, 2. Кмицкевичъ Романъ, 3. Стецшинъ Алексей, 4. Чайковскій Романъ, 5. Клинь Григорій.

Презенты получили:

- Ч. 716. О. Макарь Антоній, на парохію Оленицка Воля, деканата Оленицкого.
" 751. " Гичко Діонизій, на Дибстрикъ дубовый, дек. Жукотыньского.
" 808. " Кмицякевичъ Стефанъ на Годынѣ дек. Мостиского.
" 840. " Бѣрецкій Іоаннь на Лѣско, дек. Лѣского.
-

- Ч. 776. Всеч. о. Хотынецкій Іоаннь поч. крылошанинъ и парохъ въ Ярославю именованій дѣйстнымъ деканомъ Ярославскимъ.

Завѣдательства получили:

- Ч. 775. О. Крушиньскій Романъ въ Лышкахъ, деканата Ярославского.
" 809. " Николаевичъ Антоній въ Кульчицахъ, дек. Самбѣрского.
-

- Ч. 676. О. Двужѣтъ Теодоръ получивъ сопомочничество при пароку въ Круши деканата Потелицкого.
-

- Ч. 6383/97. О. Клячиньскій Антоній не получивъ завѣдательства парохіи въ Любычи, деканата Потелицкого — якъ то въ Вѣстнику епарх. Ч. I. зъ р. 1898 оголошене було — но получивъ сотрудицтво тамже.
-

- Ч. 288. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 9. Сѣчня 1898 року Ч. 116594 призволило на дотацію рочныхъ 300 зр. зъ фонда религійного для сопомочника пароха въ Соколи дек. Мостиского на оденъ рѣкъ.

- Ч. 480. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 20. Сѣчня 1898, Ч. 635 продовжило таку саму дотацію для сопомочника пароха въ Дахновѣ дек. Оленицкого на дальній оденъ рѣкъ.

- Ч. 481. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 20. Сѣчня 1898 Ч. 2208 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Ваневѣ на часть душпастврства тамошного пароха о. Климентія Пелеховича.
-

Ч. 739.

Выказъ жертвъ

выпнувшихъ на церковь на Кальваріи Пацлавской:

Вс. О. Антоній Барновичъ зъ Лукового	1	зл.	45	кр.
Вс. О. деканъ Василій Чернецкій зъ Сѣльця	2	"	25	"
Вс. О. Юліянъ Левицкій зъ Пеняковъ	1	"	—	"
Бл. Г. Дръ Орестъ Литвиновичъ зъ Глувача	5	"	—	"
Бл. Г. Михаилъ Медецкий зъ Александровки	5	"	—	"
Вс. О. Іосифъ Терешкевичъ зъ Воробіѣвки	1	"	—	"
Бл. Г. З. Новина зъ Сокаля	—	"	50	"
Вс. О. Іоаннъ Мышковскій зъ Перегримка	2	"	—	"
Вс. О. Анастасій Лотоцкій зъ Тростянця	—	"	70	"
Вс. О. Оеодосій Кинасевичъ зъ Волкова	2	"	—	"
Вс. Урядъ парохіальный въ Лонушанцѣ хоминой	5	"	—	"
Вс. О. Емиліянъ Кушикъ зъ Ольховця	1	"	50	"
Вс. О. Кирилъ Обушкевичъ зъ Змѣвискъ	5	"	19	"
Вс. О. Гавриіль Гватышакъ зъ Черного	10	"	46	"
Бл. Г. Павло Чужакъ богословъ IV. г. у Львовѣ	4	"	76	"
Бл. Г. Михаилъ Ив. Любишакъ щетовой подофцеръ въ Перемышля	1	"	50	"
Вс. О. Климентъ Копыстняскій зъ Регетова	3	"	—	"
Вс. О. Василій Небыловецъ зъ Перегиньска	1	"	—	"
Не вымѣнившій своего имени	6	"	35	"
Бл. Г. Дръ Василій Кебузинскій зъ Перемышля	5	"	—	"
Вс. О. Павло Стукачъ зъ Тѣснои	2	"	10	"
Вс. О. Василій Левицкій зъ Нижнева	—	"	75	"
Вс. О. Ювеналь Луцкъ зъ Познянки	3	"	50	"
Вс. О. Алексѣй Левицкій зъ Камѣнного	1	"	—	"
Вс. О. Іоаннъ Петрыкъ зъ Волосткова	5	"	50	"
Вс. О. Игнатій Левицкій зъ Суницѣ	1	"	—	"
Вс. О. Іоаннъ Хр. Дуркотъ зъ Новои веси	5	"	—	"
Не вымѣнившій своего имени отъ Долныи	1	"	—	"
Бл. Г. Ілія Ткачувикъ смер. учитель въ Станиславовѣ	1	"	—	"
Вс. О. Григорій Савицкій зъ Сходницѣ	5	"	10	"
Вс. О. Емиліянъ Федевичъ зъ Дикова	5	"	—	"
Всего				95 зл. 61 кр.

Всѣмъ П. Т. Дателямъ складаю сердечное благодареніе. Войско, дня 4. Лютого 1898. — Геронимъ Копыстняскій, парохъ въ Войску почта Нижанковичи.

Некрологія:

- О. Котысь Даннілъ, пар. въ Лупковѣ ун. 29 Сѣчни 1898.
- О. Матюкъ Антоій, пар. въ Ляшкахъ ун. 30 Сѣчни 1898.
- О. Березънскій Антоій, пар. въ Кульчицяхъ ун. 4 Лютого 1898.

Души ихъ поручають ся молитвамъ Преч. Клира.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 16. Лютого 1898.

Константинъ,
Епископъ.

Cz/W.

№ 3/12

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХИИ.

РѢКЪ 1898.

Выдано 7. Марта.

Ч. III.

Ч. 16.

Ч. 102/орд.

На Адресу Австрійскаго Преосв. Епископату до Святѣйшаго Отца Папы Льва XIII. выслану по поводу Юбилея 60-лѣтняго Свещенства Его Святости, зволивъ Святѣйшій Отець удѣлити одновѣдь, котра въ переводѣ рускомъ звучить:

Отповѣдь Свят. Отца Льва XIII. на адресу Австр. Епископату по поводу Юбилея Его 60-лѣтняго Свещенства.

ЛЕВЪ ПП. XIII.

Возлюбленный Сынъ Нашъ, поздоровлене и Апостольске благословене. — То четь одобою и окрасою Церкви католицкои, на котру споглядающихъ духъ переймася удивленемъ и прїятностию, що Епископы, а черезъ нихъ цѣла громада вѣрныхъ, съ Престоломъ Апостольскимъ такъ тѣсно суть звязанї, що все тоє, що есть для ужитку головы, всѣ члены яко свою власнѣть уважають и ѳчувають. — Сподучене тоє зъ Вашои стороны явно доказали Вы тымъ, що не далисьте проминути 60-лѣтнѣй Рѣчницѣ священства Нашого, чтобы не подѣлити Нашои радости и вѣности къ Богу. Письмо, котре зъ того powodu Ты возлюбленный Нашъ Сыне и прочї Архїепископы и Епископы Австрійской державы переслалисьте, було Намъ дуже миле, оно же було Намъ еще о много прїятнѣйше тому, понеже представило Васъ такъ уснособленныхъ, що Вы того, що Мы учимо и препоручаемо, выконати усиленно стараете ся. Богато бо залежить на тѣмъ, чтобы ревнѣть до молитвы въ народѣ христїаньскомъ чимъ разъ живнѣйше взбуджала ся и подтримувала ся. Не меншои ваги есть, чтобы о религїйне выховане молодежи ревно старано ся пѣсля Посланїя: „Militantis Ecclesiae,“ котре въ мѣсяцѣ Сернїи минушого року до Васъ написалисьмо. Протое постановы Вашї радо похваляемо и заразомъ за перестанный датокъ подїку высказуемо. Для поевѣдченя же Нашои благосклонности удѣляемъ — Тобѣ и другимъ Епископамъ державы Австрійской а такожъ и вѣрнымъ — каждому зъ Васъ повѣреннымъ — яко задатокъ божїихъ ласкъ зъ наибѣльшою любовїю о Господѣ Апостольске благословенїе.

Дано въ Римѣ при св. Петрѣ, дня 12. Сѣчня 1898, въ XX. роцѣ Нашого Понтификату.

ЛЕВЪ ПП. XIII, в. р.

W4/92

Тое писъмо Святѣйшого Отца повне горячою любви и ѡтцѣвскою печаливості для Вс. Священства и вѣрныхъ подае ся Вс. Священству до вѣдомости.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 1. Марта 1898.

Ч. 839.

О устроюваню
мисій духовныхъ.

Ч. 17.

Якъ въ лѣтахъ попередныхъ, такъ и въ текучѣмъ роцѣ поручася всѣмъ Всч. парохіяльнымъ Урядамъ, щобы вчасно, найдалше до 15 Мая с. р. вносили сюда прошенія о запомогу на цѣли мисійні.

Понеже Еп. Консисторія сподѣе ся на тую цѣль значѣйшого фонду того року якъ въ попередныхъ, прото надѣе ся Еп. Консисторія, що мисіи духовній въ всѣхъ деканатахъ устроювані будуть, а особливо въ тыхъ, въ котрыхъ тое доси було неможливимъ.

Приготовленія до Мисій довжні вчасно дѣлати ся—о проновѣдникѣвъ такъ зъ мірскаго Духовенства, якъ зъ Чина св. Василя Вел. належить вчасно поставити ся и програму маючій ся ѡтбути мисіи до кѡнця Мая с. р. сюда предложити.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 1. Марта 1898.

Ч. 1144.

О реколекціяхъ въ
монастыри въ
Гошовѣ.

Ч. 18.

Выдѣль Товариства им. св. Апост. Павла въ Львовѣ немогучи сего року урядити реколекцій для священства у Львовѣ задля браку примѣщеня такъ въ семинаріи, въ домѣ пресвитеріальномъ у св. Юра якъ и въ монастыри оо. Василианъ, уряджуе такіжъ въ монастыри въ Гошовѣ (стація колѣева Болехѡвъ) въ дняхъ 14, 15, 16 и 17. Марта б. р. н. с.

О чѣмъ Всч. Духовенство епархіальне завѣдомляе ся съ завѣзванемъ до численнои участи въ душеспасительныхъ тыхъ упражненяхъ.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 1. Марта 1898.

Ч. 1153.

Выказъ жертвъ для
Святѣйшого Отца.

Ч. 19.

По поводу 60-лѣтнего Юбилею Священства св. Отца вылинули тутъ слѣдуючі квоты яко даръ милости:

Бачинскій Володимиръ 1 зл. 5 кр. Бирецкій Іоаннъ 3 зл. 74 кр. Деканатъ

Самборській 30 зл. О. Гавр. Гнатишакъ 3 зл. 35 кр. Деканатъ Перем. Загородск. 7 зл. 12 кр. Урядъ парох. въ Дрогоевѣ 3 зл. 50 кр. Деканатъ Старосольській 14 зл. Парохъ зъ Медьки 2 зл. Деканатъ Короснянській 17 зл. 40 кр. Кори. Гнатишакъ 6 зл. 32 кр. Деканатъ Дрогобыцкій 23 зл. 38 кр. Деканатъ Яслицкій 33 зл. Деканатъ Белскій 43 зл. 13 кр. Деканатъ Короснянській 2 зл. Деканатъ Оленицкій 19 зл. 23 кр. Деканатъ Порохницькій 10 зл. 65 кр. Урядъ парохіаль. въ Ярославю 8 зл. 20 кр. Деканатъ Бирчанській 16 зл. 20 кр. Деканатъ Лѣскій 16 зл. 20 кр. Деканатъ Яворѳвській 3 зл. Белскій Деканъ 3 зл. Яслискій Деканъ 2 зл. Дрогобыцкій Деканъ 2 зл. 50 кр. Сяноцкій Деканъ 22 зл. 50 кр. Горожанській деканъ 22 зл. 70 кр. Деканатъ Самборській 2 зл. 40 кр. Деканатъ Дуклянській 30 зл. 72 кр. Деканатъ Куликѳвській 48 зл. 62 кр. Деканатъ Любачѳвській 29 зл. 32 кр. Іоаннъ Хризоп. Дуркотъ парохъ Новой веси 3 зл. Деканатъ Мокрянській 22 зл. 16 кр. Деканатъ Сокальській 30 зл. 70 кр. Деканатъ Комарнянській 34 зл. 35 кр. Деканатъ Бѣцкій 24 зл. 75 кр. Деканатъ Белскій 11 зл. 7 кр. Деканатъ Перемыск. Загор. 4 зл. 70 кр. Деканатъ Белскій 4 зл. 50 кр. Парохъ Добромильській 1 зл. 70¹/₂ кр. Деканатъ Судововиненській 23 зл. 25 кр. Деканатъ Балигородській 12 зл. 58 кр. Деканатъ Старосамборській 44 зл. 30 кр. Деканатъ Дрогобыцкій 7 зл. 50 кр. Деканатъ Дуклянській 10 зл. 50 кр. Деканатъ Ольховецкій 23 зл. 50 кр. Деканатъ Яслискій 2 зл. 5 кр. Деканатъ Яелискій 1 зл. 88 кр. Деканатъ Высочанській 12 80 кр. Деканатъ Любачѳвській 3 зл. Деканатъ Ярославській 21 зл. 76 кр. Деканатъ Белскій 3 зл. 20 кр. Деканатъ Белскій 7 зл. Деканатъ Бирчанській 3 зл. 35 кр. Парохъ Мыцовой 6 зл. Деканатъ Дрогобыцкій 3 зл. Деканатъ Мушинській 55 зл. 70 кр. Деканатъ Перем. Загород 6 зл. Деканатъ Каньчуцкій 27 зл. 23¹/₂ кр. Деканатъ Ольховецкій 3 зл. Деканатъ Куликовській 2 зл. 20 кр. Деканатъ Белзкій 1 зл. Деканатъ Затварницькій 10 зл. 40 кр. Разомъ 855 зл. 37 кр.

Повышену квоту переслано посредствомъ Вир. О. Левицкого Прокуратора въ Римѣ, на руки Еминенція Кардин. М. Ромнолѣ, въ цѣли дорученя Ихъ Святости.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль дни 28. Лютого 1898.

Ч. 20.

Блаженной памяти Леонольдъ Шабель, п. к. Совѣтникъ Намѣстництва и Референтъ справъ духовныхъ выработавъ дѣло подъ тытуломъ: „Podręcznik dla urzędów katolicko-parafialnych i polityczno administracyjnych“, въ котрѳмъ находятъ ся приписы о:

- 1) веденю метрыкъ яко актѳвъ стану гражданского;
- 2) заключеню соспружествъ въ краихъ коронныхъ, заступленыхъ въ Радѣ державноі;
- 3) зарядѣ католицкихъ масткѳвъ парохіальныхъ и фундаційныхъ.

Пѳдручникъ той можъ набути въ п. к. Намѣстництвѣ по цѣнѣ 1·80 кр. за примѣрникъ, а доходъ зъ розпрѳдажи назначивъ бл. п. Леонольдъ Шабель на

Ч. 526.

О закупнѣ пѳдручника для урядѳвъ парох. и полит. админістраційныхъ бл. п. Совѣт. Шабел.

помножене средствъ фундаціи запомоговой для вдовъ и сиротъ по ц. к. урядникахъ и слугахъ властей политическихъ.

Понеже подручникъ той зъ взгляду на змѣсть становить для урядовъ парохіальныхъ пожаданийъ набытокъ, упрашаю Всесв. Еп. Консисторію, чтобы о томъ схотѣла повѣдомити уряды парохіальныя, а замовлены на повышене дѣло вразъ зъ цѣною купна надсылала ц. к. Намѣстництву, а оибсели збстануть замовленій при мѣрники Еп. Консисторіи одосланій въ цѣли дорученія набытцимъ.

Львѡвъ, дня 17. Сѣчня 1898.

Сангушко, в. р.

Подаючи се до вѣдомости Всеч. енарх. Кляра Еп. Консисторіи зъ взгляду на конечность сего подручника до дѣловодства парохіального горячо поручаю чтобы такъ Всеч. Настоятелѣ деканатѡвъ якъ и Уряды парох. схотѣли по возможности такъ пожиточне дѣло до библиотекъ деканальныхъ якъ и парохіальныхъ набути.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 17. Лютого 1898.

Ч. 1095.

Конкурсъ на катихита при школахъ народ. въ Добромили.

Ч. 21.

Ц. к. Рада школьна окружна въ Добромили розписуе подъ днемъ 18 Лютого 1898 ч. 214 конкурсъ на посаду катихита при 5-класовыхъ школахъ для дѣвчатъ и хлопцѡвъ въ Добромили съ рѡчною платнею 450 зл. и 10% на помещаніе. Речинецъ конкурсу минае съ днемъ 10. Цвѣтня 1898.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 1. Марта 1898.

Ч. 747.

О закупкѣ дѣла „Поясненіе св. Евангелій“ Дра Комарницкого.

Ч. 22.

Въ Вѣстнику Енарх. Ч. I. зъ р. 1893 на сторонѣ 6 завѡзвано Всч. Духовенство до предлачуванія „Поясненіе св. Евангелій“ издаваныхъ трудомъ и накладомъ Всесвѣтл. Отци Дра Іосифа Комарницкого, профессора на Львѡвскѡмъ Университетѣ. Завѡзваніе тое односило ся не лишъ до особъ Всч. Душнастырей яко такихъ котрымъ знаніе и розумѣніе св. Писма есть безусловно потребне, но зъ взгляду на вѣрныхъ, котрымъ Всч. Душнастырѣ обовязаніи суть въ гомилетичныхъ наукахъ изъ зачалъ св. Евангелій, здорову на преданію Церкви катол. и поясненію св. Отцѡвъ основану науку преподавати, поручено було, чтобы такъ хосенного дѣла не лишена була ніяка церковь матерна въ діецезіи, — прото и выдатокъ на предилату покритый може бути изъ церковной карбонны.

На жаль однакъ, не повимаючи чи нехотючи поняти ваги такъ хосенного ученого дѣла, заразомъ може и легковаживши собѣ покликане повышене завѡзваніе,

изъ цѣлои Галицкои церк. провинціи заледво 480 предплатителей зголосило ся о Пояснене св. Евангелій, а изъ тыхъ больша часть неуплатила предплаты такъ що послѣднихъ выпускѣвъ Всесвѣтлѣйшій Авторъ выславъ заледво 60 примѣрникѣвъ.

Въ наслѣдокъ того нерадѣнія, Всесвѣтл. Отець Дръ Комарницкій выдавши до теиерь 22 главъ Евангелія св. Матоея въ 8 выпускахъ, (за выпускъ 50 кр., все дотенерѣшнее выдане 4 зл.), покѣнчивши выдане поясненя Ев. св. Матоея мусѣвъ-бы зъ неощененою шкодою для всѣхъ Русинѣвъ доброй волѣ а найначе для самого Всч. Духовенства и вѣриыхъ его наудѣ повѣренныхъ а такожь и на соромъ для насъ дальшій накладъ сеи працѣ залинити.

Щобы до прикрои той возможности не допустити а надати Всесвѣтлому Авторови средства на довершене его дѣла, еще разъ завзываетъ Еп. Ординаріятъ всѣхъ Всч. Отцѣвъ Душиастырѣвъ, замовити и заплатити изъ карбонъ церковныхъ для каждой парохіальной бібліотеки по одному примѣрнику дѣла „Пояснене св. Евангелій“ выдани Дра Іосифа Комарницкого. При томъ якъ въ р. 1893 сказано було: „мають сего наблюдать Всч. Отцы Деканы“.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 2. Марта 1898.

Ч. 23.

Ч. 1172.

Съ речинцемъ убѣгательства до дни 20. мая т. р. выставляють ся на конкурсѣ слѣдующій парохіи :

Конкурсъ на опорожненій парохіи.

- 1) Горинець, дек. Любачѣвского, наданя приватного.
- 2) Малковичи, дек. Перемыско-Загородского, наданя приватного.
- 3) Долгомостиска, дек. Судововишенського, над. приватного.
- 4) Избы, дек. Мушинського, ц. к. наданя.
- 5) Близанка, дек. Коросиняньского, право патрона почивае.
- 6) Чорне, дек. Дукляньского, наданя приватного.
- 7) Яструбичи, дек. Сокальського, над. приватного.
- 8) Куличкѣвъ, дек. Белского, над. приватного.
- 9) Лянки, дек. Ярославского, над. приватного.
- 10) Кульчицѣ, дек. Самбѣрского, над. приватного.
- 11) Свидникъ, дек. Старосамбѣрского, над. приватного.
- 12) Рыботычи, дек. Добромильського, над. приватного.
- 13) Колодно, дек. Куликѣвского, над. приватного.
- 14) Ясель, дек. Яслиского, над. приватного.
- 15) Шандровець, дек. Затварницкого, над. приватного.
- 16) Горянка, дек. Балигородского, над. приватного.
- 17) Крыве ад Тѣена, дек. Балигородского, над. приватного.
- 18) Рыббе, дек. Балигородского, право патрона почивае.
- 19) Хмѣль, дек. Затварницкого, наданя приватного.
- 20) Береги горній, дек. Затварницкого, над. приватного.
- 21) Ростайне, дек. Дукляньского, над. приватного.

- 22) Дубрѡвка, дек. Канчуцкого, над. приватного.
- 23) Скородис, дек. Затварницького, над. приватного.
- 24) Крещѡвъ, дек. Лѣского над. приватного.
- 25) Милькѡвъ, дек. Оленицкого, над. приватного.
- 26) Долины, дек. Бѣцкого, над. приватного.
- 27) Новица, дек. Бѣцкого, право патрона почивае.
- 28) Двѡриць, дек. Угнѡвского, над. приватного.
- 29) Багновате, дек. Высочаньского, над. приватного.
- 30) Куниньска Воля, дек. Жовкѡвского, право патрона почивае.
- 31) Смѡльникъ, дек. Затварницького, право патрона почивае.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дни 5. Марта 1898.

Ч. 1245.

О испытѣ конкур-
совѡвъ.

Ч. 24.

Испытѣ конкурсовый о бенефіціи душнастирскѣ отбуде ся:

I. дни 10. и 11. Мая 1898,

II. дни 18. и 19. Жовтня 1898.

Желающѣи поддати си тому испытовѣ довшѣи внести свои потребными свѣдоцтвами заосмотренѣ подани найдальше до 1. Мая а при другѡмъ речинци до 10. Жовтня 1898. Ти кандыдаты, котрѣ первый разъ хотять поддати си испытовѣ конкурсовому, мають до дотычного прошеся залучити такожь грамоту первого поставлена въ душнастирську службу.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль дни 5. Марта 1898.

ХРОНИКА.

Ч. 979. Въ пропозицію на парохію Смѡльникъ дек. Язиского принятѣ: 1. Полошяновичъ Юліанъ, 2. Охничъ Васисій, 3. Марковъ Іоаннъ.

Презенты получили:

- Ч. 38. О. Лесакъ Іоаннъ на Коблянську Волю дек. Самбѡрского.
- „ 1032. „ Гудзю Діонизій на Добру шлях. дек. Бирчаньского.
- „ 1076. „ Вербицкій Георгій на Синявку дек. Любачѡвского.

- Ч. 749. О. Загаєвичъ Василій на Волчухи дек. Судово-вишеньского.
„ 1108. „ Кузьмакъ Михаилъ на Порудно дек. Яворовского.
„ 1149. „ Марковъ Іоаннъ на Смольникъ дек. Яелиского.
„ 1161. „ Сапрунъ Теодоръ на Колодрубы дек. Горожаньского.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 1137. О. Кокотайло Василій на парохію Туринка дек. Жовквского.
„ 1063. „ Борковскій Яковъ на Высоцко нижне дек. Высочаньского.
„ 1155. „ Голіянь Іоаннъ на Тройцю дек. Добромильского.
„ 1160. „ Скроцкій Михаилъ на Михалевици дек. Комарняньского.
-
- Ч. 865. Прч. О. Іесинъ Петръ парохъ въ Медыничяхъ дек. Дрогобыцкого, получивъ отличія крылошаньскій.
-
- Ч. 1013. Прч. О. Пелехъ Іосифъ дотепершній М. деканъ Куликвскій и парохъ въ Сулимовѣ им. завѣдателемъ деканата Куликвского.
-
- Ч. 277. Прч. О. Туна Илїрій парохъ въ Ляшкахъ мурованыхъ получивъ грамоту узнаня и похвалы за ревне и совѣстне обучане молодежи шкѣль. въ науцѣ религіи.
-
- Ч. 1056. О. Гумецкій Юліянъ пресвитеръ АЕпархіи Львѣвской принятый въ звязь каноничну тут. Епархіи и получивъ до Ч. 1148/98 сопомочництво при пароху въ Жабчи муров. дек. Белского.

Завѣдательства получили:

- Ч. 1137. О. Козакъ Теодоръ въ Колоднѣ дек. Куликвского.
„ 1063. „ Гомза Емиліянь въ Багноватѣмъ дек. Высочаньского.
„ 1155. „ Калужняцкій Левъ въ Рыботычахъ дек. Добромильского.

ЖЕРТВЫ.

- Ч. 997. Урядъ парохіяльный въ Судовой вишни донѣсь що Брацтво дѣвчатъ Преч. Дѣвы Маріи справило образъ Преч. Дѣвы Маріи за 100 зл., а парохіянне тамошній лямпу до церкви пресв. Тройцы за 45 зл.
- Ч. 320. Урядъ дек. Угнѣвскій надѣславъ тутъ выказъ жертвъ въ тамошнѣмъ декан.
- 1) Вербици. Зъ добровѣльныхъ жертвъ парохіянъ, и Брацтва церковного украшено внутръ Церковь за суму: 1800 зл. ав., справлено свѣтлый фелонъ за 86 зл. и четири хоругвь за 145 зл. ав. разомъ: 2031 зл. ав.

2. Новосѣлки передній справлено новий фелонъ за 53 зл., побито бляхою звѣнницу, и поправлено дѣмъ „Дикѣвку“ въ контахъ до 500 зл. ав.

3. Новосѣлки Кардинальски. Зъ добровѣльныхъ складокъ парохіянъ закушено свѣтлый фелонъ и хоругвь за 120 зл. ав. и сироваджено камѣнь на фундаментъ опарканеня церкви въ вартости 300 зл. ав.

4. Корнѣ. Зъ добровѣльныхъ складокъ парохіянъ и Брацтва церковного, покрито церковь бляхою, розширено цминтаръ, разомъ въ контахъ до 700 зл. ав.

5. Мости великіи. Чест.: Текля Ивашко, вдова по Матѣю господарю и властителю цегольнѣ, справила свѣтлый фелонъ за 125 зл. ав. Чест. Грегоріи и Марія Дзала, справили два дываны за 50 зл. ав. Ч. Марія Кѣсъ, сирота по б. п. Ілію Кѣсъ справила стихаръ за 20 зл. ав. Чест. Брацтво церк. старше справило оденъ дыванъ за 30 зл. и двѣ хоругви за 50 зл. ав.

6. Остобѣжъ. Вповажаний П. Мечиславъ Высоцкій, властитель сѣла Остобѣжа, удѣливъ добровѣльно весь матеріалъ на игтахеты, браму съ крестомъ коло цминтара, въ вартости 260 зл. ав. ВШов. П. Єлена Янушкевичъ, властителька бѣлынои посѣлости, жертвовала Антиведіюмъ на вел. престолъ, и подушку розгарову, разомъ въ вартости 50 зл. ав., а Брацтво церк. зъ добровѣльныхъ даткѣвъ, справило пару хоругвь, 3 обрусъ, и суюнку на пушку съ св. Дарами за 80 зл. 80 кр. ав.

7. Поддубцѣ. Чест. Брацтво церк. справило за гроши карбонъ церковной и зъ добровѣльныхъ даткѣвъ парохіянъ, чотири хоругви, звѣнъ, два стихари, а рѣвно и опарканене цминтара, разомъ 622 зл. ав.

8. Рѣчица. Честній: Василій Ключковскій зъ женою Ксенію, господари справили до Церкви книгу св. Евангелія за цѣну 105 зл. ав.

Ч. 1022. О. Геврыкъ Полянскій парохъ въ Туриньску, простуе похибку въ Вѣстнику енарх. Ч. I. зъ р. 1898 въ той спосѣбъ, що на сторонѣ 11 вмѣсто „Жертва о. Г. Полянського 3 зл. 80 кр. має бути „жертва гостей собранихъ на св. Дмитрія у о. Габлы въ Радошицяхъ.“

Отъ Еп. Консиеторіи.

Перемишль, дня 5. Марта 1898.

Константинъ,
Епископъ.

4 sktadli

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1898.

Выдано 28. Мая.

Ч. V.

Ч. 34.

Ч. 1786.

Подеае ся до вѣдомости Всеч. Духовенства и точного пѣсля тогоже поступовани слѣдующе, тутешнимъ обѣжникомъ зъ дня 18. Вересия 1886 Ч. 3826 вже разъ въ Епархіи оголошене розпоряджене Выс. ц. к. Міністерства справъ внутрѣшнихъ зъ дня 10. Серпня 1886 Ч. 7191 въ справѣ вписовѣ до книгъ метрикальныхъ актѣвъ крещеня, вѣнчаня, або похорону, если сповняе ся ихъ выручаючи властивого душпастири:

О вписавъ до книгъ метрикальныхъ актѣвъ крещеня, вѣнчаня, и похорону при выручованю властивого душпастири:

„Im Folge der Wahrnehmung, dass bei Civilstandsfällen öfter die kirchliche Funktion an Pfarrlingen subsidiarisch von einem anderen als den zuständigen Seelsorger vorgenommen wird, und dass als dann Zweifel bestehen, wie sich bei der Matrikulirung zu benehmen sei, sowie auch thatsächlich bei derselben ein verschiedener Vorgang beobachtet wird, was die im Allerhöchsten Patente vom 20. Februar 1784 bezweckte „allgemeine Gleichförmigkeit“ und „gesetzmässige Sicherheit“ der Matriken gefährdet, — findet das k. k. Ministerium des Innern im Einvernehmen mit dem k. k. Ministerium für Cultus und Unterricht folgendes zur Darnachachtung anzuordnen:

Die Geburten von Kindern, an welchen der Taufakt von einem anderen als dem zuständigen Seelsorger, vollzogen wird, hat mit Reihenzahl der zuständige Seelsorger zu matrikuliren, da der Civilstandsfall in dem seiner Seelsorge und Matrik zugewiesenen Sprengel bei einem solchen Glaubensgenossen eingetreten ist, für welchen er zum Seelsorger und Matrikenführer bestellt ist.

Der den Taufakt vollziehende fremde Seelsorger hat einen solchen Fall in sein Geburts- und Taufbuch nur ohne Reihenzahl einzutragen und dabei stets zugleich in der Anmerkungsrubrik genau anzudeuten, bei welcher zuständige Seelsorge die Matrikulirung mit Reihenzahl stattfindet, sowie in Folge dessen auch die zum betreffenden Zivilstandsacte etwa nachträglich veranlassten Berichtigungen, Ergänzungen und Vormerkungen zu suchen kommen. — Einen zugleich diese Anmerkung enthaltenden wortgetreuen Auszug seiner ohne Reihenzahl vorgenommenen

Eintragung hat hierauf der fremde Seelsorger binnen 8. Tagen nach vollzogenem Taufakte entweder unmittelbar oder im Wege der politischen Bezirksbehörde an den zuständigen Seelsorger gegen dessen zu verwahrende Empfangsbestätigung zum Behufe der Matrikulirung mit Reihezahl einzusenden.

Der zuständige Seelsorger hat diese Letztere in seiner Matrik an der nach chronologischer Ordnung gehörenden Stelle nur unter ausdrücklicher, in der Anmerkungsrubrik ersichtlich zu machenden Beziehung auf den von der fremden Seelsorge überkommenen Auszug vorzunehmen, welcher Auszug von ihm gehörig aufzubewahren ist. Bescheinigungen an Partheien über solche Geburtsfälle dürfen nur aus derjenigen Matrik, in welcher gemäss der obigen Anordnung die Eintragung mit Reihezahl stattfindet, vorgenommen werden, und es muss in diesen Bescheinigungen stets auch ersichtlich gemacht werden, von welcher Seelsorge thatsächlich der Taufakte gespendet wurde.

Bezüglich der Eheschliessungen wird an die hierortigen Waisungen vom 6. August 1882 Z. 16258 ex 1881 in Betreff der Matrikulirung der im Delegationswege erfolgenden Trauungen und vom 14. October 1882 Z. 10531 ex 1881 in Betreff der, einen bereits vor der weltlichen Behörde oder vor dem Seelsorger des anderen Brauttheiles stattgehaltenen Trauung nachfolgenden kirchlichen Acte erinnert. Bei Todesfällen ist wenn eine fremde Seelsorge beim Begräbnisse subsidiarisch intervenirt hat, non dieser dem zuständigen Pfarramte des Verstorbenen binnen 8. Tagen die entsprechende Mittheilung zu machen, im Übrigen sich nach den Anleitungen zu benehmen, welche mit den h. o. Weisungen vom 6. August 1882 Z. 16258 ex 1881 für die Matrikulirung bei Fällen der Beerdigung in einem anderen Seelsorge, resp. Matriken-Bezirke, und vom 16. August 1883 Z. 8157 für die Fälle der Beerdigung ewangelischer Glaubensgenossen auf katholischen Friedhöfen gegeben worden sind, und es hat somit die Matrikulirung mit Reihezahl ebenfalls nur die zuständige, d. i. jene Seelsorge vorzunehmen, in deren Matrikenbezirke und bei deren Glaubensgenossen sich der Todesfall ereignet hat.

Hienach hat die k. k. Statthalterei in dortigem Verwaltungsgebiete das Erforderliche zu veranlassen d. j. w.“

Отъ Еп. Консисто́рии.

Черемышль, дня 28. Цвѣтня 1898.

Ч. 1960.

О заснованю руской Бурсы въ Новомъ-Санчи.

Ч. 35.

Комитетъ заснованый въ Новомъ-Санчи съ намѣренемъ введеня въ житє „русской Бурсы въ Новомъ-Санчи“, въ цѣли подаваня помочи матеріальной и духовой для учащюи ся тамъ русской молодежи гимназіальной, и збудованя тамже Церковцѣ, розславъ свою одозву до всего Всеч. Духовенства съ прошенемъ о збиране датковѣ на згадану цѣль. Поручаючи гадку поднесену въ саму пору Почт. Комитетомъ печальности и жертвенности Всеч. Клира, Еп. Консисто́рія надѣе ся, що управа будучюи „русской Бурсы въ Новомъ-Санчи“ поведе молодѣжь руску

въ дусѣ засадѣ св. церкви для обороны народа нашего супротивъ затѣй ворожихъ вѣрѣ и норовственности св. катол. церкви.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 29. Цвѣтня 1898.

Ч. 36.

Ч. 1959.

Почт. Товариство «Leo-Gesellschaft» въ Вѣднѣ начало выдавати богато иллюстроване величаве дѣло «Die katholische Kirche unserer Zeit und ihre Diener in Wort und Bild» цѣна которого въ цѣлости въ дорожѣ пренумераты выносятся буде 18 зл. а. в.

Выдаваннство „die katholische Kirche und ihre Diener in Wort und Bild.“

Цѣль прекрасного сего издаваннства есть: подати ширшимъ кругамъ католицкои суснѣльности образъ величавои организациі св. Церкви, организациі якои не посѣдала и не посѣдае навѣтъ въ приближеню нѣнка мѣрска держава обшару земного, заразомъ подати католикамъ средство образовани, поднесеня духа и религійного покрѣпленя до трудной борбы житя въ часяхъ невѣстнаго ворожого св. вѣрѣ и церкви духа.

Поручаючи предялату знаменитого сего издаваннства пригадуе ся що замовляти можна подѣ адресою: „Verlag der Leo-Gesellschaft in Wien I. Singer-Strasse 8.“

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 29. Цвѣтня 1898.

Ч. 37.

Ч. 2106.

Посля повѣдомленя Дирекциі Банку красвого въ Львовѣ зъ дня 21. Цвѣтня 1898. Ч. 15163 зѣстали выльсоровані, дня 30. Цвѣтня 1898. платнѣ, слѣдуючі 4‰ и 4 1/2‰ листы заставнѣ:

О выльсорованю листѣвъ застав. Банку красвого.

Сер.	П.	Ч.	1924	на 100 зл.	вник.	на доч.	Бреликовъ ад Ванькова.
"	Ш.	"	4820	" 500	"	"	нар. Середне вел.
"	Ш.	"	3917	" 500	"	"	" Райске.
"	І.	"	983	" 50	"	"	" Стояницѣ.
"	П.	"	5205	" 100	"	"	" Молодычѣ.
"	І.	"	1141	" 50	"	"	" Цетуля.
"	П.	"	5728	" 100	"	"	" Полкинѣ.
"	П.	"	4074	" 100	"	"	доч. Стобенце ад Стѣбно.
"	І.	"	3046	" 50	"	"	нар. Валява.
"	П.	"	7410	" 100	"	"	доч. Добрѣвка руска ад Сянокъ.
"	П.	"	5630	" 100	"	"	" Боевичи ад Гуссакѣвъ.

Сер.	П.	Ч.	на	100	зл.	винк.	на	пар.	
	П.	11490	на	100	зл.	винк.	на	пар.	Гуссакѡвъ.
"	П.	10742	"	100	"	"	"	"	Устрики доль.
"	П.	5145	"	100	"	"	"	"	" "
"	П.	9648	"	100	"	"	"	"	Зындранова.
"	П.	9647	"	100	"	"	"	"	"
"	П.	11019	"	100	"	"	"	"	Дубляны.
"	П.	8313	"	100	"	"	"	"	Любачѡвъ.
"	П.	7412	"	100	"	"	"	доч.	Роздѡловичи ад Купновичи.
"	П.	7904	"	100	"	"	"	пар.	Ляшки.
"	П.	200	"	100	"	"	"	"	Тисова.
"	П.	11512	"	100	"	"	"	"	Хоробрѡвъ.
"	П.	11248	"	100	"	"	"	"	Хревть.
"	П.	8422	"	100	"	"	"	експоз.	Опарѡвка.
"	П.	11336	"	100	"	"	"	пар.	Ярославъ.
"	П.	8104	"	100	"	"	"	"	Старемѡсто.
"	П.	8903	"	100	"	"	"	"	Радохонцѡ.
"	П.	8900	"	100	"	"	"	"	Монастырецъ дек. Лѡско.
"	П.	9062	"	100	"	"	"	експоз.	Шляхтова.
"	І.	1359	"	50	"	"	"	пар.	Брухналь.
"	П.	239	"	100	"	"	"	доч.	Ренедъ ад Туриньско.
"	П.	7062	"	100	"	"	"	"	Белхѡвка ад Волиця.
"	П.	9138	"	100	"	"	"	пар.	Соколе.
"	І.	1789	"	50	"	"	"	доч.	Гдешичи ад Мижинецъ.
"	І.	2329	"	50	"	"	"	пар.	Берестъ.
"	І.	666	"	50	"	"	"	"	Фульнитынъ.
"	П.	10657	"	100	"	"	"	"	Полонна.
"	П.	10689	"	100	"	"	"	"	Грушова.
"	П.	10779	"	100	"	"	"	"	Гнилицѡ.
"	І.	2013	"	50	"	"	"	"	Дешно.
"	П.	1491	"	100	"	"	"	"	Гочевъ.
"	Ш.	1180	"	500	"	"	"	"	Скло.
"	І.	1389	"	50	"	"	"	доч.	Янковичи ад Лѡско.
"	П.	11027	"	100	"	"	"	пар.	Мхава.
"	П.	5644	"	100	"	"	"	"	Старесело.
"	П.	4906	"	100	"	"	"	"	Жолтанцѡ.
"	П.	11240	"	100	"	"	"	"	Бѡбрка.
"	П.	8468	"	100	"	"	"	"	Мостиска.
"	П.	11431	"	100	"	"	"	"	Горицѡ.
"	П.	4601	"	100	"	"	"	доч.	Буховичи ад Накѡсть.
"	І.	3020	"	50	"	"	"	пар.	Прелуки.
"	П.	11947	"	100	"	"	"	"	"
"	П.	11398	"	100	"	"	"	"	Лелюхѡвъ.
"	П.	3703	"	100	"	"	"	"	Летня.
"	П.	4605	"	100	"	"	"	"	"
"	І.	3040	"	50	"	"	"	"	Бенькова вишня.
"	І.	3028	"	50	"	"	"	"	Мохвачка.
"	П.	11467	"	100	"	"	"	"	Мшанецѡ.

Сер. II.	Ч. 11667	на 100	зл. винк.	на пар.	Крецьовъ.
" II.	" 52	" 100	" "	" "	Серны.
" III.	" 4966	" 100	" "	" "	Смольникъ дек. Ясликій.
" II.	" 10966	" 100	" "	" "	Лютовиска.
" II.	" 1538	" 100	" "	" "	Поляна.
" II.	" 10649	" 100	" "	" "	Дубрѳвка.
" II.	" 2716	" 100	" "	" "	доч. Подлѳски ад Стронятыиъ.
" I.	" 2739	" 50	" "	" "	пар. Тарнавка дек. Ясликій.
" II.	" 8759	" 100	" "	" "	Чайковичи.
" II.	" 6520	" 100	" "	" "	Тернава гѳрна.

Поручаея прото листы тѳи вразъ съ одною кивжочкою щадничою, вѳнкульованою на тую саму цѳль якъ выльосованый листъ заставный, найдалше до 15. Червня 1898 франко сюда предложити.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 20. Мая 1898.

Ч. 38.

Пресвѳтлый Митрополитальный Ординарїатъ удѳливъ сюда ѳдозвою зъ дня 28. Цвѳтня с. р. Ч. 3803 до вѳдомости, що на двѳ молитовки постный, и на Христосъ воскресе — Воистину воскресе, Отпусты зѳстали наданѳ.

Дотычный уступъ „Вѳдомостей Архіепархіяльныхъ“ звучитъ дословно якъ слѳдуе:

„Ч. 316/орд. Рескриптомъ св. Конгрегациі Пропаганды пѳдъ ч. 7928. изъ 4. Лютого с. р. зволивъ Святѳйшій Отець надати ѳтпустъ 300. днѳвъ разъ на день (но безъ дозволеного ѳѳѳроваия за помершихъ) для тыхъ, котрѳ въ часѳ великого посту звыкли ѳтмавляти молитовку, котра у насъ по ѳтправахъ церковныхъ додае ся: Претерпѳвый за насъ страсти, Исусе Христе, Сыне Божїй, помилуй насъ! а въ недѳлю крестопоклонну ажъ до пятка и такожь въ свято Чест. Креста окрѳмъ великого посту, молитовку: Кресту твоему покланяемъ ся Владыко, и святое воскресенїе твое славимъ.

Дальше зволивъ Ёго Святѳсть рескриптомъ тойже св. Конгрегациі пѳдъ Ч. 8019. изъ 17. Марта с. р., на уживане у насъ ѳтъ Великодня до Вознесенїя выключно, христїянське поздравлене:

Христосъ воскресе! — Воистину воскресе!
надати всѳ такѳ отпусты, якѳ до звыклого черезъ прочїй часъ року поздравленя „Слава Исусу Христу“ прилученѳ суть т. е.

1) ѳтпустъ 50 днѳй (котрый и за помершихъ можна жертвувати) такъ для поздравляющого якъ и ѳтповѳдающого за каждый разъ, коли при взаимнѳмъ поздравленю одинъ каже: Христосъ воскресе! а другїй ѳтповѳсть Воистину воскресе!

2) Повный ѳтпустъ въ часѳ смерти для всѳхъ, котрѳ въ житю наведеными христїянськими поздравленями звыкли поздравляти ся — если тогда хоть въ серцю, или устами не можуть, имя Исуса зывають.

Ч. 2285.

Отпусты наданѳ на двѳ молитовки постный, и на Христосъ воскресе — Воистину воскресе.

Отпущены тѣи мають Веч. Душпастырѣ народови оголосити. А особливо визнаемъ всѣхъ Веч. Душпастырѣвъ, щобы отпущены на христїанське поздоровленє: Слава Іисусу Христу! взгядно: Христосъ воскресъ! наданїи не лишъ разъ оголосили, но и частѣйше въ память приводили: щобы побожный звичай нашего народа въ употребленю сего найкрасшого взаимного поздоровленя (котрымъ славу отдаемо Богу и Спасителю нашому, возлюбившому насъ и оѣбравшому Себе за насъ) удержувати и укрѣпити; и щобы заразомъ дати Вѣрнымъ нашимъ способнѣсть до такъ легкого и частого позыскованя великихъ сокровищъ отпущеныхъ собѣ або помершимъ.

При томъ пригадує ся, що въ цѣли позысканя всякихъ отпущенъ достаточна єсть на кождый день ранна, хотьбы лишъ въ мысли здѣлана интенція: „Хочу въ нинѣшний день всѣ отпущены, котрїи можу, позыскати для себе — або: для помершихъ. Отъ Митроп. Ординаріята. — Львѣвъ дни 30. Марта 1898.“

Завѣдомляючи о томъ Пр. Клирѣ епархіальній поручає ся вѣрнымъ въ церкви се розпорядженє отчитати, такожъ при даной случайности и виѣ церкви о важности тогожъ рескрипту народъ поучати.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дни 18. Мая 1898.

Ч. 2386.

О отвореню дому
Сестеръ Служебницъ
въ Жовкви.

Ч. 39.

Ведля донесеня Прч. О. Іеремїи Ломницького, Чина св. Вас. Вел., Комисаря Ординаріятского Служебницъ Прч. Дѣвы Марїи зъ дня 5. Май с. р. зѣставъ на основѣ тут. одобреня зъ дня 28. цвѣтня с. р. Ч. 1949 дѣмъ Сестеръ Служебницъ въ Жовкви, отвореный дня 2. Май с. р.

Зъ уваги на великїи користи моральнїи, якїи приносятъ праці Сестеръ Служебницъ Прч. Д. Марїи, удѣляєся дословна отнєсь бѣозвы О. Ломницького до Прч. Отцѣвъ духовныхъ, котора гласить, якъ слѣдує:

„Слава Іисусу Христу! Высокопреподобный и Всечестнѣйшїи Отче!

Минає доперва шѣсть лѣтъ ътъ основаня Чина Сестеръ Служебницъ Прч. Дѣвы Марїи, а уже числитъ ънѣ во всѣхъ трехъ Епархіяхъ 10 дѣмѣвъ и 70 Сестеръ.

Чрезвычайный взрѣстъ и розвѣй того чина якъ мало котрой подѣбнои институціи, єсть доказомъ великого его значеня и неоцѣненного пожитку морального, якїи той Чинъ приносить для Церкви и народу. Зъ якою приклонностїю я навѣтъ одушевленємъ приймає и относить ся нашъ народъ до тыхъ, котрїи святостїю и невинностїю своего житя, працюють для блага ближнихъ, безкористно и безъ жадныхъ надѣй земскихъ, а лишъ зъ любви для Христа и надѣй заплаты вѣчной — видимо зъ того, що той самъ народъ, котрого майже силою и карами приходять ся тягнути до школы и еи удерженя, добровѣльно и цѣлымъ сердцемъ дѣлать ся зъ ними, а навѣтъ жертвує „все що має“ на тїи, якъ ихъ самъ называє, „Божїи дѣти“!

„Записую все, що маю, на ті Божі дѣти, що ся называють Сестры Служебницѣ Прч. Дѣвы Маріи“ — то суть вѣрні слова тыхъ, що въ кількохъ мѣстцевостяхъ нашего краю записали на нихъ 16, 12, 3, 15, 7 моргівъ поли! То признанье, можна сказати, найвышше зъ стороны убогихъ для тої св. Институщіи то єи похвала, то заразомъ и доказъ чого жадає серце меншого нашего брата, чого бажає его душа. Пригноблений морально народъ, жадає піднесеня духомъ, піднесеня — ублагогородненя серци. А то єсть головою цѣлю, то єсть задачею Сестеръ Служебницѣ Прч. Дѣвы Маріи, котру ту задачу они вѣрно и успѣшно сповняють черезъ выхованє маленькихъ дѣточокъ, черезъ оіѣку и обслугу хорыхъ, черезъ впливъ моральный на женьску молодѣжь. Якимъ єсть выхованье дѣвчатъ, будущихъ женъ и матерей, такимъ єсть народъ, такою єсть его будучиѣсть. То аксіомъ надто ясний и правдивый, щобъ его доказувати и надъ нимъ спорити.

Якъ зновъ, великою и успѣшною помочєю єсть праця Сестеръ для Душина-стурѣвъ, свѣдками того найдостовѣрнѣйшими суть ті Впр. и Всч. Отцы въ котрыхъ парохіяхъ находятъ ся дома Сестеръ; свѣдками, позволю собѣ сказати, суть Высокопреосвященный нашъ Архипастирѣ, котрї зъ повною Отцѣвскою-Апостольскою любовію оіѣкують ся тою Институцією, єи щедро помагають, а навѣть оснєвують и вѣнують дома Сестеръ.

Если стараньємъ суспѣльности єсть, щобы о скѣлько можна въ кождѣй мѣстцевости була школа, то о скѣлькожь бѣльше подобало бы намъ, котрї не такъ за просвѣту, якъ радше за серце нашої нацты, за єи выхованье и житье ѣтновѣдати будемъ, — старатись о якъ наибѣльше розширюванье того святого дѣла. Всюды где лишъ суть серци людскї, потреба и працѣ надъ ними, но суть мѣстцевости одні ѣтъ другихъ зъ многихъ взглядѣвъ небезначиѣйшї, и на нихъ передовсѣмъ потреба намъ звернути нашу увагу. Такими суть нашї мѣста и мѣсточка. Если где, то тутъ выхованье молодыхъ сердець, и що за тымъ иде привязанье до св. вѣры и Церкви выставленє єсть на велике небезначєство.

Зъ уваги на тоє намѣривъ низше підписаний оснєвати дѣмъ Сестеръ Служебницѣ Прч. Дѣвы Маріи въ Жолквѣ и въ той цѣли набувъ уже дѣмъ за 1350 злр. Нємаючи однакъ жадныхъ фондѣвъ на покритье тої, для загалу вправдѣ незначной, но для тыхъ, що нѣчого непосѣдають, за великой сумы, звертає ся підписаний зъ повнимъ довѣрїємъ до всѣхъ Впр. и Всч. Отцѣвъ и Собратей въ виноградѣ Христовѣмъ, яко до природныхъ и єдиныхъ оіѣкунѣвъ всего, що добре, що святе и красне въ нашѣмъ народѣ, и просить о милостиню Христа ради на оснєванье того дому. Если по покритю сумы, потрібной на оснєване дому въ Жолквѣ, зѣстане яка надвыжка, буде она ужитою на удержанье новиціату Сестеръ въ Кристинѣполи.

Всѣ Впр. и Всч. Отцы, що зволятъ ласкаво причинитись до того богоугодногѣ дѣла, ставіть участниками заслугъ и молитѣвъ цѣлого Чина Сестеръ Служебницѣ Прч. Дѣвы Маріи. Лепты, хотяйбы найменшї, навѣть въ маркахъ почтовыхъ, прошу присылати на руки підписаного. Еслибы Впр. и Всч. Отецъ зволили на тую цѣль приняти до ѣтправленя Службы Божї, просить підписаний о ласкаве его повѣдомленє.

Жолкѣвъ, во день Благовѣщеня Божой Матери. — Іеремія Ломницькїй Ч. С. В. В., комисаръ ординаріятскїй СС. Служебницѣ П. Д. М.“

Подаючи до приятной вѣдомости Пр. Духовенства сей обявъ религійности озареной дѣлами любви къ ближнимъ, якъ найтщѣйше поручасмъ сю нову благодотворну Институцію со взираниемъ на великій пожитокъ Служебницъ Кристинопольскихъ щедротъ Прч. Клира, запрашаючи до лентъ на тую цѣль богоугодну, котрѣ найдобѣднѣйше виростъ на руки О. Іер. Ломницького пересилати.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемишль, дня 18. Мая 1898.

Ч. 880.

О закупнѣ книжочекъ въ користь церкви въ Равѣ руской.

Ч. 40.

Подае ся до вѣдомости Преч. Духовенству слѣдующе:

„Одозва! Якъ тяжело приходится за для убожества рускихъ парохіянъ по нашихъ мѣсточкахъ удержати въ Дому Божомъ лѣпоту, достойну нашего св. обряда! Наші братя латинники мають богатыхъ покровителѣвъ та и парохіянъ въ загалѣ богатшихъ, то и ихъ Домы Божіи иначе выглядятъ. А однакъ и нашъ народъ, помимо своего убожества, не поскунитъ своей ленты на окрасу Дому Божого, и радо и охотно несе свою жертву. Коли однакъ приключитъ ся яке нещасте, коли тѣ жертвы змарнують ся часомъ и безъ ничіей вини, тогда той убогій народъ знеохочуеъ и духъ жертволюбивости устае. Таке нещасте зайшло и у насъ. Церковь наша велика, мурована, але внутрь не приукрашена пѣсли вымогѣвъ нашего св. обряда; не маемо повного иконостаса а на доиовнене его потреба зъ пѣвтора тысяча зл. На тую цѣль отъ двохъ лѣтъ складали парохіане, — въ наибольшей части збѣднѣли передмѣщане и денні зарѣбники, — въ болший празники дрѣбні датки, т. е зроблено ледви початокъ. Грошѣ узбираніи переховувались въ скарбонѣ церковной. Въ томъ, въ ночи зъ 1. на 2. и. ст. лютого с. р. якийсь злоумышленникъ выломивъ пять крѣпкихъ замкѣвъ добравъ ся до скарбони церковной и забравъ деякі дорогоцѣнности и готѣвку на выше якъ 100 злр. Для насъ то ударъ, бо парохіане дуже бѣдні, и коли самъ повѣтъ Равскій належитъ до найбѣднѣйшихъ въ Галичинѣ, то зновъ до найбѣднѣйшихъ въ повѣтѣ належать парохіане рускі въ Равѣ руской. Щасте еще, що якась часть узбираныхъ грошей була умѣщена въ щадяци и на пожичкахъ, а то церковь наша остала бы зовсѣмъ безъ гроша. А однакъ черезъ тоє жертволюбивѣсть убогихъ парохіянъ остигла и мы остали зновъ отдалені отъ нашей цѣли, выставленя иконостаса, котрого прагнемо вже отъ многихъ лѣтъ. Щобы отже тую шкоду якоеъ покрыти и парохіянъ на духу пѣднести, пѣдписаній отдавъ на рѣчь церкви, около 500 примѣрниковъ книжочекъ своего издавництва, котрѣ и такъ дармо, якъ звычайно рускі книжки, сиочивають на складѣ, щобы сумою зъ розпродажи ихъ вплинувшою вырѣвняти заподѣяну шкоду. Удае ся протое пѣдписаній до Всечестной Братіи во Христѣ съ покорною просьбою: извольте Высокопреподобній и Всечестній Отцы поратовати насъ въ нашѣмъ припадку черезъ ласкаве замовлене тыхъ книжочекъ: звольте не забувати, що церковь то твердиня наша, то найсильнѣйша пѣдиора и охорона нашей народности а особливо по мѣстахъ. Черезъ закупно одной або двохъ книжочекъ станете благодѣтелями убогой руской церкви а до того книжочки тѣ отновѣдні на

лектуру для дорослои молодѣжи. Єсть на складѣ около 400 прим. книж. п. з. „На-
вло и Виргинія“ зъ француз. Цѣна 50 кр. и 100 прим. книж. п. з. „Орлеаньска
Дѣва“ зъ нѣмец. Фр. Шилера. Цѣна 35 кр. На почту треба долучити по 3 кр.
Замовлєня и грошѣ проситъ ся посилати на адресу підписаного. Свящ. Євгеній
Горницкій, гр. к. парохъ въ Равѣ рускѣй“.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемишль, дня 4. Марта 1898.

Ч. 41.

Выс. ц. к. Намѣстництво переслало сюда подъ днемъ 29. Цвѣтня с. р.
Ч. 27.434 слѣдующе:

„Ц. к. Низшо-Австрійске Намѣстництво сиравозданемъ зъ дня 18. Жов-
тня 1697 Ч. 84034 запытало высоке ц. к. Министерство сиравъ внутреннихъ, чи
въ тыхъ случаяхъ заключаи супружествъ черезъ подданныхъ угорскихъ въ Австрій
въ котрыхъ въ мысль рескрипту згаданого Министерства зъ дня 15. Лиця 1897
Ч. 14906 въ случаю слабости грозячей блискею смертію одного зъ обоихъ нарече-
ныхъ (такожъ не угорского), можна удѣлити елюбу безъ голошєня оновѣдей въ
Уграхъ, ваглядно такожъ безъ узьсканя дисцензы одъ голошєня оновѣдей — єсть
допустимє що до угорскихъ новоженцѣвъ, бдстунити такожъ отъ жадаия свѣ-
доцтва здбности до заклєчєня єуиружєства.“

На тое запытанє высокого ц. к. Министерства сиравъ внутреннихъ въ по-
розумѣнню єъ высокимъ ц. к. Министерствомъ сираведливости заявило ц. к. Низшо-
Австрійске Намѣстництво въ Вѣднї, рескриптомъ зъ дня 3. Марта т. р. Ч. 5999,
що въ тыхъ случаяхъ єсть допустимымъ улегченє того рода и єуиружєство та-
кожъ може бути заклєчєно при застосованню єя §. 86 д. уст. цив. такожъ безъ
предложєня такового свѣдоцтва изъ стороны угорского новоженця“.

Подаючи се выс. рознорядженє до вѣдомости Пр. Духовєнства поручає
єя єъ сылкою на тут. оголошенє зъ дня 9. Верєснї 1897 Ч. 4695 въ заходячихъ
случаяхъ ведля тогожъ собѣ постунати.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемишль, дня 22. Мая 1899.

Ч. 42.

В. ц. к. Рада шкѣльна красава въ рознорядженню выданѣмъ подъ днемъ 9.
Лютото 1898 Ч. 2935 до ц. к. Радѣ шкѣльныхъ окружныхъ заявляє, що по мысли
резолюціи красєвого Сѣйму буде учителямъ религіи, занимающимъ тымчасово поса-
ды системизованї въ школахъ народныхъ и выдѣловыхъ, признавати повнї поборы

Ч. 2431.

О зак. качаню єу-
пружєствъ поддан-
ныхъ угорскихъ.

Ч. 2803.

О платѣ для учи-
телей религіи за-
нимающихъ тымча-
сово систем. поса-
ды въ школахъ
народ. и выдѣлов.

привизанъ до тыхъ посадъ, однако подъ условемъ, що тымчасовый учитель религiи посѣдае университетскій студiи и не занимае посады въ дунаиствѣ.

Тое подае ся Всеч. Клиру епархіальному до вѣдомости.

Отъ Еп. Консistoriи.

Перемышль, дня 23 Мая 1898.

Ч. 2037.

Инструкціи и Пя-
ны до науки рели-
гiи въ школахъ
народныхъ и вы-
дѣловыхъ.

Ч. 43.

А. Инструкціи загальнiй.

1. Значѣніе науки религiи въ школахъ народныхъ.

„Шедше убо научите вся языки... учаще ихъ блюсти вся, елика заповѣдахъ вамъ“ (Мат. 28. 20). рекъ Исусъ Христосъ до Апостоловъ а и до всѣхъ тыхъ, котрiи по нихъ приняли жребiй служенiя Бго и апостольства (Дѣян. 1, 24). Тожь Апостолы, сновняючи приказъ Господа, розбiшли ся по цѣлому свѣтови и голосили слово Боже всеей твари, и позакладали церкви христiянскiй по рбжныхъ краяхъ трехъ тогда знаныхъ частiй свѣта. Се дѣлали и ихъ наслѣдники, дѣлають до нынѣ и дѣлати будутъ до вѣка. Однiи идуць въ край невѣрныхъ и непросвѣченыхъ ще народамъ, голосить слово Боже, другiи же збѣтають мѣжъ наверненными вже до христiянства народами, не перестаяючи имъ тоеже слово Боже голосити, щобы ихъ утвердити въ вѣрѣ и чеснотѣ, та охоронити ѳтъ злыхъ впливовѣ невѣрства, ложныхъ наукъ, безбожности и злыхъ примѣровѣ и намовѣ до злого — бо безъ вѣры и добрыхъ дѣлъ никто не може осигнути спасенiя. „Безъ вѣры не возможно угодити Богу“ (Євр. 11, 6.) „Иже не иметь вѣры осужденъ будетъ“ (Марк. 16, 16). и зновъ: „Каи польза челоувѣку аще... дѣлъ не имать... вѣра безъ дѣлъ мертва есть“. (Як. 2, 14, 20). Але св. Апостолъ Павелъ говоритъ: „Како увѣрують, егоже не слышаша; како же услышатъ безъ проповѣдающаго? (Рим. 10, 14). Тожь видно зъ того, якъ важнымъ обовязкомъ священника есть голосити слово Боже, а голосити тоеже не тѣлько въ проповѣдяхъ, але и въ катихизаціяхъ и катихисмовыхъ наукахъ.

Звѣстно то, що враженiя и засады вноснiй въ молодечiй душѣ, найглубше зякореняють ся въ умы и сердца и перетревають до пбзной старости. Задля того то есть великой ваги, щобы вже въ дѣтиннiй сердца и умы вкоренити засады вѣры и моральности, бо тi перетревають смѣло бурѣ житейскiй и навѣрь похотiй и пристрастiй, злыхъ примѣровѣ и переворотныхъ наукъ, ширеныхъ безбожными людьми, — а хоть и дадутъ ся притлумити на якiйсъ часѣ, то добрiй сѣмена вѣры и чесноты, укрытiй въ глубинѣ душѣ, обѣзвуть ся по якѳмъ часѣ, бодай въ старшѳмъ вѣцѣ и перемогутъ злое. Тожь Церковь св., та печалива мати о спасенiе людiй, вже зъ первыхъ вѣковѣ христiянства заклала школы визнiй и выснiй, въ котрыхъ религiино выховувала молодѣжь. И такъ находимо школы при церквахъ катедральныхъ, монастырскихъ и вишнихъ. Наука религiи и виравы религiинiй були головнымъ предметомъ выхованiя въ тыхъ школахъ. Коли побзѣйше въ наслѣдокъ либерьальныхъ стремлень що пронеслись по Европѣ, школы удержавнено, Церковь

ихъ не опускала, лише старала ся науку религiи въ тыхже якъ наилучше забезпечити, завзываючи духовенство до ревного удѣлюваня той науки въ школахъ и подаючи имъ отвѣтнiй до того наставленя.

И у насъ Архипастырѣ при рѣжныхъ случаяхъ выдавали до духовенства бдозвы, завзываючи ихъ до совѣстного виновниования того обовязку и старали ся о отвѣднiй до науки религiи пѣдручки. Пляны до науки религiи въ школахъ народныхъ выдано у насъ роспорядженемъ зъ дня 10. Вересня 1875 Ч. 2226 Найновѣйшежь Синодъ Львовскiй зъ р. 1891 такъ дае наставлене (Тит. I. глава VIII). „О катихисмѣ“:

„Понеже Катихисмъ стремить особенно къ обученю молодѣжи въ науцѣ спасеня, и понеже вѣкъ сей есть якъ наибѣльше склонный такъ до добраго, якъ и до злого и якъ найдовне задержуе пернiй науки, котрiй ътъ дитинства принявъ, такъ що наставлене въ томъ вѣцѣ есть основою религiйного способу житя, протое Синодъ уважае своимъ обовязкомъ, звернути якъ наибѣльше увагу пастырей на той найголовнѣйшiй обовязокъ, щобы якъ найточнѣйше прикладали ся до него, яко до дуже могучого средства, котрымъ вѣрнiй, порученiй ихъ печаливости, найуспѣшнѣйше напроваджують ся до честного житя. Найже протое знаютъ душпастырѣ, що суть въ совѣсти обовязанiй и то пѣдъ тяжкою отвѣчалностiю передъ Богомъ, преподавати и выкладати начала науки христiянської не лише въ церквѣ кожного дня недѣльного и праздничного заразъ по Вечернѣ и въ Церквахъ дочерныхъ заразъ по томъ богослуженю, яке въ нѣй совершили, но такожь въ школахъ пѣсля выданныхъ ътъ Ординарiату роспорядженъ и то передовежъ зъ поводу теперѣшного систему, принятого въ новочасныхъ школахъ“.¹⁾

Важнѣсть религiйно морального выхованя молодежи школной не заібнае вже въ новѣйшихъ часахъ такожь и законодатство наше, понеже школна устава краева о устрою школъ народныхъ зъ дня 1. Лютого 1885²⁾ такъ означае задачу школъ народныхъ:

„Школы людонѣ (народнiй) звычайнiй, подаючи вѣдомости людемъ всякого стану найпотребишнiй, будутъ такъ устроены, щобы дѣти зъ науки черпали освѣчене о засадахъ религiйныхъ и моральныхъ, о обовязкахъ горожанскихъ, такожь о задачахъ и услѣвахъ заводу, якому пѣсля обставинъ, мѣстця и стану вѣроятнѣ посвятить ся“ — Въ инструкцiяхъ же до плянѣвъ науковыхъ, выданныхъ ц. к. Радою школною краевою³⁾ читаемо: „Удѣлене дѣтемъ вѣдомостей хочьбы найиожиточнѣйшихъ, безъ защѣпленя въ ихъ умы засадъ религiйныхъ було бы рѣчею школною и для суспѣльности небезпечною. Задля того устава школна именно поручае освѣчувати дѣти о засадахъ религiйныхъ и моральныхъ“.

До осягненя той цѣлы мае примувати вся наука и выховане школне, — однакожь головнымъ чинникомъ до осягненя ея есть наука религiи и сполученiе съ нею виравы религiйнiй. Зъ того видно, якъ важне становиско мае наука религiи въ школахъ, якъ високу задачу мають сновнити Всеч. ОО. катихиты, яка на нихъ почивае тяжка отвѣчалностъ и якъ ревно и совѣстно они той обовязокъ сновняти доужнiй.

¹⁾ Тит. I. Гл. VIII, I. см. Чинности и рѣшени руского прѣв. Собора 1891. вид. у Львовѣ 1896 стр. 88 — ²⁾ Денн. Уст. краев. Ч. 28 — ³⁾ Plany naukowe dla szkół ludowych wraz z instrukcyą. Lwów 1893 стр. 41 и 42.

Щобы прото улекшити духовенству, затрудненому въ душпастврствѣ, выповнене обовязкѣвъ що до удѣляни науки религiи въ школахъ людовыхъ розпорядила выс. ц. к. Рада шкѣльна зъ дня 14. сѣчня 1872. Ч. 85. слѣдуюче: „Наколи духовному, удѣляючому науки религiи въ школѣ, обовязки парохiяльнi не позваляють прибути на ту науку въ годинѣ, назначенѣи на ту цѣль илиномъ лекцiйнымъ, тогда учитель повиненъ годину ту заповнити наукою предметѣвъ свѣтскихъ, а натомисть отступити въ кождѣмъ случаю для религiи иншу годину назначену для науки свѣтской“.¹⁾

2. Цѣль и Предметъ науки религiи въ школахъ народныхъ.

Цѣлю науки религiи въ школахъ народныхъ есть, щобы молодѣжь ѣтвѣтно до степени своего образования, придбала собѣ такiй засѣбъ вѣдомостей религiйныхъ (правдъ вѣры и моральности, пѣднертыхъ оновѣданiями зъ исторiи библiйной и вѣдомостiй литургичныхъ), щобы на нихъ могла оперти свое религiйне и моральне жите, могла съ пожиткомъ користати зъ богослуженiя церковного и выконувати практики религiйнi, набрала переконанъ религiйныхъ и выобразовала въ собѣ моральнiй характеръ такъ, що могла бы опирати ся въ пѣзвiйшѣмъ житiю, всѣмъ покусамъ до злого.

Предметъ науки религiи въ школахъ народныхъ такимъ способомъ означае Соборъ Львовскiй:

„При выкладаню Катихисма мають послѣдовати порядкови того пѣдручника, котрый ѣтъ Ординарiату часово есть приписанiй, яко правило маюче употребляти ся въ школахъ народныхъ, такъ, щобы въ прѣтiгу року укѣнчити цѣлуй предметъ Катихисма. До Катихисма най долучають такожъ зъ исторiи библiйной пѣдѣбъ головнiйшiй, котрi мають особенну звязъ зъ догматами вѣры и обычайв. Въ часѣ же великой Четырдесятищѣ най выбирають до своихъ поучень науку о тайнахъ Покаянiя и найсв. Евхаристiи, щобы молодѣжь, особенно тую, котра по першiй разъ мае принимати тiи Тайны, до приняти тыхъ достойно приготувити и най старають ся, щобы таижъ выучила ся того всего, що для осягненiя вѣчного спасенiя мае ся выразно вѣрити. Най звернуть свою увагу на то, щобы молодѣжь выучила ся правильно щоденныхъ молитвъ, щобы не вмѣшувала неоптѣбногo, ани слѣвъ не перекручувала, ани не опускала“.²⁾

Тыми словами есть докладно означенiй ѣбъемъ и предметъ науки религiи въ школахъ народныхъ. Головнымъ предметомъ есть наука вѣры и моральности, а помѣчными срдѣствами суть исторiя библiйна, и найважнiйшi вѣдомости литургичнi а передовѣмъ молитвы (въ школахъ выдѣловыхъ такожъ исторiя церковна). ѣбъемъ же той науки означае Катихисмъ приписанiй Ординарiатомъ и иншiй шкѣльнiй книжки приписанi для науки религiи въ школахъ народныхъ (исторiя библiйна, Литургика, исторiя церковна).

Повсже наука въ школахъ людовыхъ треваетъ 6 лѣтъ и дѣлится ся на степенѣ, и въ наслѣдокъ того, молодѣжь въ школѣ постепенно пѣдрастае и развивася. то слѣдуе зъ того, що, ащобы наука религiи ѣтвѣтила цѣли и принесла пожитокъ, муеитъ бути ѣтпѣвѣдно роздѣлена на поодинокi степенѣ, на кождiй степенъ муеитъ бути приписанiй и ограниченiй материалъ, котрый мае ся взяти, и муеитъ

¹⁾ Zbiór najważniejszych okólników i rozporządzeń zasadniczych c. k. Krajowej Rady Szkolnej. We Lwowie 1889 стр. 7. — ²⁾ Тит. I. гл. VIII. 2.

бути примѣнена отвѣтна метода научаня. Предметъ на поодинокіи отдѣли и степенѣ роздѣляютъ и ограничуютъ планы, котріи низше подають ся, и выконане тыхъ плановъ вказуе инструкція до нихъ прилучена. До того треба премѣнити правила, котріи подае катихитика, дидактика, и педагогика, и котріи прото каждый катихитъ повиненъ собѣ отвѣжувати и въ практицѣ примѣнювати. Отсылаючи Веч. ОО. Катихитовъ до того, чого учить катихитика, дидактика и педагогика, згадае ся тутъ лише за найважѣйшіи правила, котріи завсѣгды треба мати на тямцѣ.

3. Важѣйшіи методичніи правила при науцѣ религіи.

Суть три головніи способы научаня, а имено: 1) Способъ акроматичный, або выкладъ, 2) способъ дейктичный або поглядовый, — 3) способъ ероматичный або черезъ питаня.

Способъ акроматичный або такъ званый выкладъ, мае при науцѣ религіи широке примѣнене, позаякъ правды религіи не суть такі, котріи бы можна питанями або черезъ поглядъ зъ дитини выдобути. Они мусять бути словомъ удѣленіи, якъ говорить св. Апостоль: „Вѣра отъ слуха, слухъ же глаголомъ Божіимъ (Рим. 10, 17.). Не отвѣсть своѣй задачи той катихитъ, котрый бы не учивъ, лише зъ книжки задававъ дѣтямъ до выучени ся, — навѣтъ и тогда нѣ, колибы казавъ въ школѣ питане за питанемъ отчитувати и пояснивъ ихъ. Онъ повиненъ устно учить, чи то катихисму, чи исторіи библіиной або молитовъ, бо завсѣмъ инакше вилывае наука на умы и сердца молодѣжи, коли устно пренодае ся. По такой науцѣ устнѣи и перепитаню заданого, добре зробиць катихитъ коли прикаже перечитати лекцію задану и пояснить, що окаже ся потребнымъ, щобы дѣти знали, чого мають ся научити дома и де то найти въ книжцѣ.

При выкладѣ доуженъ катихитъ завсѣгды мати на тямцѣ, якихъ слушателѣвъ мае передъ собою, що то суть ще дѣти, котріи на першомъ степеніи ще ани мыслити ани уваги скупити не умѣють и лише постепенно розвивають ся. И се треба мати на увазѣ, що дѣти сельскіи менше суть розвиненіи, нѣжь мѣстскіи; — дѣти верствъ ремѣсничихъ, менше, нѣжь такъ званыхъ интелігентныхъ. Выкладъ повиненъ отже примѣнити ся до понятія учениковъ, повиненъ бути ясный, зрозумѣлый и короткій. Задля того треба выкладъ переплѣтати питанями, щобы переконати ся, чи дѣти зрозумѣли выкладъ; тымъ способомъ удержити ся ихъ увагу и дасть ся ихъ умови отпочинокъ. Чимъ низшій степенъ, тымъ коротшій повиненъ бути выкладъ. Выстерѣгати ся однакъ повиненъ катихитъ, щобы, хотячи бути яснымъ, не уживъ неотвѣтныхъ выражень або не сказавъ щось такого, що моглобы зъ становиска науки Церкви бути неспевнымъ або підозрѣнымъ. Такожъ не буде онъ предмету въ книжкахъ школныхъ мѣстчого ся розширювати, бо книжки мѣстять въ собѣ саме добре отмѣреный матеріялъ, ани тожь не буде запускати ся въ пояснюваня и доказы правды религіиныхъ, для понятія дѣтей неприступныи; — дѣти на томъ степеніи повинны вѣрити на слова отца катихита. —

Способъ поглядовый (дейктичный) научаня, есть имено для дѣтинного вѣку дыже отповѣдный, позаякъ далеко глубше вбивае ся памяти и задержуе ся сильнѣйше то, що видѣло ся, нѣжь то, що чуло ся. Для того, де лише того способу при науцѣ религіи ужити можь, не повинно ся его занедбувати. Имено же наука исторіи библіиной доужна бути иллюстрована оказами. На першомъ же степеніи, де дѣти ще не уживають книжокъ, повинна наука религіи опирати ся выключно на поглядѣ, — все чого учить катихитъ, що оновѣдае дѣтемъ, повиненъ се

робити на підставі̄ оказу (образка). Такожъ и при литургицѣ̄ суть̄ оказы̄ потребнѣ̄, а добре зробіть катихитъ коли зверне увагу дѣтей̄ чито на уряджене церковне, чи на дѣйства литургічнѣ̄, и завѣзвѣ ихъ, щоби они при даній̄ случайности и въ церкви самѣ̄ бачили и примѣчали.

Способу ероматичного (пытаня) ужіе катихитъ до того, щоби переконати ся чи дѣти вивчили ся заданою лекціою и не поступитъ даліе, дѣки въ передъ о томъ не переконае ся. При задаваню новою лекціою, часто зверне ся катихитъ до той форми, щоби черезъ питаня довѣдати ся, чи дѣти его розумѣють, — се по-служить такожъ до удержаня уваги дѣтей. Скѣнчивши задаванє лекціи, треба еи заразъ ѳпытати щоби дѣти въ школѣ̄ вучили ся еи въ большій̄ часті, а дома потребували ю лише повторити. Се єсть безусловно потребне на першій̄ степені̄ науки, де дѣти ще не мають книжокъ и всего въ школѣ̄ научити ся мусять; — а не належить сего залишити и на выснїхъ степеняхъ. Питань̄ уживає ся такожъ, щоби дѣтей̄ навести на знаню имъ, але хвилево призабуту рѣчь, або, щоби спростовати ихъ хибну ѳтновѣдъ, такожъ, щоби зъ вѣдомостей котрї̄ вже посѣ̄ають, випровадити заключенє и такъ проваджувати дѣти до самостѣ̄йного мыслєнє. Розумѣє ся, що питаня треба ставити ѳтвѣтнї̄ до степені̄ розвитку дѣтей и до предмету.

Въ кѣнци згадати ту належить за повторенє̄ вученого вже предмету, що єсть великою ваги такъ, що стариннї̄ педагогї̄ вже сказали: *repetitio est mater studiorum*. Задля того треба уряджувати ѳтъ часу до часу повторенє̄ взитого матерїалу, — а при кѣнци року школного, треба въ короткости повторити весь переробленнї̄ въ роцѣ̄ матерїалъ, щоби ученики опустили школу зо свѣдомостїю того чого учили ся черезъ роцъ и щоби по ферїяхъ̄ вернули сѣ̄ цєвнїмъ запасомъ науки, на котрѣ̄мъ можъ бы дальшу науку оверти. Выстерѣгати ся лише, щоби на рѣчи добре знанї̄ не тратити безъ потребу часу.

4. Вправи религїйнї̄.

Щоби молодѣжкѣ̄ религїйно виховати, то зъ наукою религїи повиннї̄ зучити ся вправи религїйнї̄, якъ молитва передъ школою и по школѣ̄, слуханє̄ Службы Божой̄ що найменше въ недѣлѣ̄ и свята, принятїє̄ святихъ Тайн̄ и свѣткованє̄ дней свѣточнїхъ. Близше они сугъ означенї̄ въ розпорядженю в. ц. к. Рады школного красвою зъ дня 24. лютого 1896. Ч. 18.595, выданѣ̄мъ въ порозумѣнїю сѣ̄ всеєв. Ординарїятами красвыми. Надъ вправами религїйнїмӣ повинна чувати школа, щоби они виконували ся точно и сѣ̄ почестїю, — найбільшежъ̄ повиненъ чувати надъ ними о. катихитъ; поученїями, заохотою и примѣромъ̄ повиненъ старати ся довести молодѣжкѣ̄ то того, щоби она тї̄ вправӣ выполнила не лише механично поверховно и зъ приказу, але сѣ̄ охотою, зъ внутрѣшного переконаня и зъ почутї̄ обовязкӯ взглядомъ̄ Бога, та сѣ̄ ѳтновѣднїмъ̄ побожнїмъ̄ розположенемъ̄ духа. О. катихитъ̄ повиненъ̄ учитӣ молодѣжкѣ̄, щоби такожъ̄ дома не залишала̄ щоденнїхъ̄ молитвъ̄ рано и вечеръ, передъ̄ ѳдженемъ̄ и по̄ ѳдженю, щоби такожъ̄ въ тї̄ днѣ̄ свѣточнї̄, що сугъ вѣльнї̄ ѳтъ̄ обовязкӯ школного, приходила до церкви слухати Службы Божой̄, старша̄ молодѣжкѣ̄, щоби приходила̄ такожъ̄ на утрєню и вечерню̄ брала̄ участь̄ въ процесїяхъ̄, а покѣнчившӣ школу, вступала̄ въ членя̄ брацтва̄ церковного и не залишала̄ обовязковъ̄ религїйнїхъ̄.

Катихитъ̄ научитъ̄ дѣтей̄, щоби витали ся̄ взаємно, якъ и старнїхъ̄ особъ̄ словами: „Слава Іисусу Христу“ (въ часѣ̄ великоднї̄: „Христосъ̄ во

с к р е с е"), и даючи иъ добрый примѣръ, повиненъ завсѣгда входячи до класы, въ той способъ поздравляти дѣти.

Катихитъ повиненъ дѣтей выучити звиклыхъ, щоденныхъ молитовъ и повиненъ ихъ научити, якъ при молитвѣ заховати ся мають. Задля того дуде добре коли завсѣгда передъ наукою религій и по науцѣ, хотьбы таа вышала на середущу годину, дѣти разомъ зъ о. катихитомъ помолятъ ся. При тѣмъ буде бѣ наглядати щобы дѣти робили на собѣ знамя св. Креста правильно и съ приналежною почестію, щобы руки складали набожно, стояли просто, очи мали зверненіи на образъ святий и выголошували слова поволи, выразно и добре. Молитвы можна змѣняти. Молитовъ треба учити поволи, часто повтаряючи тѣже и съ терпеливостію поправляючи, коли они перекрутятъ, або опустятъ яке слово.

До вправъ религійныхъ належить такожъ сѣвѣ церковній, задля того середъ науки разъ або два разы засѣває ся съ учениками яку побожну пѣснь. Такою пѣснію можна такожъ зачинати и кѣнчити науку. Де править ся для молодѣжи школьной окреме богослужене тамъ повинні дѣти пѣдчасъ богослуженя сѣвати — де не править ся окреме богослужене, лише дѣти ходять на сѣбные богослужене съ старшими, тамъ треба дѣтей до того приводити, щобы сѣвали въ церквѣ съ пѣвчими церковными, старшіи щобы читали „Апостола, Пареміи, Вѣрую.“ Такожъ повинні служити до Службы Божой.

Старанностію катихита буде такожъ наставати на то, щобы дѣти мали молитвенники и ихъ уживали при молитвѣ и въ церкви. Тымъ способомъ найлучше забезпечитъ ся правильне выголошуванє молитвъ и пѣсень церковныхъ, якъ и разумѣне обрядѣвъ церковныхъ; при помочи молитвенника найлучше научать ся служити до Службы Божой.

Вкѣнци згадати належить ще о ексортахъ або наукахъ духовныхъ до молодѣжи. Катихитъ повиненъ завсѣгда приготовити ся на тѣи и списувати ихъ собѣ щобы не повтаривъ ся завсѣгда и не крутивъ ся въ однімъ кѣлку. За предметъ до ексортъ возьме собѣ о. Катихитъ завсѣгда дотычне Евангеліє, пояснить тѣеже выривадить ѡтвѣтніи для молодежи науки и навяже упѣмненя до христіаньскихъ чеснотъ, якіи молодежи и теперъ и въ пѣзнійшѣмъ вѣцѣ виконувати повинна, и перестереже передъ пороками, въ якіи попадає молодежь, и якіи стрѣчаютъ ся въ окруженю молодежи — та подасть средства, якъ уникати грѣха и покусъ до злого. Ексорты повинні бути примѣненіи до понятія и вѣку молодежи. — Де ексорты не могутъ ѡтбувати ся, тамъ буде вказанымъ, въ тыжни молодежи пояснити Евангеліє слѣдуючої недѣли або свята.

5. Карність школьна.

Карність єсть необходима въ кождѣмъ товариствѣ, безъ карности нема ладу, а въ школѣ ани наука не може поступити, ани выхованє не є можливе. Для того школа муєитъ велику вагу класти на карність молодежи школьной, и о. катихитъ такожъ на ню велику вагу звертати повиненъ, и до того належить примувати, щобы молодежь въ школѣ и поза школою була карна, именно щобы була уважна въ школѣ, послушна, щира, отверта, правдомовна, трудолюбива съ почутемъ обовязку, побожна, богожаллива, щобы любила ближнього и шанувала старшихъ, була згѣдлива, мала почуте справедливости и сочуте съ нещасливимъ, бѣдныхъ и покрывдженихъ, щобы брыдила ся ложію и несправедливостію, въ загалѣ, щобы любила добре, а мерзила ся злымъ.

До удержаня карности послужать рожній средства, якъ наука, рада, заохота, приказъ, похвала, нагорода, власний примѣръ, уиѣмненя и кары, передовсѣмъ же бачиць на поведење молодежи въ школѣ и поза школою. Въ школѣ подчасъ науки повиненъ катихитъ таке мѣсце заняти, щобы мѣгъ всѣхъ бачити, не повиненъ дивити ся въ книжку, лишъ на дѣти, повиненъ говорити до всѣхъ, заштувати не лише лучшихъ але и слабшихъ, и тыми послѣдними ще бѣльше займати ся нѣжь першими, при шганю одного, довго не задержувати ся. Се е наилучше средство до удержаня уваги въ школѣ. На молодѣжь треба бачити такожь и поза школою, именно на навзахъ, при забавахъ и коли выходить зѣ школы. Катихитъ повиненъ зближати ся до молодежи, говорити съ нею, старати ся позыскати ся до вѣрїе и спростовати, коли бачить ся що злого.

Коли дитина провинить ся въ дечѣмъ, треба ю уиѣмнути, а коли се не помагае, ужити строжшихъ мѣръ, якими суть: догана, заветиджене въ чотыри очи, передъ клясою, ѳтъокремлене ѳтъ другихъ, стояне въ лавцѣ або передъ лавками, при столику. — Коли все се не помагае, треба прикликати родичѣвъ и ихъ вѣзвати, щобы они вышлынули на дѣтину або ю укарали, а коли и се не помагае, тогды треба съ управителемъ школы обдумати средства поправы, або подати до вѣдомости Рады школьной мѣщевой.

Слѣвъ обидливыхъ, ганьбыхъ, проклонѣвъ, кличани и каръ тѣлесныхъ катихитъ най николи не уживае. Клячане естъ ознакою найвысшой почести для Бога, тожь не повинно бути средствомъ кары; — а кары тѣлесныя суть законами школьными заборонены, и зовсѣмъ не до лица свшщеникови. Въ загалѣ кара повинна мати характеръ лѣку и поправы а не мести.

6. Деякі личні свойства Катихита.

Щобы катихитъ свою задачу належито мѣгъ сповнити, доуженъ мати деякі личні свойства, а именно: 1. Повиненъ бути перенятлїи горячою любовію Бога, для котрого чести выховеє молоде поколѣне, и любити то молоде поколѣне, котрому черезъ религїино-моральне выховане хоче забезпечити дочасне и вѣчне щасте.

2. Повиненъ полюбити и поважати свѣй завѣдъ, не повиненъ оцѣняти его пѣсля низкой заплаты, яку побирае, але пѣсля того, якъ важна справа бо щасте цѣлыхъ поколѣн, бо душї ихъ, лежать въ его рукахъ.

3. Катихитъ повиненъ на кожду лекцію приготувати ся, уложити собѣ и обдумати плянъ науки и его перепровадження въ обсягу тутъ приписаныхъ плянѣвъ.

4. Повиненъ заховати сунокѣй духа, не уносити ся гнѣвомъ, оказувати дѣтѣмъ жичливѣсть, говорити съ ними приязно, поздоровляти ихъ при встрѣчи, мати сочуте для недужныхъ и убогихъ, старати ся о помѣчь для нихъ, не уживати слѣвъ обидливыхъ.

5. Повиненъ давати собою примѣръ побожности, ревности о славу Богу, любви Бога и ближнього, точности въ вышновнюваню обовязкѣвъ, лагодности и инныхъ чеснотъ христїаньскихъ, та и въ житю домовѣмъ и поза школою уникати всего, що моглобы на него кинути лиху тѣни.

6. Повиненъ часто розмышляти надъ важностію свого званя, ѳтчитувати собѣ то, чоґо учивъ ся на богословію, наслѣдувати примѣры добрыхъ педагогѣвъ и просити Бога о благодать, памятаючи на слова Христовї: „Яко безъ Мене не можете творити ничтоже“. (Іоан. XV. 5.)

7. Категоріи шкілъ народныхъ.

Посли Уставы зъ дня 23. Мая 1895.,¹⁾ дѣлятъ ся школы народнй на звычайнй и выдѣловй. Звычайнй школы народнй (людовй) суть двойкй: низшого и высшего типу.

Школы народнй низшого типу, назначенй для сѣлъ и малыхъ мѣсточокъ, мають отвѣдати потребамъ рѣльничей людности. Они суть 1, 2, 3 и 4 класовй, каждыйже зъ тыхъ родовъ школъ має 4 степенй, а 6 лѣтъ науки.

Школы народнй высшего типу суть 5 и 6 класовй, по мѣстахъ и огневскахъ промысловыхъ, примѣненй до потребъ людности ремѣничей, промышленной и торговельной. Они мають 6 степеней и 6 лѣтъ науки. Побочъ 5 и 6 класовыхъ могутъ въ тыхъ мѣстечностяхъ находить ся такожъ 4 класовй школы съ пляномъ высшего типу. Чотыри низшй класы мають такожъ приспособити молодѣжь до школъ середныхъ и выдѣловыхъ, 5 и 6 класы мають мати больше практичный напрямъ.

По убиченю школы народной (людовой) обовязана молодѣжь еще посѣщати курсы науки доновняющей черезъ 4 лѣта²⁾. По селахъ и малыхъ мѣсточкахъ мають тй курсы доновняющей характеръ рѣльничй,³⁾ въ мѣстахъ же и большихъ мѣсточкахъ, промышленно торговельнй⁴⁾. На тыхъ курсахъ не е приписана наука религій, однакожь ученики дожны брати участь въ правахъ религійныхъ, якй власть церковна для нихъ зарядить, и власть школъна припише⁵⁾.

Народнй школы выдѣловй 3 класовй, сполученй съ 4 низшими класами, по большихъ мѣстахъ, мають задачу удѣлити науку сягающую поза цѣль назначену науцѣ въ школѣ звычайой а приспособити передовѣмъ до заводу практичного въ промыслѣ и торговлѣ, заразомъ до школъ заводовыхъ, до котрыхъ при вступѣ не вымагае ся убиченя школъ середныхъ. Заразомъ будутъ они приготовить до семинарій учительскихъ⁶⁾.

Жѣноча школа выдѣлова може бути розширена доданемъ двохъ або трехъ класъ высшихъ. Тй высшй класы дожны мати характеръ курсовъ спеціальныхъ⁷⁾.

Отвѣдно до той организаціи школъ народныхъ, дожны бути примѣненй пляны науки религій въ тыхъ школахъ.

Б. Пляны науки религій и Инструкціи частнй.

а) Для звычайныхъ школъ народныхъ.

а) Для школъ низшого типу.

1. Для школъ одноклассовыхъ.

Класа	I.			
	I	II	III	IV
Степень	1	2	3. 4.	5. 6.
Рѣкъ	1	2	3. 4.	5. 6.
Число годинъ	1		2	

¹⁾ Устава зъ д. 23 Мая 1895. (Д. з. кр. 1895. Ч. XII. Н. 57.) ²⁾ Арт. 15. ³⁾ Арт. 19. ⁴⁾ Арт. 21. ⁵⁾ Арт. 18. ⁶⁾ Арт. 11. ⁷⁾ Арт. 14.

Цѣль науки религій въ школѣ народно́й одноклассово́й есть, щоби дѣти:

1) придбали собѣ вѣдомости правды вѣры и моральности въ объемѣ меньшого Катихизму.

2) добре зрозумѣли значѣне Тайнъ Покаяннн и пресв. Евхаристіи, и були въ станѣ належнто приготовити ся до приннтіи тыхъ св. Тайнъ;

3) научили ся молитвъ щоденныхъ и розумѣли головнѣ чнсти богослуженнн и обрндовъ церковныхъ, котрѣ звыкло видять, щоби съ користію могли брати участь въ богослуженю;

4) набули собѣ вѣдомостій зъ Исторіи библіійной въ объемѣ „Короткон Исторіи библіійной“;

5) щоби утвердили ся въ чеснотахъ христійньскихъ и вышнли зъ школы богобоязливыми и чесными молодцями.

Наука религій удѣляе ся въ двоухъ ѡтдѣлахъ а трехъ годинахъ тыжнево. Першій ѡтдѣлъ, обнимаючій I. и II. степенѣ (1. и 2. рѡкъ) науки, має 1. годину на тыждень; другій ѡтдѣлъ, обнимаючій III. и IV. степенѣ (3. 4. 5. и 6. рѡкъ) науки, має 2 години тыжнево.

ОТДѢЛЪ I.

Степенѣ I. и II. разомъ (1. и 2. рѡкъ) 1 год. тыжнево.

Предметъ науки: 1) Выучене знаменн св. креста и найважнѣйшнхъ молитвъ, именно: „Молитвы Господней“, „Богородице Дѣво“, „Подъ Твою милость“, „Слава Отцу и Сыну“ и пр., „Боже милостивъ буди менѣ грѣшному“, „Вѣрую“ (цѣсля можности).

2) Исторія библіійна становить основу цѣлой науки. При помочи образковъ оновѣсть о. катихизъ дѣтемъ слѣдуючій уступъ зъ исторіи библіійной:

Зъ старого завѣта: О сотвореню свѣта, — о сотвореню чоловіка, — о Ангелахъ, — о раю, — о грѣху першнхъ людей и наслѣдкахъ тогожь. — о обѣтницѣ Спасителя, — о Каинѣ и Авелю, — о потоцѣ, — о всежь вавильоньскѡй, — о покликаню Авраама и обѣтницѣ, що зъ его роду выйде Спаситель, — о десяти заповѣднхъ Божнхъ.

Зъ нового завѣта: о Благовѣщеню Пр. Дѣвѣ, — о Рождествѣ Иисуса Хр., — о трехъ мудрецахъ, — о представленю Иисуса въ храмѣ, — о 12-лѣтнѡмъ Иисусѣ въ церквѣ, — о крещеню Иисуса Хр., — о апостолахъ (въ загалѣ) о чудѣ въ Канѣ Гал., — о бурѣ на мори, — о умноженю хлѣбовъ, — о воскресеню молодци въ Наинѣ, — о послѣднѡмъ судѣ, — о Тайно́й вечери и установленю пресв. Евхаристіи, — о пѡиманю, битю и засудженю Иисуса, — о розннтію на крестѣ, — о воскресеню Христа, — о установленю Петра головою Церкви, — о вознесеню Иисуса Хр., — о збсланю св. Духа, — о другѡмъ приходѣ Иисуса Христа и о послѣднѡмъ судѣ.

3) До оновѣданъ зъ исторіи библіійной навяже о. катихизъ слѣдуючій правды вѣры:

1. Що есть одннъ Богъ, Сотворитель свѣта и чоловіка, всемогучій, найдобротливѣйшнй и найсвятѣйшнй, — 2. що суть три особы Божї, — 3. що Сынъ Божїй ставъ ся чоловікомъ, щоби людїи спасти, — 4. що Иисусъ Христосъ умеръ за людїи на крестѣ, — 5. що Иисусъ Хр. воскресъ изъ мертвыхъ, — 6. що все люди такожь воскреснуть, — 7. що Богъ є справедливый суднн, — 8. що душа чо-

ловка безсмертна, — 9. о небѣ и неслѣ, — 10. що Господь Богъ отпущає грѣхи каючимъ ся, — 11. що въ св. Тайнѣ Крещеня и Покаяня отпущають ся грѣхи, — 12. кто есть присутный въ пресв. Евхаристіи, — 13. що то есть Церковь, — 14. що Папа римскій есть головою Церкви, — 15. що благодать Божя до спасенія потрібна, — 16. о потребѣ молитвы.

Яко выслѣдокъ сея науки мають дѣти знати: 1) Шесть истинъ вѣры — 2) десять заповѣдей Божихъ.

4) Оповѣданя зъ исторіи библіійной належить такъ розложити, щобы въ трехъ першихъ мѣсяцахъ покѣтити старій завѣтъ, а въ грудни розпочати новій завѣтъ и навизувати до припадаючихъ святъ, причѣмъ належить пояснити значѣне тыхъ святъ и вказати на важнѣйшіе церковніе обряды въ тѣ свята, якъ н. п. свяченє воды на Богоявленіе, процессію и воскресну утреню на Великденіе, (однакожь лише въ загалѣ, не заускаючи ся въ ихъ поясненє).

Того тутъ вычисленого матеріалу учить ся дѣти черезъ два лѣта на I и II. степеня науки; дѣти II. степеня повинні собѣ той матеріалъ вже добре приєвонити, а дѣти I. степеня, що важнѣйшого и лекшого.

Науку належить перецѣтити сѣбюмъ церковныхъ иѣсенъ „Господи помилуй — Тебѣ Господи — Аминь — Подай Господи — Святый Боже — Пѣдѣ Твою милость — Пречистая Дѣво“ а и девятихъ бѣльнє званныхъ колядъ.

Науки зачне о. катихитъ ътъ знамени св. креста. Приішовши до школы и поздоровивши дѣти словами: „Слава Іисусу Христу“, прикаже имъ зложити три першіе пальцѣ разомъ и робити знамя св. креста за своимъ проводомъ и говорити за собою: „Въ имя Отца“, а потѣмъ „Отче нашъ“. По скѣнченій молитвѣ поучить дѣти: для чего мы молимо ся? до кого молимо ся? Зъ того перейде ѡнъ до науки о Бозѣ, котрый завѣдгы буть, коли ще ани свѣта ани людій не було и до оповѣданя о сотвореню свѣта, зъ того выснує ту науку вѣры, що Богъ е вѣчный и всемогучій. Такъ постунить дальше. — Познѣйше пояснить дѣтямъ, для чего мы складяемъ три пальцѣ разомъ, именно що є одинъ Богъ, — а три особы Божій: Отець, Сынъ и Духъ св.

До науки не уживають дѣти жадной книжки, одинокимъ средствомъ до науки суть библіійныя образки, котры въ каждой школѣ повинні находити ся. Катихитъ возьме ѡтновѣдній образокъ и покаже его дѣтямъ такъ, щобы они въ него добре вдивили ся. Потѣмъ пояснить поодинокаі особы и предметы представленіе на образку и пытавими переколає ся, чи дѣти то повяли. Ѳгтакъ стане оповѣдати исторію библіійну, котру образокъ представляє, за каждымъ разомъ показуючи на ту особу и той предметъ, о котрыхъ бесѣда. Скѣнчивши оповѣданє, заразъ зачне ѡтпывувати дѣтей, а дѣти ѡтновѣдаючи, мають все дивити ся на образокъ. Слѣдуючою лекціи, вѣмъ постунить дальше, доженъ о. Катихитъ напередѣ ту лекцію ѡтпывати, але завѣдгы при помочи образка, на котрый дѣти дивити ся мають. Зъ каждого оповѣданя библіійного выснує о. Катихитъ якусь правду вѣры або моральности, якъ то выше сказано. Недокладні ѡтвѣты дѣтей треба терпеливо сиравити.

Першихъ годинъ съ початкомъ року школного ужіє о. катихитъ, щобы зазнакомити ся съ дѣтями, ѡсѣлвити ихъ и привязати до себе. Для того навизе съ ними короткій розговоръ, посилтає ся о имя и назвєско, чи умѣють молити ся чи молятъ ся дома, чи ходять до церкви, де мешкають, чимъ дома занимають ся

посля обставинъ такожъ про родичей, про братовъ и сестеръ, котрі ходять до школы або ще не давно ходили и т. п. Съ дѣтьми другого степеня звитае ся, яко съ знакомими вже и такожъ скаже до нихъ яке приязне слово, одного похвалить за пильность въ минувшомъ роцѣ, другого напѣне до бѣльшой пильности и т. п.

ОТДѢЛЪ II.

III. и IV. степеня (3. 4. 5 и 6 рѣкъ) науки — 2 години тыжнево.

На вѣдомостяхъ принесеныхъ зъ першого ѡтдѣлу мае ся строити дальша будѣвля религійно-морального образованя молодежи, щобы высше назначена цѣль науки була осягнена.

Ся цѣль не може бути осягнена въ одномъ роцѣ и се не е потрібне, позаякь въ томъ ѡтдѣлѣ дѣти черезъ 4 лѣта побирають науку религій. Головнымъ предметомъ науки естъ: наука вѣры и моральности, котрі тутъ уже на подставѣ книжки т. е. Меншого Катихисму въ певномъ порядку подають ся, приготовлене до сповѣди и до св. Причастія и дальшій молитвы щоденній. — Помѣчнымъ предметомъ естъ: Исторія библійна, котра тутъ розширѣе ся и пояснене найважнѣйшихъ обрядовъ церковныхъ.

Пѣдручники суть: „Меншій Катихисмъ“ и „Коротка Исторія библійна“.

Катихисмъ мае ся въ двоухъ лѣтахъ укѣичити въ той способѣ, що: Въ одномъ роцѣ учить ся: науки вѣры (на подставѣ Символа вѣры), — о десяти заповѣдяхъ Божихъ и о пяти заповѣдяхъ церковныхъ; — въ другомъ же роцѣ: о грѣсѣ, чеснотѣ, — о благодати, св. Тайнахъ, — молитвѣ и благословеняхъ церковныхъ; — и такъ завсѣгда на перемѣну. А позаякь въ томъ ѡтдѣлѣ сходитъ ся ученики двоухъ степеневъ а чотыроухъ лѣтъ науки, то слѣдуе зъ того, що на кождомъ степеня возьме ся цѣльнй катихизмъ и кождый ученикъ два разы буде побирати науку цѣлого катихисму. А понеже зновъ на ту науки сходитъ ся старшій и молодшій (I. и II. степеня) ученики, протѣ належить до молодшихъ ставити меншій вымоги, опускаючи имъ труднѣйшій нятаня означеній звѣздкою, а старшій повиннй вже учить ся всего матеріялу, що умѣщеннй естъ въ пѣдручнику.

Исторія библійна розкладае ся такожъ на два лѣта, именно, одного року бере ся старшій завѣтъ, другого, новшій, не залишаючи однакожь при науцѣ катихисму пригадати ѡтвѣтнй уступы зъ Исторій библійной, знаній дѣтемъ вже зъ науки побираной въ I. ѡтдѣлѣ. При науцѣ Исторій библійной належить рѣвножь до дѣтей III. степеня меншій ставити вымоги, нѣжь до дѣтей IV. степеня.

При науцѣ катихисму, якъ и исторій библійной подасть о. катихить дѣтемъ такожъ короткй поясненя обрядовъ церковныхъ, якъ именно о важнѣйшихъ частяхъ церкви (притворъ, иконостасъ, олтарь), о важнѣйшихъ обрядахъ при Службѣ Божій (входъ малый, тронарѣ, читане Апостола и Евангелія, входъ великй, освящене св. Даровъ — причастіе), що то е Вечерня (нѣснѣ: Свѣте тихій, Нынѣ отпуцаеши), Утреня (Слава во вышнихъ Богу), о важнѣйшихъ обрядахъ при Крещеню (бѣла одѣжь, свѣчка, кумы), о деякихъ обрядахъ при похоронѣ, що то е нарастасъ, акафистъ, параклисъ, водосвятѣ, свичене зѣля, обхѣдъ поля, посвящене дому; — котрі то обряды звыкло приходять и котрі дѣти вже мають способность видѣти. Передъ надходячими свитами нале-

жить пояснити значенє святъ, такожъ при одновѣднѣхъ частяхъ Катихизму и Исторіи біблійнои треба вказувати на свята, котрі суть тымъ же подѣямъ посвяченіи.

Въ томъ одѣлѣ постунає выученє дальшихъ молитовъ якъ именно: „Молитвами святыхъ Отецъ“, Царю небесный, Трисвятое Ослаби остави, Достойно єсть, Преславна присно Дѣво, Упованіє намъ Отецъ, Помилуй насъ Господи помилуй насъ, Исповѣданє грѣховъ, Вѣрую Господи и исповѣдаю (передъ причастіємъ), и Помилуй мя Боже (Ис. 50). Выученє тыхъ молитовъ має ити по степенно, дѣти ІV. степеня повинні бѣльше и лучше умѣти, нѣжъ ІІІ. степеня, такъ що Ис. 50 Помилуй мя Боже можъ жадати ажъ ѳтъ дѣтей послѣднороду науки. Молитвы треба часто повтаряти, навѣть и тѣ, котрыхъ учили ся въ першомъ одѣлѣ, щобы все поправляти хибы въ выголошеню.

Такожъ и наука свѣду церковного повинна дальше поступати котрымъ можъ перерывати науку предмету, чи то катихизму, чи исторіи біблійнои що ученикамъ науку лише уприятвити и умѣ ихъ ѳтсвѣжити. Належить именно выучити слѣдующихъ пѣсень: Антифоны, Единородный Сыне, Аллилуя, Иже Херувимы, Святъ, Тебе поємъ, Достойно єсть, Отче нашъ, Причастенъ, Да исполнится, Буди имя Господне, Свѣте тихій Нынѣ отпускаєши, послѣднихъ Кондаковъ зъ Акафистовъ, Вѣчная память; коли можъ, такожъ Тропарѳвъ воскресныхъ, за всякое прошеніє и за упокой; — такожъ пѣсень, якъ: Все Тя хоры, Всепѣтая мати, до св. Николая, дальшихъ колядъ и ни.

Ученики 4-го року науки мають около Великодия приступити до першої сповѣди, — а ученики 5-ого року до першого Причастія, (що вже въ першомъ пѳвроцѣ стати ся може). — Такъ до сповѣди, якъ и до св. Причастія належить дѣти приготувити. Треба ихъ передъ тымъ поучити о грѣсѣ и єго наслѣдкахъ, — що ѳтъ грѣха можемъ увѳльнити ся лише черезъ Тайну Покаянія, які суть вимоги до належитого принятя той Тайны; — треба зъ дѣтьми зрѳбити обрахунокъ совѣсти, взбудити съ ними разомъ жалъ и рѣшуче постановленє, поучити ихъ, якъ мають приступити до св. сповѣди, якъ визнавати грѣхи, що не повинні стыдати ся ихъ признати, якъ слухати на науки священника и якъ ѳтиравляти надолженє за грѣхи.

Що до св. Причастія, треба поучити дѣтей о великомъ достоинствѣ пресв. Евхаристіи, що они пріймуть самого Господа Іисуса Христа пѳдъ видами хлѣба и вина, съ якою почестію прѳто повинні приступати до св. Причастія; — треба ихъ поучити, якъ они и що до душѣ и що до тѣла приготувити ся повинні, треба ихъ наѳмнути, щобы ѳтъ пѳвночї нѣчого не ѣли, ани не пили, щобы чисто убрали ся, и щобы по причастію не пюли, ажъ по сѣданю, треба имъ вказати такожъ якъ при св. Причастію мають зложити руки на крестъ на грудяхъ, якъ ѳтворити уста, якъ спожити св. Причастіє, и якъ Богу подякувати за тое, и въ кѳнци якъ заховати ся черезъ цѣлый той день.

Належить такожъ поучити дѣтей, якъ великихъ ласкъ они достунають въ обохъ сихъ св. Тайнахъ Покаянія и пресв. Евхаристіи.

Перше именно св. Причастіє повинно ѳтбути ся якъ найторжественнѣйше.

Пожаданымъ было чтобы для молодежи II. отдѣлу была окрема экскурта що тыждни, а що наименше, чтобы отчитало ся ѣи принадающе св. Евангеліе и цюе; нило ся.

II. Для школъ двокласовыхъ.

Класса	I.		II.	
	I.	II.	III.	IV.
Степень	I.	II.	3. 4.	5. 6.
Рѣкъ	I.	2.	3. 4.	5. 6.
Годинъ	1.		2.	

Въ школахъ двокласовыхъ удѣлае ся наука въ двоухъ отдѣлахъ а трехъ годинахъ тыжнево, зовеѣмъ такъ и ибеля того самого плану и способу, якъ въ школахъ однокласовыхъ. Цѣль и предметъ науки суть тѣ самі, що въ школъ однокласовѣи.

III. Для школъ трикласовыхъ.

Класса	I.		II.	III.
	I.	II.	III.	IV.
Степень	I.	II.	III.	IV.
Рѣкъ	I.	2.	3. 4.	5. 6.
Годинъ	1.		2.	2.

Въ школахъ трикласовыхъ удѣлае ся наука религіи въ трехъ отдѣлахъ а 5. годинахъ тыжнево, каждый отдѣлъ має по 2 лѣта науки. Цѣль науки есть та сама, що и въ школахъ одно и дво-класовыхъ, лише що въ III. отдѣлѣ т. е. на IV. степені науки, наука вѣры и моральности має удѣлати си ибеля бѣльшого Катихисему.

Вѣтдѣлъ I. Класа I.

Степень I. и II.

Рѣкъ науки 1. и 2.

1. Година тыжнево.

Наука удѣлае си цѣлкомъ такъ, якъ въ I. отдѣлѣ школъ одно и двокласовыхъ.

Вѣтдѣлъ II. Класа II.

Степень III.

Рѣкъ науки 3. и 4.

2. Годины тыжнево.

Предметъ науки и подручники:

Катихисмъ есть головнымъ предметомъ науки. Наука удѣляе ся послѣ малого катихисму. Матеріалъ має ся розложити на два лѣта такъ, що въ одномъ роцѣ возьме ся наука вѣры (Символь вѣры), — о заповѣдяхъ Божихъ и церковныхъ; — въ другомъ роцѣ о грѣсѣ, чеснотѣ, благодати, св. Тайнахъ и молитвѣ и благословеніяхъ церковныхъ.

Съ наукою катихисма належить сполучити оновѣдани зъ Исторіи библіійной, а именно въ одномъ роцѣ (коли бере ся наука вѣры и о заповѣдяхъ) возьмутъ ся слѣдующія уступы послѣ Короткои Исторіи библіійной: а) зъ старого завѣта: 1. о сотвореню свѣта; — 2. чоловіка; — 3. о заповѣди даной першимъ людемъ; — 4. о грѣсѣ пернихъ людій; 5. о карѣ за грѣхъ; — 6. о обѣтницѣ Спасителя; — 13. о Авраамѣ. — б) Зъ нового завѣта: 2. о благовѣщеню; — 4. о св. Іосифѣ опѣкунѣ Іисуса Христа; — 6. о народженю Іисуса; — 7. о поклонѣ пастырѣвъ; и 9. трехъ мудрцѣвъ; — 15. о крещеню Іисуса; — 17. о покликаню учениковъ; — 18. о выступленю Іисуса и чудахъ его; — 23. о оздоровленю недужныхъ и калѣкъ; — 29. о воскресеню мертвыхъ; — 31. Іисусъ яко учитель; — 41. Іисусъ Хр. дае Петрови ключъ царства небесного; — 44. о преображеню Іисуса Христа; 46. Свѣтлый вѣздъ Іисуса Христа въ Єрусалимъ; — 49. — 60. о страстехъ Іисуса Христа; — 61. о воскресеню Іисуса Христа; — 63. Іисусъ дае Петрови найвышшу власть въ Церкви; — 64. о вознесеню Іисуса Христа; — 65. о збсланю св. Духа; — 71. О Церкви Христовой; — 72. Другій прихѣдъ Іисуса Христа.

Въ другомъ роцѣ науки (коли бере ся зъ катихисму наука о грѣсѣ, чеснотѣ, благодати и пр.) а) зъ старого завѣта: 7. и 8. О Каинѣ и Авелю; — 10. о потопѣ; — 20 — 30. о Іосифѣ; — 32 — 33. о Мойсею; — 36. о переходѣ Израильтанъ черезъ червоне Море; — 38. о десяти заповѣдяхъ Божихъ на Синаи. — б) зъ нового завѣта: 8. О представленю Іисуса Христа въ церкви; — 10. Утеча до Египту; — 12. Поворотъ до Назарету; — 13. дванайцять лѣтний Іисусъ въ церкви; — 19. Іисусъ Хр. перемѣнює воду въ Канѣ Галилейской; — 22. Насычене 5000 людій пятьма хлѣбами; — 26. Іисусъ Хр. оздоровляє розслабленого жилами; — 28. о десяти прокаженныхъ; — 22. наука Іисуса на горѣ; — 33. Притча о блудномъ сину; — 36. о мытарю и фарисею; — 47. о тайной вечери. — Исторія библіійна не має ся учити систематично, лишь такъ, чтобы подіями зъ Исторіи библіійной пояснювати дотычні части катихисму.

При томъ належить дати дѣтямъ короткія поясненія обрядѣвъ церковныхъ, котрі дѣти маюгъ нагоду частѣйше бачити, а именно одного року: головні части церкви, що то є притворъ, що иконостасъ, що олтарь? о празникахъ рождества Христоваго, Обрѣзани, Богоявленя и о свяченю воды, Стрѣтени, о великомъ постѣ, поклоняхъ, Цвѣтливій недѣли, о Страстехъ въ великій Четверъ, о великой Пятницѣ, о Воскресеню Христовомъ, свяченю паски, о Вознесеню, о Сошествію св. Духа; — о свяченю зѣля, — о обходѣ поля. — Другого року: О обрядахъ при крещеню, о важнѣйшихъ обрядахъ при Службѣ Божой (маломъ входѣ, Євангеліи, великомъ входѣ, освиченю Св. Дарѣвъ, причастію), о акафистѣ, о похороѣ и нарастаѣ.

Наука молитвъ постуєе дальше, а именно слѣдующихъ молитвъ: Царю небесный, — Святый Боже, — Ослаби остави, — Достойно есть, — Преславна присно дѣво, — Упованіє намъ Отець, —

Исповѣданє грѣховъ, — Вѣрую Господи и исповѣдую (передь причастіємъ).

Зъ пѣсней церковныхъ належить вывчити: Антифоны, — Единородный Сыне, — Аллилуя, — Святъ, — Тебе поемъ, — Отче нашъ, Буди имя Господне, — Вѣчная память, — зъ пѣсень: Все Тя хоры, — О всецѣлая мати, — До св. Николая: Ой кто — кто Николая любитъ, — дальшихъ коладъ.

Экскорты, або поясненіи принадлежаючого Евангелія.

Учениковъ 4-го року належить приготовить до першої сповѣди, якъ то було выше сказано; до св. Причастія не належить ихъ еще припушати.

Отдѣлъ III. Кляса III.

Степень IV.

Рѣкъ науки 5. и 6.

2 години тыжнево.

Предметъ науки и Пѣдручники: Наука вѣры и моральности пѣсля Великого Катихисму и Исторія библійна пѣсля короткой Исторіи библіинои.

Катихисмъ мае ся взяти въ двоухъ лѣтахъ съ пропущенемъ питанъ назначеныхъ звѣздкою або хрестикомъ. Въ одно́мъ роцѣ мае ся взяти: Наука вѣры пѣсля Символу вѣры, — о десяти заповѣдяхъ Божихъ и пяти церковныхъ. Въ другомъ роцѣ: О грѣсѣ и чеснотѣ, о благодати, о св. Тайнахъ, о молитвѣ, о благословеняхъ и освященяхъ церковныхъ.

Исторія библійна цѣла, одного року старый, другого новый завѣтъ не залишаючи попри томъ пояснювати науки катихисмовѣ ѳвѣтными уступами зъ Исторіи библіинои, вже знаными зъ науки попередныхъ лѣтъ.

Съ наукою Катихисму и Исторіи библіинои належить сполучити дальше пояснене обрядовъ церковныхъ, якъ именно: якъ одежѣ бере свищеникъ до Службы Божой (не запускаючи ся въ ихъ значене)?, якихъ сосудовъ уживае (чаша, дискосъ, звѣзда, кадильница, не запускаючи ся въ ихъ значене символичне), — значене свѣчъ и лимитъ, кадила свяченои воды, — значене св. креста и хоругвовъ церковныхъ, — загальне значене Вечернѣ, (и пѣсень Свѣте тихій, Ныиѣ отпуцаеши), Утренѣ и пѣсни (Слава во вышнихъ Богу), о деякихъ обрядахъ при похоронѣ, о параклисѣ; — пояснене прочихъ празникѣвъ церковныхъ.

Молитвы повторити тѣ, котрыхъ учили ся вже попередныхъ лѣтъ и доповнити ихъ ще слѣдующими: Пресвятая Тройце, Прийдите поклонимся такъ, щобы всѣ начальныи молитвы знали за порядкомъ. Помилуй мя Боже (ис. 50) и тропарѣ: Помилуй насъ Господи, помилуй насъ, такъ щобы дѣти на сѣмъ степені науки, выучили ся вже добре щоденныхъ молитвъ, котры находятъ ся при кѣнци катихисму и ихъ щоденно рано и вечерь ѳтмавлили.

Экскорта або пояснене принадлежаючого Евангелія, на що могутъ сходити ся разомъ съ учениками II. клясы.

Учениковъ III. клясы нажить припустити вже до св. Причастія, що може стати ся вже въ першѣмъ пѣвроцѣ. Именно перше причастіе повинно ѳбути

ся торжественно. До св. Причастія якъ и до сновѣди треба молодѣжь притотовити такъ, якъ то було сказано выше при школахъ одноклясовыхъ.

IV. Для школъ чотыроклясовыхъ.

Кляса	I.	II.	III.	IV.
Степень	I.	II.	III.	IV.
Рѣкъ	1.	2.	3. 4.	5. 6.
Годинь	1.	2.	2.	2.

Въ школахъ чотыроклясовыхъ низшого типу удѣляе ся наука религiи клясово, пѣсля одного и того самого плану. Каждая кляса мае по 2 години науки религiи тыжнево. Клясы III. и IV., що суть такожь III. и IV. степенемъ науки, мають по два лѣта науки.

Кляса I.

Степень I. Рѣкъ 1.

2 години тыжнево.

Наука религiи удѣляе тя якъ въ I. отдѣлѣ школъ одной двои триклясовыхъ съ увзглядненемъ вѣку дѣтей.

Кляса II.

Степень II. Рѣкъ 2.

2 години тыжнево.

Въ той клясѣ есть головнымъ предметомъ Катихисмъ малый, котрый мае ся взяти цѣлый черезъ рѣкъ, однакожь съ пропущенемъ нѣтань труднѣйшихъ. Головну вагу треба класти на то, чтобы дѣти научили ся добре: Символь вѣры, Шесть правды вѣры, Десять заповѣдей Божихъ, пять заповѣдей церковныхъ, сѣмъ св. Тайнъ, грѣхи головнiй. Чтобы знали деякiй свойства Божiй, що Богъ есть одинъ въ трехъ особахъ Божихъ, що Иисусъ Христосъ есть Богомъ и чоловѣкомъ, що за насъ терпѣвъ и Богу надоложивъ за нашi грѣхи, — що до спасеня потрібна Божя благодать, котру намъ Иисусъ Христосъ заслуживъ, а Духъ св. удѣляе, що Иисусъ Христосъ засновавъ Церковь, що давъ ѣй видиму голову, а тою есть Папа римскiй, — що есть одна лише правдива церковь католицка, — о небѣ, пеклѣ и чистилищи въ загалѣ.

Науку катихисму пояснить о. катихитъ ѳвѣтными устунами зъ Историi библiйной старого и нового завѣта, котрой учать ся не систематично, лише принагѣдно зъ оповѣданя о. катихита.

Що до молитвъ и пѣсень церковныхъ, и обрядѣвъ церковныхъ, то тутъ належить повторити то, чого учили ся въ I. клясѣ и ту науку дальше розширити о скѣлько поняте дѣтей дозволить.

Пѣдручникомъ школьнымъ есть малый Катихисмъ.

Кляса III.

Степень III. Рѣкъ 3. и 4.

До сєи клясы и сєго стєнєнєя ѓтноситъ сєя все то, що приписано для III. стєнєнєи шкѡлъ триклясовыхъ.

Кляса IV.

Степень IV. Рѣкъ 5. и 6.

До той клясы и сєго стєнєнєя ѓтноситъ сєя все то, що приписано для IV. стєнєнєи шкѡлъ триклясовыхъ.

Експорт а бо поясненєе припадающєго Евангєлїя якъ въ школахъ триклясовыхъ. Ученики III. клясы мають приступити до першої сновѣди, а ученики IV. клясы до першого св. Причастїя (що може стати сєя вже въ I. пѡвроцѣ) Перше причастїє має ѓтбути сєя торжєственнєо. До сновѣди и св. Причастїя треба молодѣжь приготувити, якъ то сказано высше.

б) Для шкѡлъ высшого типу.

I. Для шкѡлъ пятиклясовыхъ.

Кляса	I.	II.	III.	IV.	V.
Рѣкъ	1.	2.	3.	4.	5. 6.
Годинь	2.	2.	2.	2.	2.

I. Кляса.

Плянъ той самыи що для першого ѓтдѣлу шкѡлъ одно и двоклясовыхъ або для I. клясы шкѡлъ три и чотыроклясовыхъ. Наука ѓтбуває сєя на пѡдставѣ образкѡвъ, и въ той способѣ якъ тамже вказано.

II. Кляса.

Малый Катихиземъ однакъ лише що найважывѣйшого, сь пропусценемъ трудывѣйшихъ пытанъ якъ на II. стєнєнєи (II. кл.) шкѡлъ чотыроклясовыхъ. Сь наукою Катихизему треба лучити науку Истѡрїи библїйнои, котрой однакожь учать сєя не систематично, лише принаѡбно и зь устного оновѣданя с. Катихита (см. II. стєн. [II. кл.] шкѡлъ чотыроклясовыхъ).

Що до науки молитвъ, снѣву церковного и литургичныхъ вѣдомѡстей, то належитъ тутъ се, що сказано при клясѣ (стєнєнєи) II. шкѡлъ чотыроклясовыхъ низшого типу.

III. Кляса.

Малый Катихиземъ цѣлый сь доповненемъ пытанъ пропущєныхъ въ клясѣ II. — Коротка Истѡрїя библїйна, старый завѣтъ, не залишаючи дотычныхъ пытанъ зь катихизему пояснювати ѓтповѣдными оновѣданями подѣй такожь зь нового завѣта.

Що до молитвъ, снѣву церковного и литургичныхъ вѣдомѡстей, належитъ тутъ се, що сказано при стєнєнєи III. (кл. III) шкѡлъ три и чотыроклясовыхъ.

IV. Кляса.

Великій Катихизмъ цѣлый съ пропущенемъ назначеныхъ пытанъ звѣздкою або хрестикомъ.

Коротка Исторія библійна, новій завѣтъ, не залишаючи дотычныхъ пытанъ Катихизму пояснювати отвѣтными оновѣдаими библійними такожь зъ старого завѣта.

Що до молитвъ, сиѣву церковного и литургичныхъ вѣдомостей належить тутъ се, що сказано при степѣни IV. (кл. IV.) школъ три и чотыроклясовыхъ.

V. Кляса.

Наука ѡтбуває ся въ двохъ лѣтахъ. Предметомъ науки є Бѡльшій Катихизмъ и бѡльша Исторія Библійна, и то такъ, що одного року бере ся Катихизмъ (въ обемѣ матеріалу клясы IV.) другого же року бере ся Катихизмъ цѣлый разомъ съ пытаніями означеными звѣздкою, принагѡдно же повтаре ся Исторія библійна.

Зъ Литургики бере ся то, що находитъ ся при кѡнци бѡльшого Катихизму.

Що до молитвъ належить повтаряти съ учениками тѣ молитвы, котрыхъ вже выучили ся, щобы ихъ правильно ѡтмавлали. Що же до иѣсней церковныхъ, то, коли молодѣжь умѣе вже тѣ иѣсни, о котрыхъ вже была згадка выше, можъ учити ще тронарѣвъ воскресныхъ, прокименѡвъ, иѣсень похоронныхъ и иннихъ, котрѣ находятъ ся въ молитвенникахъ або сѣѣваннику школьнѡмъ

II. Для школъ шестиклясовыхъ.

Кляса	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.
Рѡкъ	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Годни	2.	2.	2.	2.	2.	2.

Кляса I. II. III. IV.

Все такъ, якъ въ школахъ пѣтоклясовыхъ.

Кляса V.

Исторія библійна бѡльша старого и нового завѣта. Катихизмъ повтаре ся принагѡдно.

Що до молитвъ и иѣсень церковныхъ см. то, що сказано при V. клясѣ школъ пѣтоклясовыхъ.

Кляса VI.

Катихизмъ бѡльшій цѣлый, такожь пытани означені звѣздкою (по можности и хрестикомъ). Принагѡдно повтарають ся дотычнѣ устуны зъ Исторіи библійной. — О церковныхъ обрядахъ иѡсля Катихизму.

Молитвы и иѣсни церковнѣ, якъ въ кл. V.

Примѣтка. Въ 4. классовыхъ школахъ съ планомъ школъ высшого типу по мѣстахъ, має ся удѣляти наука религій такъ, якъ въ чотырохъ (I.—IV.) классахъ школъ пято — и шестоклассовыхъ. — Ученикъ укѣнчившій чотыри классы школы людовой повиненъ бути приготованый до зложеня вступного испыту до школъ середныхъ.

б) Для школъ выдѣловыхъ.

I. Для триклассовыхъ школъ выдѣловыхъ мужескихъ и женскихъ

Класса	I.	II.	III.	
Рѣкъ	5.	6.	7.	
Годинъ	2.	2.	2.	

Класса I.

Исторія библійна ст. и нов. завѣта бѣльша. Принагѣдне повторене Катихисму.

Молитвы и пѣсни церковнѣ, якъ въ классѣ V. школъ пято- и шесто классовыхъ.

Класса II.

Бѣльшій Катихисмъ, такожь пытани означені звѣздкою (по можности и хрестикомъ). Принагѣдно повторюють ся ѳвѣтнѣ уступы зъ Исторіи библійной. О церковныхъ обрядахъ пѣсля Катихисму.

Молитвы и пѣсни якъ въ классѣ VI. школъ шестоклассовыхъ.

Класса III.

Въ першѣмъ пѣвроцѣ Литургика. За пѣдручникъ може служити Литургика приписана для школъ середныхъ. Ходитъ тутъ о поглублене вѣдомостей набутыхъ вже въ II. классѣ. До того послужать слѣдуючѣ части згаданой Литургики: Часть I.: О церквѣ и ея принадлежностяхъ §. 1 — 15. Часть II.: О богослуженю Церковнѣмъ §. 18, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 29, 30, 32, 34, 35, 36. Служба Божя §. 41—56. Преждоєвященихъ §. 57. О св. Тайнахъ §. 59, 60, 61. Християньскій похоронъ §. 75, 76. — Часть III.: О празникахъ 77—79; 81—85, 87, 88. зъ 89. О Воздвиженю Ч. Креста §. 91, 92.

Въ другѣмъ пѣвроцѣ Исторія Церкви пѣсля пѣдручника для школъ выдѣловыхъ съ пропущенемъ тяжшихъ и для молодѣжи менше важныхъ нараграфѣвъ.

Примѣтка. Въ чотырохъ классахъ народныхъ сполученихъ съ выдѣловою школою удѣляе ся наука религій пѣсля плану приписаного для чотырохъ классъ школъ высшого типу.

Щѣ недѣлѣ и свята довжна ѳбувати ся ескорта для молодѣжи школы людовой, сполученой съ выдѣловою.

II. Для п'ятоклясовихъ шкѣлъ женскихъ.

Кляса	I.	II.	III.	IV.	V.	
Рѣкъ	5	6	7	8	9	
Годинъ	2	2	3	1 (2)	1 (2)	

Кляса I. и II. и III.

Той самъ плянъ що для I. и II. и III. клясы шкѣлъ выдѣловыхъ триклясовыхъ.

Кляса IV.

Наука вѣры пѣсля Катихисму для I. клясы шкѣлъ середнихъ о. А. Тороньского.

Кляса V.

Наука моральности на пѣдставѣ Катихисму для I. клясы шкѣлъ середнихъ о. А. Тороньского. — (Науку вѣры зъ попередного року въ короткости повторити).

Ексорта, якъ въ школахъ триклясовыхъ выдѣловыхъ.

Примѣтка. Для клясъ III. IV. и V. приписуе плянъ для науки религiи по одной годинѣ тыжнево, однакожь за порозумѣнемъ Власти Церковной съ ц. к. Радою Шкѣльною Краевою може се число бути пднесене до двохъ.

III. Для шестоклясовихъ шкѣлъ женскихъ.

Кляса	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.
Рѣкъ	5	6	7	8	9	10
Годинъ	2	2	2	1 (2)	1 (2)	1 (2)

Кляса I. II. III. IV. и V.

Плянъ той самыи що въ п'ятоклясовыхъ школахъ выдѣловыхъ.

Кляса VI.

Исторiя церковна пѣсля пѣдручника для шкѣлъ выдѣловыхъ съ доповне-немъ пропущеныхъ §§. въ клясѣ III.

Число годинъ може за порозумѣнемъ Власти церковной съ ц. к. Радою Шкѣльною Краевою бути пднесене зъ одной на двѣ.

Ексорта якъ въ школахъ выдѣловыхъ три — и п'ятоклясовыхъ.

Щобы управильнити науку религiи и впровадити одностѣйность що до розкладу предмету и методичного поступованя въ цѣлой епархiи, выдавъ Еписко-

скій Ординаріятъ новышу нову „Инструкцію и Пляны до науки религіи въ школахъ народныхъ звычайныхъ и выдѣловыхъ“, съ уваженіемъ новои организаціи шкѣлъ народныхъ и приписанныхъ книжокъ шкѣльныхъ для науки религіи. Инструкція та и Пляны ті мають обовязувати съ початкомъ слѣдующого т. є 1898/9 року шкѣльного въ цѣлѣи епархіи, и до нихъ мають ся примѣнити всѣ Веч. оо. Душастырѣ и Катихиты. Веѣхъже Веч. оо. Деканѣвъ и Комисарѣвъ ординаріятскихъ, котрымъ порученій єсть надзоръ надъ наукою религіи, обовязуємъ, щобы наглядали надъ выкованемъ сихъ плянѣвъ, и сєи инструкціи.

Де бы задли мѣсцевыхъ обставинъ и. и. коли одинъ о. Душастырѣ має больше шкѣлъ до заосмотрєня и зѣ причини обовязкѣвъ душастырскихъ не єсть въ станѣ выловнити всего приписаного числа годинъ, або задли недуги, або коли катихитъ приневоленій стягати дѣти рѣжныхъ степеній науки въ одинъ ѣдѣль разомъ, — выкованє приписаныхъ плянѣвъ въ цѣлости не було можливимъ, тамъ довжнй они старати ся о скѣлько можъ, приближати ся до осигнєня той цѣли, яка тутъ подаными плянами зазначує ся.

Въ кѣнци обовязуємъ веѣхъ Веч. оо. Душастырѣвъ, Катихитѣвъ, Деканѣвъ и Комисарѣвъ ординаріятскихъ, щобы съ сєю Инструкцією и сими Плянами добре ознакомили ся.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 23. Мая 1898.

Ч. 2566.

О выдаництѣ
„Kalendarium ma-
nuale utriusque
ecclesiae Orienta-
lis et Occidentalis
o. Пук. Нілєєъ.

О. Николай Нілєєъ Т. Ис. св. Богословія и св. Канонѣвъ докторъ и профессоръ на всеучилици въ Інсбруку (Тыроль) выдавъ поновно обширѣйше и больше исправленє славне свое дѣло зъ р. 1895 Kalendarium manuale utriusque ecclesiae Orientalis et Occidentalis въ Інсбруку (Innsbruck) въ Тыроли; Томъ I. festa im-
mobilia (въ цѣнѣ 3 злр. 50 кр.) Томъ II. festa mobilia (за 5 злр.) (У Вєв. о. Автора получити можна о четвєрту часть дешєвшє). Закупно сєго цѣнного дѣла Вєч. Кливрови поручає ся.

Отъ Еп. Консєторіи.

Перемишль, дня 26. Мая 1898.

Х Р О Н И К А.

Именованій :

Ч. 2282. О. Максимовичъ Іосифъ, сотрудникъ катедральной им. пров. катихитомъ при 6-классовой школѣ женской имени св. Ядвиги въ Перемишляхъ.

- Ч. 2413. О. Хотинській Кипріянъ, и о. Терлецкій Володимиръ, дѣйствительними катихитами; першій при школѣ выдѣловой женскій, другій при школѣ выдѣловой мужескій въ Ярославю.

Каноничну інституцію получили:

- Ч. 2354. О. Мисикъ Василій на Ванькову, дек. Лѣского.
" 2424. " Заремба Іосифъ на Теплицѣ дек. Ярославского.
" 2474. " Фецица Михайлъ на Чорнорѣки дек. Коросняньского.
" 2501. " Плешкевичъ Іоаниъ на Боратынъ дек. Белского.
" 2876. " Проконъ Іоаниъ на Дубровицю дек. Ярославского.

Завѣдательства получили:

- Ч. 2196. О. Янювъ Петро въ Гуснѣмъ выж. дек. Высочаньского.
" 2254. " Бордунъ Дмитрій въ Башни дек. Любачѣвского.
" 2758. " Титаръ Іоаниъ въ Волчѣмъ горѣш. дек. Жукотиньского.

Сотрудництва получили:

- Ч. 2351. О. Ильницькій Володимиръ въ Теплицяхъ дек. Ярославского.
" 2424. " Пѣрожокъ Кирилъ въ Кушновичахъ дек. Комариньского.
" 2333. " Лицинякъ Василій въ Жужели дек. Белского.
" 2692 " Ляврецкій Василій въ Мостахъ вел. дек. Угнѣвского.

Увѣльнене отъ испыта конкурсового получили:

- Ч. 2213. О. Дуркотъ Юліиъ парохъ въ Мшанной.
" 2154. " Журавецкій Григорій парохъ въ Явѣрнику рускѣмъ.
" 2318. " Мосевичъ Володимиръ парохъ въ Новѣмъ селѣ.
" 2599. " Лининьскій Іосифъ парохъ въ Миговой.
" 2611. " Жарскій Іоаниъ парохъ въ Глуднѣ.

Отпустку для поратованя здоровля получили:

- Ч. 2328. О. Микѣлаевичъ Константинъ на 3 мѣсяцѣ.
" 2411 " Ивасѣвка Алексій на 6 недѣль.
" 2546. " Яворскій Корнелій на 3 мѣсяцѣ.
" 2635. " Сѣнкевичъ Кипріянъ на 8 недѣль.
" 2757. " Витошиньскій Петръ на 8 недѣль.

-
- Ч. 2158. Въ поновну пропозицію на парохію Добра шляхоцка дек. Бирчаньского привіяті: 1. Гудзю Діонизій, 2. Титаръ Іоаниъ, 3. Шандровскій Іосифъ, 4. Ясеницькій Петръ.

- Ч. 2294. Высоке п. к. Намѣстничество розпорядженемъ зъ дня 25. Цвѣтня 1898. Ч. 32944 призволило на дотацію рѣчныхъ 300 злр. зъ религійного фонда на оденъ рѣкъ для сопомочника пароха въ Чирной дек. Мушиньского.
- Ч. 2419. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 1. Мая 1898. Ч. 36496 призволило на таку саму дотацію для сопомочника пароха въ Яблѣницѣ нижней дек. Высочаньского.
- Ч. 2596. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 7. Мая 1898. Ч. 38889 призволило на таку саму дотацію для надати ся маючого пароху въ Волоци сопомочника.
- Ч. 2776. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 14. Мая 1898. Ч. 39733 призволило на таку саму дотацію для сопомочника пароха въ Ульгѣвку дек. Угнѣвского.

Отъ Еп. Консиеторіи.

Перемышль дня 26. Мая 1898.

Константинъ,
Епископъ.

Cz/W

Nr 6/12

Lshraden

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1898

Выдано 29. Червня.

Ч. VI.

Ч. 3407.

О особисто доходомъ податку.

Ч. 45.

Поде: ся до вѣдомости Всч. Духовенства слѣдующе розпоряджене Выс. ц. к. Намѣстництва:

„Дѣйшло до вѣдомости ц. к. Намѣстництва, що ц. к. власти податковѣ вымѣряють священству собирающему цѣлу або часть конгруи изъ фонда религіи-ного податокъ особисто доходомъ вѣдъ доходу большого нѣжъ фасійный вѣдносячи ся въ тѣй справѣ до ц. к. красвой Дирекціи Скарбу взглядомъ выдани основательного рѣшеня, управнае ся Высокопреподобну Консисторію о безироволочне препоручене Священству собирающему цѣлу або часть конгруи зъ фонда религіи-ного, чтобы противъ вымѣрови податку особисто-доходоного внесли рекурса въ протягу 30 дней безъ стемля до ц. к. Власти податковои I. инстанціи. Львовъ, дня 20. червня 1898. Пининскій.“

Пѣсли сего належить точно поступити.

Въ случаяхъ, де заходить обава, що котрый священникъ зъ причины приклонного вѣку або немочи мѣгбы нимѣнне розпоряджене не выконати, поручае ся Всч. ОО. Настоятелямъ деканатѣвъ, чтобы тое будь особисто, будь черезъ инного суѣдного священника споводовали.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 26. Червня 1898.

Ч. 3372.

Конкурсъ на посаду вице-ректора при гр. кат. дух. Сем. въ Львов

Ч. 46.

Розписуе ся конкурсъ на посаду вице-ректора гр. кат. духовной семинарии въ Львовѣ. О тую посаду могутъ убѣгати ся священники Нашой Епархїи,

№ 4/98

котрі суть безженними або вдівцями. Кандидаты довжні прошеня свои внести до Епископ. Ординаріату найдальше до кінци Липня с. р.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 27. Червня 1898.

Ч. 3409.

Речинець къ св. Рукополаганю въ Єреп

Ч. 47.

Кандидаты стану духовного окінчивши науки богословскій и намѣряючі приняти св. Рукоположенье въ іереи, мають внести свои прошеня до дня 10. Серпня 1898, до 10 години рано, самі же дня 13. Серпня передь полуднемъ о 10 години явитися лично у Настоятеля дому пресвитеріального.

Прошеня мають бути заосмотрені въ слѣдуючі прилоги: 1) всѣ свѣдоцтва покѣвченыхъ наукъ, 2) поведени клирикального, 3) здоровья (отъ лѣкаря повѣтового або семинарицкого, 4) убожества затвержденного черезъ п. к. Староство 5) вѣчаня, если оженилися, 6) удоволени войскової бранцѣ.

Отъ Еп Ординаріята

Перемишль, дня 29 Червня 1898.

Ч. 2126.

О поборахъ епитрахиальныхъ.

Ч. 48.

Комитетъ В.Пресв. Епископату Австрійского занимавъ ся на конференціяхъ своихъ отбувниихъ ся одъ 9—15. Марта 1897 въ Вѣднѣ, мѣжь инными справами такожъ и въпросомъ епитрахиальныхъ поборовъ.

Въ цѣли управильненя той справы, и означеня однообразного поборовъ епитрахиальныхъ, переслано 10. формулярѣвъ на нѣмецкомъ языкѣ, содержащихъ титулы поодинокихъ поборовъ. Позаякъ тѣ въ малой лишь части до односинъ и иншихъ годять ся, составлено понижѣ нові для насъ бѣльше придатіи табелѣ, съ такимже чяеломъ рубрикъ що и для нѣмецкихъ провинцій; примѣчае ся однакже, що не кожда рубрика мусить доконечно выповнесна бути, такъ якъ у насъ мало где робить ся рѣжницю мѣжь класами похоронѣвъ, слюбѣвъ и инныхъ требѣвъ. Возможно, що гдещо зѣстало ту перенуцене, а тоє занотоватися має подѣ рубрику: „к р њ м ѣ того, а именно:“

Примѣчае ся, що ту не розходится о патентовѣ, но о дѣйстній побороы. Табелѣ тѣи служити мають до внутреннего, церковного, інформаційного употребленя въ цѣли управильненя такъ епитрахиальныхъ, чтобы пѣсли того уложити нові таксы затвержені такъ, що Вся. Духовенство не булобы наражене на закидъ перекроченя такъ епитрахиальныхъ або и на зворотъ тыхже.

Подѣ тымъ оглядомъ, якъ такожъ до увзглядненя при рубрицѣ: „на будучиность проектовані епитрах. побороы“, запримѣчае ся що, яко до фасіи назначені (почислемі) доходы епитрахиальні пѣсля §. 23 alin. 2 закона зѣ 7. Мая

1874 (Дн. Зак. Держ. Нрѣ 50). ино сталі належитости за церковні оновѣды, вѣнчаня и похороны, уважати ся мають, коли всѣ прочі належитости епитрахильні, якъ и належитости за парохіяльнй посвѣдчени, до доходѣвъ вчисляти ся не мають.

1. Формуляръ : Оновѣди.

Д а н н а	Дотеперь звичасвй епитрах. поборы															На будущидеть просктованй свитр. поборы				
	Высшй станъ					Мѣщанскій станъ					Сельскій станъ									
	классы					классы					классы					классы				
	I.	II.	III.	IV.	V.	I.	II.	III.	IV.	V.	I.	II.	III.	IV.	V.	I.	II.	III.	IV.	V.
лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	
За оновѣди																				
За свѣдоцтво оновѣдей . . .																				
Крѣмъ того, а именно: . . .																				
На конецъ число вынагородженыхъ оновѣдей послѣ клясъ въ послѣднихъ 6 лѣтахъ																				

2. Слюбы.

Д а н н а	Дотеперь звичасвй епитрах. поборы															На будущидеть просктованй свитр. поборы				
	Высшй станъ					Мѣщанскій станъ					Сельскій станъ									
	классы					классы					классы					классы				
	I.	II.	III.	IV.	V.	I.	II.	III.	IV.	V.	I.	II.	III.	IV.	V.	I.	II.	III.	IV.	V.
лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	лѣ.	
Священники за вѣнчане . . .																				
„ за промову																				
Дякови за иѣніе																				
Церкви за свѣтло																				
Крѣмъ того, а именно: . . .																				
На конецъ число вынагородженыхъ слубѣвъ послѣ клясъ въ послѣднихъ 6 лѣтахъ																				

5. Вытягъ зъ фасіа.

Загальний епитрах. дохóдь въ послѣдній адіуствованій фасіа парохіальній	
---	--

Всч. Настоятелямъ декан. поручае ся обговорити на екликаномъ до того соборчику дек. справу поборовъ епитрахильныхъ и предложити Еп. Консисторіи повзиту ухвалу съ табелями всибльными для одного деканату, зинь рубрику 5: „Вытягъ зъ фасіа“ окремо на одиомъ аркуни для всѣхъ парохій деканата. Речинець до предложена 1. вересня 1898.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 26. Мая 1898.

Ч. 49.

Ч. 2866.

Стала Делегация Ш. Зѣзду техникóвъ польскихъ (Львóвъ, політехніса) óтнесла ся сюда подъ днемъ 25. Мая 1898 ч. 170 съ просьбою, щобы якъ найгорячѣйше поручити Всч. Духовенству епархіальному, щобы при будовѣ або реставраціи церквей уживало архітектóвъ, або будовничихъ посѣдающихъ студіи техничій; при реставраціи же старинныхъ внутрѣшнихъ устройствъ церковныхъ, або при уряджуваню новыхъ уживало артистóвъ и подъ ихъ руководствомъ стоячихъ ремѣсникóвъ, посѣдающихъ отвѣтне образъване и шраву.

О уживаню архітектóвъ при будовѣ або реставраціи церквей.

Въ случаяхъ, слибы дотычній Ви. ви. Консерваторы не могли зъ уряду бути помóчними въ новыизнихъ справахъ, Товариство Політехнічне въ Львовѣ (Ризнокъ ч. 30), оразъ Товариство техничне въ Краковѣ служити будутъ охотно радою и помóчію въ всказаню отвѣтныхъ личностей.

Подаючи тое до вѣдомости Всч. Духовенства, поручае ся користати зъ готовности жертвованой визие реченями Товариствами.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 17. Червня 1898

Ч. 3259.

Ч. 50.

Станъ касы фонда
вдовичого за часть
рѣдъ 1. цвѣтня до
31. мая 1898.

Всец. Комисія управляюча дѣлами вдов.-сирот. фонда доноситъ подъ днемъ
4. червня 1898 Ч. 294 слѣдующе :

Станъ касы вдов. сирот. Института
за часть ѳтъ 1 цвѣтня 1898 до 31. мая 1898.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

П р и х ѳ д ъ	Готовка		цѣнный паперы		Р о з х ѳ д ъ	Готовка		цѣнный паперы	
	ал.	кр.	ал.	кр.		ал.	кр.	ал.	кр.
1. Переносъ . . .	1889	02	1641	15	1. Переносъ . . .	978	—	—	—
2. Жертвы : Алекс. Зубрицкій ѳтъ Товар. кредит. въ Рымановѣ . .	10	—	—	—	2. На закупно 4% листвѣ застави. Товар. кредитово- го земского . .	487	50	—	—
3. Рудвицкій Антоній	30	—	—	—	всего	1465	50	—	—
4. Плювакъ Михаилъ (за дупликаъ кни- жочки членской)	1	10	—	—					
5. Лучечко Петръ .	40	—	—	—					
6. Закуплено 4% ли- сты застави То- вар. кредит. земс. Сер. IV. № 1628 .	—	—	500	—					
всего	1970	12	1646	15					
розхѳдъ	1465	50	—	—					
Остае въ касѣ	504	62	1646	15					

Въ Общѣ рольнич. кредит. Заведенію: 3.500 зр. а. в.

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫИ :

П р и х о д ъ	Годъика		Р о з х о д ъ	Годъика	
	ал.	кр.		ал.	кр.
1. Переносъ	2862	10	Переносъ	2407	50
2. Кишакевичъ Юсифъ . . .	10	—			
3. Хотынецкій Климентій . .	30	—			
4. Чернецкій Василій (мол.) .	10	—			
5. Петровскийъ Михаилъ . . .	20	—			
6. Скроцкій Михаилъ	52	29			
7. Полянскій Александръ . .	10	—			
8. Кмитъ Полѣктъ	10	—			
9. Згорлякевичъ Францъ . . .	10	—			
10. Габлинскій Пегръ	30	75			
11. Теленъ Андрей	10	—			
12. Заремба Юсифъ	25	—			
13. Фартухъ Василій	33	50			
14. Паньковскій Николай . . .	—	55			
15. Цѣцькевичъ Іоаниъ	10	—			
16. Чишовичъ Симеонъ	10	50			
17. Деканъ Самбрскій отъ О. Льва Шавиньского	10	—			
18. Вишневетскій Ростиславъ . .	40	—			
19. Виницкій Юсифъ	25	—			
20. Мосевичъ Володимиръ . . .	100	—			
21. Весоловетскій Антоній . . .	20	—			
22. Венгриновичъ Михаилъ . . .	10	—			
23. Прокопъ Іоаниъ	20	50			
24. Рудвицкій Антоній	2	—			
	всего	3362 19			
	розходъ	2407 50			
	Остатъ въ касѣ	954 69			
			всего	2407	50

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫИ.

И р и х ђ д њ	Готѡвка		Р о з х ђ д њ	Готѡвка	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ	1051	24	1. Переносъ	10420	29
2. Бѣрецкій Іоаннъ	20	—	2. За рѡкъ 1897. Калужняцка		
3. Загаевичъ Василій	20	—	Винк.	26	52
4. Константинъ Грыцкевичъ	20	—	3. Передатки побрала:		
5. Вербицкій Георгій	20	—	Сироты Исайчики	25	—
6. Сапрунъ Г.одоръ	20	—	Новосядловска Антонина	15	—
7. Чернецкій Василій (молад.)	20	—	Полянска Антонина	20	—
8. Кузьмакъ Михаилъ	20	—	Ганоновичъ Юстина	12	—
9. Рейнарловичъ Іосифъ	20	—	Яблоновска Саломія	20	—
10. Гординскій Димитрій	30	—	Вацъ Мальвина	30	—
11. Подольнскій Филемонъ	20	—	Дутковска Юсина	20	—
12. Жарскій Михаилъ	30	—	Ровицка Минодора	40	—
13. % зъ Банку ипотечного	591	25	Шведзицка Антонина	30	—
14. Мадаркевичъ Алексѣй	30	—	Лисковацка Сильвія	15	—
15. Деканъ Самбѡрскій отъ О. Льва Козаевича рѡчный датокъ за рѡкъ 1898.	10	—	Кордасевичъ Теофіля	10	—
16. Мосевичъ Володимиръ	30	—	Козловска Любина	25	—
17. Товариство асекурац. „Дит-стеръ“	100	—	Кмидкевичъ Іосифъ	45	—
18. Журавецкій Григорій	30	—	Градска Аделя	10	—
19. Деканъ Комаринскій имено прислали по 10 зл. Веч. ОО. Савицкій Андрей, Заградникъ Людвикъ, Прухницкій Андрей, Косоноцкій Яковъ и Кадамунецкій Ілія	50	—	Лукашевичъ Павлина	10	—
всего розхѡдъ	11582	49	Литынска Аня	10	—
Остатъ	550	92	Волошинска Наталія	15	—
			Вендзиловичъ Павлина	25	—
			Комаринцка Доминика	20	—
			Подлуска Марія	25	—
			Лисковацка Юлія	50	—
			4. Высылка „Протокола“ за р. 1887.	2	—
			5. Печатня	89	06
			6. Переилетчикъ	1	70
			7. Печатня за дозвну до межд. членѡвъ	9	—
			8. Марки почтовѡ	4	10
			9. Кушонъ текуцій	6	90
			всего	11031	57

П о в т о р е н ь е :

Дни 31. мая 1898 мае бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный готѡвка	504	зл. 62	кр., цѣнный паперы 164615	зл. —	кр.
II. „ резервный „	954	„ 69	„ „ „ —	„ —	„
III. „ розпорядимый „	550	„ 92	„ „ „ —	„ —	„
Всего готѡвкою	2010	зл. 23	кр., цѣнный паперы 164615	зл. —	кр.

Відповідно до того справоздання найдено в касѣ:

I. Въ цѣнныхъ паперахъ	164615 зл. — кр.
II. 1. на книж. щадничихъ Львовской щад. Ч. 16958	500 зл. — кр.
2. " " " Перемыской щад. Ч. 17124	378 зл. 80 кр.
3. " " " Общ. „Вѣры“ Ч. 136	1027 зл. 69 кр.
4. готовыми	103 зл. 74 кр.
разомъ	2010 зл. 74 кр.

Кромѣ того находятъ ся в касѣ книж щад. „Вѣры“ Ч. 150 на 108 злр. 31 кр. за требники леговані бл. п. Гр. Шашкевичемъ.

Е. Меяциньскій секретарь.	М. Подолинскій предсѣдатель.	М. Кошко касирь.
------------------------------	---------------------------------	---------------------

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемишль, дня 21. Червня 1898.

Х Р О Н И К А.

Ч. 296/орд. Дня 29. Мая 1898 получили каноничну инстигуцію новоименовані Члены капитулы: Впр. о. Кароль Волошинскій дотеперѣшній Схоліархъ капитулы на Архіпресвитера. Впр. о. Павелъ Матковскій дотеперѣшній Куестось капитулы на Архідіакона. Впр. о. Миронъ Подолинскій дотеперѣшній парохъ катедральній на Куестоса и получивъ титулъ выс. пароха катедр. Впр. о. Іоаннъ Войтовичъ дотеперѣшній Ректоръ духовной Семинаріи епарх. на Схоліарха. Впр. о. Іоаннъ Стрыйскій дотеперѣшній п. к. канцеляр. войсковой на Соборного крылошанина и пароха катедрального. Впр. о. Михаилъ Мрыць на Соборного крылошанина, Ректора духовной епарх. Семинаріи и I. проповѣдника катедрального. Дальше новоименовані почетными крылошанами катедральной капитулы в Перемишли: Впр. Алексей Торонскій, выселуж. п. к. гім. профессоръ религіи, Совѣтникъ Митропол. Консисторіи Львовской, Членъ ц. к. Рады школьной краевой в Львовѣ. Впр. Чеховичъ Орестъ, парохъ в Сокали. Впр. Щавинскій Левъ парохъ в Самборѣ и Впр. Сембратовичъ Левъ деканъ и парохъ в Чертежи, а грамотою до Ч. 298/орд. именовані: Впр. Торонскій Алексей, дѣйствительнымъ Совѣтникомъ Еп. Консисторіи. Впр. Чеховичъ Орестъ тіт. Совѣтникомъ Еп. Консисторіи.

3041. Впр. Миронъ Подолинскій Куестось капитулы катедральной увольненый збѣставъ отъ должности Декана Перемыско-Городского и получивъ титулъ выс. Декана, а Впр. Іоаннъ Стрыйскій им. Деканомъ Перемыско-Городскимъ.

Ч. 141/орд. Свѣтл. Дръ Михаилъ Людкевичъ профессоръ настырскаго богословія при епар. Сѣменици увольненый збѣставъ на власне жадане отъ должности защитника епарх. Суда супружескаго, а на его мѣстце поставленъ такимъ защитникомъ. Прч. о. Василій Романовскій, дотеперѣшній Нотаръ Суда супруже-

ского. — Потаремъ же Прч. о Емиліанъ Менциньскій преекътъ Студіи при епар. Сѣменци.

Въ поновну пропозицію приняті:

Ч. 2456. На парохію Ганчова дек. Бѣцкого: 1. Барновскій Захарія. 2. Билиньскій Николай. 3. Хизякъ Димитрій. 4. Демянчикъ Іоаннь. 5. Дуркотъ Теодозій. 6. Титаръ Іоаннь. Дуркотъ Володимиръ.

Ч. 2850. На парохію Райгаревичи Деканата Мостиского: 1. Хоминьскій Теофилъ. 2. Хлопецкій Едвардъ. 3. Крилицкій Маркиль. 4. Пльницкій Іоаннь. 5. Петрикъ Іоаннь. 6. Стецишинъ Алексей. 7. Насальскій Володимиръ. 8. Баранецкій Сильвестеръ. 9. Сапрунъ Стефанъ. 10. Заяцъ Михаилъ. 11. Белкотъ Кароль. 12. Кордасевичъ Викторъ. 13. Осъмѣловскій Николай. 14. Хотинецкій Климентій. 15. Княжиньскій Петръ. 16. Хоминьскій Максимъ. 17. Солтыкевичъ Орестъ. 18. Слоньскій Антогій. 19. Кордасевичъ Романъ. 20. Киричиньскій Ілія. 21. Несторовичъ Николай. 22. Полянскій Іоаннь. 23. Гукевичъ Володимиръ. 24. Желковскій Антоній. 25. Трешневскій Михаилъ. 26. Хоминьскій Евгений. 27. Ольшаньскій Іоаннь.

Дѣйствительными деканами именовані:

- Ч. 2899. О. Левъ Григорій дотеперѣшній завѣдатель деканата Судововишеньского и парохъ въ Борятинѣ и надѣленный зѣставъ отличіями крылошаньскими.
„ 2900. „ Ясеницкій Михаилъ дотеперѣшній завѣдатель деканата Лѣского и парохъ въ Монастырци и надѣленный зѣставъ отличіями крылошаньскими.
„ 3066. Вир. О. Чеховичъ Орестъ, почт. Крылошанинъ и парохъ въ Сокали деканомъ Сокальскимъ, на мѣстце дотеперѣшного декана о. Михаила Николаевича, котрый на власне желане увольненый зѣставъ отъ должности декана и получилъ титулъ выслуженного декана.

Ч. 3115. Ординарѣтскими шкѣльними комисарями до надзору науки религій въ народныхъ школахъ деканата Самбѣрского именовані: о. Іоаннь Тагомиръ, парохъ въ Черхавѣ и о. Сильвестеръ Баранецкій, парохъ въ Пиновичахъ.

Ч. 3350. М. Деканами для деканата Ярославского именовані: о. Кириянъ Добриньскій парохъ въ Лежаховѣ и о. Филемонъ Подолинскій парохъ въ Лазахъ.

Ч. 3040. О. Винницкій Павелъ, деканъ Пижанковскій, получилъ отличія Крылошаньскія.

Ч. 3052. О. Лучечко Петръ, получилъ завѣдательство парохіи въ Залѣской Воли, деканата Ярославского.

Ч. 3052. О. Стецишинъ Алексѣй получилъ каноничну институцію на парохію Торки деканата Перемыско-Загородского.

Ч. 2409. Съ речинцемъ убѣгателства до дня 27. Липня 1898 выставляе ся на конкурсъ парохіи Питкова руска, деканата Бирчаньского.

Увѣльнене отъ испыта конкурсового получили:

- Ч. 2910. О. Заяць Михайль, парохъ въ Горожанцѣ малой.
" 3153. " Сапрунъ Стефанъ, парохъ въ Кречовичахъ.

Отпустку для поратованя здоровья получили:

- Ч. 3076. О. Захаріасевичъ Антоній на 3 недѣль.
" 2948. " Стояловскій Іоаннъ на 6 недѣль.
" 2800. " Кормошь Іоаннъ, на 6 недѣль.
" 2846. " Калужницкій Іоаннъ, на 6 недѣль.
" 3098. " Кордасевичъ Іосифъ, на 6 недѣль.
" 2902. " Заяць Михайль, на 6 недѣль.
" 3401. " Гура Даміянъ, на 8 недѣль.
" 3402. " Савула Теодоръ, на 6 недѣль.
" 3403. " Корчиньскій Яковъ, на 5 недѣль.
" 3312. " Козакевичъ Іоаннъ, на 6 недѣль.
" 3310. " Рынявецъ Володимиръ, на 3 недѣль.
" 3285. " Колпачкевичъ Антоній, на 6 недѣль.
" 3290. " Лысикъ Левъ, на 8 недѣль.

Испыта квалифікаційні на катихитѣвъ зложили:

Ч. 3315. 1) До школъ середныхъ: 1. Грицикъ Алексѣй. 2. Іесинъ Володимиръ. 3. Кормошь Емилиянъ. 4. Менциньскій Емилиянъ. 5. Паславскій Володимиръ. 6. Несторовичъ Левъ.

2) До школъ выдѣловихъ: 1. Клишь Василій. 2. Лицинякъ Василій. 3. Рудницкій Антоній. 4. Сѣлецкій Александеръ.

Ч. 3314. Испытъ конкурсовый на бенефіція душпастирскій зложили: 1. Згорлякевичъ Францѣнокъ. 2. Киричиньскій Ілія. 3. Кордасевичъ Романъ. 4. Коцюба Александеръ. 5. Крыницкій Антоній. 6. Михальчукъ Іоаннъ. 7. Паньковскій Николай. 8. Полошиневичъ Даниль. 9. Преторіусъ Іосифъ. 10. Раставецкій Счастный. 11. Сенета Іоаннъ. 12. Станчакъ Іоаннъ. 13. Сѣкириньскій Іосифъ. 13. Фартухъ Василій. 15. Чертежиньскій Димитрій. 16. Хилякъ Антоній. 17. Яцевъ Александеръ.

Ч. 3351. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 12. Червня 1898 Ч. 48357 продовжило дотацию рочныхъ 300 зл. зъ фонда религійного на дальшій одевъ рѣкъ для сопомочника пароха въ Монастырци деканата Лѣского.

Отъ Еп. Консистеріи

Перемышль, дня 27. Червня 1898.

Константинъ,
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1898.

Выдано 14. Серпя.

Ч. VII.

Ч. 51.

Ч. 389/орд.

Дѣлимо ся сумною вѣстію съ Всечестнымъ вашимъ Духовенствомъ и вѣрными Нашою діецезію: дня 4. Серпя с. р. упоковъ ся о Господѣ

Сильвестеръ Кардиналь Сембратовичъ

Божією Милостію и св. Апостольскаго Престола благословеніемъ Митрополитъ Галицкій, Архіепископъ Львовскій, Епископъ Каменця Подольскаго, Предстоятель Св. Престола, Графъ Римскій, Его ц. к. Величества дѣйствительный тайный Совѣтникъ, Рицарь Ордена желѣзной короны I. класы, Членъ палаты Вельможъ Австрійской Думы державной, Вицемаршалокъ и Членъ Сойма Королевства Галичины и Володимиріи съ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ, Д-ръ св. Богословія и прч.

осиротивши смертію своею Архіепископію Львовску и цѣлу нашу церковну провинцію.

Если смерть чоловіка заслуженого въ якій небудь способъ для суспільности есть стратою публичною, то о скількижъ великою есть страта, о скільки большимъ смуткомъ покрыла смерть Его Еминенція не лише Архіепископію Львовску котрою непосреднымъ архипастыремъ бувъ покойный, але цѣлу нашу церковну провинцію и цѣлый варѣдъ рускій.

О смерти б. п.
Еминенціи Кардинала
Сильвестра.

Въ Нѣмъ бо утратила Архідієцезія найлучшого своего Архипастыря, правдивого отца, приступного и вайжичливѣйшого для каждого, — наша церковна провинція утратила Архипастыря, котрый завсѣгды стоявъ на сторожѣ правъ нашої церкви и нашего обряда, озаривъ ихъ блескомъ кардинальской порфиры и старавъ ся усердно о томъ, чтобы поднести славу и повагу нашої Церкви руской кат. и нашего обряда; — народъ же нашъ втративъ въ Нѣмъ своего проводника и мецената, котрый во всѣхъ народныхъ справахъ бравъ живу участь, щедрою рукою вспиравъ товариства рускі, особенні ти котрі допомагали бѣднѣйшой молодежи учащати до шкѣлъ.

„Ѣци юнхъ сынъ, прежде неже странствовать ми, искахъ премудрости иже къ молитвѣ моеи.“ (Кн. Пр. Ис. Сир.) и тому то церковь втратила не только найвѣрнѣйшого сына котрый шукавъ самъ мудрости въ молитвѣ але и тую мудрость въ той самъ способъ старавъ ся всказати повѣреной му молодѣжи. Поставленный настоятелемъ въ семинаріи духовной у Львовѣ а опѣся профессоромъ на всеучилищи Львовскомъ почавъ выдавати першу церковну часопись, котра ширила здорове зерно науки Христовой обзучаючи молодѣжь а заохочуючи старшихъ до працѣ на нивѣ церковной. Яко Архипастырь старавъ ся и словомъ и дѣломъ утвердити вѣру католицку въ народѣ, боронивъ ю противъ всякихъ напастей бажаючи, чтобы цѣле жите-буте народу руского опирало ся на той вѣрѣ, котра спочиваючи на скалѣ тревати мае до скончанія вѣка.

И тутъ Его дѣяльнѣсть была дуже широка. У всѣхъ направахъ церковного жита слѣдно Его руку.

Чи то звернемо ся, якъ розвиваеъсѣ Чинъ Св. Василія Великого, чи то впроваджене въ жите Епископства въ Станиславовѣ, розвѣи Чина С. С. Служебницъ, почимъ до заснованя Института св. Иосафата, чи то на выдавництва рѣжнѣй церковнѣй, дальше торжественнѣй обходы юбилейнѣй, а найважнѣйшій моментъ Синодъ провинціальный львовскій и дієцезальный тоже львовскій, то смѣло можна воднести до покѣйного Кардинала слова письма св. „дающимъ миѣ премудрость коздамъ слава“ (Кн. пр. Ис. Сир.)

Не только церковь наша але и край и держава втратила въ Нѣмъ найвѣрнѣйшого горожанина котрый трудивъ ся для ихъ добра и бувъ правдивымъ апостоломъ правды и науки и апостоломъ мира.

И для того то оцѣнювано Его превелики заслуги для церкви и народа и надѣлювано якъ наибольшими почестями котри не льстили покѣйному але поощряли до дальшой працѣ, бо якъ самъ сказавъ „хотѣвбымъ ихъ вы зыскати для нашої церкви и народа.“

И доказы той Высокой жичливости ишли черезъ цѣлый часть Его тяжелой недуги а коли Всевышному подобалось покликати Его передъ своѣй престолъ, обявы смутку водъ Найвысшихъ сферъ до найнижшихъ верствъ супроводжали домовину до могилы.

Дуже Намъ мило вразило, що Всч. духовенство Нашой дієцезіи такъ дуже численно взяло участь въ похоронахъ. Вспр. и Всев. Митроп. осиротѣла капитула Львовска, яко найблисша духовна родина Покѣйного складала на Нашѣй рукѣ подяку за се Всч. Духовенству Нашой Епархіи, що нивѣшнимъ до вѣдомости подаемъ.

„Память праведного съ похвалами“ а желаемъ Нашимъ
есть щобы була сопровождена и молитвами.

Тому поручаемъ Всечестному Духовенству, щобы по одержаню сего
Числа Вѣстника въ найблизшу недѣлю призначили и оголосили день въ котромъ
отслужать свѣвану Службу Божу съ парастасомъ за душу пок. Кардинала.

Въ навечеріе дня кажутъ Всч. О. душпастырѣ дзвонити а въ дни бого-
служеня тоеже три разы здѣлати.

„Память его отъ рода въ родъ.“

Дано въ Перемышля при катедральномъ Храмѣ Рождества св. Іоанна
Крестителя, дня 12. Серня 1898.

Константинъ,
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1898.

Выдано 24. Серпя.

Ч. VIII.

Ч. 52.

Ч. 3736.

Кандидаты стану духовного намѣряющіи убѣгати ся о принятіи до духовной Семинаріи во Львовѣ, мають до дня 20. вересня с. р. свои поданія посредствомъ дотычныхъ урядовъ декан. сюда внести.

Речинець къ принятію кандидатѣвъ стану духовного до гене. Семинаріи въ Львовѣ.

Прошенія мають заосмотреніи бути въ слѣдующій належито остемплеваній свѣдоцтва: 1) Метрика крещенія и миропомазанія, 2) свѣдоцтва всѣхъ курсѣвъ школъ народныхъ, гимназіальныхъ и свѣдоцтво зрѣлости, 3) свѣдоцтво здоровья выданае отъ лѣкаря повѣтового або семинарицкаго, съ подтвержденіемъ що кандидатъ здобий фізично до званія духовного, 4) посвѣдчене ц. к. Староства що кандидатъ не належить до звязи войскової, або що ему прислугуе привілей увольненія, 5) свѣдоцтво моральности, 6) свѣдоцтво убожества затвержене дотычнымъ ц. к. Староствомъ.

Прошенія, незаосмотреніи во всѣ повыше наведеніи свѣдоцтва або внесеніи по речинци, не будутъ увзглядненіи.

Дня 28. вересня с. р. рано по выслуханіи св. Службы Божіи въ церкви катедральной, мають кандидаты явити ся въ канцеляріи Еп. Консистеріи до одвѣтного испыту.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 16. Липня 1898.

Ч. 3737.

Речинець къ при-
нятю кандидатѣвъ
до пѣвческаго за-
веденя.

Въ цѣли принятя воспитанникѣвъ до пѣвческаго заведеня фондациі бл. п. Епископа Сяѣгурскаго въ Перемышля на рѣкъ шк. 1898/9 вызначае ся речинець на деня 1. жовтня 1898.

Условиа ко принятю необходимо потребнѣи суть слѣдующѣи:

1) оконченыи 17 рѣкъ житя, 2) непорочность обычаѣвъ, 3) окончена четверта або по крайнѣи мѣрѣ трета класа школъ народныхъ съ добрымъ успѣхомъ, 4) добрый чистый голосъ.

Убѣгателѣ довшнѣи свои поданя неостемплевани, заосмотренѣи въ потребнѣи свѣдоцтва, черезъ дотычнѣи парох. урядъ предложити Еп. Консистеріи найпознѣише до 25. вересня с. р. а самѣи лично дня 1. н. ст. жовтня с. р. явитися въ школъ дяковскаго института въ Перемышля.

Кто зъ кандидатѣвъ выше наведеныхъ условіи не доповнитъ, того подане не буде увзгляднене.

Мѣсто формального свѣдоцтва крещеня выстане, коли дотычнѣи парох. урядъ, сопроводячи подане убѣгателя заподасть рѣкъ, мѣсяць и деня родженя просителя, а такожъ имя и станъ ѣтця.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышля, дня 16. Липня 1898.

Ч. 4023.

Конкурсъ на поса-
ду пресекта въ дух.
Семинариі въ Льво-
вѣ.

Въ духовной Семинариі генеральной во Львовѣ опорожнена есть посада пресекта студіи съ дотациєю 210 зр. а. в. вольнымъ харчемъ, мешканьемъ, и другими емолюментами.

Намѣряющѣи о посаду тую убѣгати ся Всеч. Священники безженнѣи або вдѣвцѣи, мають поданя свои заосмотренѣи въ службовѣи прилоги внести до Еп. Консистеріи найпознѣише до дня 15. вересня 1898.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышля, дня 15. Серпя 1898.

Ч. 55.

Ч. 3770.

О складкахъ на ѣт-
будоваше церкви въ
Липникахъ ад Мо-
стиска.

На прошене Прч. Уряду парохіиального въ Мостискахъ оголошуе ся понисше прислану туть ѣдозву и вызвае ся горячо Всч. Духовенство, щобы справою тою усердно заняло ся и жертвами къ ѣтбудованю погорѣвшои Церкви причинило ся.

„Сумнымъ блескомъ засѣяло солнце въ день 5. (17.) цвѣтня с. р. рускимъ мешканцямъ Липникъ, села належачого до матерной церкви въ Мостискахъ. День сей, то радостный праздникъ для каждого Христiянина Русина, то день свѣтлого Воскресенiя, коли каждый старый чи молодой, въ котрого серци хочъ искорка христiянського чувства живе — сѣшнить у Храмъ Божiй, щобъ почувти величавый нимъ побѣды Спасителя нашего надъ смертiю, пѣсню триумфальну „Христосъ воскресъ“!

И той то радости не стало сего року Липницкимъ Русинамъ, не судилось имъ „возрадовати ся и возвеселитися въ сей день“, бо на мѣстци, где стояла ихъ церковь старенька, въ котрой крестили ся, вѣчали и побѣчь котрой на сонъ вѣчный лягли цѣли поколѣня — узрѣли пробудившись — лишь димячi згарища: огонь що выбухъ въ ночи знищивъ ихъ церковь до тла, не пощадивъ нѣчого.

Съ стисненымъ бѣтъ жалю серцемъ споглядали бѣдолахи прослезенымъ окомъ на мѣстце, где вчера еще клонили головы передъ Христомъ въ гробѣ лежачимъ, где раннимъ ранкомъ надѣяли ся возрадовати ся о Ёго воскресенiю, та не стало Божого дому, не узрѣли своей церкви, а всходяче солнце озарило лишь синопелѣи ей останки.

Но хочъ бѣль давивъ сердце а слезы заливали око, не ѳдавали ся розпуцѣ тѣлько сейчасъ постановили ѳбудовати Храмъ Божiй и по силамъ взяли ся до дѣла.

Але щожъ; показало ся, що самi дѣла сего довести до кѳнца не въ силѣ, бо кошта воздвиженiя новой церкви перейшли ихъ матерiальной средства, перевышли ихъ хотѣбы и крайне пожертвоване. А и не много ихъ, тыхъ до жертвы готовыхъ, всего лiшь 30 родивъ а прочi мешканцѣ Липникъ — то римо-католики.

Тожъ въ имени тыхъ Русинѣвъ Липницкихъ, що хочъ не численнi и середь латинського населенiя но твердо стоять при своимъ рускимъ обрядѣ и сильно бережуть своей народной стѣйности, звертаемось до звѣтвой жертволюбивости Рускихъ патриѳтѣвъ, до Васъ Высокопреподобный и Всечествѣйшiй Отче съ прошенемъ, щобъ зволяли причинити ся хочъ вдовиною лептою до довершени розночатого дѣла чи то зъ скарбони церковной, чи черезъ ѳправу акафиста або параклиса.

Въ надѣѣ, що ѳтгомонъ сей ѳдозвы зворунитъ кожде сердце въ рускѣй груди, засылаемо вже зъ горы всѣмъ ласкавымъ дателямъ щироруске „Спасибѣгъ“.

Ласкави жертвы упрашае ся послати до Всесвѣтлѣйшой и Высокопреподобной Епископской Консистерiи.

Мостиска 15. Липня 1898. — За комитетъ: Левъ Левицкiй, парохъ; Антонiй Ваць; Иванъ Гоншта“.

Отъ Еп. Консистерiи.

Перемышль, дня 15. Серпя 1898.

Ч. 4298.

Ч. 56.

Конкурсъ на опорожненій парохіи.

Съ речинцемъ убѣгательства до дня 3. Листопада 1898 выставляютъ ся на конкурсъ слѣдующіи парохіи :

1. Глудво, дек. Бирчаньского, наданя приватного.
2. Прусъкъ, дек. Сяноцкого, наданя приватного.
3. Дашówka, дек. Устрицкого, право патрона почивае.
4. Лункówъ, дек. Яслиского, патронъ: Вир. Соборъ крыл. катедр. въ Перемышли.
5. Краковецъ, дек. Яворówского, наданя приватного.
6. Лѣтыва, дек. Мокрянського, право патрона почивае.
7. Руске село, дек. Бирчаньского, наданя приватного.
8. Потокъ великій, дек. Старосамборского, наданя приватного.
9. Гусно выжне, дек. Высочанського, наданя приватного.
10. Башня, дек. Любачѣвского, наданя приватного.
11. Бóбрка, дек. Лѣского, наданя приватного.
12. Волче горѣшне, дек. Жукотыньского, право патрона почивае.
13. Грѣмно, дек. Горожанського, наданя приватного.
14. Залѣска Воля, дек. Ярославского, наданя приватного.
15. Крецówъ, дек. Лѣского, наданя приватного.
16. Воцанцѣ, дек. Комарниньского, наданя приватного. (парохъ має ся згодити на евентуальне отлучене доч. Шептычь.
17. Горянка, дек. Балигородского, наданя приватного.
18. Крыве ад Тѣсна, дек. Балигородского, наданя приватного.
19. Ряббе, дек. Балигородского, право патрона почивае.
20. Новиця, дек. Бѣцкоко, право патрона почивае.
21. Ростайне, дек. Дуклянського, наданя приватного.
22. Днѣстрикъ дубов., дек. Жукотыньского, право патрона почивае.
23. Береги гóрній, дек. Затварницкого, наданя приватного.
24. Скорodne, дек. Затварницкого, наданя приватного.
25. Смóльникъ, дек. Затварницкого, патрона право почивае.
26. Хмѣль, дек. Затварницкого, наданя приватного.
27. Дубрówka, дек. Канчуцкого, наданя приватного.
28. Ясель, дек. Яслиского, наданя приватного.
29. Шандровецъ, дек. Затварницкого, наданя приватного.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 20. Сервня 1898.

Ч. 57.

Ч. 3710.

Всеч. Комисія управляюча дѣлами вдов.-сирот. фонда доносить подъ днемъ 12. липня 1898 Ч. 312 слѣдующе:

Станъ касы фонда вдовичого за часъ отъ 1—30. червня 1898.

Станъ касы вдов.-сирот. Института

за часъ отъ 1. червня 1898 до 30. червня 1898.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Приходъ	Готівка		цѣный наперы		Розходъ	Готівка		цѣный наперы	
	пл.	кр.	пл.	кр.		пл.	кр.	пл.	кр.
1. Переносъ зъ мая .	1970	12	164615	—	1. Переносъ	1465	50	—	—
2. За Обще-рольниче-кредитове Заведене І. рата Вайглеровъ	227	53	—	—	2. Вильсована 4% обвг. фонду пропінацийного Сер. А. № 220.	—	—	10000	—
3. Станчакъ Іоаннъ .	38	47	—	—					
4. Осмакъ Романъ .	100	—	—	—					
5. О. Михайль Зубрицкій жертву збрану отъ кондеканального Клира: имено зложили по 50 кр. Всч. ОО. Т. Турчмановичъ, Д. Гичко, М. Флюнтъ, Т. Грабець, І. Лискевичъ, А. Полянскій, Р. Залѣтачь, М. Калиничъ, П. Княжинскій, П. Присташъ, І. Господаревскій, М. Зубрицкій; Т. Борысь 1 зр.									
		7	—	—					
всего	2343	12	164615	—	всего	1465	50	10000	—
розходъ	1465	50	10000	—					
Остае въ касѣ	877	62	154615	—					

II. Въ Обще-рольнич. кредит. Заведеню: 3.500 зр. потрутивши І. рату Вайглеровъ.

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВИЙ.

П р и х ђ д њ	Готѣвкою		Р о з х ђ д њ	Готѣвкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ зъ мая	3362	19	1. Переносъ зъ мая	2407	50
2. Ольшанскій Іоаннъ	30	—			
3. Гойдышъ Володимиръ	5	—			
4. Горницкій Емилианъ	17	85			
5. Пирожокъ Михаилъ	40	—			
6. Вишовичъ Алексѣй	20	—			
7. Левицкій Володимиръ	14	—			
8. Станчакъ Іоаннъ	47	53			
9. Осмакъ Романъ	5	—			
10. Деканатъ Яелискій	15	—			
всего	3556	55			
розхѡдъ	2407	50			
Остае въ касѣ	1149	05			
			всего	2407	50

В. ФОНДЪ РАЗПОРЯДИМЫЙ.

П р и х ђ д њ	Готѣвкою		Р о з х ђ д њ	Готѣвкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ зъ мая	11582	49	1. Переносъ зъ мая	11031	75
2. Деканатъ Балигородскій	85	—	2. Передатки побралаи:		
а именно зложили по 10 зл. Вв. ОО. Тытаръ Іоаннъ, Стукачъ Павло, Ясеницкій Кшир. Гукевичъ Вол., Чайковскій Вол., Згорлякевичъ Францъ Минковичъ Емилианъ; 15 зл. зложивъ О. Мокрицкій Вас.			Раставецка Елеонора	15	—
3. Деканатъ Высочанскій а именно зложили: ОО. Чайкойскій Григ. 30 зл., Петровкій Мих. 20 зл. Хтѣй Алек. 10 зл. 50 кр., Прухницкій Мих. 10 зл. и Янѣвъ Петръ 5 зл. 25 кр.	75	75	Козаневичъ Іосифа	25	—
4. Деканатъ Каньлудцкій а именно зложили по 10 зл. Ввч. ОО. Ивасѣвка Алекс., Зятикъ Макс., Кушиѣръ Евстах., и Шумило Тома, Волошиньскій Вас. 17 зл. 75 кр. и Бенцѣвъ Андрей 8 зл.	65	75	Юзефовичъ Корнелія	40	—
5. Деканатъ Перемыско - Загородскій а именно зложили по	30	—	Новосидлевска Антон.	10	—
			Лисковацка Сильвія	10	—
			Насальска Клявдія	65	—
			Дутковска Іосифа	10	—
			Ваць Мальвина	30	—
			Менциньска Климентина	70	—
			Подлуска Климентина	50	—
			Грыцай Елена	50	—
			Куцѣль Яковина	60	—
			Лисковацка Гонората	25	—
			Литыньска Анна	10	—
			Лукашевичъ Павлина	10	—
			Грабска Аделя	10	—
			Мацюракъ Савина	25	—
			Лукашевичъ Теофиля	25	—
			Махникъ Емилиа	80	—
			3. Ремунарація касіера, секретаря, контролъора, слуги консист. за часъ ѡтъ 1. сѣчня до 30. червня 1898	165	—

П р и х о д ъ	Готівка		Р о з х о д ъ	Готівка	
	вл.	кр.		вл.	кр.
10 зл. Всч. ОО. Маликъ Иги., Залескій Вас. и Гайдукевичъ Волод.			4. Порто почтове	—	85
6. Деканатъ Куликѳвскій	94	70	5 Штемплѣ на квѣты за купоны		7 19
именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. Телесницкій Д., Сев. Мацюракъ, Теод. Козакъ, Ивапець Іос., Жарскій Мих., Залитаць Мих., Пясецкій А., и Пелехъ Іос.; О. Кар. Должицкій зложивъ: 14 зл. 70 кр.			всего	11824	61
7. Деканатъ Жукотынскій	130	—			
именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. Турчмановичъ Т., Яворскій Корн., Флюнтъ М., Зубрицкій Мих., Княживьскій П., Грабець Т., Гичко Дюн., Лисикевичъ І. и Полянскій Алекс.; по 20 зл. зложили: ОО. Калиничъ Макс. и Присташъ Ілія.					
8. Стеццининъ Алексей	20	—			
9. Кашубинскій Юліянъ	11	—			
10. Лазуркевичъ Левъ	10	—			
11. Деканатъ Мокрянскій	122	—			
именно зложили по 10 зр. Всч. ОО. К. Рудавскій, Ю. Чайковскій, Ант. Слоньскій, І. Малиркевичъ, Іос. Скобельскій, Н. Курывчакъ, В. Скобельскій, Юл. Плятекъ, 12 зл. 50 кр. Ип. Хилякъ 20 зл. 50 кр., Пав. Левицкій 14 зл.					
12. Станчакъ Іоаннъ	14	—			
13. Осьмакъ Романъ	15	—			
14. Деканатъ Яслискій	203	52			
именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. Андр. Кочиркевичъ (мол.), Сим. Колодѣй, І. Мерена, Іос. Копыстанскій, Ник. Волошиновичъ, Ник. Бурмиць, Дим. Габла, І. Марковъ, Ил. Маковей, Ант. Бескидь, Генр. Полянскій, Вол. Полошиновичъ, Д. Чертежинскій, Л. Волянскій; по 14 зл. зложили: Андр. Кочиркевичъ (стар.),					

П р и х ђ д њ	Готѣвка		Р о з х ђ д њ	Готѣвка	
	ал.	кр.		ал.	кр.
Р. Кмицикевичь, І. Лѣщиньскій, Е. Автоновичь; В. Ольшаньскій 7 зл. 52 кр.					
15. Деканатъ Потелицкій . . . именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. І. Дуцько, Н. Осъмѣловскій, В. Плешкевичь, А. Колпачкевичь, Ю. Манастирскій, Н. Б. Ломницкій, Авт. Паславскій, І. Гиссовскій, В. Сиротиньскій, І. Лазорь, Е. Горницкій, Д. Гура, В. Демчукъ, В. Кмицикевичь; І. Гавришкевичь 14 зл.	154				
16. Деканатъ Порохницкій . . . именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. І. Борисевичь, А. Дыгдалевичь, Т. Скородыньскій, Я. Нереновичь; І. Полянскій 11 зл. и Іоаннь Созаньскій 20 зл.	71				
17. Созаньскій Владиславъ . . .	10				
18. Деканатъ Высочаньскій . . . именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. Корн. Лодиньскій и Ем. Гомза.	20				
19. Деканатъ Ярославскій . . . именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. Романъ Пасѣчиньскій, Игнатій Вахвявинь, Іосифъ Заремба, Петро Годованьскій, Іоаннь Гомза и Димитрій Ухноть.	60				
20. Деканатъ Сокальскій . . . именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. Емилианъ Крыницкій, Михаиль Николаевичь, Яковъ Корчиньскій; О. Антоній Фолнесь 5 зл.	35				
21. Деканатъ Лѣскій именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. Михаилъ Ясеницкій, Николай Нѣсевичь Добрянскій, Болеславъ Калужвяцкій, Григорій Макарь, Михаилъ Сливиньскій и Михаилъ Шатыньскій. На сплату залеглостей зложили ОО. Мих. Ясеницкій 6 зл. и	71	25			

П р и х о д ъ	Готівка		Р о з х о д ъ	Готівка	
	зл.	кр.		зл.	кр.
Ник. Нѣсевичъ Добрянскій 5 зл. 25 кр.					
22. Бачинскій Николай . . .	10	—			
23. % отъ Листовъ заставныхъ Банку краевого	183	08			
24. % отъ Листовъ заставныхъ Товариства кред. земск. и штемель	1863	71			
всего	14937	25			
розходъ	11824	61			
Остатъ въ касѣ	3112	64			

П о в т о р е н ь е :

Дня 30. Червня 1898 має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный готівка	877 зл. 62 кр., цѣннй паперы	154650 зл. — кр.
II. " резервный "	1149 " 05 " " "	— " — "
III. " розпорядимый "	3112 " 64 " " "	— " — "
Всего готівкою	5139 зл. 31 кр., цѣннй паперы	154650 зл. — кр.

Отповѣдно до того справозданя найдено въ касѣ:

I. Въ цѣннхъ паперахъ		154650 зл. — кр.
II. 1. на книж. щадничихъ Перем. касы оцади. Ч. 17124		378 " 80 "
2. " " " Львовск. касы оцади. Ч. 16958		500 " — "
3. " " " Общ. „Вѣры“ Ч. 136		4177 " 69 "
4. готовыми		82 " 82 "
разомъ		5139 зл. 31 кр.

Кромѣ того находить ся въ касѣ книж. щад. „Вѣры“ Ч. 150 на 208 зл. 31 кр. за требники легованй бл. п. Архипресв. Гр. Шашевичемъ въ користь вдов-сирот. Института.

Миронъ Подолинскій
предсѣдатель.

Е. Менцинскій
секретарь.

М. Копко
касієръ.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 16. Липня 1898.

Х Р О Н И К А.

Въ пропозицію принятї:

- Ч. 3476. На парохію Дворцѣ, дек. Угровского: 1. Мазикевичъ Викторъ, 2. Мосьевичъ Володимиръ, 3. Липинскій Іосифъ, 4. Маляркевичъ Алексей, 5. Насальскій Володимиръ, 6. Мокрицкій Ант., 7. Жарскій Михаилъ, 8. Гумецкій Корнилій, 9. Колтунюкъ Николай, 10. Литыньскій Миронъ, 11. Жарскій Іоаннъ, 12. Яцевъ Антоній, 13. Осмѣловскій Николай, 14. Маковой Іліи, 15. Барновичъ Антоній, 16. Киричынскій Стефанъ, 17. Козакъ Теодоръ, 18. Полянскій Іоаннъ, 19. Ольшанскій Іоаннъ.
- Ч. 3477. На парохію Малковичи, дек. Перемыско-Загородского: 1. Маликъ Игнатій, 2. Сѣлецкій Алекс., 3. Ленчикъ Іосифъ, 4. Калужняцкій Игнатій, 5. Деминчикъ Іоаннъ, 6. Жолкевскій Антоній, 7. Круликовскій Іосифъ, 8. Гумецкій Алекс., 9. Кузикъ Петръ, 10. Парацакъ Василій, 11. Виковичъ Алекс., 12. Лучечко Петръ, 13. Фолисъ Антоній, 14. Юрчакевичъ Михаилъ, 15. Ольшанскій Іоаннъ, 16. Станьчакъ Іоаннъ.
- Ч. 3474. На парохію Кульчицѣ, дек. Самборского: 1. Ильницкій Іоаннъ, 2. Билиньскій Григорій, 3. Насальскій Волод., 4. Шайдзицкій Іосифъ, 5. Гордынскій Димитрій, 6. Крыницкій Іоаннъ, 7. Гумецкій Юліанъ, 8. Раставецкій Счастный.
- Ч. 3481. На парохію Долина, дек. Бѣцкого: Полошиневичъ Даніилъ.
- Ч. 3482. На парохію Свидникъ, дек. Старосамборского: Брыкъ Алексей.
- Ч. 3483. На парохію Долгомостиска дек. Судововишевского: 1. Царевичъ Гервазій, 2. Осмѣловскій Николай, 3. Сапрунъ Михаилъ, 4. Мусѣй Теофиль, 5. Трешневскій Михаилъ, 6. Бованко Атаназій, 7. Круликовскій Іосифъ, 8. Гумецкій Алекс., 9. Виковичъ Александеръ.
- Ч. 3480. На парохію Колодно, дек. Куликовского: 1. Липинскій Іосифъ, 2. Калиничъ Максимъ, 3. Насальскій Волод., 4. Царевичъ Гервазій, 5. Лепкій Даніилъ, 6. Хомишинъ Максимъ, 7. Козакъ Теодоръ, 8. Винницкій Іосифъ, 9. Гумецкій Алекс., 10. Пясецкій Левъ, 11. Гура Даміанъ, 12. Гоцкій Волод., 13. Фолисъ Антоній.
- Ч. 3485. На парохію Избы, дек. Мушиньского: 1. Сенета Іоаннъ, 2. Туряньскій Михаилъ, 3. Грабець Теодоръ.
- Ч. 3487. На парохію Горынецъ, дек. Любачѣвского: 1. Сапрунъ Михаилъ, 2. Габлинскій Петръ, 3. Федевъ Іоаннъ, 4. Гумецкій Алекс., 5. Лучечко Петръ, 6. Паньковскій Николай.
- Ч. 3488. На парохію Куличковъ, дек. Белского: 1. Сапрунъ Михаилъ, 2. Николайчукъ Мартинъ.
- Ч. 3490. На парохію Чорне, дек. Дукляньского: 1. Кордасевичъ Романъ, 2. Дуркотъ Макс., 3. Юрчакевичъ Михаилъ.

- Ч. 3489. На парохію Рыботычи, дек. Добромильского: 1. Борысь Сімеонъ, 2. Титаръ Іоаннъ, 3. Кадужняцкій Левъ, 4. Годкій Володимиръ.
- Ч. 3491. На парохію Ляшки, дек. Ярославского: 1. Калиничъ Максимъ, 2. Кмицикевичъ Романъ, 3. Насальскій Волод., 4. Лихицкій Теодозій, 5. Созанскій Іоаннъ, 6. Сологубъ Василій, 7. Ленкій Даніиль, 8. Кузевъ Іоаннъ, 9. Маковой Ілія, 10. Полянскій Іоаннъ, 11. Фолисъ Антоній.
- Ч. 3445. О. Дуткевичъ Сімеонъ зрезигновавъ зъ наданой ему презенты на парохію Вербиця, дек. Угнівского, прото выслано нову пропозицію въ которой номѣшеніи суть слѣдующіи кандидаты: 1. Насальскій Володимиръ, 2. Колтунюкъ Николай, 3. Жукъ Георгій, 4. Литыньскій Миронъ, 5. Яремкевичъ Василій, 6. Гумовскій Петръ, 7. Мельникъ Артемій, 8. Сапрунъ Михаилъ, 9. Гивилевичъ Володимиръ, 10. Савойка Теодоръ, 11. Гукевичъ Володимиръ, 12. Гермакъ Казимиръ, 13. Матвіясъ Іоаннъ, 14. Фолисъ Антоній, 15. Гура Даміянъ.

Именованія:

- Ч. 3449. О. Гукевичъ Константинъ, дотеперѣшній завѣдатель деканата Добромильского, им. дѣйствительнымъ деканомъ.
- Ч. 4045. О. Ярема Теодатъ, служитель Покаянію при тут. катедральномъ Храмѣ, им. Вице-Ректоромъ при духовной Семинаріи въ Львовѣ.

Отличія крылошанскій получили:

- Ч. 3522. О. Кульматыцкій Юліанъ, парохъ въ Гороховцяхъ.
- „ 3255. „ Гамерскій Іоаннъ, парохъ въ Пеляхъ.
- „ 4124. „ Пасѣчинскій Романъ, парохъ въ Краснѣмъ.
- „ 4125. „ Бачинскій Станиславъ, парохъ въ Турочкахъ ниж.

Презенты получили:

- Ч. 2024. О. Круликовскій Іосифъ, на Долгомостиска дек. Судовошишенського.
- „ 3855. „ Миколайчукъ Мартинъ, на Куличкѣвъ дек. Белского.
- „ 3961. „ Жукъ Георгій, на Вербицю дек. Угнівского.
- „ 4048. „ Гордынскій Димитрій, на Кульчицѣ дек. Самбѣрского.
- „ 4164. „ Брыкъ Алексей, на Свидникъ дек. Старосамбѣрского.
- „ 4168. „ Белкотъ Кароль, на Райтаревичи дек. Мостиского.

Завѣдательства получили:

- Ч. 4088. О. Маріанъ Іоаннъ Повхъ, Еромонахъ Чина св. В. В. въ Крыстинополи дек. Белского.
- Ч. 4113. О. Чирвянскій Миронъ, въ Воцанцяхъ, дек. Комарнянского.
- „ 4122. „ Попель Михаилъ, въ Бѣбрцѣ дек. Лѣского.

Сотрудництва получили:

- Ч. 3960. О. Гумецкий Юліанъ, въ Волькахъ мазовецкихъ дек. Потелицкого.
 „ 4041. „ Миколаевичъ Константинъ, въ Крыницѣ дек. Мушиньского.
 „ 4057. „ Копыстянскій Романъ, самостоятельне въ Межибродю дек. Сяноцкого.
 „ 4226. „ Антоновичъ Маіянъ, въ Красномъ дек. Высочаньского, яко дірігенсъ.

Отпустку для поратованя здоровья получили:

- Ч. 3555. О. Антоновичъ Маріянъ, на 4 недѣль.
 „ 3623. „ Борысъ Теодоръ, на 6 недѣль.
 „ 3840. „ Грицькъ Григорій, на 4 недѣль.
 „ 3967. „ Борковскій Іеронъ, на 6 недѣль.
 „ 4115. „ Гандякъ Михайль, на 6 недѣль.
 „ 4136. „ Кокуревичъ Михайль, на 4 недѣль.
 „ 4149. „ Крайчикъ Емилиянъ на 8 недѣль.

- Ч. 3827. Высоке ц. к. Намѣстничество розпорядженемъ зъ дня 14. Липня 1898, Ч. 62589 призволило на дотацію рочныхъ 300 зл. зъ религійного фонда, для сотрудника пароха въ Середномъ вел. дек. Ольховецкого на одень рѣкъ.
 Ч. 3876. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 20. Липня 1898, Ч. 62582 призволило на таку саму дотацію для сопомочника пароха въ Волькахъ мазовецкихъ дек. Потелицкого на одень рѣкъ.

Ж Е Р Т В Ы :

Ч. 3875. Преч. урядъ дек. Лѣвскій довѣсь сюда, що въ мѣсяци Липню с. р. жертвовали на будову церкви въ Тырявѣ волоской: Благор. П. Іоаниъ Мевциньскій ц. к. ревидентъ при Дирекціи Скарбу въ Львовѣ 50 зл., — такъ само попередно свѣтлый фелонъ вартости 80 зл. Благор. П. Іоаниъ Прокопскій ц. к. офиціалъ при Дирекціи Скарбу въ Ярославю 10 зл. На тую саму цѣль жертвовали давиѣйше Благор. Михайль Шнаковскій мѣщанинъ зъ Тырявы волоской 100 зл. и Благор. Яковъ Дохнякъ емер. учитель 50 зл.

Отъ Еписк. Консистеріи.

Перемышль, дня 22. Серпя 1898.

Константинъ,
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХИИ.

РѢКЪ 1898.

Выдано 6. Вересня.

Ч. IX.

Ч. 4364.

Ч. 58.

Высоке ц. к. Намѣстництво переслало сюда подъ днемъ 20. Серния с. р. ч. 74712 слѣдуюче:

„Его цѣсарске и королѣвске Апостольске Величество Найвысшимъ Постановленемъ зъ 3. Липня 1898 благоволили милостивѣйше вдовамъ цо гр. кат. священникахъ, котри вже побирають рѣчный даръ зъ ласки зъ фонда религійного позволити ѓтъ 1. сѣчня 1899 пѣдвышене того побору на рѣчныхъ 200 злр.

Заразомъ Его Величество уполномочили милостивѣйше С. Е. Пана Министра Вѣроисповѣданя и Просвѣты дабы тымъ вдовамъ вызначавъ датки на выховане не заосмотреныхъ малолѣтнихъ дѣтей въ квотѣ по 40 злр. для каждой дѣтины ажъ до укѣнченя 24. року жия, або попередного заосмотреня, олнакожь съ тымъ условемъ, що сума даткѣвъ для одной родины не може выносити бѣльше якъ 200 злр.

Даръ зъ ласки може бути признаный навѣтъ тымъ вдовамъ, котрыхъ умершій мужъ менше якъ 10 лѣтъ повнивъ обязанности душпастьерскій, а такожъ сиротамъ безъ родичѣвъ и сиротамъ, котрыхъ мати не побирае дару зъ ласки, въ квотѣ по 40 злр. ѓтъ одного лица а не менше якъ 100 злр. на одну родину.

О тѣмъ маю честь завѣдомити Всесвѣтлѣйшій Ордынарь въ слѣдстве рескрипту С. Е. Пана Министра Вѣроисповѣданя и Просвѣты зъ дня 16. липня 1898 ч. 1728 съ примѣчанемъ, що ц. к. Намѣстництво заряджуе що потреба, щобы пѣдвысшей поборы могли бути зъ 1 сѣчня 1899 истинно асигнованѣ“.

Подаючи съ особливою радостію до вѣдомости Прч. Духовенства Его цѣсарского и королѣвского Апостольского Величества Найвысше Постановлене, змѣряюче до получшеня гѣркой долѣ вѣдѣвъ и сирѣтъ по священникахъ, а то, якъ видво зъ тенору повышого, и тыхъ вѣдѣвъ и сирѣтъ, котри до теерь нѣякого дару

О пѣдысшкю до-теерьшного рѣчного дару зъ ласки зъ фонда рел. вдовамъ и сирѣтамъ по священникахъ.

зъ ласки не побирали, котрѣ отже ѳтповѣдными поданями до Выс. ц. к. Намѣстництва звернути ся повинни, Еп. Консисторія не сумнѣвае ся и на хвилю, що Прч. Духовенство плекаючи заедно въ сердцахъ своихъ династичнїи чувства и ѳтзначающе ся щирою любовію, та непохитною вѣрностію и преданностію для Найвысшой Особы Нашого Найяснѣйшого Монарха, прїеме съ великою вдячністію тое нове добродѣйство, котрымъ Ёго Величество въ ювілейномъ роцѣ 50-лѣтнего панования Свого назначити намѣрили Свою великодушнїость и ѳтцѣвску опѣку надъ тыми, що то подъ тигаромъ недостаткѣвъ до теперъ унадаючи безъ выгяду на лучшу будучнїость коротали въ нуждѣ жите свое. ѳтъ кѣлькохъ десяткѣвъ лѣтъ и Іерархія духовна и репрезентанты народа трудили ся въ справѣ получшеня незавидной долѣ вдѣвъ и сирѣтъ священническихъ, але безъ видимыхъ результатѣвъ; та и въ томъ разѣ многї сумнѣвали ся, чи тїи заходы увѣчанїи будутъ пожеланнымъ успѣхомъ. И ото Ихъ ц. к. Ап. Величество. Наймилостивѣйшїи Нашъ Цѣсарь, въ невысказаной добрѣтѣ Своей, яко благородный, добрый батько промышляющей неперестанно о щастї дѣтей Своихъ, звернули ся зъ ласкою и доброжичливостію Своею до вдѣвъ и сирѣтъ нашихъ подаючи имъ можнїость до заспокоеня найконечнѣйшихъ потребъ жита.

Тожъ Прч. Духовенство зъумѣе оцѣнити благородне сердце и превелику добротливѣсть Найяснѣйшого Нашого Монарха и стане съ пѣдвоенною ревностію молити Бога Всевышнього о здраве и якъ найдовшїи вѣкъ для Великодушного Добродѣя, Нашого Наймилостивѣйшого Цѣсаря и Пана, плекаючи въ сердцахъ своихъ и въ сердцахъ нашего всегда вѣрного и преданого Найвысшой Династїи народа чувства глубокои вдячности, нѣколи непоколебимой вѣрности и найщиршой любви до Ихъ ц. и к. Ап. Величества и цѣлого Найвысшого, Пануючого Дому.

Отъ Еп. Консисторїи.

Перемышль, дня 1. Вересня 1898.

Ч. 4379.

Ч. 59.

О духовн. реколекціяхъ въ дух. семинаріи во Львовѣ.

Выдѣлъ Товариства св. Апостола Павла у Львовѣ просивъ насъ пѣдъ днемъ 20. Серпя 1898 ч. 39 о оголошене, що на дняхъ 27., 28., 29. и 30. Вересня н. ст. сего року ѳтбудутъ ся реколекціи духовнїи для Всч. Овященства въ семинаріи руской у Львовѣ. Початокъ дня 27. Вересня (вторникъ) вечеръ.

Подаючи съ прїятностію се оголошене до вѣдомости, маемъ надѣю, що Всч. Духовенство Нашой Епархїи якъ найчисленнѣйше возьме участь въ тыхъ реколекціяхъ.

Отъ Еп. Ординарїята.

Перемышль, дня 24. Серпя 1898.

На прошене Прч. Уряду парохіяльного въ Хлипляхъ, дек. Комарнянського оголошує ся понизше, прислану тутъ одозву и взыває ся горячо Всч. Духовенство, щобы справою тою усердно заняло ся и жертвами къ ѳтбудованю погорѣвшой Церкви причинило ся:

О жертвахъ на будову церкви въ Хлипляхъ.

„Не задя пустого якъ бы кто думавъ звычайю, але дѣйственною пекучою конечностю приневолені есьмо до численнихъ сегорѣчныхъ одозвъ ювильныхъ прилучити и нашу одозву о складки на будову новой церкви въ Хлипляхъ, повѣта Мостиского. Треба бо знати, що парохіяне тутейші ѳтъ трийцять и трехъ лѣтъ позбавлені суть святинѣ Божой, тои найкрѣпшой твердынѣ нашего св. обряду и народности. Середъ пѣзной ночи повставъ тогды въ навечеріє св. Богоявленія страшный пожаръ въ серединѣ церкви зъ невѣдомой причины и знищивъ еи до гла вразъ съ всеми дорогоцѣнными приборами церковными, бо о выратованю тыхже не могло бути и бесѣды. Коли бо збѣгли ся парохіяне на мѣстце катастрофы, представивъ ся имъ страшный видъ знищена зъ цѣлого бо храму Божого лишила ся тѣлько купа попелу и недогаркѣвъ. Не треба и казати, якъ гѣрко заплакали и затужили осиротѣлі дѣти за своею матерію - церковю, може еще въ бѣльшой мѣрѣ, якъ колись плакали Израильтяне въ неволи Вавилоньскѣй за своимъ величавымъ храмомъ Єрусалимскимъ и за своею ѳтчиною, тымъ паче, що бачили, що не такъ скоро задя убожества прійдуть до новой церкви. На разѣ провизорично збудовано малу каплицю та заосмотрено еи въ найпотребнѣйшій рѣчи литургічній. Та ѳтъ зубъ часу дѣбравъ ся и до тои маленькой твердынѣ народной и пѣдгризъ еи до тои степени, що задя грозячого небезпеченства упадку може бути каждой хвилѣ черезъ власти замкнена. Зъ тои причины рѣшивъ ся комітетъ парохіяльный за помочю Божою розпочати будову новой церкви въ слѣдуючѣмъ роцѣ, если тѣлько роздобуде ѳтповѣдні фонды, котрыхъ ту на жаль нема. Тай не можъ дивувати ся сему, зваживши, що тутейшій народъ задя лихого грунту и браку зарѣбкѣвъ естъ дуже бѣдный; а коли ще до того додамо послѣдній тяжкій лѣта, выдатки конкуренційнѣ на парохіяльнѣ будынки, та голодъ въ послѣднѣмъ роцѣ, то рѣчею естъ зо-вѣсьмъ природною, що парохіяне упали въ великій довги и залежности податковѣ. Зъ тои причины народъ вже теперъ несе послѣдну свою кервавицю на заспокоєне докучливыхъ тигарѣвъ. Въ такихъ обставинахъ безвзглядне стягане конкуренціи потягнуло бы за собою дуже сумні наслѣдки, бо по при иншѣмъ вызуло бы не одного зъ батькѣвского грунту на користь глитаѣвъ-нехристѣвъ. Но въ тѣмъ неѳраднѣмъ положеню памятаючи на слова Христовѣ „Просите и дасть ся вамъ“ потѣшаемо ся милою надѣєю на постороннѣ помѣчь. Тожъ мы днесъ въ тѣй цекучѣй потребѣ вытигаемо свои скостенѣлі руки съ покѣрною просьбою до нашего патріотичного Загалу а особливо нашего Всч. Духовенства и просимо: ВП. Родимцѣ звольте ласкаво кинути лепту на будову згаданой церкви, а мы своими молитвами выпросимо у Всевышнего благословеніє Боже и всяке благо для нашихъ Дѣдѣвъ. — Ласкаві жертвы и наименшій пріймає съ вдячностю: Урядъ парохіяльный въ Хлипляхъ п. Крукеничи. — ѳтъ гр. кат. Уряда парохіяльного въ Хлипляхъ, дня 22. серпня 1898. — Въ имени парохіянь: Свящ. Симеонъ Борисъ“.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 3. Вересня 1898.

Х Р О Н И К А.

Отличія крылошаньскій получили:

- Ч. 4375. О. Савчивъ Іоанвъ, профессоръ религіи при ц. к. II гимназіи въ Перемышлі
„ 4376. „ Копко Максимъ, профессоръ религіи при ц. к. учительской Семинаріи
женьской въ Перемышлі.
„ 4377. „ Кмитъ Полісвктъ, профессоръ религіи при ц. к. гимназіи въ Дрогобычи,
и именованый тіт. Совѣтникомъ Еп. Консисторіи.
„ 4340. „ Кушиѣръ Едвардъ, Деканъ Старосамбѣрскій и парохъ въ Стороной.

- Ч. 4341. О. Кушиѣръ Едвардъ, дотенерѣшный завѣдатель деканата Старосамбѣр-
ского, именованый дѣйствительнымъ деканомъ.

Завѣдательства получили:

- Ч. 4385. О. Добрявскій Николай, въ Коростѣ, дек. Устрицкого.
„ 4417. „ Каламунецкій Петро, въ Новици, дек. Бѣцкого.

Сотрудництва получили:

- Ч. 4295. О. Ломницькій Сава, въ Завишні, дек. Белского. О. Бенцѣвъ Андрей, въ
Тартаковѣ, дек. Сокальского.

- Ч. 4338. Гевричь Антоній, укрѣпченый богословъ, получивъ отъсутству зѣ тут. Епар-
хіи на Епархію Станиславѣвску.

- Ч. 4325. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зѣ дня 11. Серпня 1898, Ч.
68309 продовжило дотацію рѣчныхъ 300 зл. зѣ фонда религіиноу для
сопомочника пароха въ Ольхѣвняхъ дек. Ольховецкого, на часть душпаствы-
рованя тамошного пароха О. Теодора Семечки.

До каноничной институціи завѣзвані:

- Ч. 4474. О. Жукъ Георгій, на парохію Вербіця, дек. Угнѣвского.
„ 4475. „ Брыкъ Алексей, на Свидникъ, дек. Старосамбѣрского.
„ 4476. „ Круликѣвскій Іосифъ, на Долгомостиска, дек. Судововишевского.
„ 4432. „ Миколайчукъ Мартинъ, на Куличкѣвъ, дек. Белского.

Отъ Еписк. Консисторіи.

Перемышль, дня 5. Вересвя 1898.

Константинъ,
Епископъ.

02/W

№ 10/12

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1898. Выдано 16. Вересня. Ч. X.

Ч. 61.

Ч. 4690.

О смерти бл. п. Цѣсаревы и Королевы Елисаветы.

Всѣ народы Австрійско-Угорской Монархіи задрожали зъ болю и перераженіемъ на вечувану вѣсть смутку, що ихъ вразила до глубины сердца.

Смертоносне оружіе підлого скрытоубійника убило Матѣрь нашей отчины. Ёи Величество наша Найяснѣйша Панѣ Цѣсарева и Королева ЕЛИСАВЕТА дня 10. вересня с. р. збѣтала замордована ударомъ штилета въ сердце рукою безбожного анархіста въ мѣстѣ Женевѣ въ Швайцаріи.

Тая Найдостойнѣйша Панѣ, що никому въ житію своемъ ничего злого не здѣлала, що жите свое посвячала добротности для хорыхъ, убогихъ, онущенныхъ и тернячихъ, що домамъ Божимъ, шпиталиамъ и заведеніамъ добродѣйнымъ щедрі запомоги давала, згнула невинно зъ руки бѣшеного ворага всякого ладу людского и закона Божого.

Мовъ бы громъ зъ ясного неба ударила вѣсть тая всѣ народы не лишъ Австрій но и цѣлого свѣта; бо съ перестрахомъ узрѣли они, що мѣжь ними жіють одыницѣ не варті назвы имени чоловѣка, злочинники для котрыхъ нема ничъ святого, що въ бѣлый день наадають найнесвиннѣйші и найвысші Особы.

Загальною, горячо отчутую жалобою покрылись всѣ народы дорогои нашей отчины Австрій, а въ той великой родинѣ народѣвъ и мы Русины вѣрні сыны великой Австро-Угорской Монархіи.

Слезавымъ окомъ и сердцемъ повнымъ горячо бѣдчутаго жалу споглядаемъ на трумну нашої Дорогой Цѣсаревон, и лучимо жалъ нашъ, и бѣль въ спѣвчугю съ зраненымъ бѣтъ болю сердцемъ Найяснѣйшого Пана нашего Цѣсаря и Короля Францъ-Іосифа I.

Спѣвѣчуемо съ Нимъ, найлѣпшимъ Отцемъ нашимъ, що въ часѣ 50-лѣтнього панованя свого, тѣлько ласкъ, дарѣвъ и доказѣвъ отцѣвскои любви дававъ всѣмъ народамъ скиптру Его пѣдчиненымъ. Отчуваемъ гѣркій жалъ и смутокъ, якій стиснувъ сердце Найяснѣйшого Пана и Цѣсаря нашего, що недавно еще зложивъ въ передвчасну могилу єдынака своего Сына, неѣтжалованого нами Наслѣдника Престола Архікннзя Рудольфа, а нынѣ зложити має Найдостойнѣйшу Подругу житя свого, що вѣкъ свѣй посвятила и щастя своего шукала ино въ милосердію и добротинности для потребующихъ и тернячихъ.

Направду, новий той крестъ, новий той ударъ, що зъ невыслѣдимыхъ совѣтѣвъ Божихъ упавъ на Найяснѣйшого Пана и Цѣсаря нашего причинитъ ся лишъ до того, що узы любви, вѣрности и преданности, якѣ народы Австрій съ Найдостойнѣйшимъ Милостиво намъ Пануючимъ Домомъ Габсбургскимъ и съ Освященою Особою Его Величества Цѣсаря и Короля нашего Францъ Іосифа I. лучили, еще тѣснѣйше получатъ ся!

Занесѣмъ горячій молитвы нашѣ до „Царя Царей“, чтобы праведну Душу Найяснѣйшой Панѣ нашої Цѣсаревы Єлисаветы принявъ въ царство свое, а чтобы Дорогого сердцамъ нашимъ Пана и Цѣсаря нашего Францъ-Іосифа I., котрого подобалось Богу такъ тяжело засмутити, потѣшивъ, хоронивъ, и благословивъ!

Я изъ своєї стороны ѣтслуживъ уже съ ВПр. Капитулою дня 14. с. м. въ моєй катедральной церкви поминальнє богослуженє за упокой душѣ благовѣрной Цѣсаревы и Королевы Єлисаветы и зложивъ чувства вѣрности и преданности и спѣвчутє жалу для Найдостойнѣйшой Особы Цѣсаря нашего за себе, Капитулу, Клиръ и вѣрныхъ моєи Епархіи на руки ц. к. Представителя Власти. Поручаю теперъ Вєч. О. Душпастврамъ, чтобы въ найблишну Недѣлю прочитали се посланіє народови, завѣзвали єго до горячої молитвы за здоровє Цѣсаря и за упокой душѣ бл. п. Цѣсаревон Єлисаветы, заповѣли и ѣтслужили въ найблишнѣмъ дни торжественне заупокойнє Богослуженє съ нарастасомъ за упокой душѣ Бг; запросивши, где бы находили ся, ц. к. и автономічій Власти и школы, послѣ попередного порозумѣннє ся що до дня и години.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 15. Вересня 1898.

Константинъ,
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1898.

Выдано 27. Вересня.

Ч. XI.

Ч. 62.

Ч. 424/орд.

Константинъ Чеховичъ

О Синодѣ
діецеціальномъ.

Божю Милостію и святого Апостольскаго Престола благословенемъ Епископъ Перемыскій, СамбѢрскій и СявѢцкій, Тайный Шамбелянъ Ёго Святости Папы Льва XIII., Рыцарь Ордена напекскаго св. Петра, Членъ и Вицемаршалокъ СобѢма королевства Галиціи и Володомиріи съ великимъ княжествомъ Краковскимъ и пр. и пр.

Всему Всечестному Духовенству мірскому и монашескому миръ о Господѣ и Наше Архіерейске благословеніе.

Идучи за примѢромъ св. АпостолѢвъ, котрѢ въ ЄрусалимѢ зѢбрали ся були разомъ зъ старѢйшинами на соборѢ, щобы соборно рѢшити сиѢръ, якій тогды повставѢ бувъ въ Антіохіи мѢжъ христіанами що до обовязуючої сили Мойсееваго закона церемоніальнаго и щобы дати имъ наставленіа¹⁾, — такожь и въ апопостольскихъ часахъ збирали ся настоятелѢ церковнѢ, котрыхъ „Духъ скатый постави епископы, пасти црковъ Господа и Бога,²⁾ на соборы, коли ходило о то, щобы выкоренити ереси, усунути роздоры въ Церкви, высказати торжественно науку Церкви, або выдати спасеннѢ постановы що до управы Церкви. Соборы тѢ суть або вселенскѢ, коли збирають ся все епископы вселенской Церкви подѢ проводомъ видимой Головы, Папы Римскаго; — або частнѢ — народнѢ — провинціальнѢ, коли збирають ся епископы одной лише части Церкви, одного народа, або провинціи церковной, подѢ проводомъ найстаршого епископа, патріярха, примаеса або митрополита; — або діецеціальнѢ, (епархіальнѢ) коли епископъ збирае около себе духовенство своєї діецезии (епархіи) и выдае для неї постановы або

¹⁾ „Собрания св. Апостолы и старцы кждѢти о словесехъ семъ“. (ДѢян. 15, 6.) ²⁾ ДѢян. 20, 28.

оголошує постанови соборів вселенських або провінціальних. Повага соборів вселенських єсть найбільша, их постанови мають силу обовязуючу для цілої Церкви, а рѣшеня въ справахъ вѣры и обычаївъ мають даръ непогрѣшности (непомыльности), понеже тѣ соборы представляють цілу Церковь учащу, котра єсть „столпъ и стѣнѣніє истинны.“¹⁾ — Рѣшеня соборівъ частныхъ обовязують ту область, котра на соборѣ єсть заступлена; ихъ повага, хотя не така, якъ соборівъ вселенськихъ, все таки єсть велика, особливо коли ихъ рѣшеня зѣстануть подтвержені святимъ Апостольскимъ Престоломъ.

На нашій Русі було кілька частныхъ соборівъ, а важнѣйші зъ нихъ суть: Берестейскій въ р. 1596. на котрѣмъ проголошено соединєне рускои Церкви зъ Римомъ, — Замостьскій въ р. 1720., котрый выдавъ для нашої Церкви соединєнои, вѣдзыскавшої миръ по многихъ невзгодинахъ перебутыхъ спасєннї постановы — и Львѣвскій р. 1891. держаний, котрый для нашої церковнои провинціи выдавъ цѣлий рядъ рѣшенъ догматичныхъ, літургичныхъ и що до управы церковнои. Рѣшеня львѣвского Собора суть для насъ именно важнї, бо на нихъ опре ся цѣле наше церковне жите и введе ся однообразнѣсть такъ въ богослужєню, якъ и въ управѣ, въ цѣлої нашій церковної провинціи. А позаякъ тѣ рѣшеня отримали подтверженє вѣдъ св. Римского Престола, то и мають силу обовязуючу для насъ. Ходить лишъ о то, щобы пѣсля звичаю въ Церкви принятого, зѣстали на соборѣ дієцезальнѣмъ торжественно оголошенї.

Вѣдколи Мы по Божїй благодати и за благословєнемъ св. Апостольского Престола, вступили на престолъ владычїи сполучєныхъ єпархїй Перемыскои, Самборскои и Сявѣцкои, було нашимъ горячимъ бажанємъ якъ найскорше вѣдиравити синодъ дієцезальнїй, на котрѣмъ бы оновѣстили ся рѣшеня Собора провинціального львѣвского зъ р. 1891. выбрали ся Исигтователѣ синодальнїй, що мають выдавати судъ о способнѣсти убѣгателѣвъ о парохїи, и судїи мѣстєвїй (judices in partibus) и рѣшили ся та оновѣстили денкѣ спасєннї для нашої єпархїи постановы. Однакожь та обставина, що Высокопреп. и Всечестнѣйша Капитула наша не була повна, именноже були опорожненї два мѣстєца найвыснїхъ достѣйникѣвъ си с. в. Архипресвитера и Архидїакона и одно мѣстєце Крилошанина соборного, перенинила выконанє того нашего бажаня, и Мы були приневолєнї передовѣмъ постарати ся о замѣщенє опорожненыхъ крилошаньскихъ мѣстєцъ. Колиж се за Божою помочїю и по милѣсти св. Апостольского Престола та Єго цѣс. и кор. Величества Цѣсаря нашего стало ся, выжидали мы лишъ догѣдного до вѣдправы синода часу, поробивши потребнїй до того пригѣтовлєнї. И гадаємо, що саме теперъ наснѣває той догѣднїй часъ, въ котрѣмъ Всечестнѣйшїй Отцѣ Душпаєтырѣ, покликанї до участи въ Соборѣ, будуть могли свободнѣйше полнити свои парохїи на часъ трєваня Собора. и прибути до нашої архїєрейскои столицѣ. Задля того назначили Мы дни: 1-го, 2-го и 3-го мѣсяця Листопада н. ст. сєго року въ котрыхъ вѣдправитъ ся Соборъ дієцезальнїй въ нашій катедральнѣй церкви Рождєства св. Іоана Крестителя въ Перемышли.

Послѣдуючи постановамъ Синода провинціального львѣвского зъ р. 1891.²⁾ и иншимъ постановамъ и звичаямъ св. католицкои Церкви завзываємъ до участи въ згаданѣмъ Соборѣ дієцезальнѣмъ: Высокопреподобныхъ и Всечестнѣйшихъ Членѣвъ нашої єпископ-

¹⁾ I. Тим. 3, 15. ²⁾ Тит. XIV. 1, 3. стр. 255.

ской Капитулы, оо. Прелатовъ, Кривошапъ Соборныхъ и Почестныхъ; — Всечестнѣйшихъ дѣйствительныхъ Совѣтниковъ и Референтовъ нашей епископской Консисторіи; — Всев. и Всеч. Профессоровъ и Докторовъ св. Богословія нашей епархіи; — Всеч. Профессоровъ и дѣйствительныхъ Учителѣвъ религіи при школахъ среднихъ и семинаріяхъ учительскихъ въ нашей діецезіи находячихъ ся; — Всеч. Настоятелѣвъ нашей духовной Семинаріи; — Всечестнѣйшихъ оо. Декановъ (Настоятелѣвъ деканатовъ) и Отпоручниковъ деканальныхъ; — Всеч. Игуменовъ Монастырей Чина св. В. В. въ Нашей діецезіи находячихъ ся и Вч. о. Прокуратора Инокимъ Чина св. В. В. въ Яворовѣ. — Наколибы котрый зъ оо. Декановъ задля оправданой персикоды не мѡгъ взяти участи въ Соборѣ, то доуженъ намъ завчасно донести, щобы Мы на его мѣсце покликали о. Вицедекана, або иного заступника зъ посередѣ деканального Духовенства. Що до Отпоручниковъ деканальныхъ, то Вч. оо. Деканы зарядятъ выборъ такихже на соборчику деканальномъ завчасно и подадутъ Намъ имена выбранныхъ, щобы Мы могли имъ, подобно, якъ и веѣмъ прочимъ участникамъ Синоду выставити грамоту упрavlяючу до участи въ Синодѣ діецезальномъ. Зъ каждого деканату має ся избрати одного отпоручника.

Веѣхъ Участниковъ Собора взываемъ, щобы въ дни 1. Листопада 1898 о 7/8 передъ полуднемъ явили ся въ Нашей архіерейской палатѣ, отки точно о годинѣ 8. въ торжественномъ походѣ удадутъ ся зъ Нами до церкви Катедральной де розбичне ся Синодъ торжественнымъ Архіерейскимъ Богослуженемъ о призванію помочи святаго Духа. Дальшій порядокъ чинностей Синода подасть ся на мѣстци до вѣдомости.

Возлюбленіи во Христѣ Брати! Зъ нетерпеливостію очѣкуемъ того дня, коли Вашъ Архіерей, окруженій такъ великимъ числомъ епархіального Духовенства заносити буде молитвы до Подателя всякого блага о Его благодать и радити буде надъ духовнымъ добромъ настави сму повѣренои Богомъ. Буде то торжество якого Наша старинна столица архіерейска еще не бачила. А въ томъ зборѣ нашомъ буде и самъ Господь Исусъ Христосъ „посредѣ насъ.“ Онъ бо сказавъ: „Идѣже ко еста два или трие собрани къ намъ мѡе, тѣ есмь посредѣ ихъ.“¹⁾ А где Исусъ Христосъ, тамъ и благодать Божя, и при той то благодати Божьей поїде наша праця соборна усильнио. И мы надѣємо ся по томъ Синодѣ великой корысти для нашей Богоспаваемой Епархіи: Оповѣстятъ ся мудры рѣшеня Собора провинціального львовского и войдутъ въ цѣлой епархіи въ жите, выберутъ ся Испытователѣ синодальніи, котри пося совѣсти будутъ выдавати судъ о здѡбности або нездѡбности убѣгателѣвъ о приходства, выберутъ ся судіи, що будутъ зъ порученя Апостольского Престола на мѣстци дослѣджувати справъ въ случаю апеліаціи, выдадутъ ся гдєякі постановы потребніи и пожиточніи для управы церквей нашей епархіи, заявлятъ ся желаня духовенства, познають ся и вымѣняють мѣжь собою гадки Отцѣ духовній зъ найотлеглѣйшихъ сторѡнъ нашей просторой епархіи, навязуть ся тѣснѣйшіи, щирѣйшіи звязи мѣжь Всч. Духовенствомъ и ихъ Архіереємъ. Чижъ то не велика и не гарна цѣль?

Щобы же ту такъ важну цѣль осягнути, треба намъ молити Всемогучого Подателя веѣхъ благъ, отъ которого „како даданіе блага и како даръ сокериниъ“²⁾ походитъ, щобы намъ въ тѣ дни не щадивъ своихъ небесныхъ дарѡвъ. И мы бажаемъ

¹⁾ Мат. 18, 20. ²⁾ Як. 1, 17.

собѣ, щобы съ молитвами Нашими сполучили свои молитвы всѣ Веч. Отцѣ и всѣ вѣрній цѣлон нашей епархіи. А щобы зновѣ нашѣ намаганы тымъ легше и безпечнѣйше ѳтнесли успѣхъ, и молитвы нашѣ были Богу тымъ милѣйшій, а зъ другой стороны щобы такъ Веч. Отцѣ духовній якъ и возлюбленій намъ вѣрній мали душевный пожитокъ въ тѣ дни, просили Мы Святѣйшого Отця Папу Римского, щобы намъ удѣливъ свое Апостольске благословѣне и ѳтворивъ намъ источникъ скорбѣвъ небесныхъ, черезъ удѣлене ѳтпустѣвъ. И Его Святѣсть Папа Левъ XIII. прихиливъ ся до нашего прошеня и зволивъ удѣлити Намъ черезъ Его Еминенцію Кардинала префекта св. Зѣбрани о розширенію Вѣры слѣдующе благословене: „декретомъ зъ 18. Сернія 1898 ч. 8648 где написано: „Дуже радую ся що могу завѣдомити Тебе яко Святѣйшій Отець прошеню Твоему радостнымъ сердцемъ удоволяе и Апостольске благословѣне удѣляе“ якъ такожъ ѳтворити намъ сокровища небесній, удѣляючи совершенный ѳтпустъ: всѣмъ участникамъ Собору въ дни ѳтвореня Собору, накопи выповнять звыклій условя, такожъ ѳтпустъ семилѣтній и чотыредесять дней, всѣмъ священникамъ не беручимъ участь въ Синодѣ и всѣмъ вѣрнымъ, накопи въ котрый будь зъ семи днѣвъ попереджающихъ ѳтворене Синоду або въ самъ день ѳтвореня Синоду ѳтправлять св. Сновѣдъ, приступать до св. Причастія, помолять ся за щасливу ѳтираву Синоду и ѳтмовлять гдѣякі молитвы на намѣрене св. Отця.

Въ наслѣдокъ того розпоряджаемо слѣдующе:

1. На тыждень передъ ѳтворенемъ Синода діецезального нашого, въ Недѣлю 20 по Сош. св. Духа с. е. 23. н. ст. Жовтня, Веч. Отцѣ Душпастырѣ оповѣстять вѣрнымъ свои парохіи, а) що въ Перемышлі въ дни 1., 2. и 3. Листопада буде ѳтбувати ся Соборъ або Синодъ діецезальный и пояснить имъ коротко, въ пристуинній способѣ, що то есть Соборъ або Синодъ и значене его для Церкви, б) завѣзвуть ихъ до молитвъ за щасливый перебѣгъ Синода, в) оповѣстять имъ, що зъ нагоды того Синода, Святый Отець Папа удѣливъ повный ѳтпустъ тымъ, котрі приступать до св. Сновѣди и св. Причастія въ однімъ изъ семи днѣвъ передъ ѳтворенемъ Синоду або въ самъ день ѳтвореня Синоду, помолять ся за щасливый перебѣгъ Синоду и ѳтмовлять гдѣякі молитвы (5 Отче нашъ, 5 Богородице Дѣво, 1 Подъ Твою милость) на намѣрене Святого Отця. г) Завѣзвуть вѣрныхъ щобы корыстали зъ наданого ѳтпусту, и оповѣстять имъ що въ вторникъ дня 1. Листопада зачне ся той ѳтпустъ. щобы приступали до св. Сновѣди и св. Причастія.

2. ѳгъ вторника дня 25. Жовтня почавши, будуть Веч. Отцѣ слухати св. Сновѣди, а по Службѣ Божій, разомъ съ вѣрными ѳтмовлять: „Начало обычне, Царю небесный, Трисвятое, Отче нашъ“, и Тронарѣ „Помилуй насъ Господи помилуй насъ“ въ намѣреню за щасливый перебѣгъ Синоду, а 5 Отче нашъ, 5 Богородице Дѣво 1 Подъ Твою милость, на намѣрене Святого Отця.

3. Въ слѣдуючу недѣлю 21 по Сош. св. Духа т. е. вже передъ самымъ ѳтворенемъ Синоду, зановѣдять вѣрнымъ, що во вторникъ, яко въ день ѳтвореня Синода ѳтиравитъ ся сѣвъана Служба Божя о призваню помочи святого Духа, на котре то Богослужене звѣзвуть всѣ Братства и всѣхъ вѣрныхъ

4. Въ понедѣлокъ дня 31. Жовтня передъ ѳтворенемъ Собора прикажуть такъ въ матерній якъ и въ дочерныхъ церквахъ, передъ вечеромъ дзвонити во всѣ дзвоны, зановѣдаючи тымъ, що вже слѣдуючого дня зачинае ся Синодъ, а въ церкви буде ѳтиравити ся Богослужене.

5. Подѣбножь и въ вторникъ дня 1. Листопада велѣть всѣми дзвонами оповѣстити епархіальне торжество т. е. отворене Синоду и скликати вѣрныхъ на торжественну Службу Божу. По Службѣ Божѣи мае ся ѡтспѣвати многолѣтство Его Святости Папѣ и Его Величеству Цѣсареви.

6. Въ кѡнци заявляемъ надѣю, що такожь Всеч. Духовенство буде корыстати зъ надѣленныхъ ѡтпустѡвъ и дастъ въ тѡй мѣрѣ красныи примѣръ Вѣрнымъ.

7. Тѣ Всеч. Отцѣ Душпастырѣ, котрѣ суть покликаны на Синодъ, а не мають сотрудникѡвъ, ѡтправлять торжественне Богослужене о призваню помочи св. Духа, въ попередній понедѣлокъ т. е. дни 31. Жовтня, а пѡсля обставинъ, коли задля далекого ѡтдаленя мусять скорше выѣздити на Синодъ, въ попередну недѣлю дня 23 Жовтня, мимо того въ понедѣлокъ вечеръ и во вторникъ рано мае ся дзвонити во всѣ дзвоны, а церковь мае бути во вторникъ передъ полуднемъ отворена, щобы вѣрныи могли прійти и помолити ся.

Щобы Всеч. Духовенство могло на Синодѣ заявити свои бажаня и внесеня, споводовали Мы на приготавличѡмъ, передсинодальнѡмъ зѡбраню, котре ѡтбуло ся въ Нашѡй палатѣ въ Перемышляхъ дня 22. Вересня с. р. выбѡръ Прокуратора, або Речника Собора, котрый въ имени Всеч. Духовенства буде вносити бажаня и предложеня тогожь и ихъ мотивувати. Такимъ речникомъ выбрано ВПр. О. Іоанна Войтовича пралата Схоліарха, котрому отже Всч. Отцѣ свои желеня и внесеня надсылати схотять. Тѣ желаня и внесеня Всч. О. Речникъ предложитъ намъ до розсмотреня, а коли будуть узванѣи ѡтновѣдныи, предложать ся Синодови.

Въ кѡнци подаемъ до вѣдомости Всеч. Участникѡвъ Синода, що при содѣйствію ВПреп. Капитулы приготавличѡмъ для певной части помѣщене въ комнатахъ Нашей духовной Семинаріи и Дому пресвитеріальнаго; прочіи мусять шукати примѣщеня где въ мѣстѣ.

Наколибы котрый зъ покликаныхъ Всч. Участникѡвъ Синода задля важной причины, не мѡгъ прибути, мае свое оправдане предложити Намъ або Судіимъ извиненій выбраннымъ на приготавличѡмъ передсинодальнѡмъ зѡбраню.

Въ надѣѣ на щасливый перебѣгъ Синода діецезальнаго и на обыльній плоды его для нашей діецезіи, поручаемъ Васъ Возлюбленій милосердію Божому и удѣляемъ Вамъ Наше Архіерейске благословеніе:

„И да вѣдѣтъ милости великаго Бога и Спасѣи нашего Исѣска Хрїста со ксѣми Бл҃гми“.

Дано въ Перемышляхъ, при нашѡмъ катедр. Храмѣ Рождества св. Іоанна Крестителя дни 23. Вересня 1898.

Константи́нъ,
Епископъ.

Ч. 414/орд.

Речинець на опорожненій мѣстці въ русской коллегіи въ Римѣ.

Въ русской коллегіи въ Римѣ опорожненій суть два можливо и три мѣстца для кандидатѣвъ духовного стану.

Намѣряючі подаватись о принятіе тамже окѣнченій гимназіясты съ 8-мою клясою або матуристы, довший подая свои заосмотреній въ метрику, все свѣдоцтва ѣтбутихъ наукъ гимназіальныхъ, моральности, здоровья, убожества потверженого черезъ дотычнѣ ц. к. Старство и свѣдоцтво о приналежности або свободѣ ѣтъ звязи войсковою, найнѣзнѣйше до 10. Жовтня с. р. Еп. Консисто́ріи предложити и дня того о 10 годинѣ рано въ Еп. Консисто́ріи явити ся.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 19. Вересня 1898.

Ч. 2872.

О ваканціи церковныхъ знарядѣвъ.

Поновно звертае ся увагу Всч. Духовенства (зри Вѣстникъ ч. III зъ р. 1892) щобы при даной случайности поучили вѣрныхъ, хотячихъ справити до церкви якій даръ або жертву, щобы всякі знаряды церковніи, книги богослужебніи, молитвословы, образцѣ и иконы до церкви и своихъ домѣвъ, ризы и въ загалѣ всяки богослужебніи предмети — не кувовали безъ вѣдомости и порады своихъ душнастырѣвъ и щобы кувовали ино у торговельникѣвъ Христіянѣ.

Заразомъ звергае ся увагу Всч. Духовенства на каноны церковніи, дотычно матеріи ко св. Тайнѣ Евхаристіи. Где бы поодинокому Душнастыреви було не можливе самому, довший во Деканатахъ все лучитись всебѣльно ко заосмотреню своихъ Церквей въ чисту швеничну муку и вино літургичне.

Отъ Еп. Консисто́ріи.

Перемышль, дня 14. Вересня 1898.

Ч. 4616.

О жертвахъ на будову новой церкви въ Шляхтовой.

Пр. О. Іоаниъ Дуркотъ самот. сотрудникъ въ Шляхтовой дек. Мушиньского просить о номѣщенѣ слѣдующого прошенія котре и Еп. Консисто́ріи Всч. Духовенству увзглядити поручае:

„Подъ Твою Милость прибѣгаемъ Богородице Дѣво“. Мѣсто звычайно уживаного заглавія уживъ и початковій слова пѣсни церк. къ Пр. Д. Маріи а то длитого щобы тымъ невинѣйше бути выслуханымъ. Бо хотий я знае що „дати“ або „недати“ лежить въ Вашей волѣ П. Т. Читателю, то все таки коли въ Имя Прч. Дѣвы просити стану, безнеречно численѣйшій жертвы пошлывуть а то тымъ радше що тутъ заходить „нагляча потреба помочи“.

Зъ взгляду отжежъ на тую наглячу потребу и предпочитаючи дорогу писемнену надъ коллектантѣвъ шлю тое писемце подъ стрѣху Вашу съ умыльнымъ прошенемъ: „Извольте пожертвовати що ласка на нову муровану церковь въ Шляхтовой а перечитавши низше наведеній мѣстцевій обстоятельства сли узнаете за отвѣтне то просимо дуже и у Себе въ церкви зарядити складку“.

Ч. 63.

Ч. 64.

Ч. 65.

Тыхъ кѣлька слѣвъ просьбы нехай заступятъ мѣстце нашихъ коллектантовъ, котрыхъ не будемо высылати, такъ якъ бѣльша часть собранныхъ Нами грошей иде на вынадогроджене тыхже. Я знаю що зъ взгляду на загальну въ нашѣмъ краю нужду, численнѣй коллекты и письменнѣй жебраннынѣ на церкви не много си менѣ валожитъ надѣяти, но все таки сподѣюсь що хотѣй скромною жертвою прійдете намъ въ помѣчь, котрой абы удостоятисѣ постараю си цѣлу справу о скѣлько можности ясно представити. Церковь въ Шляхтовой деревина, старенька 1681 р. создана грозить уже унадкомъ, такъ що року 1882 стѣны той церкви стигнено 4 парами поперечныхъ бѣльокъ. Прихожане числомъ 770 душъ самѣ не суть въ станѣ зложити отвѣтнѣ фонды бо суть дуже убоги а церковь конечно ставити треба, бо лишъ тая одна буде певнымъ забороломъ нашего обряда. Въ р. 1897 постаравъ си я о тоє що була перепроваджена розправа конкуренційна на нову муровану церковь въ Шляхтовой. Предложеный мною планъ и кошторысь на суму 23.452 зл. 32 кр. а. в. узнано за отвѣтнѣй и прынято. — Староство уже выдало оречене роздѣляючи повышу суму на стороны конкуренційнѣ але Патронъ заложивъ „Рекурсъ“ а и гдѣкотрѣ подмовленѣ Шляхтовяне — якъ могу такъ стараюсь подтримовати ихъ духа — захожую до еднѣости а маючи за собою цѣлу Раду громадску и бѣльше якъ $\frac{1}{2}$ части села маю надѣю що зможу начате дѣло, при помочи Божой до кѣнця допровадити. Однакъ въ тѣмъ всемъ конечна менѣ есть Ваша помѣчь П. Т. Читателю и то якъ найскорша бо самѣ Шляхтовяне не суть въ станѣ весь тягаръ поносити бо въ р. 1893 спалило ся до тла 32 господарѣвъ а въ р. 1897 спалило ся 7 господарѣвъ а обезпеченыхъ було лишъ 3. Словомъ нужда велика. Тѣжъ шлю къ Вамъ просьбу руски Брати Патріоты будьте ласкавѣ пожертвовати гдѣцо на церковь въ Шляхтовой чи то ѣтъ Себе чи то ѣтъ Своихъ церквей, яко датокъ конкуренційнѣй за найбѣднѣйшихъ моихъ прихожанъ. Числячи наевно на Вашу приклоннѣсть и патріотизмъ залучаю готовый уже переказъ. Всяки присланѣй жертвы ѣтъ часу до часу въ Вѣстнику Епархїи оголошенѣй будутъ. Менѣ нехай вѣльно буде си надѣяти и числити на певну и скору помѣчь у Русинѣвъ Патріотѣвъ тѣмъ бѣльше що ту иде не о кѣлька душъ але о цѣлу громаду руску окружену изъ всѣхъ сторонъ латинниками. — Въ той милой надѣѣ кѣнцѣ той мѣй нынѣшнѣй Отзывъ, а поручаючи си ще разъ Вашей благосклонной памяти зову: „Въ Имя Прч. Д. Марїи пѣдъ котрой Ч. Покровомъ нашъ Храмъ знаходитъ ся, не ѣткажите намъ въ нашей просьбѣ“.

Урядъ парох. Шляхтова о. и. Щавниці въ вересни 1898.

Заразомъ проситъ тойже самостоят. сотрудникъ о помѣщене слѣдующого Выказу жертвъ на церковь въ Шляхтовой.

ВПреоув. Архіеп. Іосифъ Сембратовичъ зъ Риму	40—	Урядъ парохїяльнѣй Лобозовъ	—50
О. І. Дуркотъ изъ Новойвеси	30—	О. Сильвестеръ Баранецкїй	1.—
„ Оеод. Дуркотъ ѣтъ Себе и Пр.	27-08	„ І. Коштыньскїй изъ Королика	5—
„ І. Дуркогъ јул. и ѣтъ Прих.	12—	„ Ант. Бачинскїй изъ Клѣцка	1.—
„ Григ. Чайковскїй изъ Ботли	1.—	Гдѣъ Лавровскїй почтмайс.	1.—
„ І. Пастернакъ изъ Тылявы	2.—	О. Оеод. Мерена изъ Рѣнника	2.—
„ Вас. Чернецкїй изъ Сѣльци	1-20	„ Мих. Шатыньскїй изъ Тыривы	1.—
„ Вас. Гошовскїй изъ Ролова	—80	Софр. Полянскїй изъ Тылича	3.—
„ Іоаннъ Мудракъ изъ Губичъ	1—	Димитр. Ортынескїй изъ Гордыѣ	3.—
		Т. Крушинскїй изъ Старогом.	2-67

М. Черлючакевичъ изъ Баницы	2.70	Л. Таворскій отъ Себе и Прих.	1.—
Соф. Кульматыцкій изъ Дахнова	4 —	Гднъ Олимпій Турчмановичъ	1.—
Емиліанъ Фединъ изъ Дикова	5.80	Юл. Кульматыцкій изъ Горох.	2.50
Іоаниъ Сенета изъ Береста	2.—	Урядъ деканальный Устрицкій	—50
Прихожане въ Летнѣ	1.07	Стеф. Киричинскій зъ Грозьова	1.—
П. Исеницкій изъ Передѣльницѣ	1.—	А. Гичко зъ Днѣстрика	1.50
Іосифъ Шандровскій	3.—	Антонъ Барновичъ зъ Лукового	1.—
І. Дашкевичъ изъ Тустановичъ	1.—	Кл. Коштыянскій зъ Регетова	6.—
Петръ Кузникъ изъ Люблинца	2.—	Скородыньскій зъ Скопова	1.—
Оеоф Глушкевичъ изъ Малнова	2.—	Заградникъ зъ Куиновичъ	1.—
Оеоф. Калужницкій изъ Загѳри	1.—	Гднъ Дан. Галпашъ зъ Вѣны	5.—
А. К. Гичко изъ Днѣстрика	—50	Урядъ парохіальный Махновъ	3.—
Ор. Солтыкевичъ отъ Себе и Пр.	5.—	Михаилъ Косоноцкій	2.—
Ал. Полянскій отъ Себе и Пр.	4.42	Михаилъ Кузьмакъ зъ Ильника	2.30
Гр. к. урядъ парох. Скородне	3.50	Андрей Телепъ зъ Ожомли	1.—
Іоаниъ Титаръ изъ Горянки	1.—	Іосифъ Черкавскій зъ Соколѣ	2.50
Алексей Кундевъ изъ Улицка	1.—	Іоаниъ Гумецкій зъ Рѣчиці	2.—
Урядъ парох. въ Крупци	1.—	Іоаниъ Парыловичъ зъ Злоцкого	1.—
Володим. Бачинскій изъ Стѳбна	1.—	Іерон. Моравскій зъ Кривого	—50
Володим. Дуркотъ изъ Кальницѣ	—50	Володъ Моравскій	1.—
П. Волошиневичъ изъ Липовца	1.—	Гр. к. урядъ парох. Загѳрье	1.—
Игн. Гойдынь отъ С. и П. Радван.	2.—	Юліанъ Кашубинскій	2.—
Урядъ парохіаль. въ Тартаковѣ	5.10	Діон. Добрянскій зъ Ждѳнѣ	7.50
Іоаниъ Мышковскій отъ Прих.	2.—	Симеонъ Дуткевичъ	2.—
Концевичъ зъ Руданецъ	1.—	Урядъ парох. въ Лопушанцѣ	1.—
Церковъ въ Цвѣржи	1.—	Свѳ. Омелянскій зъ Пристани	—50
Іосифъ Рейнаровичъ складку	2.—	Іоакимъ Савчинъ изъ Мхавы	1.06
Мих. Жарскій тзъ Стронитина	1.—	О. Козловскій отъ себе и складку	
В. Фидыкъ зъ Розлуча	1.—	въ Краковѣ собрану	12.—
Іосифъ Пелехъ зъ Сулимова	1.—	М. Несторовичъ и М. Демцьо	2.—
Мих. Ладжиньскій зъ Берески	1.—	Всего разомъ	264.70
Я. Корчинскій отъ С. и Прих.	2.—		

Выражаючи всѣмъ тымъ тутъ наведенымъ щерымъ П. Т. Дателямъ именемъ моихъ убогихъ прихожанъ сердечне „Богъ заплать“ сподѣюсь що и про-
чій П. Т. Отцѣ Добродѣѣ зволить ласкаво не ѳтмовити намъ Своей помочи.

Отъ уряду парохіального Шляхтова дня 7. н. ст. вересня 1898. — Іоаниъ
Дуркотъ, Самос. Сотрудникъ.

Отъ Еписк. Консистеріи.

Перемишль, дня 16. вересня 1898.

Константинь,

Епископъ.

О. Іоаниъ Войтовичъ

прв. канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1898.

Выдано 10. Листопада.

Ч. XIII.

Ч. 69.

Ч. 616/орд.

Архієпископы и Епископы Австріи

ВѢРНЫМЪ СВОИХЪ ДІЦЕЗІЙ

миръ, привѣтъ и благословеніе въ Исусѣ Христѣ Господѣ нашемъ!

Возлюбленъ о Господѣ!

Мы надѣяли ся въ томъ роцѣ зъ Вами обходити торжественно великій, радостный праздникъ, и забирали ся, щобы Васъ до достойного обходу тогоже завбзвати.

Се бо передъ 50-лѣтами дня 2. грудня 1848 р. совершило ся въ княже-архієпископскои налатѣ въ Оломунци достопамятне событіе, котре для судьбы австрійского Цѣсарства принесло благословеніе. Цѣсаръ Фердинандъ зложивъ корону и скиптръ, а наибольше управлений до наслѣдія престолу, Архикнязь Францъ Кароль, перенѣсь свои права на своего найстаршого Сына, котрый тогожь дня яко Цѣсаръ Францъ Іосифъ I. вступивъ на старинный, славный престолъ Габсбургѣвъ.

Бувъ то поважный и небезпечный часъ, коли молодой Володѣтель, взявъ скиптръ державы въ свои руки. Основы монархіи були сильно вколебаны, всюди кишѣли политичный пристрасти, роздуваніе ворохобниками, а пригноблене, яке тогды выкликували въ умахъ, тлумило надѣю на сулукѣйны дни и вснижало працю надъ великими задачами державы.

Въ тыхъ бурливыхъ часахъ покликало Провидѣне Боже нашего високого Монарха на тронъ, zagrożеный небезпеченствами. Сильною рукою обнявъ молодой Володѣтель скиптръ, съ повною надѣєю на Бога, и съ сильною, живою вѣрою въ будущиость Австріи. Тую сильну вѣру высказавъ Онъ сейчасъ на вступѣ

Листъ папскій
цѣлого Еписко-
пату Австрійского
по поводу 50-лѣ-
тнего юбилея па-
нованя Ихъ Ве-
личества Цѣсари
Францъ Іосифъ I.

свого панованя въ манифестѣ, въ котрѣмъ выявляє сильну волю, що на основѣ правдивои свободы, на основѣ рѣвноуправленя всѣхъ народѣвъ державы и зрѣвнаня всѣхъ горожанъ передъ закономъ, якъ такожь при участи заступникѣвъ народа въ законодавствѣ, має на ново повстати ѳчнина въ старѣй величи, але въ ѳдновленѣй силѣ, яко непохитна будова въ бурливыхъ часахъ и просторе мешкане для рѣжно-язычныхъ племенъ, котрѣ подѣ скинтромъ Нашихъ Предкѣвъ ѳтъ столѣтѣй обнимае братнѣй союзъ.

Пятьдесятъ лѣтъ минуло ѳтъ того часу. Великѣ подѣи, тяжкѣ, повнѣй небезпечности вѣины, далеко сягаючѣй политичнѣй змѣны принесло старѣй, сильнѣй монархѣи повстолѣте, на котре народы Австрѣи ѳтъ часу того вступленя на Престолъ споглядають, але вложило на ню такожь деякѣ болеснѣй жертвы. Но всѣ тѣ приключеня, всѣ тѣ внутрений и виѣшнѣй борбы, перемѣны и испытаня, усиѣхи и радости творили связь, котрою Провидѣне Боже тогоже дни, 2. грудня 1848 р. сполучило Цѣсари Францъ Юсефа I. разомъ съ народомъ щоразъ тѣсенѣйше, сильнѣйше и бѣльше нерозривно.

Коли вѣрнѣй народы Австрѣи повнѣй веселюи надѣи въ тѣмъ дни молодого Цѣсари витали, то мають они теперъ по улиявѣ 50. лѣтнюго панованя тѣмъ бѣльше причины, щобы почитательно виявити Вседостойнѣйшому Монархови чувства найщирѣйшой подяки за неутомимѣй трудъ и печаливѣсть, якѣ Ёго Величество черезъ 50. лѣтъ посвящали для добра своихъ народѣвъ, за правдиву батькѣвску любовъ, оказану монархѣи и народамъ черезъ повѣ столѣтя въ найвѣрнѣйшѣмъ пожертвованю. И дѣйстно вже въ протягу сего року народы и краѣ Австрѣи зъ славнымъ соревнованемъ взяли участь въ оказаню вдячної любви рѣжнородними обходами, особливо же — ѳтновѣдно желаню Найдостойнѣйшого Монарха — заснованемъ различныхъ фундацѣй на добродѣйнѣй загально пожиточнѣй цѣли. Но мы не заспокоилибы справедливыхъ ожиданъ, якѣ нашъ Высокодостойнѣй Монархъ въ тѣмъ юбилейнѣмъ роцѣ плекавъ, колибы мы, такъ якъ Онъ самъ не памятали на тую правду, що „Всеко даннѣе благо и всякъ даръ совершенъ свыше естъ“, ¹⁾ и що „Аще не Господъ сохранитъ градъ, всеу бдѣ стрегѣй .“ ²⁾

Длятого, Возлюбленѣй о Господѣ, мали Мы намѣръ кликати Васъ до жертвенникѣвъ, щобы Вы тутъ разомъ зъ нами подяковали Господу Богу за покровительство зъ якимъ Онъ такъ наглядно надѣ тѣмъ такъ дорогимъ житемъ чувавъ: щобы Вы зъ нами вѣспѣльно зложили подяку за все добро, яке Онъ черезъ пануючого надѣ нами Цѣсари Ювильята своимъ народамъ оказувавъ, и щобы Вы поручили и на дальше ошцѣ Всевнѣшнього щасте и добре поводжене Ёго и Найвысшого пануючого Дому. Такъ сегорѣчнѣй Ювильей домагае ся взнеслого церковного торжества, длятого не може тутъ обѣйти ся безъ наибѣльшого и найвзнеслѣйшого заявленя радости, любви и вдячности. Бо очи Найдостойнѣйшого Ювильята були всегда въ уплынувшихъ 50-ти рокахъ, звернений къ Богу. Ёму передовѣзмъ вѣддававъ Онъ честь, у Него шукавъ Онъ помочи и порады въ многихъ и тяжкихъ рѣшеняхъ що до добра своихъ народѣвъ „Я уважаю собѣ то за честь“ — такъ высказуе Онъ публично — „дѣломъ визнавати мою вѣру и надѣю на Того, черезъ котрого царѣ царствують“.

Якъ отже Достойнѣй Ювильяте самъ въ покѣрнѣй вѣрѣ и повнѣмъ уиованю ожидавъ и умолявъ свѣтла и силы отъ „Отца свѣтовъ“, такъ само належить

¹⁾ Яковъ I. 17. ²⁾ Исаломъ 126, 1.

ся и намъ сѣбѣнати въ Его Ювильный день къ жертвенникамъ Царя Небесного и молити Его щобы крѣпиль нашего Цѣсаря, потѣшивъ Его сердце, и даровавъ Ему то щасте щобы вже тутъ тѣшивъ ся плодами и нагородою за 50 лѣтний хвалѣ Божой и добру народѣвъ посвященный трудъ. А коли мы сѣбѣ за цѣль поставили тое велике Ювильне свято, молитвами благодарственными и прѣсительными праздновати, то памятали на приказъ Господа Бога, котрый въ третѣй книзѣ Мойсея приказуе: „и освятите лѣто пятьдесятое“¹⁾ Такъ мы собѣ укладали и мали надѣю сѣ вами черезъ злужитковане благодатныхъ средствъ св. Церкви, тое рѣдке свято обходити.

Але о горе! страшный допустъ станувъ на перешкодѣ и зничивъ нашѣ святочнѣ радости. Се бо одъ руки злобного убійника скѣнчила жите Найвѣрнѣйша подруга Найдостойнѣйшого Ювильта Наша любезнѣйша Цѣсарева Слсавега и сѣй смертный ударъ прошибъ такожь глубоко сердце Найяснѣйшого Пана. Якъ же моглибы мы споглядаючи сумнымъ окомъ въ могилу, въ котрѣй мы похоронили только цѣ тѣлннѣ останки любимой Матери всѣхъ народѣвъ державы, праздновати веселѣ праздники? якъ моглибы мы мати надѣю взбудити веселе розположене въ сердце Найдостойнѣйшого Ювильта, котре то еще закровавлене раною завданою рукою убійника дня 10 вересня?

Нѣтъ Возлюбленѣ о Господѣ! мы не можемо ани Вашому ани нашему сердцу насилѣи робити, и не можемо запрошувати до радости теенерь, коли ще все грозою и смуткомъ переновнене. А все таки хотя радѣсть передъ жалобою уступити и замовкнути мусить, мае жите бѣльше права вѣдъ смерти, котрыхъ и страхъ смерти зничити не зможе. Такожь Его Величество нашѣ Наймилостивѣйшій Цѣсарь не выпустивъ посередъ мраковъ найсумнѣйшого нещастя родинного, обовязкѣтъ, котрѣ на Него, стараннѣсть о добро державы накладе. Такъ такожь и мы не хочемо вѣдъ вражнѣмъ страшного приключеня и грозы бѣлестной втраты, пропустити цѣлкомъ зъ уваги тыхъ споминѣвъ, котрѣ зъ дненъ 2-го грудня сполученѣ, и не можемъ замкнути ушей на тѣ наставленя, якѣ то важне событѣе намъ именно для нашихъ часѣвъ удѣляе. Св. Апостоль Павелъ наминае „творити молитвы моленѣя, прошенѣя, — благодаренѣя за Цари и за всѣхъ иже во власти суть, да тихое и безмолвное житее поживемъ во всякомъ благочестѣи и чистотѣ“. (Гимотей 2. 1.) Но мы идемъ за тымъ зазывомъ; не лише чувство любви и благодарности побуждае насъ до того, щобы мы Нашого Высокодостойного Монарха всегда вспоминали въ нашихъ молитвахъ но такожь Церковне розпоряджене и побожный звычай обовязують насъ до того. Въ благодарнѣмъ узнаню вѣрности, привизаня и печаливости о свѣту вѣру, яку нашѣ Цѣсарь подобно своимъ предкамъ всегда оказувавъ дѣломъ, поручае намъ св. Церковь вспоминати Его Имя при св. Литургии (Службѣ Божой) на Утрени, на Вечерни и въ прочихъ Богослужешныхъ на многихъ а многихъ мѣсцяхъ. Черезъ тое хоче она всѣмъ, цѣ въ нашѣмъ Цѣсарю почитаютъ своего Монарха, пригадати, цѣ Онъ печалигъ ся не только о добро дочасне своихъ народѣвъ, але такожь и о вѣчне, якъ Онъ то самъ высказуе тыми золотыми словами:

„Желанемъ Моимъ есть, щобы повѣренѣ Менѣ народы мали добра земскѣ а не утратили вѣчныхъ.“⁴

Нашѣ Высокодостойный Цѣсарь не залишивъ нѣякой способности, щобы

¹⁾ Левит XXV. 16.

публично и явно зазначити, якъ велику вагу кладе Онъ на утримане успособленя релігійного у своихъ народѣвъ и привязани для Церкви и релігій, и якъ бо-лестно Онъ надъ тымъ жалѣе, коли привязаніе до релігій и Церкви ослабляе-ся, або цѣлкомъ зникае. Бо и ктожбы не хотѣвъ признати, що виконуване по-божности, жива вѣра въ Бога, яко Найвыжшого Управителя, Наймудрѣйшого За-конодавця, Найсправедливѣйшого Судію, есть подставою порядку и ладу въ дер-жавахъ, подставою щастя народѣвъ?

„Блаженъ языкъ еможе есть Господь Богъ Его“ (Пс. 32, 12.) говоритъ псаломникъ. Щасливѣ тѣ народы, котрѣ въ свѣтлѣ вѣры ходять и котрымъ заповѣ-ди Божіи суть правиломъ публичного житя и личного ихъ поступованя! Где Най-высше Боже Величество узнае ся, тамъ никто не важить ся злочинно нарушити корону, котру Его заступникъ носить, бо силу и власть панованя отримавъ Онъ ътъ Бога. Якъ довго живою зостае въ народахъ вѣра въ вѣчну ѡтплату и справе-дливѣсть, такъ довго позбѣстане межи ними спокѡй и довѣріе, такъ довго будутъ пристрасти въ карбахъ утриманя и такъ довго низке самолюбіе и несправедливый гнетъ не будутъ роздирати, затроувати взаимныхъ ѡтносинъ людей. Возмѣтъ ли-ше тую вѣру зъ сердець народѣвъ, а выключете воіну всѣхъ противъ всѣмъ, вы розрушите людску суспѣльнѣсть, зничите щасте народѣвъ. Чижъ мы саме того не мусѣли въ сѣмъ Юбилейномъ роцѣ въ такъ страшный и болестный спосбѣ до-свѣдчити?

Длятого не ма вѣчого бѣльше потребного, нѣчого бѣльше будующого, якъ коли пануючі Самі дають своимъ подданымъ примѣръ привязани до вѣры и совѣ-стного сповненя своихъ обовязкѣвъ. Чи потребуемъ католикамъ Австрій въ память приводити, якъ заявлявъ ся Найвысшій Юбилей въ повстолѣтїю своего панованя, яко вѣрный Сынъ св. католицкою Церкви? Чижъ не видите вы своего Цѣсаря и Папа всегда на передѣ при церковныхъ торжествахъ и релігійныхъ виравахъ? при явномъ всенародномъ визнаваню вѣры черезъ выповнене приписѣвъ св. релі-гій? Чи не мавъ Онъ все теплого сердца и ѡтвореной руки, коли ходило о запо-могу церковныхъ заведенъ и релігійныхъ цѣлій? Все то есть въ сердцахъ Австрій-скихъ католикѣвъ незатертыми буквами вырите и длитого дикують они Ему, тому Найдостойнѣйшому Монархови въ день Юбилей зъ радостнымъ и вдячнымъ сердцемъ.

Найкраснѣйшимъ отличіемъ христіаньского князя есть: оказувати лас-ки, боронити слабыхъ, улєкнати нужду и убожество, оказувати прощєне и лагѣ-днѣсть. Певно що Онъ носить мечъ на укаране злочинцѣвъ, щобы бояли ся тѣ, що зле дѣлають. (Рим. 13, 4.)

Але где добро загалу wymagaє всюду свѣбдного виконаня справедливости, тамъ вступає Его лагѣдне сердце за помилованемъ.

Зъ героичнымъ самоотверженемъ прощавъ Онъ, забувавъ такожъ тяжкїи провинны противъ Монархїи и Династїи, и подававъ зъ готовостію руку до згоды, до помирєня, и все старавъ ся лише о то, щобы добро своихъ народѣвъ понерти и змаганя всѣхъ единити для величи и силы державы. Тому ътъ Бога даному наклонюви, охочо прощати и забувати, котрый безнастанно и всегда въ житю на-шого Цѣсаря стрѣчаемо, завдячує наша Монархїи не въ малѡй мѣрѣ щасливый розвоі и добро народѣвъ. — Якъ щасливими булибы мы, а скорше якъ щасли-вымъ бувбы Найвысшій Юбилей на нашѡмъ Цѣсарекѡмъ тронѣ, еслибы всѣ Его народы той высокїи примѣръ все передъ очима мали и той лагѣдности и самоотверженя, того прощєня и забуваня, той мудрои повздержности и

повной взглядѣвъ подчинености подъ загальне добро, отъ того свѣтло яснѣющаго взорца хотѣли учить ся.

А щожь маемъ Вамъ сказати о иншій сторонѣ Его лагоднаго и добротливаго сердца, о Его батькѣвскій любви для бѣдныхъ и терничихъ. Где тѣлько ходитъ о тоѣ, щобы нужду, чи то душевну, чи то тѣлесну злагодити, въ потребахъ и ударахъ судьбы скору помѣчь подати, убожество злагодити, опущенымъ сирогамъ новий дѣмъ родительскій засновати, недужнымъ и помочи требующимъ ибже и свѣдоме старане придбати: тамъ всюды оказалось добре сердце и щедра рука нашего Цѣсаря. Або чи маемъ Васъ повести до цѣсарской палаты и показувати тысячѣ просѣбъ вилывающихъ що дня зъ цѣлои державы?

Надъ всѣми спочивае Его батькѣвске око и ничь не есть Ему болестивѣшимъ якъ то, що не може всѣхъ задоволити. И длитого всѣ народы зрозумѣли бажани Его благодарнаго сердца, коли краѣ, громады, товариства, корпорации всякого рода часто безъ всякого порозумѣня ся и таки въ одной мысли зъ собою ревнують, щобы задля постійной памяти сего памятнаго року юбилейного закладати заведеня въ честь Ювильята, котрѣ призначено для бѣдныхъ, недужныхъ, опущеныхъ, коротко сказавши, требующихъ всякой помочи.

Тяжкимъ бременемъ тяжить корона на головѣ Найдостойнѣйшого Монарха. Богатый въ журбы и труды, повиный тяжкою отвѣчательности есть Его денный трудъ. И що за трудъ! Онъ обѣймае старане о управу державы, котра обѣймае различий народы зъ различными вѣдносинами. И щожь е програмою Его панования? „Австрія повинна бути покровителькою всѣхъ народѣвъ“ — такъ звучитъ провѣдна гадка Цѣсарска. „Австрія мае бути великою отчиною, котра есть покликана обняти всѣ свои рѣжнороднѣ народы, ихъибудь-бы они бесѣдъ уживали и то зъ рѣвною справедливостію и зъ рѣвною жичливостію, зъ рѣвною старанностію о ихъ потреби и властивости. Такъ зазначае Онъ самъ въ одной зъ бесѣдъ троновыхъ цѣль, котру хоче осягнути.

Наша монархія е великою родиною народѣвъ, въ котрой многѣ различий народности суть зъ собою сполученѣ „есть то просторе мешкане для рѣжнородныхъ племенѣ“ — якъ сказано въ вступнѣмъ манифестѣ Его Величества.

Такъ есть, возлюбленѣ о Господѣ! народы и народности нашої всѣблной отчины, творять одну велику родину, а нашъ Цѣсарь есть всѣблнымъ Отцемъ той родины. Такъ задивляе ся самъ Достойный Ювильятъ „Я горджу ся тымъ и есьмъ щасливый заразомъ, що можу уважати народы, які тая держава обнимае, за мою велику родину“. Але такожь за таку родину повинни уважати ся Австрійскѣ народы бо такъ наминавъ Найдостойнѣйшій Монарха заразъ на початку свого панования: Якою будь бы бесѣдою послуговали ся народы той великой державы то я маю надѣю, що всѣ они будутъ уважати ся и окажутъ ся вѣрными Сынами всѣблной отчины“. Тѣ слова повнѣ любви означаютъ досадно взаимни относины т. е. розумѣне народѣвъ въ горѣ а вѣрность Цѣсаревѣ и любовь отчины у долу. Але такъ, якъ въ малѣмъ кружку родины, такъ такожь веде ся и въ великой родинѣ Австрійскихъ народѣвъ. Рѣжнороднѣ суть властивости народѣвъ, различий ихъ вѣншнѣ одношеня житевѣ, на подставѣ котрыхъ мае ихъ народне жыте розвивати ся. А мимо того дожны уважатись за одну родину, жити въ згодѣ побѣчь себе и разомъ трудити ся. „Но прійде врагъ и всѣи плевелы“ ¹⁾ каже св.

¹⁾ Мае, 13. 25.

Євангеліє, и того досвѣдаємъ межи собою. Выступають интересы, котрі часто остро зъ собою стирають ся, змаганя, котри взаимно побороють ся, жаданя, котри оправдані желаня другихъ обиджують. Для того ходитъ о то, щобы и противніи интересы вырѣвнати, противности злагодити, самолюбій змаганя съ добромъ загалу погодити, коротко, щобы до сунокійного розвитку всѣхъ поодинокихъ народѣвъ до удержаня и скрѣпленя всильной Монархіи причинити ся. Навѣрно Володѣтель сей державы потрѣбує особлившой мудрости, великой старанно все розважною оглядности, незломной вѣрности въ повненью обовязкѣвъ, котра не дасть ся змылити середъ всѣхъ трудностей а даже не поводженъ въ змаганю до великой цѣли. Тожъ Возлюбленій о Господѣ! кто може безъ подиву споглядати на Найдостойнѣйшу Особу нашего Цѣсаря Ювильята, котрого 50 лѣтне пановане перелъ нашою душею пересуває ся зъ вѣми споминами на то, що Онъ намѣривъ и осягнувъ, чога Онъ досвѣдчивъ и що перетерпѣвъ, ото взнеслій образъ непохитной вѣрности въ обовязкахъ безвзглядного вѣддана си своѣй державѣ и своимъ народамъ, се правдиво героичва вытревалѣсть во всѣхъ розличныхъ пригодахъ!

Не все свѣтило сонце щастя надъ тымъ 50-лѣтнимъ житємъ Пануючого. Не одинъ то разъ вдирала ся тверда и не умолима рука нещастя жестоко и болестно въ тое жите.

О Возлюбленій о Господѣ! еще тече кровь зъ той раны, найновѣйшой и найтяжшой, котру Єго Величеству и намъ задало страшне приключене дня 10. вересня и разомъ зъ Нимъ еще проливаємъ слезы въ тяжкѣмъ смутку за нашою такъ нечаянно намъ выдертою Цѣсаревою.

Однакъ хотъ и якъ тяжко страдало надъ тымъ Єго сердце, хотъ и якъ болесно жалѣвъ Онъ съ своими народами надъ тыми недослѣдимыми допустами Божими, хотъ въ глубокѣмъ жалю зъ причины послѣдного допусту, поданъ си Онъ хвили чувства, що Єму Богъ въ томъ житю вѣчого страшного не хоче заощадити, то середъ тыхъ всѣхъ ударѣвъ судьбы не стративъ Онъ вѣколи надѣѣ на Бога, вѣколи вѣры въ будущиѣсть Австріи, анѣ такожь въ тыхъ послѣднихъ, сумныхъ дняхъ пристрашнѣй смерти своєї вѣрной подруги жити. Такимъ стоить Онъ передъ нами и такимъ бувъ Онъ въ всѣхъ 50 рокахъ свого многими испитанями назначеного панованя, хотяи декотрі нарѣкали и надѣю тратили, то мѣжь маловѣрными и безнадѣйныхъ выставляла всегда героиска стать нашего Улюбленого Цѣсаря, котрого слово найбільше зломаній силы на гово оживляло, котрого оглидна мудрѣсть найшла дорогу, щобы зъ розвалинь старого утворити нове и котрого просвѣчуючій примѣръ до новой надѣєю прикрашеной працѣ загрѣвавъ. То есть особливша ласка Божя, котрою Богъ сердце нашего Цѣсаря поблагословивъ: вѣколи надѣѣ не тратити, и все надѣю мати, то есть героична чеснота: вѣколи не уставати и все для силы державы и для добра народѣвъ працювати.

Нема прото такъ щирои подяки, щобы можъ Бога достойно звеличити за ту ласку, що даровавъ нашѣй отчинѣ въ часѣ великихъ и страшныхъ переворотѣвъ саме сего нашего Цѣсаря Францъ Іосифа I.

Але якѣ то поважніи напѣмненя дають ті примѣры и то уснособлене народамъ Австріи якъ разъ въ нашихъ часахъ въ котрыхъ мы зъ причины деякихъ невзгодинъ и замѣшанъ вздыхаємъ, и котрі поминувше вже найновѣйше сумне приключене притлумюють нашего Найдостойнѣйшого Монарха и такожь нашу власну Ювильєйну радѣсть и Єго Благородне сердце журбою наповняють: Чижь не булибы намъ ті неспокои и невзгодини заощадженіи, колибы Єго примѣръ и Єго

успособлене: всюду наслѣдовано? Справедливѣсть есть цѣлю нашего Цѣсари, а правду творити Ёго радостію. Зъ далеко сягающимъ взоромъ розважае Ёго духъ, що Ёго народамъ есть пожиточне и вынаходитъ дороги, щобы и противній интересы погодити, управненій жаданя заспокоити, споры полагодити, котрїи упереджени, пристрасти и непорозумѣня заналюють. Кождому хоче даги Цѣсарь, що есть и сираведливимъ и слушнымъ и чого историчній розвитокъ домагае ся.

Веѣ однако повинній памѣтати, що лише въ мирнѣи злагодѣ и сибвдѣланю веѣхъ, щасте и поступъ поодинокихъ дасть ся осягнути. Добро цѣлости зависить ѳтъ гармонійного выобразованя поодинокихъ членѣвъ, але такожь и члены утримують жите и силу ѳтъ цѣлости. Щасливый розвитокъ поодинокихъ племенъ зависить ѳтъ могучости и силы цѣлон Монархїи, котру вскрѣпити и въ повнѣмъ блеску удержувати есть безнестанною журбою нашего Цѣсари. Такъ то Австрійска держава народѣвъ повинна межи державами Ёвропы представляти красній мозайковий образъ въ котрѣмъ веѣ части приналежне имъ мѣсце занимають и такъ до красы цѣлости образа причиняють ся.

Щобы тую велику задачу сновняти, утрудняе и майже неможливымъ дѣлае се, що поодинокы члены безъ взгляду на добро цѣлости подносятъ свои жаданя и заибають въ пристраствѣи борѣтъ тое, що державу сполучувати мае, яко конечнѣсть до удержаня цѣлости. Зъ того заколоту, якїи насъ роздвоюе и ослабляє, може спасти лише духъ христїаньской сираведливости и миролюбїи, котрыхъ донькою есть сумирна згода.

„Правда возвысняетъ языкъ“ (Притч. 14, 34), читаемъ въ книжѣ Притчей, а „любовь есть союзъ совершенства“ учитъ св. Павелъ въ посланїю къ Колосаемъ, (Кол. 3, 14.) Не ма протѣе въ Австрїи бѣльше патріотичного дѣла, якъ въ любвѣи и сираведливости до того стремѣти, щобы рѣжнїи народы спокѣино и згѣдно побѣчы себе жили, и въ спокѣинимъ ревнованю оденъ другому и такъ цѣлости служити. То становить правдивый Австрійскїи патріотизмъ. Такъ оказавъ ся ѳтъ уже часто въ тяжкихъ днѣхъ въ перебѣгу исторїи, побѣдоносно и спасаючо: найже ѳтъ и теперъ зновъ затрїюмѣуе надъ незгодою и спорами, найже ѳтъ помежи радостными заявами сего Ювильного року и доказами любви и привязаня, буде найкраснѣйшимъ даромъ, котрымъ мы сердце ѳтъ веѣхъ щиролюбленого Ювильта можемо звеселити. Вправдѣ не есть нашою задачею мѣшати ся въ политичнїи споры, судити надъ тымъ, що си стало, и спорити надъ тымъ, що си стати повинно. Але есть то нашимъ, яко покликаныхъ проповѣдникѣвъ св. Євангелїи, свитымъ обовязкомъ, въ тѣи грѣзнѣи и торжественнѣи годинѣ, поднести голосъ и предложити повѣренымъ намъ вѣрнымъ подставы св. Євангелїи, щобы они свѣтлый день нашего Цѣсари гѣдно обходили. — Кобыто сей вызначнїи день ставъ ся свитомъ примиреня для народѣвъ Австрїи, котрїи теперъ веѣ въ рѣвнѣмъ найшокѣрнѣйшимъ почитаню и любви своего Цѣсари Ювильта споглядають, и котрыхъ що лише теперъ вснѣдльнїи смутокъ при тѣлѣ Матери державы зъ Ёго Величествомъ сполучивъ. — Кобы то они не лише въ тѣмъ (смутку) були одного сердца и одной мысли, але такожь въ рѣвнѣи едности подномагали благороднїи намѣры и высокы цѣлы, котрїи Цѣсарь Ювильтъ въ проминувшихъ 50-ти рокахъ своего панованя все переводивъ, и черезъ тоеже заразомъутѣшили тяжко зранене сердце Ёго!

О Возлюбленїи о Господѣ, чи мы теперъ оглянемъ ся въ задъ на се 50 лѣтне жите Володарске, чи напередъ споглянемо въ заслонсиу будучнѣсть само зъ себе тише ся на нашїи уста желане:

„О взнеслий Цѣсарю, жій ще довго а довго“! Изъ сердца переповненій вѣчностію, підносимъ нашъ голосъ до достойного Ювіліта въ дни Ёго Ювілею: „Ты еси надѣя Австрій, Ты еси сильна защита еи силы, Ты нерозривній союзъ еи народѣвъ! Найже Всемогучій продовжить Твои дни ажъ до найдалшихъ границъ людского житя!“ Най Марія Царица Святыхъ, най веѣ нашій Свиті Покровителѣ при престолѣ Божѣмъ сполучать ся зъ нашими молитвами и умолять намъ у Бога, щобы Найдостойнѣйшому Ювілітові на Цѣсарекѣмъ престолѣ Австрій довгій ще вечеръ житя бувъ дарованій, але такожь, щобы той вечеръ освѣчувало сонце сушокою и не заколоченого щастя“. Аминь.

Дано въ день св. В. М. Димитрія року 1898.

Францъ de Павля, Кардиналь Шенборнъ, князь-архієпископъ Пражскій.
 Антонъ Іосифъ, Кардиналь Груша, князь-архієп. Віденскій.
 Юрій, Кардиналь Колпъ, князь-єпископъ Вроцлавскій.
 Іоаннъ Еван. Кардиналь Галлеръ, князь-архієпископъ Зальцбургскій.
 Фульгентій Царевъ, архієпископъ, єпископъ Лесіны.
 Ісаакъ Николай Іссаковичъ, архієпископъ Львѣвскій обр. ормен.
 Северинъ Моравскій, архієпископъ Львѣвскій обр. лат.
 Іаковъ Міссія, князь-архієписк. Гориціи.
 Григорій Райчевичъ, архієписк. Задару.
 Теодоръ Конъ, князь-архієп. Оломунецкій,
 Лука Солецкій, єписк. Перемискій об. л.
 Ігнатій Лобосъ, єпископъ Тарнѣвскій.
 Еммануилъ Іоаннъ Шебель, єпископъ Літомерицкій.
 Францъ Салезій Баверъ, єп. Берненскій.
 Сімонъ Айхнеръ, князь-єпископъ Бріксенскій.
 Іоаннъ Креститель Фляппъ, єпископъ Паренцо-Полъ.
 Мартинъ Іосифъ Ржіга, єписк. Будіѣвскій.
 Іоаннъ Пузина, князь єпископъ Кракѣвскій.
 Евгень Кароль Валюссі, князь-єпископъ Тридентійскій.

Іосифъ Канъ, князь-єпископъ зъ Гуркь.
 Францъ Марія Дуппелъбаверъ, єпископъ Лінцу.
 Михаилъ Напотникъ, князь-єпископъ Лявантскій.
 Филипъ Накічъ, єпископъ зъ Спалато-Макарека.
 Юліянъ Кунловскій, єпископъ Станиславѣвскій обр. гр. кат.
 Коломанъ Белопоточкій, т. єписк. Трикала, апост. польов. Вікарій.
 Іосифъ Григорій Мерчелічъ, єписк. Рагузан.
 Едвардъ Іоаннъ Непомукъ Бринихъ, єпископъ Кралевоградца.
 Леопольдъ Шустеръ, князь-єпископъ зъ Секкавъ.
 Іоаннъ Креститель Ресслеръ, єпископъ зъ Ст Пельтенъ.
 Андрей Марія Штеркъ, єпископъ зъ Триєсту Капо Д. Істрія.
 Матей Занноні, єпископъ зъ Себеніко.
 Францъ Уцелліні, єпископъ Катарекій.
 Константинъ Чеховичъ, єписк. Перемискій обр. гр. кат.
 Антонъ Магичъ, єпископъ Веѣн.
 Антоць Бонавентура Ієглічъ, князь-єписк. Люблянскій.
 Андрей Бѣлецкій, вікарій капітулярній въ Львовѣ обр. гр.

УВАГА: Въ мьель сего Послания для ѣтновѣдного торжественного Церковного отправления Ювілея розпоряджаємъ слѣдующе:

1) Щобы сей Пастарскій листъ дня 27. Листопада т. с. въ Недѣлю 25-у по св. Дуѣ вѣрнимъ въ часѣ торжественного Богослуженія ѣтчитати.

2) Зяновѣсти що въ Навечеріє 1-го грудня має ся почати торжество дзвоненнямъ черезъ цѣлу годину.

3) Въ самъ день Торжества отпривить ся въ катедральнѣмъ храмѣ и во веѣхъ Церквахъ Епархіи торжественна св. Литургія (Служба Божя) сѣвана на намѣреніє Найвѣнѣйшого Пана Ёго Величества Цѣсаря Францъ Іосифа I. съ долученнямъ Службы „Благода-

рення о полученіи прошенія и о всякомъ благодѣянн Божіи“ и. т. д. котра находить ся при кѣнці въ Литургіи. При кѣнці же св. Литургіи отсѣвае ся Молитва Благодарственная св. Амвросія „Тебе Бога хвалимъ“ и благословеніемъ св. Тайнами и зъ Многочтствіемъ въ честь Его Величества и „Имнѣ народный“.

4) По полудни того дня о год. 4. отправить ся на намѣреніе Его Величества „Параклись“ къ Пр. Богородици съ Супликаціею.

5) Належить ся такожъ зъ Амвона завѣзвати щобы въ той день Юбилея, св. Причастіе, молитвы, милостивіи и другіи богоугодніи дѣла вѣрніи за Его Величество жертвовали.

6) Запросити на тіи богослуженія всѣ мѣстцевіи Власти и школы.

Ч. 70.

Высока ц. к. Президія Намѣстництва пѣдъ Ч. 11102/пр. удѣляе слѣдующе розпоряджене:

„Наслѣдкомъ смерти Найяснѣйшой Пани Цѣсаревон и Королевои Елисаветы, Его цѣс. и корол. Апостольске Величество зволивъ наймилостивѣйше розпорядити, щобы всѣ задія 50-лѣтнего юбилея панованія Найяснѣйшого Пана проектованіи торжества двѣрскіи були занеханіи.

Такожъ всѣ иншіи у Вѣднн и въ мѣстахъ головныхъ якъ и въ краю въ загалѣ задія юбилею намѣреніи офіціалнн торжества мають бути занеханіи.

Не супротивляюбы ся натомисть Найвысшимъ интенціямъ Найяснѣйшого Пана, еслибы въ всѣхъ мѣсцихъ, где суть уридовіи осѣдки Властей державныхъ, вѣдбули ся въ дни 2. грудня с. р. торжественніи богослуженія.

Комуникуючи се въ наслѣдокъ рескрипту С. Е. П. Министра внутрѣшнихъ справъ маю честь упрашати Высокопреподобннн Ординаріятъ о выдане въ той мѣрѣ сказѣвокъ пѣдвладному Духовенству. Львѣвъ, дни 19. жовтня 1898. Пинннскій“.

Повыше высоке розпоряджене подае ся до вѣдомости Всч. Клира съ поклкомъ на выше наведеннн вспѣльннн Листъ пастырскій Преосвищ. Епископату Австрійского.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дни 6. Листопада 1898.

Ч. 71.

Высокопреосвященнн Нувцій Апостольскій въ Вѣднн зъ 28. Жовтня 1898 Ч. 2124 удѣляе слѣдующе письмо, котре въ рускомъ перекладѣ гласить:

„Дожидаючи надходячого щасливого дня штыдесятьлѣтнн, въ котромъ начало ся пановане Его Апостольского Величества надъ народами Австро-Угорщини, узнавъ и моимъ обовязкомъ, выявити Святѣйшому Отцеви утѣху и радѣсть, якою по причинѣ сеи щасливои нагоды, наповняють ся сердца всѣхъ народѣвъ пѣдданныхъ

Ч. 5569.

Додаткове розпоряджене о юбилейномъ Торжествѣ Найяснѣйшого Пана.

Ч. 5600.

О разрѣшенн бѣгпюста въ день юбилейннн Его Ап. Величества.

великодушному Цѣсареву и Королю. Вѣсть тую принявъ съ радостію Святѣйшій Отець, бо надѣе ся, що изъ взаимной любви, яка вяже Цѣсаря и Ёго народы, сплывати буде супокѣй и щасте на всѣ народы христіянскій.

Но позаякъ день той памятный припадае на пятницю Филинового поста, въ котрѣмъ вѣрній католики до воздержаня и посту обовязані, Святѣйшій Отець, хочачи приклонність свою Цѣсареву и народамъ Ёго заявити, зволивъ ласкаво на день той вѣдъ посту и повдержности розрѣшене удѣляти для цѣлой Австрійско-Угорской державы⁴.

Повыше подае ся до вѣдомости Всч. Клира и до одвѣтного поступленя.

Отъ Еписк. Ординаріята

Перемышль, дня 6. Листопада 1898.

Константинъ,
Епископъ.

О. Іоаннъ Войтовичъ
прв. канцлеръ.

Cz/W

№ 14/12

2 składek

ВѢСТНИКЪ ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХИИ.

РѢКЪ 1898.

Выдано 26. Листопада.

Ч. XIV.

Ч. 72.

Ч. 641|орд.

Константинъ Чеховичъ

Божю Милостію и св. Апостольскаго Престола благословеніемъ

ЕПИСКОПЪ

Перемыскій, Самборскій и Сяноцкій.

Тайный Шамбелянъ Его Святости Папы Льва XIII.

Рыцарь Ордена папскаго св. Петра, Членъ и Вице-маршалокъ Сойма Королевства Галиціи и Володимиріи зъ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ и пр.

О отбываніи ея
Синодъ епархіаль-
ный.

**Всему Всечестному Духовенству, мірскому и монашескому,
и всѣмъ Возлюбленнымъ Вѣрнымъ Епархіи Нашои миръ о Господѣ
и Наше Архіерейске благословене !**

Сновило ся горяче желаніе сердца нашего. Синодъ діецезальный, першій въ старинномъ Нашомъ престольномъ мѣстѣ Перемышли, о котромъ Мы Васъ Всечестній Отцы и Возлюбленій въ Христѣ Брати и Сотруженики въ виноградѣ Христовомъ посланемъ нашимъ зъ дня 23. Вересня 1898. повѣдомили и до участи въ томъ же тыхъ, котрыхъ по дотычнымъ законамъ и приписамъ Церкви св. завѣзвати належало, завѣзвали, отбуть ся за ласкою Божюю въ Нашой престольной Церкви Перемыской въ днѣхъ 1., 2. и 3. Листопада 1898. величаво, поважно и надѣемси о Господѣ, съ правдивымъ пожиткомъ для Нашои богоошасеемой Епархіи и розвою жити духовного въ той же.

Веѣ акта, ухвалы и постановы Синода того будутъ выданіи окремою книжкою и Вамъ Всч. Отцы въ своимъ часѣ дорученіи. Понеже тое однакъ вымагае

W 4/98

довного часу а найважнѣйшимъ дѣломъ сего рѣчного Синода було: проголосити постановы Синода провінціального, щобы и въ Нашой Епархіи обовизовали, тожь повѣдомляемъ Васъ о довершеною того дѣла.

Отъ темеръ отже постановы Синода провінціального обовизують и въ Нашой Епархіи въ цѣломъ объемѣ. Постановы тѣи, оголошеніи окремою книжкою, знаходять ся вже въ рукахъ Вашихъ, додатокъ же до тыхъ постановъ буде въ короткомъ часѣ Вамъ высланный.

Поручаемъ протое Вамъ Всч. Отцы, щобысьте въ найближшій Недѣлѣ або Свята всѣ уступы рѣшеній Синода Львовскаго ѓносячи ся до вѣрныхъ въ всѣхъ церквахъ народови оголосили и пояснили, Васъ же вызываемъ, щобысьте всѣ постановы тогоже Синода, ѓносячій ся до Всч. духовенства, точно и совѣстно заховували и вышновляли, Всч. же ОО. Настоятелямъ Деканатѣвъ поручаемъ наглядати, щобы ѓтновѣдно тымъ постановамъ заховували ся всюды якъ найточнѣйше однообразнѣсть и согласнѣсть, що лише до мира и вдоволснн межн вѣрными и до пѣдсесня нашого св. обряда причинится. Сностереженя свои въ томъ взглядѣ здѣланы при візитаціяхъ деканальныхъ не залишатъ Всч. ОО. Настоятелѣ деканатѣвъ Намъ до вѣдомости подавати.

Благодать Господа нашего Ісуса Христа и любви Бога и Отца и причастіе св. Духа буди со всѣми вами.

Дано въ Перемышлѣ при Нашомъ катедральномъ Храмѣ Рождества св. Іоанна Крестителя дня 17. Листопада 1898.

Константинъ, Епископъ.

Ч. 5995.

О речинци св. Руковолаганя въ Єреп.

Ч. 73.

Кандидаты стану духовного укѣнчившій науки богословскій и намѣряючіи приняти св. Рукоположене въ єреп, мають внести свои прошеня до дня 8. Грудня 1898. сами же лично дня 13. Грудня 1898. о год. 10. рано въ канцеляріи Еп. Конснсторіи явити ся.

Прошеня належить заосмотрити слѣдующими прилогами:

1. Свѣдоцтвами укѣнченыхъ наукъ.
2. Свѣдоцтвомъ поведеня клирикального.
3. Свѣдоцтвомъ здорова выставленомъ повѣтовымъ або семинарицкимъ лѣкаремъ.
4. Свѣдоцтвомъ убожества, дотычнымъ ц. к. Староствомъ затвердженымъ.
5. Свѣдоцтвомъ удоволснн бранцѣ войскової.
6. Жонатыи кандидатъ обовизанныи такожь свѣдоцтво вѣнчаныи предложити.

Отъ Еписк. Ординарія.

Перемышль, дня 18. Листопада 1898.

Дирекція банку краюого зъ 15. Листопада 1898 Ч. 43493 повѣдомила Еп. Консисторію, що зѣтали сѣдуючі 4 и $4\frac{1}{2}\%$ листы заставнѣ, платнѣ дни 31. Студня 1898 выльсованѣ :

О выльсованю листѣ вѣст. Банку краюого.

Сер.	I.	Ч.	1121	на	50	зл.	винк.	на	Смѣльникъ	декан.	Затварницкого.	
"	II.	"	10313	"	100	"	"	"	церковъ	въ	Мервици.	
"	II.	"	1604	"	100	"	"	"	Белзь			
"	II.	"	10963	"	100	"	"	"	Белзь.			
"	II.	"	10964	"	100	"	"	"	Белзь			
"	II.	"	4796	"	100	"	"	"	Балигородъ.			
"	I.	"	1795	"	50	"	"	"	Устіянова.			
"	II.	"	9557	"	100	"	"	"	Райске			
"	II.	"	9055	"	100	"	"	"	Дорожѣвъ.			
"	I.	"	882	"	50	"	"	"	Брунары.			
"	II.	"	2687	"	100	"	"	"	Брунары.			
"	II.	"	8176	"	100	"	"	"	Злоцке.			
"	II.	"	808	"	100	"	"	"	Угорка	ад	Прухникъ.	
"	II.	"	809	"	100	"	"	"	Сосниця.			
"	II.	"	5309	"	100	"	"	"	Повкинѣ.			
"	II.	"	11971	"	100	"	"	"	Вышатичи,			
"	I.	"	971	"	50	"	"	"	Великѣ	Очи	ад	Змиевска.
"	I.	"	1315	"	50	"	"	"	Карликѣвъ.			
"	II.	"	1480	"	100	"	"	"	Михалевици	дек.	Комариньского.	
"	II.	"	3469	"	100	"	"	"	Михалевици	дек.	Комариньского.	
"	I.	"	2001	"	50	"	"	"	Гуссакѣвъ.			
"	II.	"	5006	"	100	"	"	"	Яжѣвъ	старѣй.		
"	II.	"	8450	"	100	"	"	"	Яжѣвъ	старѣй.		
"	II.	"	5663	"	100	"	"	"	Лѣтъня.			
"	I.	"	2571	"	50	"	"	"	Болестрашичи.			
"	II.	"	11970	"	100	"	"	"	Болестрашичи.			
"	II.	"	11036	"	100	"	"	"	Затварниця	ад	Дверникъ.	
"	II.	"	5794	"	100	"	"	"	Замѣхѣвъ.			
"	II.	"	10749	"	100	"	"	"	Дмитровици	ад	Замѣхѣвъ.	
"	II.	"	5833	"	100	"	"	"	Епископство	Перемыске.		
"	II.	"	10751	"	100	"	"	"	Линики	дек.	Ярославскаго.	
"	I.	"	3051	"	50	"	"	"	Гѣльче.			
"	I.	"	8444	"	100	"	"	"	Смѣльна.			
"	II.	"	4838	"	100	"	"	"	Малибвска	Воля.		
"	I.	"	5175	"	100	"	"	"	Кореници.			
"	II.	"	7923	"	100	"	"	"	Зубрыкъ	ад	Жегестѣвъ,	
"	I.	"	1790	"	50	"	"	"	Рѣбно	дек.	Яворѣвскаго.	
"	I.	"	1612	"	50	"	"	"	Конечна	ад	Ждыня.	
"	I.	"	2891	"	50	"	"	"	Жиравици.			
"	IV.	"	2416	"	1000	"	"	"	Жиравици.			
"	II.	"	11089	"	100	"	"	"	Новосѣлки	Гостин.		

Сер.	П.	Ч.	на	100	зл.	винк.	на	Суровиця.
»	I.	»	3042	»	50	»	»	Лещовате.
»	II.	»	11411	»	100	»	»	Лещовате.
»	I.	»	2330	»	50	»	»	Церковъ въ Жуковъ дек. Любач.
»	II.	»	8910	»	100	»	»	Церковъ въ Жуковъ дек. Любач.
»	II.	»	11107	»	100	»	»	Яблониця польска.
»	I.	»	2626	»	100	»	»	Подлубы ад Врухналь.
»	I.	»	3063	»	50	»	»	Тарнавка дек. Яслиского.
»	II.	»	9629	»	100	»	»	Мысцова.
»	II.	»	9630	»	100	»	»	Мысцова.
»	II.	»	9668	»	100	»	»	Хмѣль.
»	I.	»	2159	»	50	»	»	Крамаровка.
»	II.	»	10241	»	100	»	»	Линовець дек. Любачовского.
»	II.	»	10651	»	100	»	»	Пулавы,
»	II.	»	10654	»	100	»	»	Жужель.
»	I.	»	4073	»	100	»	»	Яксманичи.
»	II.	»	10972	»	100	»	»	Морохѣвъ.
»	I.	»	2907	»	50	»	»	Миротинь.
»	II.	»	11061	»	100	»	»	Загочева.
»	I.	»	2835	»	50	»	»	Роници руска ад Маластѣвъ.
»	I.	»	3064	»	50	»	»	Сторожки великѣ.
»	II.	»	11047	»	100	»	»	Сторожки великѣ.
»	I.	»	2874	»	50	»	»	Кремнина.
»	II.	»	11255	»	100	»	»	Тылива.
»	II.	»	7992	»	100	»	»	Завада ад Мостиска.
»	I.	»	3025	»	50	»	»	Юречкова ад Войткова.
»	I.	»	3058	»	50	»	»	Войткова.
»	II.	»	352	»	100	»	»	Завадка дек. Яслиского.
»	II.	»	4605	»	100	»	»	Летня.
»	II.	»	9392	»	100	»	»	Летня.
»	II.	»	9641	»	100	»	»	Передѣльниці.
»	I.	»	3077	»	50	»	»	Крецьѣвъ.
»	I.	»	2817	»	50	»	»	Церковъ въ Карѣвъ.
»	II.	»	11066	»	100	»	»	Великополе ад Тарнава гѣрна.
»	II.	»	1373	»	100	»	»	Великополе ад Тарнава гѣрна.
»	II.	»	10649	»	100	»	»	Дубрѣвка.
»	II.	»	11667	»	100	»	»	Крецьѣвъ.

Поручаєсь протое листы тѣм вразъ зъ одною книжочкою щадничою вѣнкульованою на тую самую цѣль, що вильсований листъ заставный найдалыше до 8. Студия 1898 франко сюда предложити.

Отъ Ев. Коменсторіи.

Перемышль, дня 18. Листопада 1898.

Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ 18. вересня 1898. Ч. 81448 пересылае слѣдующій рескриптъ высокого ц. к. Министерства справъ внутреннихъ:

О супружествахъ
подданныхъ россій-
скихъ въ Австріи.

„Z. 20287. Das k. k. Ministerium des Innern hat in jüngster Zeit Veranlassung genommen, bei der kaiserl. Russischen Regierung Aufklärungen über eine Reihe von Rechtsfragen einzuholen, welche die Ehe russischer, Staatsangehöriger im Auslande zum Gegenstande haben.

In dieser Beziehung wird der k. k. Statthalterei nunmehr folgendes eröffnet:

1) Das russische Ehegesetz kennt nur eine Form der Eheschliessung, nämlich die religiöse, je nach dem Religionsbekenntnisse der Brautleute.

2) Nur jene von russischen Staatsangehörigen im Auslande eingegangenen Ehen werden in Russland als gültig anerkannt, welche vor kirchlichen Behörden (confessionellen Organen) unter Beobachtung der in dieser Hinsicht in den russischen Gesetzen enthaltenen Normen geschlossen worden sind.

Diese Normen sind in der Hauptsache folgende:

a) Wenn beide Brauttheile der nämlichen Confession angehören, so hat die Eheschliessung vor dem Cultusorgane dieser Confession stattzufinden.

b) Gehört bei einer gemischten Ehe zwischen christlichen Religionsverwandten, der eine Theil der griechisch orthodoxen Kirche an, so ist es ausdrückliche Vorschrift, dass die Eheschliessung vor dem griechisch — orthodoxen Priester stattfinde.

c) Gehört bei gemischten Ehen zwischen christlichen Religionsverwandten kein Theil der griechisch — orthodoxen Kirche an, so kann die Eheschliessung vor dem Seelsorger des anderen Brauttheiles stattfinden.

d) Was die Ehen zwischen Christen und Personen, welche sich nicht zur christlichen Religion bekennen, anbelangt, so verbietet das russische Recht derartige Ehen, insoweit Angehörige der griechisch — orthodoxen oder der römisch-katholischen Kirche in Frage kommen; es lässt dieselben aber zu, zwischen Angehörigen der evangelischen Religion einer- und Israeliten oder Mohamedanern andererseits.

In Fällen dieser Art muss jedoch die Trauung in dem evangelischen Gotteshause stattfinden.

3) Keinerlei russische Gerichts oder Verwaltungsbehörde ist berufen, ein Zeugnis darüber auszustellen, ob gegen eine von einem russischen Staatsangehörigen im Auslande geschlossene Ehe vom Standpunkte des russischen Rechtes ein Hinderniss obwaltet oder nicht.

An die Mittheilung der vorstehenden Auskünfte des kaiserl. russischen Auswärtigen Amtes muss das k. k. Ministerium des Innern die Bemerkung knüpfen, dass, was die sub 2 lit. d. erwähnten Ehen zwischen Angehörigen der evangelischen Religion und Israeliten oder Mohamedanern anbelangt, das um die Mitwirkung bei einer derartigen Eheschliessung angegangene österreichische Trauungsorgan allerdings durch die ausnahmslose Norm des §. 64. a. b. G. B. gebunden erscheint.

(§. 64. Eheverträge zwischen Christen und Personen, welche sich nicht zur christl. Religion bekennen, können nicht gültig eingegangen werden.)

Die k. k. Statthalterei wird angewiesen, von dem Inhalte dieses Erlasses sämtlichen Trauungsorganen des Verwaltungsgebietes, mit Ausnahme der von hier

aus unmittelbar im Wege des k. k. evangelischen Oberkirchenrathes verständigten evangelischen Seelsorger in geeigneter Weise zur entsprechenden Bedachtnahme bei vorkommenden Trauungen russischer Staatsangehöriger in Österreich in Kenntniss zu setzen.

Wien, am 31. August 1898.

*Тим пр.*⁴

Той високий рескриптъ подае ся до вѣдомости Всел. Кира и до отвѣт-ного постунованя.

ОТЪ Еп. Консисто́ріи

Перемышль днѣ 10. Жовтня 1898.

Ч. 5398.

Ч. 76.

О ведено книгъ и
лицитговъ метри-
кальницъ.

Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ 30. вересня 1898. Ч. 78177 удѣляе слѣдуючій рескриптъ в. ц. к. Министерства справъ внутреннихъ :

„Z. 5303. K. k. Ministerium des Innern. In der Absicht, die Gebahrung mit den aus dem Auslande infolge der bestehenden Matriken-Austausch-Conventionen einlangenden Matrikenauszügen österreichischer Staatsangehöriger zu einer gleichförmigen und thunlichst nutzbringenden zu machen, findet das k. k. Ministerium des Innern anzuordnen, wie folgt:

1) Hinsichtlich jeder aus dem Auslande einlangenden Civilstandesurkunde eines österreichischen Staatsangehörigen ist in erster Linie seitens der politischen Bezirksbehörde durch geeignete Umfrage die Heimatgemeinde des betreffenden Individuen festzustellen und derselben der betreffende Civilstandesfall mitzuthemen.

Die Einleitung einer förmlichen Heimatrechtsverhandlung hat aus diesem Anlasse — es müssten dem ganz besondere Gründe hiefür vorliegen — in der Regel nicht stattzufinden.

2) Die Geburtsmatriken-Auszüge sind von derjenigen politischen Bezirksbehörde, in deren Bereich das Kind als heimatberechtigt erforscht wurde, nach den Geburtsdaten jahrgangsweise unter fortlaufender Nummerirung zu sammeln und zu indicieren.

Auf jedem einzelnen Geburtsmatrikenauszuge ist die erforschte Zuständigkeitsgemeinde ersichtlich zu machen.

Der hierortige Erlass vom 6. October 1879 Zl. 9397, welcher die Übermittlung der aus dem Auslande einlangenden Geburtsmatrikenauszüge österreichischer Staatsangehöriger an den Matrikenführer des Heimortes anordnete, wird aufgehoben. Die hiemit angeordnete jahrgangsweise Sammlung der auf Grund der Matriken-Conventionen einlangenden Geburtsmatrikenauszüge wird, insoweit diese Auszüge auf männliche Individuen sich beziehen, es der politischen Bezirksbehörde in Zukunft ermöglichen, auch über die im Auslande geborenen Wehrpflichtigen eine Evidenz zu gewinnen.

Hinsichtlich Ungarn's tritt dieser Sammlung die in den Wehr- (Landsturmorganisations-) Vorschriften vorgesehene jährliche Mittheilung der Stellungsbe-

ziehungsweise Landsturmpflichtigen an die Seite und werden beide Massnahmen in ihrem Nebeneinanderstehen geeignet sein, sich gegenseitig zu ergänzen, bzw. zu controlieren.

3) Todtenscheine männlicher Individuen unter 24. Jahren, welche in Österreich geboren sind, sind am denjenigen Matrikenführer, in dessen Geburtsmatrik der Geburtsact eingetragen ist, zu leiten.

Dies hat auch dann zu geschehen, wenn es nicht gelungen ist, die Zuständigkeit des betreffenden Individuums auszuforschen.

Dem Matrikenführer obliegt es, den Tag und Ort des Sterbefalles in der Geburtsmatrik anzumerken, den Matrikenauszug aber bei den Matrikenacten aufzubewahren.

Ist das im Auslande verstorbene männliche Individuum unter 24 Jahren auch im Auslande geboren und dessen Geburtsmatrikenauszug in der nach der Vorschrift sub 2. seitens der politischen Bezirksbehörde anzulegenden Sammlung von Geburtsmatriken Auszügen enthalten, so ist der Sterbematrikenauszug dem betreffenden Geburtsmatriken-Auszuge anzuheften.

Auf alle Fälle ist, wenn das verstorbene männliche Individuum unter 24. Jahren in einem Stellungs- oder Landsturmoperate eingetragen ist, die Anmerkung des Todesfalles daselbst unter Beisetzung der Protocollszahl der politischen Bezirksbehörde zu veranlassen.

Was die Todtenscheine männlicher Individuen über 24. und bis zum vollendeten 42. Lebensjahre anbelangt, so hat eine Anmerkung dieser Todesfälle in den Matriken, beziehungsweise eine Evidentnahme bei den nach der Vorschrift sub 2 anzulegenden Sammlung nicht platzzugreifen, wohl aber ist gegebenen Falles, sowie hinsichtlich des männlichen Individuums unter 24. Jahren die Anmerkung in dem Stellungs- oder Landsturmoperate durchzuführen.

4) Wie dies bereits mit dem hierortigen Erlasse vom 8. Jänner 1878. Zl. 17699 ex 1877. angeordnet wurde, ist auch in Hinkunft von jenen im Auslande eingetretenen Todesfällen österreichischer Staatsangehöriger, hinsichtlich welcher Anhaltspuncte für die Annahme vorliegen, dass sie Anlass zu einer abhandlungs- oder pflegschaftsbehördlichen Thätigkeit im Innlande, geben könnten, dem competenten Gerichte (in dessen Sprengel der Verstorbene seinen letzten Wohnsitz im Innlande hatte, in dessen Sprengel unbewegliches oder bewegliches Nachlassvermögen sich vorfindet), im Zweifel dem Gerichte des Zuständigkeitsortes oder jenem, in dessen Sprengel nahe Angehörige des Verstorbenen wohnen, Mittheilung zu machen.

Wird der betreffende Sterbematriken-Auszug zu einem der sub 3 behandelten Zwecke benöthiget, so ist dem Gerichte ein, die wesentlichen Daten (darunter insbesondere auch das Datum der Ausfertigung) enthaltender Auszug, in allen anderen Fällen die Originalurkunde selbst zu übermitteln.

5) Legitimationsmittheilungen, bezüglich welcher eine Eintragung in einer hierländischen Geburtsmatrik in Frage kommt, sind sowohl der Heimatgemeinde, als auch dem Matrikenführer, in dessen Geburtsmatrik die Legitimation vorgemerkt werden soll, bekannt zu geben.

Letzterer hat die betreffende Urkunde auch bei den Matrikenacten aufzubewahren.

Was speciell die schweizerischen Legitimationsmittheilungen anbelangt, so wird in dieser Hinsicht auf den hierortigen Erlass vom 5. Dezember 1892, Zl. 17325, hingewiesen.

Kommt die Anmerkung einer Legitimation in einer hierländischen Matrik nicht in Frage, weil das Kind in Österreich nicht geboren ist, so hat lediglich eine Mittheilung an die zuständige Gemeinde zu erfolgen

6) Civillandesurkunden, welche im Sinne der vorstehenden Normen nicht für besondere Zwecke benöthigt oder bei den politischen Bezirksbehörden aufbewahrt werden, so insbesondere Trauungsscheine und unter gewissen Voraussetzungen auf Todtenscheine, können der Zuständigkeitsgemeinde belassen werden.

7) Civilstandesurkunden, hinsichtlich welcher die Zuständigkeitsgemeinde nicht erforscht werden konnte und welche auch sonst im Sinne der vorstehenden Normen keine Verwendung finden können, sind im Sinne des hierortigen Erlasses vom 8. Jänner 1878 Zl. 17699 ex 1877, anher in Vorlage zu bringen.

Was schliesslich die auf Grund besonderer Abmachungen mit einzelnen Staaten zugleich mit den Matrikenauszügen einlangenden Naturalisationsurkunden, betreffend die Naturalisation österreichischer Staatsangehöriger in fremden Staaten anbelangt, so sind dieselben an die ehemalige österreichische Zuständigkeitsgemeinde des Naturalisierten zu leiten und können bei derselben auch belassen werden.

Die k. k. Statthalterei wird angewiesen, zur Durchführung der vorstehenden Anordnungen das Weitere zu veranlassen.

Dem evangelischen Oberkirchenrathe wird eine Abschrift des vorstehenden Erlasses unter Einem von hier aus mitgetheilt. Wien, am 12. August 1898. *Паш мр.*

Той високий рескриптъ подаєся до вѣдомости Веч. Кліра и отвѣтного поступованя.

Отъ Еп. Консистоіи.

Перемишль, дни 26. Жовтня 1898.

Ч. 5067.

О поминальномъ
Богослуженіи за ду-
шу б. и. Цѣсаревон
Блгаветы.

Ч. 77.

Высоке ц. к. Министерство справъ внутреннихъ розпорядило подъ днемъ 26. вересня 1898 Ч. 7407/М. J. дотычно речинца отбути ся маючого на будуче поминального Богослуженя за душу бл. и. цѣсаревон Блгаветы слѣдуюче:

«Laut einer Mittheilung des Obersthofmeisteramtes Seiner k. und k. Apostolischen Majestät vom 22. September l. J. Zl. 8091 haben zu folge Allerhöchster Anordnung die Sterbegegedächtnis-Andachten für weiland Ihre Majestät die Kaiserin und Königin Elisabeth am 9 und 10. September jeden Jahres in der üblichen Weise stattzufinden, daher von nun an der 9. September (Vorabend des Sterbetages) als neuer Hofnormatag zu gelten hat.

Gleichzeitig wurde die Allerhöchste Bestimmung getroffen, dass die Sterbegegedechtnis-Andachten für weiland Ihre Majestät die Kaiserin und Königin Maria

Anna aufzuhören haben, wonach auch der bezüglichliche Hofnormatag d. i. der 3. Mai künftighin entfällt.

Weiters haben Seine k. und k. Apostolische Majestät mit Allerhöchstem Handschreiben vom 21. September d. J. die Mitglieder des Hofstaates weiland Ihrer Majestät der Kaiserin und Königin Elisabeth in Gnaden Ihres Dienstes zu entheben und allergnädigst anzuordnen geruht, die Kammer weiland Ihrer Majestät aufzulösen. Ich beehre mich Hochdensenben hievon zur Kenntnissnahme und gefälligen weiteren Veranlassung die Mittheilung zu machen *

Тое Высочке розпоряджене подае си до вѣдомости и точного выповнени въ мысль розпоряджени Выс. ц. к. Президиі Намѣстництва зъ дня 30. вересня 1898 Ч. 10995/пр.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемишль, дня 27. Жовтня 1898.

Ч. 78.

Ц. к. Рада шкѣльна окружна въ Залѣцкахъ оголошуе подъ днемъ 13. Жовтня 1898 Ч. 1273 конкурсъ на посаду катихита при 5-класовѣй мужескѣй школѣ въ Залѣцкахъ съ рѣчною платнею 450 зл. и 10% на помещане.

Подани належить вносити въ речинци 6 тыждней, числени отъ дня першого оголошени сего конкурсу въ дневнику урядовѣмъ.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемишль, дня 9. Листопада 1898.

Ч. 79.

Накладомъ редактора Посланника Всч. О. Льва Джулыньского пароха въ Ланшинѣ, появила ся I. серіи образцѣвъ хорошо выкѣнченыхъ, забарвленыхъ (хромолитографіи), одвѣтно духови восточного обряда зладженыхъ. Образцѣ тѣи поручають ся Всч. Духовенству яко пожаданіи на преміи для дѣтей шкѣльныхъ и взагалѣ для родинѣ катол. обряда нашего.

Серіи тая обнимас образцѣ: 1) Исуса Христа, 2) Матери Божіи, 3) Св. О. Николая, 4) Св. Іоана Крестителя, 5) Св. Владиміра, 6) Св. Димитрія, 7) Св. Михаила, 8) Св. Єлены, 9) Св. Варвары, 10) Св. Параскевіи. Цѣна одного образка 1 кр., за сотку 80 кр., получить можна у Всч. Автора.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемишль, дня 9. Листопада 1898.

Ч. 5545.

Конкурсъ на катихита при муж. школѣ въ Залѣцкахъ.

Ч. 5463.

О закупкѣ образковъ Посланника.

О жертвах на будову новой церкви въ Цѣшановѣ ад Нове Село.

„Каждому вѣдомо, що церкви нашѣ, особливо по мѣстахъ и мѣсточкахъ суть охороною нашего св. обряда и нашей народности. Мѣста бо галицкѣ а въ великой части и мѣсточка затрачуютъ свѣй св. обрядъ и вынародовлюють ся. Така доля постигла и чисто колись руске теперь повѣтве мѣсточко Цѣшановѣ. Цѣшановѣ становивъ до кѣнця мин. столѣтїя окрему гр. кат. парохїю, а теперь находится въ немъ всего двадцать кѣлька мѣщанъ, переважно убогихъ зарѣбникѣвъ, остающихъ еще при гр. кат. обрядѣ и прилученыхъ съ своею валичюся уже дочерною церковцею до сосѣдной парохїи въ Новѣмъ селѣ. Щобы отже и та еще ренитка русинѣвъ не покинула свѣй ѣтцевскїй св. обрядъ, позаякъ они явно уже голосили, що они лишь такъ долго греко-католиками, доки ихъ церковця стоитъ, бо другой выставити они не въ станѣ, загадавъ я, ставши тутъ 1878 р. парохомъ въ Новѣмъ Селѣ, старатись о фондъ на побудованье новой церкви въ Цѣшановѣ. И лишь провидѣнїе Боже пришло тутъ ненадѣйно въ помѣчь. Наколи бо въ тутешной парохїи ни одной богослужебной фондациі передомною не було, почали въ первыхъ двоухъ лѣтахъ моего тутъ душпастированя появлятись намѣреня умирающихъ декоторыхъ заможиѣйшихъ мѣщанъ основати богосл. фондациі, и 6 такихъ легаторѣвъ (Котовичъ 300 зл., Котовичъ П. 400 зл., Лабишь 200 зл., Лянцакъ 100 зл., Трушевичъ 400 зл. и Лѣськевичъ 200 зр.), удалось менѣ склонити къ перемѣненю ихъ постановленїй въ користь фонда будовы церкви. Квоты тїя въ сумѣ 1600 зл. вразѣ съ подареными р. 1868 б. и. Цѣсаремъ Фердинандомъ Благимъ на реставрацію старой церковци 400 зл. плодоносно намѣщенїй, взросли до майже 5000 зл., и съ тымъ то капиталомъ зачали мы въ минушѣмъ роцѣ муровати церковь въ Цѣшановѣ, котрой стѣны еще не отринкованїй, стоятъ уже подѣ бляшанымъ дахомъ завершенымъ крестомъ съ надкопальною позолоченою мѣдяною банею. Церковь представляе ся хорошо и всѣ признають ю окрасою мѣста. Но дальша коло тойже церкви работа отъ двоухъ мѣсяцѣвъ цѣлкомъ устала, позаякъ не лишь зъ фондѣвъ доси розпорядимыхъ ни шельога не стало, но и затыгненї у майстрѣвъ довги, а можливїй средства всѣ вычерпанїй.

Про то звертаемея до Всечестнѣйшого Духовенства и жетроволюбивыхъ сердець нашихъ Высокопочитаемыхъ Землякѣвъ съ горячою просьбою о милостиву помѣчь въ томъ дѣлѣ. Всяка, хотибы найменьша лепта буде принята съ влчностїю, ими каждого жертводателя не загине въ памяти моей и моихъ прихожанъ и буде оголошене въ часописяхъ.

Милостивѣ жертвы прїймае съ влчностїю гр. кат. Урядъ парохїальный въ Новѣмъ Селѣ, почта Цѣшановѣ. При той случайности мило мнѣ подати до вѣдомости, що списовѣ патриотичныхъ Дателей отворили: Высокопреподобный О. Крылошанинъ Іоанъ Гавришкевичъ, Деканъ Потелидкїй, приславши на мои руки 25 зл. и Вс. О. Іоаннъ Даниловъ, Парохъ въ Радружи 5 злр.

Отъ гр. кат. Уриада парохїального въ Новѣмъ Селѣ дня 4. и. с. Жовтня 1898. Александръ Сембратовичъ Парохъ въ Новѣмъ Селѣ и Цѣшановѣ“.

Повыше прошене подаеся съ припорученемъ, щобы Всч. парохїи цѣлон Епархїи зъ своихъ церквей такъ матерныхъ яко и дочерныхъ по порузумѣню ся съ церковными провїзорами по можности датки свои ведли стану церковной скарбонь, на дочерну Церковь въ Цѣшановѣ пожертвовали, а то въ той надѣѣ, що въ случаю потреба и для жертвующей Церкви, всѣ Церкви посѣшати съ помочою.

Въ кѣнці припоруцае ся и отъ парохіанъ збирати жертвы и до пароха въ Новѣмъ Селѣ почтовымъ переказомъ пересылати.

Отъ Еп. Консисторіи

Перемишль, дня 7. Жовтня 1988.

Ч. 81.

Всч. Комисія управляюча дѣлами вдов.-сирот. фонда доносить пѣль днемъ 18. Жовтня 1898. Ч. 463. слѣдующе:

Ч. 5288.

Стать касы фонда вдов. на часъ отъ 1—30. вересня 1898.

Станъ касы вдов.-сирот. Института

за часъ отъ 1. вересня 1898 до 30. вересня 1898

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		цѣнный паперы	Розходъ	Готѣвка		цѣнный паперы
	ал.	кр.			ал.	кр.	
1. Переносъ зъ Серни	13453	32	175615	1. Переносъ зъ Серни	12376	40	10000
2. Коронасъ Николай	188	—	—	всего	12376	40	10000
3. Кмитъ Полевкть	5	—	—				
4. Стайчакъ Іоаннъ	20	—	—				
5. Пашиъ Володимиръ	200	—	—				
всего	13866	32	175615				
розходъ	12376	40	10000				
Остатъ	1489	92	165615				

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		Розходъ	Готѣвка	
	ал.	кр.		ал.	кр.
1. Переносъ	3934	68	1. Переносъ	2407	50
2. Раставецкій Адольфъ	10	53	всего	2407	50
3. Недорученый датокъ для Маріи Подлуской	10	—			
всего	3955	21			
розходъ	2407	50			
	1547	71			

В) ФОНДЪ РОЗНОРЯДИМЫЙ

П р и х о д ъ	Готѣвка		Р о з х о д ъ	Готѣвка	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ	16967	82	1) Переносъ	14095	88
2. Кокотайло Василій	10	—	2. Додатково за р. 1897 выплачено вдовамъ	312	25
3. Венгриновичъ Дмитрій	10	—	3) Передатки на р. 1898 получили:		
4. Чучкевичъ Юліанъ	10	—	1. Вѣрецка Анна	20	—
5. Коцюба Александръ	10	—	2. Погорецка Амалія	18	—
6. Господаревскій Іоаннъ	10	—	3. Лясковацка Силвія	5	—
7. Груликовскій Іосифъ	20	—	4. Сироты Манастирскій	50	—
8. Декаватъ Петелицкій	28	—	5. Выневска Іосифа	25	—
			6. Будзыновска Стефанія	100	—
			7. Ваць Малвина	10	—
			8. Кмицикевичъ Іосифа	45	—
			9. Новосядловска Антон	10	—
			10. Ронцка Минодора	30	—
			11. Чайковска Антонина	20	—
			12. Кордасевичъ Олимпія	40	—
			4) Порто поштове	—	5
всего	17065	82			
розгодъ	14781	18			14781 18
Остае	2284	64			

П о в т о р е н е :

Дня 30. Вересня 1898 має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный	готѣвка	1489 зл. 92 кр., цѣнный паперы	165615 зл. — кр.
II. " резервный	"	1547 " 71 " " "	— " — "
III. " розпорядимый	"	2284 " 64 " " "	— " — "

Всего готѣвкою 5322 зл. 27 кр., цѣнный паперы 165615 зл. — кр.

Отновно до того справозданя найдено въ касѣ:

I. Въ цѣнныхъ паперахъ		165615 зл. — кр.
II. 1. на книж. щадничихъ Львѣвск. касы оцади Ч. 16958		500 " — "
2. " " " " Перем. касы оцади Ч. 17124		378 " 80 "
3. " " " " Общ. „Вѣры“ Ч. 136		4177 " 69 "
4. готовыми		265 " 78 "
	разомъ	5322 зл. 27 кр.

Кромѣ того находить ся въ касѣ книж. щад. „Вѣры“ Ч. 150 за требники бл. и. Гр. Шашкевича на квоту 220 зл. 31 кр.

Миронъ Подольскій
предсѣдатель.

Е. Мемциньскій
секретарь.

М. Кошко
клеркъ.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 21. Жѣстня 1898.

Х Р О Н И К А.

Именованія :

- Ч. 4976. О. Хтьей Алексей парохъ въ Бениовой им. Мѣсто деканомъ Высочанскимъ.
" 4988. О. Бѣрецкій Іоанъ парохъ въ Лѣску, орд. одиоручникомъ до ц. к. Рады школьной окруж. въ Лѣску.
" 4999. О. Калужняцкій Теофилъ, деканъ Ольховецкій, орд. школьнымъ комисаремъ.
" 5501. Впр. О. Чеховичъ Орестъ поч. крылошанинъ и парохъ въ Сокали, орд. комисаремъ для испытѣвъ квалифік. въ Сокали съ кандидатами на учителей школъ народныхъ, а Преч. О. Крыницкій Ем. парохъ въ Бобитинѣ - Испытователемъ религіи при такихъ испытаніяхъ.

Отличія крылошанскій получили :

- Ч. 5236. О. Матковскій Михаилъ деканъ Горожанскій.
" 5655. О. Жарскій Іоанъ парохъ въ Глудѣ.

Каноничну институтію получили :

- Ч. 5324. О. Юрякевичъ Михаилъ на Чорне, дек. Дуклянського.
" 5563. " Козакъ Теодоръ на Колодно, дек. Куликѣвского.
" 5753. " Мосъевичъ Володимиръ на Дворцѣ, дек. Угнѣвского.
" 5786. " Калужняцкій Левъ на Рыботычи, дек. Добромильського.

Завѣдательства получили :

- Ч. 5176. О. Каламуецкій Петро въ Грабю дек. Дуклянського.
" 5325. " Кордасевичъ Романъ въ Ростайнѣ дек. Дуклянського.
" 5502. " Залуцкій Григорій Іеромонахъ Чина св. В. В. въ Лавровѣ дек. Стара-росамбѣрського.
" 5753. О. Гура Даміанъ въ Новѣмъ Селѣ дек. Куликѣвского.
" 5757. " Тымчанинъ Григорій въ Дроздовичахъ дек. Нижанкѣвского.

- Ч. 5753. О. Тустановскій Лонгинъ получилъ сотрудицтво въ Равѣ русской дек. Потелицкого.

- Ч. 5136. О. Наславскій Володимиръ катихизъ при ц. к. I. гимназіи въ Перемышлѣ получилъ увѣльнене отъ испытанія конкурсового.

ЖЕРТВЫ:

Грамоту узнаня и похвалы съ Архіерейскимъ благословеніемъ получили:

Ч. 4371. Чест. парохіянє Григорій и Евдокія Борєцкіи въ Порѣчу грунтъ за справленє для мѣстцевой церкви евангелія за 100 зл., чаши за 90 зл., фелона за 90 зл., плащеницѣ за 50 зл., Дальше Чест. Теодоръ Мацелюхъ за справленє многосвѣчника за 70 зл. Ч. Стефанъ Ткачъ за 20 зл. — другіи парохіянє зложили на справленє Евангелія 60 зл., крєста процесіонального 40 зл., лѣхтарѣвъ 33 зл., лавокъ 21 зл., такожъ 70 зл. на закупленє дивана, кадильницѣ, стихарѣвъ и обрусѣвъ.

Благ. Шєвъ Іосифъ Троянъ управитель добръ Вблгород. графа Кароли Линцкороньского въ Комаріѣ за щирю помѣчь при украшенію церкви въ Порѣчу грунтъ.

Ч. 4315. Чест. парохіянє въ Дошницѣ за понесєніи жертвы около побудованія мѣстцевой церкви.

Ч. 1827. Чест. Михаиъ Яѣсєвичъ парохіяннинъ въ Воли висоцкой ад Жовкѣвъ за справленє для церкви въ Воли висоцкой крєста напристольного за 20 зл. двохъ хоругвѣвъ за 37 зл., фелона за 60 зл. и Евангелія за 186 зл.

Чест. Параскевія Блѣхарєска парохіянка въ Жовкѣвъ за справленє для мѣстцевой церкви чаши за 90 зл. за отновленє другой чаши коштѣмъ 25 зл., за жертву 25 зл. на украшенє престола св. Серги Іисуса Христа, 100 зл. на направу дзвонѣвъ, 100 зл. на розширенє церкви.

Ч. 4936. Чест. Василій Бучко и Теодоръ Бородачъ парохіянє въ Жаанловѣ, якъ и Честна молодѣжъ также за справленє крєста процесіонального за 55 зл., крєста на тетраподѣ за 8 зл., хоругви за 18 зл.

Ч. 5040. Пр. о. Жарскіи Іоаннъ парохъ въ Глуднѣ за понесєніи труды около будовы новой мурованой церкви также — и Честна громада въ Глуднѣ за побудованє церкви власными средєтвами безъ конкуренціи.

Ч. 1977. Ч. Яковъ Дрималикъ парохіяннинъ въ Тылявѣ за справленє для мѣстцевой церкви поликандра за 180 зл. а Онуфріи Бѣлицѣ за справленє поликандра за 50 зл.

Ч. 1398. Ч. Максимъ Лыскъ мѣщанинъ въ Угновѣ за справленє для мѣстцевой церкви подєвѣчника металлического съ шести свѣчками восковыми за 100 зл. и плащеници за 128 зл.

Ч. 1132. Ч. Анна Чижъ парохіянка въ Берегахъ за обновленє боцкого престола съ иконою св. Іоанна Богослова коштѣмъ 100 зл. Ч. Софія Саудикъ за обновленє боцкого престола съ иконою св. О. Николая и св. Ап. Андрея коштѣмъ 130 зл.

Ч. 5425. Ч. Іосифъ Гофрикъ мѣщанинъ въ Белзѣ за справленє ковчега для мѣстцевой церкви за 290 зл.

Ч. 5423. Чест. парохіянє въ Гнилой: Стефанъ Луцакъ, Ілія Фечко, И-

ванъ Магдичъ, Стефанъ Яворскій, Стефанъ Марканичъ. Стефанъ Гундertaйло за жертву по 100 зл. на справлене престольного образа св. Архістратига Михаила, а ЧЧ. парохіяне тамже: Юрій, Снякъ, Василій Юрочко, Федорій Потюкъ, Василій Потюкъ, Василій Головчакъ, Федорій Марканичъ и Марія Потюкъ за жертву 132 зл. на тую самую цѣль.

Некрологія.

- О. Товарицкій Михайлъ, парохъ въ Прустѣку, уи. 10. Марта 1898.
- „ Хиликъ Константинъ, парохъ въ Лѣтнѣ, уи. 28 Марта 1898.
- „ Чайковскій Антоній, парохъ въ Бѣбрцѣ, уи. 27. Цвѣтня 1898.
- „ Юзичинскій Ананія, парохъ въ Грѣмиѣ, уи. 15. Мая 1898.
- „ Ладыжинскій Александеръ, сотрудникъ въ Воцанцяхъ, уи. 28. Червня 1898.
- „ Нестеровичъ Іоаннъ, дефіціентъ, уи. 30. Червня 1898.
- „ Волянскій Левъ, парохъ въ Воцанцяхъ, уи. 1. Серпня 1898.
- „ Габла Андрей, парохъ въ Коростнѣ, уи. 16. Серпня 1898.
- „ Паславскій Емилианъ, парохъ въ Буцовѣ, уи. 6. Вересня 1898.
- „ Метыкъ Василій, парохъ въ Комарнѣ, уи. 30. Вересня.
- „ Мерена Іосифъ, парохъ въ Грабю, уи. 7. Жовтня 1898.
- „ Лазуркевичъ Іоаннъ, парохъ въ Дроздовичахъ, уи. 28. Жовтня 1898.

Души ихъ поручають ся молитвамъ Преч. Кліра.

Отъ Еписк. Консисторіи

Перемишль, дня 24. Листопада 1898.

Константинъ,
Епископъ.

О. Іоаннъ Войтовичъ
прв. канцлеръ.